

سجده

وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّعَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝ خَلْفًا مِنْ
 بَعْدِهِمْ خَلْفًا ضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ
 عَذَابًا ۝ الْأَمِنْ تَابَ وَأَمِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يَظْلَمُونَ شَيْئًا ۝ جَنَاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
 إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ
 رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَسِيًّا ۝ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
 مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِالْمَرَّةِ لِكَهْ مَا بَيْنَ أَيْدِيَنَا
 وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لَسِيًّا ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا
 وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ سَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ۝ أَوْلَا يَذْكُرُ
 الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا نَسِيًّا ۝ فَوَرَبُّكَ لَخَشْرَبُهُمْ
 وَالشَّيَاطِينِ ثُمَّ كُنْضَرْتَهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًّا ۝ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ

در کتب قدیم چینی خوانده می شود بر ایشان اینها خدا را نشانه بود از آنکه کائنات سر باز ماندند از
 بعد از آنکه آن صفت را که خداوند کرده است از آنکه در پیشگاه او سر نهاده اند که به پیشگاه
 غیباً الامن تابی و امن و عمل صالحاً و اولئك يدخلون الجنة
 شرار جز کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کردار نیکو را پس الهی است که در آنجا می تواند درشت
 و ظلم کرده می بیند چیزی را عاقبت در آنجا که در آن کوه های خشتین بنده کاش را نباید
 آنکه کان و عدو ما تیباً لا یسمعون فیها لغوا الا سلاماً و لهم
 بر سر او بود و در آنجا آورده شده می بیند در آن لغوی که سلام و در پیشگاه است
 رزقهم فیها بکره و عسیاً تلك الجنة التي نورث من عبادنا
 در ایشان در آنجا بامداد و شبانه افشانه است از بهشتی که بهشت می دسیم از زندگان حذف
 من کان تقیاً و ما ننزل الا بالمره لیکه ما بین ایدینا
 آنرا که بهشت بر سر کوه است و فرود می آید هر یک بام بود که در آنجا مراد است از میان دستها است
 و ما خلفنا و ما بین ذلك و ما کان ربک لسیاً رب السموات
 و آنچه پشت از آن میان است و نباشد به دور کار تو فراموشی که به دور کار ما خلفنا
 و الارض و ما بینهما فاعبد و اصطر لعبادته هل تعلم له سمیاً
 و زمین است و آنچه باشد میان آن دو کعبه است که در آنجا و صبر کن بر عبادت او ایامیدانی مراد است
 و یقول الانسان اذا مات سوف اخرج حیاً اولی ذکر
 و میگوید انسان ای چنان مردم هر چه زود باشد که به او آورده شود زنده یا نکر می بیند
 الانسان انما خلقناه من قبل و کنا نسیاً فوربک لخشربهم
 این که بدست که ما فرستیم او را از پیش و نبود چیزی به سر دور کار تو هر چه خسته خواهم است ترا
 و الشیاطین ثم کنضرتهم حول جهنم جثاً ثم لننزعن من کل شیعه
 با شیاطین پس هر اینها حاضر خواهم هست البته از شیاطین ترا بر ما مندوزی ترا از در اینها پس در آن می کنیم از هر گروهی

مخفی است که در دنیا با خود از اینها خسته است
 در عالمی است که در آنجا از اینها خسته است
 اینها را که در آنجا از اینها خسته است
 اینها را که در آنجا از اینها خسته است

اینها را که در آنجا از اینها خسته است
 اینها را که در آنجا از اینها خسته است
 اینها را که در آنجا از اینها خسته است
 اینها را که در آنجا از اینها خسته است

سورة طه مائذ و خمس و ثلاثون آية و هي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ما أنزلنا عليك القرآن لتشفي الا تذكرة لمن يخشى تنزيلنا

من خلق الارض والسموات العلى الرحمن على العرش استوى

له ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما تحت الثرى

وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله لا اله الا هو

له الاسماء الحسنى وهل انتك حديث موسى اذ نادانا

فقال لاهله امكوا انى نسيت نادا العلى اتكم منها بقىس

اواجد على النار هدى فلما اتها نودى يا موسى اذ اذ

انا ربك فاطع نعليك انتك بالواد المقدس طوى وانا

اخترتك فاستمع لما يوحى ابنى انا الله لا اله الا انا فاعبدنى

واقم الصلوة لذكري ان الساعة آتية اكاد اخفيها لئلا يخزي

الذين كفروا في حقهم يوم لا ينفعهم شفعاؤهم

والذين آمنوا وعملوا الصالحات هم الذين لا يخزيهم

الشفعاؤهم يوم لا ينفعهم شفعاؤهم

Handwritten marginal notes in Arabic script on the right side of the page, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and 'طه ما انزلنا عليك القرآن'.

Handwritten marginal notes in Arabic script on the left side of the page, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and 'طه ما انزلنا عليك القرآن'.

الَّذِي اعطى كل شيء خلقه ثم هدى **قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ**
 البتة که داد بهر چیز خلقش پس هایت کرد گفت پس صحت طالب زلفار
الْأُولَى **قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ بِي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا**
 پیشین گفت علمش نزد پروردگارت در کتابی که خطا نمیدهد پروردگار من که
يَتَّبِعُنِي **الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَ**
 فرستاد تا زمین را بر شما زمین را بسوزد و بیدار آورد بر سر راه راستی راهها و
أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى كُلُوا
 زد فرستاد از آسمان آب پر خنجر برون آورد با انواعی از درختان جداگانه بخیزید
وَارْعُوا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى **مِنْهَا خَلَقْنَا**
 و بگردانید تنه و گاو و گوسفند بر سر تنه در آن بر منته ایست بر صاحبان خود از آن بفریدم شما
وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى **وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ**
 در آن باز میدارم شمارا در آن برون می آورم بار دیگر و تحقیق نمودم از او
آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبُوا رَبَّيَ **قَالَ اجْعَلْنَا لِنَحْرِ جَنَاتٍ مِنْ أَرْضِكَ لِيَسْجُرَ**
 ایستاد خود همه بر سر تنه نمود ما کرد گفت ایانند ما را تا آوردن کند ما را از زمینان بجزرت
يَا مُوسَى **فَلَنَأْتِيَنَّكَ لِسْرٍ مِثْلَهُ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا**
 ای موسی پس بر اینده می آیم البته ترا سحر مثلش برودن مسانه ما و مسانه خودت و عهد کاهی که
تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى **قَالَ مَوْعِدٌ كَمَا مَوْعِدِ الرَّبِّيَّةِ وَ**
 خلاف کنم او را ما دن تو جایی هموار گفت و عهد کاه شما روز او است
أَنْ يُخْشِرَ النَّاسَ ضَحِيًّا **فَقَوْلِي فِرْعَوْنَ جَمْعٌ كَيْدُهُ تَمَّ** **قَالَ**
 ای فرعون کرده شود مردمان طاعتگاه پس باز گفت من سخن پس فرعون آورد سحر را پس گفت
لَهُمْ مُوسَى وَيَلِكُمْ لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَيْدًا بِأَيْدِيكُمْ يُعَذِّبُكُمْ
 برایش ترا موسی و ای بر شما منبید بر خدا دروغ پیر بر سر او و شما را بخواهید بفرستد
خَابٍ مِنْ آفَتِي **قَتْنَا زَعْوًا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى**
 تو میدادند آنرا آفت است پس کشتید بفرغ کلاشت ترا میان خود و بفرستد در آتش را از او

یا دور از زمین بودار
دانش از حجاب
اعلی

اینست در آنچه
 نامش در آنست
 جفتش در آنست
 مگرش
 اینست در آنچه
 نامش در آنست

فَمَا بَالُ

اینست از آنچه
 نامش در آنست
 اینست از آنچه
 نامش در آنست
 اینست از آنچه
 نامش در آنست

اینست از آنچه
 نامش در آنست
 اینست از آنچه
 نامش در آنست

اینست از آنچه
 نامش در آنست
 اینست از آنچه
 نامش در آنست

اینست از آنچه
 نامش در آنست
 اینست از آنچه
 نامش در آنست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَعْرِضُونَ مَا يَأْتِيهِمْ

مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَوْنَ لِأَلْهِيَةِ قُلُوبِهِمْ

وَاسْرَوْا بِالْجَوِّيِّ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْلَ هَذَا الْبَلَدِ مِثْلَكُمْ أَفَاتُونَ السَّحَرِ

وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ بَلْ قَالُوا أَضْغَاتُ أِحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ

فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ مَا آمَنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ أَهْلَكْنَا

أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُوا

أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا إِلَّا

يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ

وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ

ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

بَنِيًّا آيَاتِنَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like 'وَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ' and 'وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ'.

Vertical marginal notes on the left side, including 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' and 'اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ'.

Vertical marginal notes at the bottom left, including 'وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ'.

Vertical marginal notes on the right side, including 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' and 'اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ'.

مَنْ قَبْلَ بَلَاغِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ وَمَا

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ ۚ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ مَا تَكْفُرُونَ

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَعْيُنِهِمْ يَعْلَمُونَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

وَمَنْ يُقَلِّدْ مِنْهُمْ آيَاتِي الْإِلَهَ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكُ يُجْزِيهِمْ كَذَلِكَ

يُجْزِي الظَّالِمِينَ ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنْ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

كُنَّا نَارِقًا فَنَقْنَاهَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تُكَلِّمَهُمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا

سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ

عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ ۚ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۚ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ

دَمًا وَلَا جِثًا وَلَا رِجَالًا وَلَا أَفْئِدَةً وَلَا فَرْجًا وَلَا نَبَاتًا وَلَا يَسْمَعُونَ

وَلَا يَرَوْنَ وَلَا يُحِسُّونَ خَلْقَ اللَّهِ إِلَّا رِجَالًا مَدْبُورِينَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

وَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ

Handwritten marginal notes in the left margin, including phrases like "وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ دَمًا وَلَا جِثًا وَلَا رِجَالًا وَلَا أَفْئِدَةً وَلَا فَرْجًا وَلَا نَبَاتًا وَلَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَرَوْنَ وَلَا يُحِسُّونَ خَلْقَ اللَّهِ إِلَّا رِجَالًا مَدْبُورِينَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ"

Handwritten marginal notes in the bottom left margin, including phrases like "وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ دَمًا وَلَا جِثًا وَلَا رِجَالًا وَلَا أَفْئِدَةً وَلَا فَرْجًا وَلَا نَبَاتًا وَلَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَرَوْنَ وَلَا يُحِسُّونَ خَلْقَ اللَّهِ إِلَّا رِجَالًا مَدْبُورِينَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ"

Main body of the text with red ink highlighting certain words and phrases, such as "مَنْ قَبْلَ بَلَاغِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ" and "وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ دَمًا وَلَا جِثًا وَلَا رِجَالًا وَلَا أَفْئِدَةً وَلَا فَرْجًا وَلَا نَبَاتًا وَلَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَرَوْنَ وَلَا يُحِسُّونَ خَلْقَ اللَّهِ إِلَّا رِجَالًا مَدْبُورِينَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ"

Handwritten marginal notes in the right margin, including phrases like "وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ دَمًا وَلَا جِثًا وَلَا رِجَالًا وَلَا أَفْئِدَةً وَلَا فَرْجًا وَلَا نَبَاتًا وَلَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَرَوْنَ وَلَا يُحِسُّونَ خَلْقَ اللَّهِ إِلَّا رِجَالًا مَدْبُورِينَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ"

تفسیر این آیه در حدیث آمده است
 که هر کس از این آیه بخواند
 در روز قیامت بر او باران
 رحمت نازل شود و او را
 در بهشت وارد کنند

الْخُلْدَ فَإِنَّ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ • كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُوكَ
 بودند جاوید را بر ما که میمیرند ایشان جاودایانند بر نفس پیونده مرگت و می از ما تمسک
 بِالشِّرِّ وَالْخَيْرِ فَبِتَّةٍ وَالْبَنَاتُ تَرْجِعُونَ • وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا
 بشر و چیز از مودنی و بسویش برگرداننده میشود و همچنین میند ترا انان کافران شدند
 أَنْ يَتَّخِذُونَكَ الْأَهْزُؤَ أَهَذَا الَّذِي بَدَّكَ اللَّهُ وَهُمْ يَذُكَّرُ الرَّحْمَنُ
 میکنند و بگر با شترها ایانند بگر میکند الهان شمار او بشانند بگر خدا
 هُمْ كَافِرُونَ • خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ سَأَرَيْكَ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ
 ایشان کافران اندیده شد ایشان از شتاب بود خواهم نمود شمار ایشان خود را بشانند خدا
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 و میکنند که باشد این وعده اگر راستند راستگویند اگر بدانند آنکه کافر شدند
 حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ وُجُوهُهُمْ
 و هر که باز نموند درشت از رویهاشان پیش را و کز پیشهاشان و نه ایشان
 يَنْصُرُونَ • بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَبْشِرُونَ رُدُّهَا
 یا برگرد می شود بلکه می آید از آنجا پس میگردانند ایشان پس نتوانند برگردانند آنرا
 وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ • وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم بُرْسُلًا مِنْ قَبْلِكَ فَخَافُوا
 و نه ایشان بملت داده میشود و همچنین استرا کرده شد بر سولانی پیش از تو بر اطاعت کرد
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ • قُلْ مَنْ يَمْلِكُ بِاللَّيْلِ
 با آنکه استهزا میکردند ایشان را آنچه بودند با آن استهزا میکردند بگو که کفاه میدارد شمار ایشان
 وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ • أَمْ لَمْ يَأْتِ الْهَدَى
 و روز از خداست کجا میند بگای ایشان از ذکر پروردگانشان دور گردانند بلکه ایشان را هدایت
 تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَبْشِرُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنْنَا
 که کفایت میکند ایشان را بجز ما میشوند یا بر گردن خود ایشان و نه ایشان از ما
 يَصْحُونَ • بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَيَاتٍ طَالٍ عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ أَفَلَا
 بمرای کرده میشوند بلکه کامیاب گردانیدم شمار او پدر ایشان تا دراز شد بر ایشان درستی آیا

تفسیر این آیه در حدیث آمده است
 که هر کس از این آیه بخواند
 در روز قیامت بر او باران
 رحمت نازل شود و او را
 در بهشت وارد کنند

تفسیر این آیه در حدیث آمده است
 که هر کس از این آیه بخواند
 در روز قیامت بر او باران
 رحمت نازل شود و او را
 در بهشت وارد کنند

يرون أَنَا نَاتِي لَأَرْضٍ تَفْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ قُلْ

می بینید که من این زمین را که میگویم از اطرافش ایامین نشانند غالبان بود

إِنَّمَا أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءُ إِذَا مَا يَنْذِرُونَ

فراخ نیست که بیم میگویم شما را بوحی و نه می شنوید که آن خواهان را چه بیم کرده بشوند ایشان

وَلَنْ مَسْتَهْمِ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ كَيْقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا

و اگر مس کند ایشان را در زمین بود از عذاب پروردگارتو هر سینه خوانند گفت البته اروای بر ما بتر که بود

ظَالِمِينَ • وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ

ظالمان و نیکداریم ترازور درست برابر روز قیامت پرستم که نیکوار

نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنْ

نفس چیز و اگر چه باشد مقدار دانه از خردل بیارم از او و بسیم

بِنَا حَاسِبِينَ • وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ

ما حسابتان و بصیقت داریم موسی و هارون فرقان و

ضِيَاءً وَذَكَرْنَا لِلتَّقِيينَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ

نور و بیند مر بر سیر کاران آنکه میترسند از پروردگارشان در غیبت ایشان باشند

السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ • وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ

قیامت خافان و این ذکر است مبارکت که تو فرستادیم از این آیه شما

لَهُ مُنْكَرُونَ • وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

بر او از او انهدار کنندگان و بصیقت داریم ابراهیم را رشده از پیش و بودیم

بِهِ عَالِمِينَ • إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

با و دانایان بهیچانکه گفت مردارش را و قوش حیت این تماثیلا

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ • قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ • قَالَ

شما میدم بر هفتار تمثالهای ایشان گفتند یا قیتم بر اینها از که بودیم از آنها عبادت کنندگان گفت

لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ • قَالُوا اجْعَلْنَا

بصیقت باشد شما و پدرانمان در گمراهی بشکار کفشد ایامد سے مارا

و چهار
از دست خود دارد
که مراد از موار قسط است
و او صیقا خوانند از هر
و معانی الاخبار از
صراط مستقیم
مست
۱۲

ظلمت
یعنی نوره که خدا کند حق را
و این صیقا در هر جا که بگوید
و لفظ بقره و صیقا و در قرآن
مردانه آورده اند
قرنیه و او
عطف
و صیقا
و الصیقا

خبر

رشدت و پلید است
و در هر سخن صلاح نبوت
تو نرفته

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word 'وعليها' in red ink.

وعلينا صنعاً لبوسكم لتحصنكم من بأسكم فهل انتم شاكرون
ولسليمن الريح عاصفة تجزي بامرهم الى الارض التي باركنا فيها
وكلبكل شئ عالمين ومن الشياطين من غوصون له ويغولون
علا دون ذلك وكانم حافظين وايتوب اذ نادى ربه ابي
مسنى الضروانت ارحم الراحمين فاستجنا له فكشفنا ما به
من ضرر واتينا اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكري
للعايدن واسمعيل وادريس وذا الكفل كل من الصابرين
وادخلناهم في رحمتنا ايمهم من الصالحين وذا النون ذذهب
مغاضباً فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله
الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين فاستجنا له و
مجنياه من الغم وكذلك بنى المؤمنين وذكروا اذ نادى ربه
رب لا تدزني فودا وانت خير الوارثين فاستجنا له ووهبنا

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, written in black and red ink, providing commentary on the main text.

Vertical handwritten marginal notes on the left side of the page, written in black and red ink.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the word 'وخصص' in red ink.

انما سبقت يا فتى برائت انما حوينا اهلنا من انوار انوار دور کرد اینک است که سبقت
 حسیسها و هم فی ما اشتهد انفسهم خالدون لا یجزئهم الفرغ
 الاکبر و تلکهم الملکه هذا یومکم الذی کتمت توعدون
 یوم نظوی السماء کطی السجل للکتب کما بدانا اول خلق نعیده
 وعدا علینا انا کما فاعلین ولقد کتبنا فی الزبور من بعد
 الذکر ان الارض برئها عبادی الصالحون ان هذا لبلاغنا
 لقوم عابدين وما ارسلناک الا رحمة للعالمین قل انما
 یوحی الی انما الهکم الیه واحد فهل انتم مسلمون فان تولوا
 فقل اذنکم علی سواہ وان دربی قریب ما توعدون
 انه یعلم الجهر من القول و یعلم ما تکتمون وان دربی لعنه
 فینه لکم و متاع الی حین قل رب حکم بالحق و ربنا الرحمن
 المستعان علی ما تصفون
 سوره الحج ثمانون

انما سبقت يا فتى برائت انما حوينا اهلنا من انوار انوار دور کرد اینک است که سبقت
 حسیسها و هم فی ما اشتهد انفسهم خالدون لا یجزئهم الفرغ
 الاکبر و تلکهم الملکه هذا یومکم الذی کتمت توعدون
 یوم نظوی السماء کطی السجل للکتب کما بدانا اول خلق نعیده
 وعدا علینا انا کما فاعلین ولقد کتبنا فی الزبور من بعد
 الذکر ان الارض برئها عبادی الصالحون ان هذا لبلاغنا
 لقوم عابدين وما ارسلناک الا رحمة للعالمین قل انما
 یوحی الی انما الهکم الیه واحد فهل انتم مسلمون فان تولوا
 فقل اذنکم علی سواہ وان دربی قریب ما توعدون
 انه یعلم الجهر من القول و یعلم ما تکتمون وان دربی لعنه
 فینه لکم و متاع الی حین قل رب حکم بالحق و ربنا الرحمن
 المستعان علی ما تصفون
 سوره الحج ثمانون

سوره الحج ثمانون المستعان علی ما تصفون
سبعون

الصاوی
 انما سبقت يا فتى برائت انما حوينا اهلنا من انوار انوار دور کرد اینک است که سبقت
 حسیسها و هم فی ما اشتهد انفسهم خالدون لا یجزئهم الفرغ
 الاکبر و تلکهم الملکه هذا یومکم الذی کتمت توعدون
 یوم نظوی السماء کطی السجل للکتب کما بدانا اول خلق نعیده
 وعدا علینا انا کما فاعلین ولقد کتبنا فی الزبور من بعد
 الذکر ان الارض برئها عبادی الصالحون ان هذا لبلاغنا
 لقوم عابدين وما ارسلناک الا رحمة للعالمین قل انما
 یوحی الی انما الهکم الیه واحد فهل انتم مسلمون فان تولوا
 فقل اذنکم علی سواہ وان دربی قریب ما توعدون
 انه یعلم الجهر من القول و یعلم ما تکتمون وان دربی لعنه
 فینه لکم و متاع الی حین قل رب حکم بالحق و ربنا الرحمن
 المستعان علی ما تصفون
 سوره الحج ثمانون

انما سبقت يا فتى برائت انما حوينا اهلنا من انوار انوار دور کرد اینک است که سبقت
 حسیسها و هم فی ما اشتهد انفسهم خالدون لا یجزئهم الفرغ
 الاکبر و تلکهم الملکه هذا یومکم الذی کتمت توعدون
 یوم نظوی السماء کطی السجل للکتب کما بدانا اول خلق نعیده
 وعدا علینا انا کما فاعلین ولقد کتبنا فی الزبور من بعد
 الذکر ان الارض برئها عبادی الصالحون ان هذا لبلاغنا
 لقوم عابدين وما ارسلناک الا رحمة للعالمین قل انما
 یوحی الی انما الهکم الیه واحد فهل انتم مسلمون فان تولوا
 فقل اذنکم علی سواہ وان دربی قریب ما توعدون
 انه یعلم الجهر من القول و یعلم ما تکتمون وان دربی لعنه
 فینه لکم و متاع الی حین قل رب حکم بالحق و ربنا الرحمن
 المستعان علی ما تصفون
 سوره الحج ثمانون

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انزلنا عليك الكتاب
 بالبينات والفرقان
 انزلنا عليك الكتاب
 بالبينات والفرقان
 انزلنا عليك الكتاب
 بالبينات والفرقان

فَاذْأَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ
 بِهِجِ ذَلِكْ بَانَ لِلَّهِ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّهُ مَجِي الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ لِسَاعَةَ آيَةٍ لَأَرْيَبَ فِيهَا وَأَنَّ لِلَّهِ يَبْعَثُ مِنْ
 فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا
 كِتَابٍ مُبِينٍ تَأْتِي عَطْفُهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
 وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْجَحِيمِ ذَلِكْ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَ
 أَنَّ لِلَّهِ لَيْسَ بِظُلَامٍ لِّلْعَبِيدِ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ
 فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ طَأَّنَ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ
 خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكْ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ يَدْعُوا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نُنْفَعُهُ ذَلِكْ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ
 يَدْعُوا لِمَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِبَيْسِ الْمَوْلَى وَلِبَيْسِ الْعَشِيرِ
 إِنَّ لِلَّهِ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ مَجْرِي مِنْ

عطفه
 یعنی چنانچه در حدیث
 زرع می کشد
 ۱۲

بماقت
 یعنی چنانچه گفته شده
 و القفات
 ۱۱

و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده
 و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده
 و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده

و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده
 و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده
 و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده

و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده
 و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده
 و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده

و ذوق
 یعنی چنانچه گفته شده

در بیان از اخبار از حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم
 که فرمودند که هر کس در روز قیامت
 در میان ما باشد و ما را در آن روز
 در میان ما باشد و ما را در آن روز
 در میان ما باشد و ما را در آن روز

القائع والمعترک كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون • لن

قائع و معترک یعنی سحر کردیم شما را تا شما بدانید که شما را سحر کردیم

ينال الله لحومها ولادماؤها ولكن بناه التقوى منكم كذلك

هرگز خدا را کوهشوارها و نه خواهشاشان و لیکن میرسد او را برین کار از شما

سخرها لكم لتكبروا الله على ما هدكم وبشر المحسنين • ان الله

سخر او ایندها را بر شما تا بزرگ دارید خدا را بر ایندها و بشارت کردیم به شما که خدا

يدافع عن الذين امنوا ان الله لا ينجي كل خوان كفور اذن للذين

کفایت کند از آنکه ایمان آوردند بزرگ خدا دوست میدارد: هر خبیثت کارهای است

يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير الذين خرجوا

که کارزار کرده شده اند باینکه ظلم کردند و بپوشید خدا بر قدرت ایشان

من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله واولاد دفع الله لنا

از ديارستان بغير حق جز آنکه می گفتند پروردگار ما خداست و اگر عرض بود

بعضهم ببعض هدمت صوامع وبيع و صلوات و مساجد يديك

بعضیتان بعضی بر بعضی بر کرده شده بود صومعهها و مسجد ها و صلواتها و مسجدها

فيها اسم الله كثيرا وليصرن الله من ينصره ان الله لعقوي عزيز

در آنها نام خدا بسیار در همین بار خواهد کرد خدا البته کسی را که یار میکند او را بزرگتر کند

الذين ان مكاهم في الارض قاموا الصلوة واتوا الزكوة و امروا

آنکه اگر تمکین کرد ایشان روزی بر پای دارند نماز را و دهند زکوة را و امر کنند

بالمعروف و نهوا عن المنكر و لله عاقبة الامور و ان يكذبوك

بمعروف و نهی کنند از منکر و هر ضار است انجام امور و اگر کذب میکنند ترا

فقد كنت قبلهم قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهيم و قوم

لوط و اصحاب مدین و کذب موسی فامليت للكافرين ثم

لوط و اهل مدین و کذب کرده شد موسی پس ایستادم و ام کافر آنرا پس

حریف
 از این روایت
 که از اخبار است
 از آنکه این
 رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
 فرمودند که هر کس در روز قیامت
 در میان ما باشد و ما را در آن روز
 در میان ما باشد و ما را در آن روز

در بیان از اخبار از حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم
 که فرمودند که هر کس در روز قیامت
 در میان ما باشد و ما را در آن روز
 در میان ما باشد و ما را در آن روز

اختتم

روزگار از این روزگار است
 و این روزگار از این روزگار است
 و این روزگار از این روزگار است
 و این روزگار از این روزگار است

لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ تَوَالَّوْا الْعِلْمَ أَنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ يُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ۝ وَدَائِمَةٌ بَاسْتِثْنَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَإِيَّايَنَّهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ۝ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهَوَّجِرٌ ۝ لِيَدْخُلَهُمْ مَدْخَلًا يُرْضَوْنَهٗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ ۝ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ ذَلِكَ بَانَ لِلَّهِ يَوْمَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ ۝ وَيَوْمَ اللَّيْلِ فِي اللَّيْلِ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذَلِكَ بَانَ لِلَّهِ ۝

از کسان که در دلشان مرض است و دلشان قاسی است و بدانند که ظالمان هرگز آسایش ندارند و در شقاوت دور و دورند و تا آنکه داده شد علم اینکه حق است از پروردگار تو ایمان آوردند و فحبت که قلوبهم و آن الله که هاد الی صراط مستقیم است که ایمان آوردند راه راست است و لایزال که کفروا فی مریه منه حتی تأتیهم الساعة بغتة و همیشه باشد آنکه کافر شدند در شک از آن تا باید است از آن قیمت تا کلمات و ایائهم عذاب یوم عقیم یادش ای روزی روزی است که حکم میکند ایشان را و عملوا الصالحات فی جنات النعیم در بهشتها با بار و نعمت و آنکه کافر شدند و تکذیب کردند با آیاتنا و اولئکه لهم عذاب مهین و اینها را اینها اند بر ایشان عذاب خوار کننده و آنانرا سخت کردند در راه الله ثم قاتلوا و ما توالیرزقنهم الله رزقا حسنا و ان الله لهو جیر و لیدخلهم مدخلا یرضونه و ان الله لعلیم برینها و استقیم روزی برینها است از پروردگاری که برینها را در بر گرفته است و آنرا برینها داد و ذلك و من عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغی علیه لی نصره صاحب صفت است و کسی عاقبت برسانه بشد آنکه عاقبت برسانه شد و او پس هم کرده است در او برینها یار الله ان الله لعفو غفور و ذلك بان للهِ یوم اللیل فی النهار خدا بستر که خدا برینها عفو است از آن است که خدا در هر روز است در روز و یوم اللیل فی اللیل و ان الله لسمیع بصیر و ذلك بان للهِ و در آن میگرداند روز را در شب و دیگر که خدا شواهد است از آن است که خدا

عقیم روزی است که حکم میکند ایشان را
 و ایائهم عذاب یوم عقیم یادش ای روزی روزی است که حکم میکند ایشان را
 و عملوا الصالحات فی جنات النعیم در بهشتها با بار و نعمت و آنکه کافر شدند و تکذیب کردند با آیاتنا و اولئکه لهم عذاب مهین و اینها را اینها اند بر ایشان عذاب خوار کننده و آنانرا سخت کردند در راه الله ثم قاتلوا و ما توالیرزقنهم الله رزقا حسنا و ان الله لهو جیر و لیدخلهم مدخلا یرضونه و ان الله لعلیم برینها و استقیم روزی برینها است از پروردگاری که برینها را در بر گرفته است و آنرا برینها داد و ذلك و من عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغی علیه لی نصره صاحب صفت است و کسی عاقبت برسانه بشد آنکه عاقبت برسانه شد و او پس هم کرده است در او برینها یار الله ان الله لعفو غفور و ذلك بان للهِ یوم اللیل فی النهار خدا بستر که خدا برینها عفو است از آن است که خدا در هر روز است در روز و یوم اللیل فی اللیل و ان الله لسمیع بصیر و ذلك بان للهِ و در آن میگرداند روز را در شب و دیگر که خدا شواهد است از آن است که خدا

هُوَ الْحَيُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ

اوست حق و اینکه را میخوانند از غیر اوست باطل است ایست خدا اوست

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ الْمُرْتَانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَصَبَّ عَلَى الْأَرْضِ

برین بزرگ ایاننددی که خدا فرودست آمد از آسمان ابی پس سیکرد زمین

مُخَضَّرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

سبز بزرگ خدا صاحب لطف اوست مراد است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

وَإِنَّ اللَّهَ لَهوَ الْغَنِيِّ الْحَمِيدُ ۝ الْمُرْتَانَ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ

و بزرگ خدا هر چه اوست نیاز ندارد است ایاننددی که خدا سخر کرد ایند بر شما آنچه در زمین است

وَالْفَلَكَ تَجَرَّى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

و گشتی می رود در دریا بعلت امر او و نگاه میدارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین

الْأَبَازِنَةُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَاءَكُمْ

که ما اوست بر خستید خدا ببرد ما را بر ایند مهربان رحیم است اوست آنکه زنده کرد اند شما را

ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

پس میزند شما را پس زنده میکند شما را ایست هر ایند ناسپست از برای امتی که ایدیم طمعه

هَمٌّ نَاسِكُوهُ فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعَ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى

که بپایان مسوکی ازنده از برای مناید که نزع کنند با تو در امر و بگویند بسورت آورد کار است بزرگ که بوس بر ایند

هُدًى مُسْتَقِيمٌ ۝ وَإِنْ جَادَ لَوْكَ فَقِيلَ اللَّهُ أَعْلَمَ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

بر هدایت درست و اگر محاد که کنند با تو بپسند خدا دانای تر است با آنچه میکنند

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَم

خدا حکم میکند میان شما روز قیامت در آنچه هستید در آن که خلتان میکنند ایانند است

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۝ إِنَّ

که خدا میداند آنچه در آسمان زمین است بزرگ که آن باشد در کتاب بزرگ

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ

از باشد بر خدا سبب و میپرستند از غیر خدا آنچه در نوشته است و ایمان

فلا ينافي ذلك في
كفرية ان درون کفر و ضاع
نار شمع در با ستمت
که سکوفانه در شسته
خود در آغوزند
گشته
خدا را
نمیخوردند الله لعلم

سَطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ وَإِذْ أَنْتَلَى

حجی و دیگر اجمیت مرتب از زمان علم و نباشد بر ظالمین از هیچ باور کسی و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ

بر ایشان ایتهای که در صورت های ایشان در رویها بر آنها ظاهر گشته است مندرجاً نزدیک هستند

لَيَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كَبِيرٌ مِنْ ذَٰلِكُمْ

که حمله کنند باز آنرا بخوانند بر ایشان ایتهای ما را بگو ایستاده در میان ایشان از این

الْبَارِئِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَابْتَسَّ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

آتش و عده داده آن خدا را که در پیش روید و بدست ایجاب از کشتن آن را مردمان

ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ

زودند شد پس شنوید مر آنرا از بدست که از آنکه بخوانند از غیر خدا نمیتوانند

يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَا يُكْتَمُونَ لَهُ وَالْجَمْعُ كُنْتُمْ دُونَ ذَلِكَ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا

آنستند بر کس و اگر اجتماع کنند بدو آن و اگر بماند از ایشان کس چیزی را نه

يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ مَا قَدَرُوا اللَّهَ

توانند از کس که در آن از آن تا توانند طلب و مظلوم نشناختند حد را

حَقَّ قَدْرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا

حق معرفت بدو که خدا بر اینست قوی است خدا بر کس نه از ملائکه رسوله را

وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

در مردمان بدو شنید خدا شنوای بیانات میداند آنچه بین دستهاست در آنچه پشت سر است

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا

و بپوشید بر روی خود و سجد کنید و بپوشید بر سر خود و سجده کنید و سجد کنید

وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ

و پرستید پروردگارتان و بکنید و جوهرها را باشد که تمام بکنید و بجهاد نماید در خدا

حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِثْلَهُ

حق جهادش او برگزید شما را و نخواست بر شما در دین هیچ تنگی بکشد

اطلاق شد با اعتبار
و استبراب بر قصد و غیر
نمیکنند و نمیتوانند
بگو که ایراد

زباب
بسیار است و طبعش
ابواب

سبب اولی و حاصل
و غایب است و معلوم
در دنیا و آخرت

با وصف کردند حق و صفتش را
یا شایسته بودند حق و شایسته را

طاعت است که در اینست
و طاعت است که در اینست
و طاعت است که در اینست

سجده
مذوب

اینگونه

پس از آنکه آن را در علم
و در اینست که در اینست
و در اینست که در اینست

بگویند که اینها
نطفه است

سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي تَرَارٍ مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا

سلاطه از گل رس کردیم اورا نطفه در اراکهار ستوار پس او را بندیم

النَّظْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمَضْغَةَ عِظَامًا

از نطفه را با چرخ بستیم پس او را بندیم از این نطفه را با چرخ بستیم پس او را بندیم

فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ

پس پوشانیدیم استخوانها را گوشت پس او را بندیم اورا از بندیدن دیگر برتر آمد که خدا بهترین

الْمَخْلُوقِينَ ۝ ثُمَّ أَنْتُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَيْسُونَ ۝ ثُمَّ أَنْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعُونَ

افرننده است پس بزرگ شما نیستید بعد از این هر چند که در روز قیامت بر آنچه متوکل

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقُ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝ وَ

در حقیقت از دیدن قوت شما هفت طبقات بالا بر ما دیدیم از خلق بیخبران و

أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَاهُ فِي الْأَرْضِ ۝ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ

خود فرستادیم از آسمان ابی اندازه رسالگی کردیم در زمین و در آخر ما برودن

بِهِ لِقَادِرُونَ ۝ فَانْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ

از این برهنه تواناییم پس بیدارم برای شما مان نوسناها از درختان خرما و انگور را بر شما

فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَشَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ

اوران میوههای بسیار و از اینها میخورند در حقیقت را که درون می آید از طور سینا

تَنْبِتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ۝ وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لَكُمُ

میروید با روغن و گاو گاویش بر آن جزندگانه دیگر که بر شما را در حقیقت را که درون می آید از طور سینا

لَتَنْفِقُكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَ

ی شما اینها را از کوه در کوهها است در شما است در اینها مصلحت بسیار و از اینها میخورند

عَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَکِ تَحْمِلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

بر اینها و بر کشت بار آورده میشود در حقیقت از شما دیدیم نوحا بوسیله قومش

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَقَالَ

پس گفت ای قوم پرستند خدا را بنام شما را هیچ اهی غیر او ای ای پس و ای می بر سر بندگی گفتند

نطفه است
سلاطه از گل رس کردیم اورا نطفه در اراکهار ستوار پس او را بندیم
از نطفه را با چرخ بستیم پس او را بندیم
پس پوشانیدیم استخوانها را گوشت پس او را بندیم اورا از بندیدن دیگر برتر آمد که خدا بهترین
افرننده است پس بزرگ شما نیستید بعد از این هر چند که در روز قیامت بر آنچه متوکل
در حقیقت از دیدن قوت شما هفت طبقات بالا بر ما دیدیم از خلق بیخبران و
خود فرستادیم از آسمان ابی اندازه رسالگی کردیم در زمین و در آخر ما برودن
از این برهنه تواناییم پس بیدارم برای شما مان نوسناها از درختان خرما و انگور را بر شما
اوران میوههای بسیار و از اینها میخورند در حقیقت را که درون می آید از طور سینا
میروید با روغن و گاو گاویش بر آن جزندگانه دیگر که بر شما را در حقیقت را که درون می آید از طور سینا
ی شما اینها را از کوه در کوهها است در شما است در اینها مصلحت بسیار و از اینها میخورند
بر اینها و بر کشت بار آورده میشود در حقیقت از شما دیدیم نوحا بوسیله قومش
پس گفت ای قوم پرستند خدا را بنام شما را هیچ اهی غیر او ای ای پس و ای می بر سر بندگی گفتند

مَلُؤًا
از اراکهار ستوار
در حقیقت از شما دیدیم

نطفه است
سلاطه از گل رس کردیم اورا نطفه در اراکهار ستوار پس او را بندیم
از نطفه را با چرخ بستیم پس او را بندیم
پس پوشانیدیم استخوانها را گوشت پس او را بندیم اورا از بندیدن دیگر برتر آمد که خدا بهترین
افرننده است پس بزرگ شما نیستید بعد از این هر چند که در روز قیامت بر آنچه متوکل
در حقیقت از دیدن قوت شما هفت طبقات بالا بر ما دیدیم از خلق بیخبران و
خود فرستادیم از آسمان ابی اندازه رسالگی کردیم در زمین و در آخر ما برودن
از این برهنه تواناییم پس بیدارم برای شما مان نوسناها از درختان خرما و انگور را بر شما
اوران میوههای بسیار و از اینها میخورند در حقیقت را که درون می آید از طور سینا
میروید با روغن و گاو گاویش بر آن جزندگانه دیگر که بر شما را در حقیقت را که درون می آید از طور سینا
ی شما اینها را از کوه در کوهها است در شما است در اینها مصلحت بسیار و از اینها میخورند
بر اینها و بر کشت بار آورده میشود در حقیقت از شما دیدیم نوحا بوسیله قومش
پس گفت ای قوم پرستند خدا را بنام شما را هیچ اهی غیر او ای ای پس و ای می بر سر بندگی گفتند

وَاخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ^{۱۹۸} إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ^{۱۹۹}
 و برادرش هارون را با آیات ما و سُلْطَانِ مُّبِينِ و حجتی آشکار ^{۱۹۸} بفرعون و جماعتش
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ^{۲۰۰} فَهَالُوا أُنُومًا لِبَشَرٍ مِثْلِنَا ^{۲۰۱}
 پس بکبر کردند و بودند کردها بزرگتر ^{۲۰۰} پس گفتند ایماست از مهربانان که مانند ما اند
 وَقَوْمَهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ^{۲۰۲} فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ^{۲۰۳} وَ
 و قوم آن دو تا مرام را پرستار نماند ^{۲۰۲} پس تکذیب کردند از دور ایشان شدند از بلا که در آید ^{۲۰۳} و
 لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ^{۲۰۴} وَجَعَلْنَا ابْنَ
 بحقیقت دادیم موسی را کتاب ^{۲۰۴} باشد که ایشان هدیست یابند ^{۲۰۴} و کردیم پس
 مَرْيَمَ وَآمَةَ آيَةً وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ^{۲۰۵}
 مریم را و مادرش را ایاتی و دایمی ساختیم آن دو را ایجا ^{۲۰۵} ترنج صحبت سر او آب جاری
 يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 ای رسولان بخورید ^{۲۰۶} از پاکیزه های ^{۲۰۶} و بکنید کارهای نیک ^{۲۰۶} است را بجز آنکه ^{۲۰۶}
 تَعْمَلُونَ عِلْمًا ^{۲۰۷} وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ^{۲۰۸}
 بکنید دانایم ^{۲۰۷} و بجز آنکه این امت شماست ^{۲۰۷} که ملت واحد است ^{۲۰۷} و من پروردگارم ^{۲۰۷} شما را پس بترسید
 فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حَبِيبٌ ^{۲۰۹} بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ^{۲۱۰} فَذَرَهُمْ
 پس جدا کردند امرشان را بارها ^{۲۰۹} هر طریقی ^{۲۰۹} با آنچه باشد نزد ایشان ^{۲۰۹} شادمان ^{۲۰۹} پس بگذارشان
 فِي عَمْرِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ^{۲۱۱} اِحْسَبُونَ أَنَّمَا نُسَبِّهُنَّ بِمَالٍ وَالْزِينَةِ
 در غفلت ^{۲۱۱} تا وقت ^{۲۱۱} ایای میهند از آنکه ^{۲۱۱} آنچه ابراهیم ^{۲۱۱} بگویم ^{۲۱۱} ایشان ^{۲۱۱} از مال ^{۲۱۱} و
 بَنِينَ ^{۲۱۲} لَسَاءَ عِلْمُهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ^{۲۱۳} إِنَّ الَّذِينَ هُمْ
 پسران ^{۲۱۲} می ^{۲۱۲} تا ایم ^{۲۱۲} برایشان ^{۲۱۲} در نحو ^{۲۱۲} بهما ^{۲۱۲} بلکه ^{۲۱۲} میدانند ^{۲۱۲}
 مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ^{۲۱۴} وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ^{۲۱۵}
 از ترس ^{۲۱۴} پروردگارشان ^{۲۱۴} خائفان ^{۲۱۴} و آنانند ^{۲۱۴} ایشان ^{۲۱۴} بآیات ^{۲۱۴} پروردگارشان ^{۲۱۴} ایمان ^{۲۱۴} می
 وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ^{۲۱۶} وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا
 و آنانند ^{۲۱۶} ایشان ^{۲۱۶} پروردگارشان ^{۲۱۶} شرک ^{۲۱۶} نمی ^{۲۱۶} آرند ^{۲۱۶} و آنانند ^{۲۱۶} میهند ^{۲۱۶} آنچه ^{۲۱۶} را ^{۲۱۶} دادند ^{۲۱۶} و

ای ای که در ^{۱۹۸}
 فرعون و جماعتش ^{۱۹۸}
 حجتی آشکار ^{۱۹۸}
 بفرعون و جماعتش ^{۱۹۸}
 ای ای که در ^{۱۹۹}
 فرعون و جماعتش ^{۱۹۹}
 حجتی آشکار ^{۱۹۹}
 بفرعون و جماعتش ^{۱۹۹}
 ای ای که در ^{۲۰۰}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۰}
 حجتی آشکار ^{۲۰۰}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۰}
 ای ای که در ^{۲۰۱}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۱}
 حجتی آشکار ^{۲۰۱}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۱}
 ای ای که در ^{۲۰۲}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۲}
 حجتی آشکار ^{۲۰۲}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۲}
 ای ای که در ^{۲۰۳}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۳}
 حجتی آشکار ^{۲۰۳}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۳}
 ای ای که در ^{۲۰۴}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۴}
 حجتی آشکار ^{۲۰۴}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۴}
 ای ای که در ^{۲۰۵}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۵}
 حجتی آشکار ^{۲۰۵}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۵}
 ای ای که در ^{۲۰۶}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۶}
 حجتی آشکار ^{۲۰۶}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۶}
 ای ای که در ^{۲۰۷}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۷}
 حجتی آشکار ^{۲۰۷}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۷}
 ای ای که در ^{۲۰۸}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۸}
 حجتی آشکار ^{۲۰۸}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۸}
 ای ای که در ^{۲۰۹}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۹}
 حجتی آشکار ^{۲۰۹}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۹}
 ای ای که در ^{۲۱۰}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۰}
 حجتی آشکار ^{۲۱۰}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۰}
 ای ای که در ^{۲۱۱}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۱}
 حجتی آشکار ^{۲۱۱}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۱}
 ای ای که در ^{۲۱۲}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۲}
 حجتی آشکار ^{۲۱۲}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۲}
 ای ای که در ^{۲۱۳}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۳}
 حجتی آشکار ^{۲۱۳}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۳}
 ای ای که در ^{۲۱۴}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۴}
 حجتی آشکار ^{۲۱۴}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۴}
 ای ای که در ^{۲۱۵}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۵}
 حجتی آشکار ^{۲۱۵}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۵}
 ای ای که در ^{۲۱۶}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۶}
 حجتی آشکار ^{۲۱۶}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۶}

ای ای که در ^{۱۹۸}
 فرعون و جماعتش ^{۱۹۸}
 حجتی آشکار ^{۱۹۸}
 بفرعون و جماعتش ^{۱۹۸}
 ای ای که در ^{۱۹۹}
 فرعون و جماعتش ^{۱۹۹}
 حجتی آشکار ^{۱۹۹}
 بفرعون و جماعتش ^{۱۹۹}
 ای ای که در ^{۲۰۰}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۰}
 حجتی آشکار ^{۲۰۰}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۰}
 ای ای که در ^{۲۰۱}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۱}
 حجتی آشکار ^{۲۰۱}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۱}
 ای ای که در ^{۲۰۲}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۲}
 حجتی آشکار ^{۲۰۲}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۲}
 ای ای که در ^{۲۰۳}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۳}
 حجتی آشکار ^{۲۰۳}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۳}
 ای ای که در ^{۲۰۴}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۴}
 حجتی آشکار ^{۲۰۴}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۴}
 ای ای که در ^{۲۰۵}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۵}
 حجتی آشکار ^{۲۰۵}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۵}
 ای ای که در ^{۲۰۶}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۶}
 حجتی آشکار ^{۲۰۶}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۶}
 ای ای که در ^{۲۰۷}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۷}
 حجتی آشکار ^{۲۰۷}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۷}
 ای ای که در ^{۲۰۸}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۸}
 حجتی آشکار ^{۲۰۸}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۸}
 ای ای که در ^{۲۰۹}
 فرعون و جماعتش ^{۲۰۹}
 حجتی آشکار ^{۲۰۹}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۰۹}
 ای ای که در ^{۲۱۰}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۰}
 حجتی آشکار ^{۲۱۰}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۰}
 ای ای که در ^{۲۱۱}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۱}
 حجتی آشکار ^{۲۱۱}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۱}
 ای ای که در ^{۲۱۲}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۲}
 حجتی آشکار ^{۲۱۲}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۲}
 ای ای که در ^{۲۱۳}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۳}
 حجتی آشکار ^{۲۱۳}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۳}
 ای ای که در ^{۲۱۴}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۴}
 حجتی آشکار ^{۲۱۴}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۴}
 ای ای که در ^{۲۱۵}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۵}
 حجتی آشکار ^{۲۱۵}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۵}
 ای ای که در ^{۲۱۶}
 فرعون و جماعتش ^{۲۱۶}
 حجتی آشکار ^{۲۱۶}
 بفرعون و جماعتش ^{۲۱۶}

قُلُوبِهِمْ وَجِلَّةً أُنْفُسَهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ

دلهاشان تراسان است که ایشان بپروردگارتان بازگشت کنندگان آنها میشتابند

فِي الْخِزْيَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نَكْفِيكَ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۝

در خوئیها ایشان مرها را پیشی کرده اند و تقصیر کرده نمیشود نفس را کم تر متش و

لَدَيْنَا كِتَابٌ يَبْطِئُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ

زودما کتابت که تخم کوبید بر تن ایشان ظلم کرده نمیشود بلکه دلهاشان در غمگت است از

هُدَاوَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا

ازین و مرایشان است که در اینها از غیر آنکه ایشان باشند بها را گشتگان تا چون

أَخَذْنَا مَثَرَهُمْ بِالْعَذَابِ إِذْ هُمْ يُجْرُونَ ۝ لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ

بگیریم مثر خود مر شده ها شان را از عذاب افکاه ایشان زیادترند و فریاد مینند امروز

أَنْتُمْ مِّنَّا لَا تَتَضَرَّوْنَ ۝ قَدْ كَانَتْ آيَاتِنَا عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ

برتر که شما از ما میگردید نخواهید شد تحقیق بود اینها را من که خوانده میشد بر شما پس بودید بر

أَعْقَابِكُمْ فَتَنْكَبُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝ أَفَلَمْ

پشتهاشان پس بر میکشید مستکبران بدان افسانه در سب کوبان که همان میگویند اما

يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا

تا میگردند که گفتار را ایامه بود ایشان را آنچه نیامده بود پدرشان که بودند پیشان یا می شناسند

رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ

رسولت از این ایشان بودند مر او را ایشان نماندگان ایامی گفتند با او جنونیت بگفته اند ایشان را حق

وَكَثُرَهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ

و اگر ایشان بودند مر حق را مانعش از آمدن گان و اگر بود پیشود حق خواسترهاشان را هر چه تاه شده بود

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

در زمین و آنچه در آنهاست بلکه داوم است از ذکر ایشان پس ایشانند از ذکرشان روگردانند

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خُرُوجًا خُرُوجًا رَبِّكْ خَيْرٌ هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ وَإِنَّكَ

ایا در جست میکنی از ایشان خورس پس برود کار تو بهتر است و دوست بهتر از او بد مذکاران و برتر کرد

Handwritten marginal notes in Persian script, including the word 'حرب' (War) and various commentary on the verses.

تذکره

لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ • وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 هراينه بخير اليانرا براه راست *دبرتر که انانکه ايمان ندارند باقرت*
 عَنِ الصِّرَاطِ لَنَأْكُونَنَّ • وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ
 از راه برون اوندگانند *و اگر بختا بيم بيش ترا و رفع كنيم آنچه برشان است از ضرر*
 لَلْجَوَّافِ طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ • وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُمْ بِالْעَذَابِ فَنَا
 هراينه حاج كنند از ياده روز عتاب كنند چنان ميبرده باشند و تحبير لغتشان بغيرت *پس*
 اسْتَكَاثُوا إِلَيْهِمْ • وَمَا يَضُرُّهُمْ • حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا
 زير لغتند هر روز كارشان را و زارر نمودند *تا بخت دوم برشان در*
 عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْ هُمْ فِيهِ مَبْلِسُونَ • وَهُوَ الَّذِي اسْتَنَّاكُم
 صاحب عذاب سخت افواه برشان بودند در روز قيامت *داوست آنكه از نبرد بران شما*
 السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ • وَهُوَ الَّذِي
 گوش و چشمها و دها كم اشكر ميكنند *داوست آنكه*
 ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ • وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
 افسيد شما را در زمين و بسواي حشر كرده ميتوزد *داوست آنكه زنده ميكند و مييراند*
 وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ • بَلْ قَالُوا مِثْلَ
 در اوست اختلاف شب و روز ايا پس چرا در زمين ايا ايند بظلمت بلكه گفته اند
 مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ • قَالُوا إِذْ آمَنَّا وَكَانَ تَرَابًا وَعِظًا مَاءً إِنَّا
 آنچه گفته ميشيان *گفته ايا چيز بيميم و تويم خاک و استخوانها ما بيم هراينه*
 لَمَبْعُوثُونَ • لَقَدْ وَعَدْنَا مَكْحُومًا • وَأَبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا
 براينچه خود كالت صحيح وعده كرده بيميم ما و پدران ما اين از ميثت است *اين*
 إِلَّا أَسَاطِيرَ الْأَوَّلِينَ • قُلْ لِلَّهِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُمْ تَعْلَمُونَ
 كمرهاها في پيشان *بگو مرگ است زمين و آنكه در است اگر ميشيد كه ميدانند*
 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ • قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ
 بروي خواهند گفت مرگ است *بگو ايا پس تفكر ميكنند بگو كيت پروردگار را سماهاها سموت كانه*

صراط مستقيم
 يعني ولايت علي بن ابي طالب
 چنانچه در تفسير علي بن ابي طالب
 محمد است
 هرگز است
 منقش
 از راه برون اوندگانند
 و اگر بختا بيم بيش ترا
 و رفع كنيم آنچه برشان است
 از ضرر
 هراينه حاج كنند
 از ياده روز عتاب
 كنند چنان ميبرده باشند
 و تحبير لغتشان بغيرت
 پس
 زير لغتند
 هر روز كارشان را
 و زارر نمودند
 تا بخت دوم
 برشان در
 صاحب عذاب
 سخت افواه برشان
 بودند در روز قيامت
 داوست آنكه
 از نبرد بران شما
 گوش و چشمها
 و دها كم اشكر
 ميكنند
 داوست آنكه
 افسيد شما را
 در زمين و بسواي
 حشر كرده ميتوزد
 داوست آنكه
 زنده ميكند و مييراند
 در اوست
 اختلاف شب و روز
 ايا پس چرا در زمين
 ايا ايند بظلمت
 بلكه گفته اند
 آنچه گفته ميشيان
 گفته ايا چيز بيميم
 و تويم خاک و استخوانها
 ما بيم هراينه
 براينچه خود كالت
 صحيح وعده كرده بيميم
 ما و پدران ما اين از ميثت
 است اين
 كمرهاها في پيشان
 بگو مرگ است زمين
 و آنكه در است اگر ميشيد
 كه ميدانند
 بروي خواهند گفت
 مرگ است بگو ايا پس
 تفكر ميكنند بگو كيت
 پروردگار را سماهاها
 سموت كانه

يَعْتَوْنَ ۝ فَاذِ ابْحِ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا

که بر آنچه میبندد پس چنین دیده شود در صور پس نباشد نسبتها میانشان روز چنین روز

يَسَاءَلُونَ ۝ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ

نی پرسد از بیدار پس آنچه سنگین است ترازوایش پس اینها اند آنها را ستارند و آنچه

خَفِيَ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝

سبک ترازوایش پس اینها اند آنچه زیان کرد در نعمتهاشان در روزی که دادند

تَلَعَّ جُوهَهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتٍ تَتلىٰ عَلَيْهِمْ

میخواند رویهاشان را آتش داشتند در آنها از روزی که بر خودشان ایستادند آنها را که خوانند

فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا

و بودند که از آنکه نیست میگردند گفته بود در کار ما غلبه شد بر ما بد بخت و بودیم

قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝

کردی که ما را گمراه کردی پروردگارا بیرون از ما را از آن پس اگر عود کردیم پس بدترتر که ما میخوایم ظالمان

قَالَ خَسُوا فِيهَا وَلَا تَكْلُمُونَ ۝ إِنَّه كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ

گفت در روزی که در آن سخن نمیکند با من بدترتر که بودند پاره از بندگانم که میگفتند

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ جَبَّارٌ رَّحِيمٌ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ

پروردگارا ما ایمان آوردیم پس بمانز ما را و بخشش ما را داد تو بی بهترین بختی بندگان پس اگر ضعیفشان

سَخِرْنَا حَتَّىٰ لَسُوكُمْ ذِكْرِي ۝ وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ

با استخرا تا از محوشت کرد ایند بر شما ذکر من و بودند ایشان که خنده میکردید بدترتر که جزا دادم ایشان

الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا ۝ إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَل لَّيْتُمْ فِي

امروز با آنچه صبر کردند ایند ایشان را بگو رسیدگان گفت چنین روزی که محمودی در

الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِئْسَ يَوْمًا ۝ أَرَبَعْضُ يَوْمٍ فَسَلِ

زمین بختار سالها گفته در یک محمودی روزی یا بعضی از روز پس پرس

الْعَادِينَ ۝ قَالَ إِن لَّبِئْسَ الْإِقْلِيلَ لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

از شمار بندگان گفت در یک نزد اگر اندکی اگر آنکه شما بودید که میدانستید

*تساوی است
ببیند خود را در روز قیامت
پسش و آنکه در آن روز است
خجاست صاحب مشورتها از روزی
صورتها در غیور از اخبار روز قیامت
از این عالم و در غیور از اخبار روز قیامت
و این عالم*

روز الی یوم

*در آن روز از قیامت
چهار از اخبار و صورتها
نزد روز قیامت
یعنی*

العادین

*یعنی غایب حافظه ای و دستها
و اعمال آنقدری که خدا کند
در روز قیامت
انوار
بگردان*

المؤمنون والمؤمنات بانفسهم حجراً وقولوا هذا افك مبين

مؤمنان و مؤمنات بچو هاشان گویند این دروغ بزرگیت است

ولا جاؤ عليه باربعه شهداء فاذا ياتوا بالشهداء فاولئك

چرا اینها درند بر آن چهار گواه پس و قمر که نیاورند گواهی از اینها

عند الله هم الكاذبون وولا فضل الله عليكم ورحمته في

نزد خدا از اینها دروغگو است و اگر نه فضل خدا بود بر شما اورحمتش در

الدنيا والآخره لمستم فيما افضتم فيه عذاب عظيم اذ تلقون

دنیا و آخرت هر چه مس کرده بود شمارا در آن گفتگو کردید در آن عذاب عظیم همگامید در این

بالسنتكم وتقولون يا قوا همك ما ليس لكم به علم وتحسبونه

تر از ما اینها تنان در میگویند به ما تا آنکه بخنود مر شمارا بان عمل وی نمیدانند از ما

هيناهو عند الله عظيم وولا اذ سمعتموه قلتم ما يكون

سبیل و لنگ بود نزد خدا عظیم چرا نمیکند شنیدید از ما گفتید ما شنید

لنا ان نتكلم بهذا سبحانك هذا بهتان عظيم يعظكم الله

مرارا که نتکلم کنم با این سخن و ایم نیا گویدت این بهتنت عظیم بیدمید هر شمارا

ان يعود والمثله ابدان كنتم مؤمنين وبيّن الله لكم

مبادا که عود کنید بمانند ان هرگز اگر هستید مؤمنان و بیان بچند خدا بر شما

الآيات والله علم حكيم ان الدين محيوان تشيع الفاحشة

اینها را و خدا داناست حکیم ان دین محیوان تشیع الفاحشه

في الذين امنوا لهم عذاب اليم في الدنيا والآخره والله يعلم

در آنکه ایمان آوردند مر آنرا عذاب پرورد در دنیا و آخرت خدا میداند

وانتم لا تعلمون وولا فضل الله عليكم ورحمته وان الله

دشمنانه میدانید و اگر نه فضل خدا بود بر شما درحمتش و برتر که خدا

رؤف رحيم يا ايها الذين لا تتبعوا خطوات الشيطان

مهربان رحیم ای احسانه ایمان پوی نمید خطوات شیطان را

باز آنکه آیات خدا را عیب بر آنست
باید که در شمارا دروغ گویند
صفتی است بر اینها که دروغ گویند
در دنیا و آخرت هر چه مس کرده بود شمارا در آن گفتگو کردید در آن عذاب عظیم همگامید در این
تر از ما اینها تنان در میگویند به ما تا آنکه بخنود مر شمارا بان عمل وی نمیدانند از ما
سبیل و لنگ بود نزد خدا عظیم چرا نمیکند شنیدید از ما گفتید ما شنید
مرارا که نتکلم کنم با این سخن و ایم نیا گویدت این بهتنت عظیم بیدمید هر شمارا
مبادا که عود کنید بمانند ان هرگز اگر هستید مؤمنان و بیان بچند خدا بر شما
اینها را و خدا داناست حکیم ان دین محیوان تشیع الفاحشه
در آنکه ایمان آوردند مر آنرا عذاب پرورد در دنیا و آخرت خدا میداند
دشمنانه میدانید و اگر نه فضل خدا بود بر شما درحمتش و برتر که خدا
مهربان رحیم ای احسانه ایمان پوی نمید خطوات شیطان را

نصف
الجنان

غیر شویم
 کار در سر و دماغها
 اسباب لغزش است
 علی بن ابراهیم زردکوبی
 صادق است همانا درایت کرده است

غیر بویکم حتی تستاسوا و تسلبوا علی اهلها ذلکم خیر لکم

که غیر ظاهر خود را نماند تا آنکه دستور طلبید و سلام کنید بر ایشان از بهرست بر آن

لعلکم تذكرون فان لم تجدوا فيها احدًا فلا تدخلوها حتى

باشد که شما نماند کسی پس اگر نیافتید در آنها احدی پس اصرار مکنید از آنجا

یؤذن لکم و ان قيل لکم ارجعوا فارجعوا هو ازی لکم و الله

دستور داده بود در شمار او اگر گفته شود در شمار او برگردید پس برگردید که نه یا گفته است بر آنجا

بما تعلمون علم لیس علیکم جناح ان تدخلوا بیوتًا غیر مسکون

بآنچه میبینید دانست نباید بر شما گناهی که در صورتی خانه غیر مسکون

فها متاع لکم و الله یعلم ما تبدون و ما تکتون قل للؤمنین

که در آنها متاع است بر شما و خدا میداند آنچه شما میبینید و آنچه را پنهان میدارید بگو مومنان

بعضوا من ابصارهم و یحفظوا و وجهم ذلک ازی لکم ان الله

که فروگردید دیدن ایشان را نگاه دارند عورتها نشان را یا گفته است بر ایشان بر سر نگاه

خیر بما یصنعون و قل للؤمنات یغضضن من ابصارهن

اگر است بآنچه میکنند و بگو مومنان را که فروگردند دیده ایشان را

و یحفظن فروجهن و لا یدین زینتهن الا ما ظهر منها و لیضربن

و نگاه دارند عورتها نشان و ظاهر سازند زینت ایشان را که آنچه از آنها را دیده شود و باید فروگردند

یحزهن علی جوبهن و لا یدین زینتهن الا لبعولتهن و ابائهن

مقتضیها نشان را بر کمرها نشان و ظاهر سازند زینت ایشان را که بر سر شوهرشان یا پدرشان

و اباء و بعولتهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن

یا پدر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان

اخواتهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن

برادر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان

و الثایعین غیر اولی الاربعه من الرجال و الاطفال الذین لم یظرو

یا پدران غیر صاحب حاجت از مردان یا کودکان که اطلاع نداشته اند

غیر شویم
 کار در سر و دماغها
 اسباب لغزش است
 علی بن ابراهیم زردکوبی
 صادق است همانا درایت کرده است

غیر بویکم حتی تستاسوا و تسلبوا علی اهلها ذلکم خیر لکم
 که غیر ظاهر خود را نماند تا آنکه دستور طلبید و سلام کنید بر ایشان از بهرست بر آن

لعلکم تذكرون فان لم تجدوا فيها احدًا فلا تدخلوها حتى
 باشد که شما نماند کسی پس اگر نیافتید در آنها احدی پس اصرار مکنید از آنجا

یؤذن لکم و ان قيل لکم ارجعوا فارجعوا هو ازی لکم و الله
 دستور داده بود در شمار او اگر گفته شود در شمار او برگردید پس برگردید که نه یا گفته است بر آنجا

بما تعلمون علم لیس علیکم جناح ان تدخلوا بیوتًا غیر مسکون
 بآنچه میبینید دانست نباید بر شما گناهی که در صورتی خانه غیر مسکون

فها متاع لکم و الله یعلم ما تبدون و ما تکتون قل للؤمنین
 که در آنها متاع است بر شما و خدا میداند آنچه شما میبینید و آنچه را پنهان میدارید بگو مومنان

بعضوا من ابصارهم و یحفظوا و وجهم ذلک ازی لکم ان الله
 که فروگردید دیدن ایشان را نگاه دارند عورتها نشان را یا گفته است بر ایشان بر سر نگاه

خیر بما یصنعون و قل للؤمنات یغضضن من ابصارهن
 اگر است بآنچه میکنند و بگو مومنان را که فروگردند دیده ایشان را

و یحفظن فروجهن و لا یدین زینتهن الا ما ظهر منها و لیضربن
 و نگاه دارند عورتها نشان و ظاهر سازند زینت ایشان را که آنچه از آنها را دیده شود و باید فروگردند

یحزهن علی جوبهن و لا یدین زینتهن الا لبعولتهن و ابائهن
 مقتضیها نشان را بر کمرها نشان و ظاهر سازند زینت ایشان را که بر سر شوهرشان یا پدرشان

و اباء و بعولتهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن
 یا پدر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان

اخواتهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن و ابائهن
 برادر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان یا پسر شوهرشان

و الثایعین غیر اولی الاربعه من الرجال و الاطفال الذین لم یظرو
 یا پدران غیر صاحب حاجت از مردان یا کودکان که اطلاع نداشته اند

عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ
 زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 أَنْكُوا الْأَبَاغِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّا نِكاحُكُمْ أَنْ يَكُونُوا
 قَرَأَ يَغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ
 الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا كَانُوا يَتُوبُونَ فِيهِمْ خَيْرٌ وَأَتَوْهُمُ
 مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي تَكْتُمُونَ وَلَا تَكْرَهُوا قِيَامَ بَعْضِ عَمَلِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ
 أَنْ تَأْتِيَكُمْ مِنْهُ مَوَدَّةٌ وَتَكُونُوا تَارِكِينَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 اللَّهُ مَنَّانٌ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
 وَمَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ
 اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
 الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ
 شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ تَوْحَشٍ يَتْرِكُهَا إِذَا يَسُودُ لِيُجَدِّدَ لَهَا نُورًا
 اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بر عورتها زان و باید که زنند بیامشان تا درسته شود آنچه پنهان میدارند
 زینت و توبوا الی الله جمیعاً ای همه المؤمنون لعلکم تفلحون
 پرایتان و بازگشت نمایند بر خدا یعنی ای مؤمنان باشد که شما استخار کنید و
 انکوا الاباغی منکم و الصالحین من عبادکم و اما نیکاحکم ان یکونوا
 بیرون نمایند بی حقیقتی که از شما اند و نیکو کارانرا از بندگان شما و کنیزان اگر باشند
 قرا یغنهم الله من فضله و الله واسع عليم و لیستغف
 درویشان غنی یسازد خدا از فضلش و خدا شنواست و باید که عفت در
 الذین لا یجدون نکاحا حتی یغنهم الله من فضله و الذین یبتغون
 امانه نمی یابند کفاحی تا امانه غنی گردانند از فضلش و امانه طلب کنید
 الکتب مما ملکت ایمانکم فکاتبوهم ان علمتم فیهم خیرا و اتوهم
 مکتوبه را از آنچه مالک شدیم آنها را پس مکتوب کنند ایشانرا و اگر آنگاه بشنید در ایشان خیر و در بندها
 من مال الله الذی تکتُمون و لا تکرهوا قیامتکم علی البغاء
 از مال خدا که داور شما را دینور باز میدارد کتبه تا از سر بر زنا
 ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الجوه الدنیا و من یکرههن فان
 اگر اراده داشته باشید عفت را تا بجوید متاع زندگانی دنیا و کسیکه اگر آنگاه نماید آنها را پس
 الله من بعد اگر اهن غفور رحیم و لقد انزلنا الیکم آیات
 خدا از بعد اگر آنگاه نمودن آنها را امر زنده و بخشنیده است و حقیر بودستادیم شما را
 مبینات و مثلاً من الذین خلوا من قبلکم و موعظة للمتقین
 که واضح کننده است و مثلاً از آنان که پیش از شما و پندرس مرزبانی کارانرا
 الله نور السموات و الارض مثل نوره کمشکوت فیها مصباح
 خدا نور آسمانها و زمین است مثل نورش چینی مشکوت که باشد در لوز جراحی
 المصباح فی زجاجه الزجاجه کانتها کوبک درری یوقد من
 که لوز جراحی باشد در آئینه که است آئینه گویا باشد ستاره درختان که بر آن روشن

در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب
 در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب
 در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب

عَلِيمٌ حَكِيمٌ • وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا لَانِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
 و الله اعلم بالصواب

فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ و
 پس نیست بر آنها گناهی که بپوشند جامه هایشان را غیر ظاهر سازند کلفت یعنی راو

اَنْ يَسْتَعْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاَللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمَى حَرْجٌ
 همیشه عفت جوید بهتر است بر ایشان از و خدا شنوا و داناست پس نیست بر کور کنایی

وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرْيُومِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى اَنْفُسِكُمْ اَنْ
 و نه بر کلفت کنایی و نه بر پیکار کنایی و نه بر خودمان کنایی که

تَاْكُلُوا مِنْ يُوْنُكُمُ اَوْ يُوْنِ اَبَائِكُمْ اَوْ يُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ يُوْنِ
 بخورید از خاناتان یا خاهای پدرانتان یا خاهای مادرانتان یا خاهای

اِخْوَانِكُمْ اَوْ يُوْنِ اَخْوَانِكُمْ اَوْ يُوْنِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ يُوْنِ عَمَّاتِكُمْ اَوْ
 برادرانتان یا خاهای خواهرانتان یا خاهای عماتان یا خاهای عمه اتان یا

يُوْنِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ يُوْنِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ يَمَانُكُمُ اَوْ
 خاهای خالواتان یا خاهای خالواتان یا آنچه مالک شدید بکفایت یا

صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا جَمِيعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا
 دوستانتان وقت بر شما گناهی که بخورید با هم یا جدا جدا پس چنانچه

دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلُمُوْا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ حَتّٰى مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ
 در هر خانه ای که داخل شوید بر خودتان سلام کنید بر خودتان سلام کردن از نزد خدا مبارکت

طَيِّبَةٌ كَذٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ اِمَّا
 پاکیزه همچنان بیان کند خدا بر شما اینها را باشد که شما در یاد بگیرید چرا که است

الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللَّهِ وَرَسُوْلِهِ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهُ عَلٰى
 که مؤمنان آنند که ایمان آورده اند ب خدا و رسولش و چنانچه باشند با او بر

اَمْرٍ جَامِعٍ كَمَنْ يَذُوبُ حَتّٰى يَسْتَاذِنُوْهُ اِنَّ الَّذِيْنَ لَيْسَتْ اَذْنُوْنُكَ
 خارج آورده میگردند تا دستت که دستور خواهد اندازد بر کسی که آنها دستور خواهند از تو

در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب
 در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب
 در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب

در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب
 در این آیه که میفرماید و القواعد من النساء الا لانی لا یرجون نکاحا
 و الله اعلم بالصواب

دُونَهُ إِلَهَةٌ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يَخْلُقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

عز او الهانے کہ کسی چیز کو پیدا نہیں کرتے اور وہاں سے پیدا نہیں ہوتے۔ مالک ہوتا ہے

لَا نَفْسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا سُورًا

بر خود ہمارے ضرر و نفع سے اور نہ ہی موت و زندگی کے اور نہ ہی چھپنے سے

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ أَفْتَرْتَهُ وَآعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ

وگفتند انہوں نے کہ اس سے کہہ دینا اس کی طرف سے توڑنے کی بات ہے اور ہمارے اور ہمارے

آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا وَقَالُوا لِأَسَاطِيرِ الْأُولِينَ كُتُبُهُمْ

دوسرے لوگوں کے جو کتبیں آج سے پہلے تھیں اور وہ سچے اور جھوٹے ہیں اور ان کے کتبوں کے

فِي تَمَلُّ عَلَيْهِمْ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ

پس ان کے لیے بڑی بے وقاری ہے اور وہ سچے ہیں۔ کہہ دیجئے کہ جو سچے اور جھوٹے اور ان کے

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالُوا مَالِ هَذَا

در آسمانوں اور زمین میں بڑی بے وقاری ہے اور وہ سچے ہیں۔ کہہ دیجئے کہ جو سچے اور جھوٹے اور ان کے

الرَّسُولِ يَا كُلُّ الطَّعَامِ وَيَمْسِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ

رسول کو جو کچھ کھانے کا ہے اور وہ سچے ہیں۔ کہہ دیجئے کہ جو سچے اور جھوٹے اور ان کے

مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَرًّا أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ

میکے سے کہہ دیجئے کہ جو سچے اور جھوٹے اور ان کے

مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا أَنْظِرْ

ان سے کہہ دیجئے کہ جو سچے اور جھوٹے اور ان کے

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

کیونکہ انہوں نے تم کو مثالیں دی ہیں مگر وہ گمراہ ہو گئے اور تم کو راستہ نہیں دکھا سکتے

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي

بارگاہ ہے اور اگر چاہے تو تم کو بہتر سے بہتر چیزیں بھی بنا دے گا

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَ

ان کے نیچے سے نہریں بہتی ہیں اور تم کو قصور بھی بنا دے گا۔ بلکہ انہوں نے ساعی کی بات کو

والعاقبة علیہ
یعنی ان کے لیے
جو ان کے لیے
جو ان کے لیے
جو ان کے لیے

مع

طلب درود
بعض ارادہ مند
باعتبار داد و تحویہ را
نمودند

ملک فیکون
بعض ارادہ مند
باعتبار داد و تحویہ را
نمودند

یا عظیم

و جعلنا بعضكم لبعض فتنة
 و كان ربك بصيرا
 و قال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا الملكة او نرى
 الملكة لا بشرى يومئذ للمجرمين
 و قد منا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا
 الجنة يومئذ خير مستقرا و احسن مقبلا
 بالغيام و نزل الملكة تنزيلا
 و كان يوما على الكافرين عسيرا
 يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا
 لم اتخذ فلانا خليلا
 و كان الشيطان للاسنان خذولا
 قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا

الحجرات
عشر

و جعلنا بعضكم لبعض فتنة و كان ربك بصيرا
 و قال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا الملكة او نرى
 الملكة لا بشرى يومئذ للمجرمين و قد منا الى ما عملوا من عمل
 فجعلناه هباء منثورا الجنة يومئذ خير مستقرا و احسن مقبلا
 بالغيام و نزل الملكة تنزيلا و كان يوما على الكافرين عسيرا
 يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا لم اتخذ فلانا
 خليلا و كان الشيطان للاسنان خذولا قومي اتخذوا هذا القرآن
 مهجورا

و جعلنا بعضكم لبعض فتنة
 و قال الذين لا يرجون لقاءنا
 لولا انزل علينا الملكة او نرى
 الملكة لا بشرى يومئذ للمجرمين
 و قد منا الى ما عملوا من عمل
 فجعلناه هباء منثورا
 الجنة يومئذ خير مستقرا
 و احسن مقبلا
 بالغيام و نزل الملكة
 تنزيلا
 و كان يوما على الكافرين
 عسيرا
 يديه يقول يا ليتني
 اتخذت مع الرسول سبيلا
 لم اتخذ فلانا خليلا
 و كان الشيطان للاسنان
 خذولا
 قومي اتخذوا هذا القرآن
 مهجورا

لَمْ يَجْرُوا عَلَيْهَا صَمَا وَعَمِيَانَا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا

بروی میفتند برهنگران و کوران و آنکه میگویند پروردگارا ما بجز نماز را

مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

از جنس ما و فرزندان ما اسبیت چشمها و بگردن ما برابران بپسند کار ما

أُولَئِكَ يَجْزُونَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيَلْقَوْنَ فِيهَا نَجِيَّةً وَسَلَامًا

اها جزا داده میشود در چه بلند سبب آنچه صبر کردند و سائیده میشوند در رخ دعای خیر از سلام

خَالِدِينَ فِيهَا حَسْبُكَ مُسْتَقْرًا وَمَقَامًا قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي

جادو سبب در رخ خوبست از راه آرام گاه و مقام بگو چه کند بشما پروردگارش

لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَتَدَكَّدْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

اگر نباشد دعای شما بچسبید تکیه کردید پس زودتر میشود لازم

سورة الشعراء مائة و سبع و عشرين آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم و بتوسعه چهار پایه که از او اثر باشد تا آخر سوره خداست بخواند هر سوره

طَسْمَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا

این آیهها کتاب واضح کننده است باشد که تو باختر با کننده خودت را که

يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ إِنْ نُنَزِّلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

نمودند مؤمنان اگر خواهیم زودتر بر ایشان از آسمان آیه پس کعبه

أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخْتَلِفًا

کردنشان را از اخصی کند دینی آیهها را هیچ ذکر از خدا سخت باینده نوبند

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ فَتَدَكَّدُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا

محرکه باشند از روی گرداننده پس محسوس میگردند پس زودتر باید آیهها را که بودند

بِهِ لِيَسْتَهْزِؤْنَ أُولَئِكَ يَرْوُوا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ

مان استهزا میکنند ایامندیدند بسوی زمین که چندان روانندیم در آن هر

*بوی خیرن ما را از خیر ما که مصلحت
بما آمد آنست که*

وَيَلْقَوْنَ

*و یلقون
مصلحت است
و سلام میزند*

وَجَنَابِ

*و جناب
در لوب
الاعمال الصالحات
مروت از جنس صاوت*

*آنکه کوهن طوایف را در
جمله باشد از اولیا رضا در
ادب است و در تفسیر*

سخن در دنیا و آخرت

باید در هر

تقدیر

رضای خود رضای تو و محبتش

مورد است

در حق

انصاف بر حق است از

حضرت صادق علیه السلام

اگر فرموده و اما طسّم ما

الطاسم السبع المبدع

مجدد است زودتر

این خبر از رسول

خداست که ظاهر

نوزدهم که در سوره شجره از باب است و در سوره شجره

*که زود تمام قائم از آنست
ششده خواهد شد*

مُشْرِقِينَ ﴿١٠٠﴾ فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالِ اصْحَابُ مُوسَى اِنَّ الْمَدْرِكُونَ
 طوع در بافته كان پس چون دیدند همه را ان دو جماعت گفت اصحاب موسی برترند ما را ایند
 قَالِ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِي ﴿١٠١﴾ فَاَوْجِنَا اِلَى مُوسَى اِذَا ضَرَبَ
 گفت بخیر است برترند ما این است پروردگار من برود راه ما میزند ما پس می در ستادیم موسی که برتر
 بَعْصَاكَ اِلَى فَاَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٢﴾ وَ
 بخصایت در بار این تکلف خود پس بود هر پاره چون کوهی بزرگ و
 اِزْلَفْنَا ثُمَّ الْاٰخِرِينَ ﴿١٠٣﴾ وَاَوْجِنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ اِجْمَعِينَ ﴿١٠٤﴾ ثُمَّ
 جمع کردیم اینی دیگران را و بجانب دادیم موسی را و آنکه بود با او همه پس
 اَعْرَقْنَا الْاٰخِرِينَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ
 عرق زدوانیدیم دیگران را برترند در ان بر اینند آیت و نشانند اکثر ان مؤمنان
 وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٦﴾ وَاَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَا اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٧﴾ اِذْ قَالَ
 و بدست می پروردگار تو بر نهییده اوست عزیز رحیم و بخوان بر ایشان جز ابراهیم بجا می گفت
 لِآبِيْهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿١٠٨﴾ قَالُوْا تَعْبُدُوْا اَصْنَامًا فَاَنْظُرْ لَهَا
 می پریش او تو مش چه می پرستید گفتند می پرستیم بتانی را پس می پرست تمام روزها
 عَاكِفِيْنَ ﴿١٠٩﴾ قَالِ هَلْ لِيْ سَمْعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يُضِرُّوْنَ
 میمان گفت ای می شنوید از شما بتها میگویند دعا میکنند یا نفی میدهند شما را یا می رسانند
 قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿١١٠﴾ قَالِ اَفَرَايْتُمْ مَا كُنْتُمْ
 لغایت می بافتیم پدرانمان را که چنین می کردند گفت دیده انرا که هستند
 تَعْبُدُوْنَ ﴿١١١﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿١١٢﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوْلِيْ اِلَّا
 که می پرستید شما و پدران شما که می شناسانند پس برترند که آنها دشمنند مرا اجز
 رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٣﴾ الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهٗوَ يَهْدِيْنِيْ ﴿١١٤﴾ وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ
 پروردگار عالمیان آنکه از من را دانده او بر منت میکند دانده او می بخوراند مرا
 وَيَسْقِيْنِيْ ﴿١١٥﴾ وَاِذَا مَرَضْتُ فهُوَ لِيْ شٰفِيْنَ ﴿١١٦﴾ وَالَّذِيْ يَمُنُّنِيْ ثُمَّ يُجْبِرُنِيْ
 وی آشناند مرا و چنان می داند مرا پس او شفای من را دانده می داند مرا پس می داند مرا

نیز نما خواهند رسید و ما را
 خواهند گرفت

تفسیر از آنکه عم و مومنی بگفت
 بود ما بعد مادرش خانه زدند زلف نام
 در عم گرفت

تفسیر از آنکه عم و مومنی بگفت
 در عم قضای خانه حلی و طلا داشت
 و تیرت

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خِطِيئِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي

و آنچه اطمع دارم که بیاورد مرا گناه مرا روز حسرت را پروردگار من عطا کند مرا

حُكْمًا وَأَجْعَلْنِي بِالصَّالِحِينَ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي

حکم و مکنی که اوست بر الصالحین و بگردان مرا از زبان من راستی را

الْآخِرِينَ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ وَأَغْفِرْ لِي إِنَّهُ

آخرین و بگردان مرا از ورثان بهشت باز نماند و بیاورد مرا بر همه اهل بهشت را

كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَا تَجْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ

بود از گناهان در سو اگردان مرا روزی که بر آنچه بیفتند روزی که نفع نمیدهد مال

وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

در پیش و بر سینه اند صدارا با دل درست و نزدیک گردانیده شد بهشت بر اهل تقوا

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مَنْ

و ظاهر کرده شد دوزخ از بر گناهان و گفته شد بر ایشان که کجا ست آنچه بودید که میپرستید از

دُونَ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ فَكَيْبُكَ أَفْهَامٌ وَ

عین خدا یا بار میگذر شمارا یا بار میبرند پس برورد در آغوشه شد در این پیشانی

الْغَاوُونَ وَجُنُودَ ابْلِيسَ جَمْعُونَ قَالُوا هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

گناهان و لشکر با شیطان همه گفتند در آن طرف حضرت میروند

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَدْخَلْنَاكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ

بجزا که بودیم بر زمین در گمراهی آشکار بنمایید که برای میگردم شما با پروردگار عالمین

مَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْجُمُوعُ فَإِنَّا مِنْ شَافِعِينَ وَلَا صَدِيقٍ

گمراه نمودند ما را مگر گناهان ما پس نباشد ما را هیچ شفاعت نکند و نه دوست

حَمِيدٍ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

نزدیک پس گشتی بود ما را بارگشتی پس میشدیم از مؤمنان بدرنگی در این بر آینه است

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ

و نباشتند اکثرشان مؤمنان و بدرنگی که پروردگار تو هر بنده اوست عزیز رحیم مکرر کرد

تعبیر در حضرت صیت سنگی می نمود
برگ نمائید در خون
مرم کثرت
۱۲

تعبیر از سید با آنها می رسد
گناهان در غایت از
خود بچسبند
۱۳

۱۴

قَوْمِ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ^{صلی} اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوهُمْ نُوحٌ الْاَتَقُونَ ^{نوح نوح مرسلان}
 اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اٰمِنٌ ^{بگفتا ميگفت مرسلان ز ابراهيم نوح ايامي پيغمبر} فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا ^{بگفتا ميگفت مرسلان} وَمَا اَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِن اَجْرِي ^{بر آن بيش مزد منست مزد من مگر بر پروردگار عالميان پس پيغمبر خداوند از خدا} لِيُؤْتِيَنِيهِ اللَّهُ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا ^{اطاعت كنند مرا گفتند ايا ايمان بياييم مرزا ديروز كودن ترا از ايمان گفت بيت} اَطِيعُونَ
 عَلَيْهِمْ اِن كَانُوا يَعْلَمُونَ ^{علمي ما كچه استيد كه ميكنند بيت حسابان مگر پروردگار من اگر داند} اِن حِسَابَهُمُ الْاَعْلَى رَبِّي لَوَسْعَرُونَ
 وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ^{دويم من راننده مومنان بنام من مگر بيم دمنده اشكار گفتند اگر} اِن اَنَا الْاَلْبَدِيُّ مَبِينٌ ^{باز به استادي ابي نوح هر چه بود البتة از سندانها گفت پروردگار من بزرگتر است} قَالُوا لَيْنَ
 لَمَنْتَهُ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ^{پس بگفت داوود اورا اول بود با او در شهر پس غرق گردانيدم بعد از} قَالِ رَبِّ اِن قُوِي
 كَذَّبُونَ ^{باني نامگان بزرگ در آن هر اين بيت و نهايتند اكثر شام مرسلان} فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَبِخِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 فَانجِناهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ ^{بگفتا ميگفت مرسلان} ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدَ
 الْباقِينَ ^{بگفتا ميگفت مرسلان} اِن فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
 وَاِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^{بگفتا ميگفت مرسلان} كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ^{بگفتا ميگفت مرسلان} اِذْ
 قَالَتْ لِمِ اٰخُوهُمْ هُوَ الَّذِي اتَقُونَ ^{بگفتا ميگفت مرسلان} اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اٰمِنٌ فَاتَّقُوا

در تفسير ابن ابراهيم بقره انوشتر

مصنف
الجزء

تفسير مرشد که شما باک
مسئله از لغات
وغیره
۱۱

اللَّهُ وَاطِيعُونَ ﴿١٠٠﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُ اللَّهَ

خدا واطاعت کنید مرا و نیخواهم بران هیچ مزدی میت مزد منم که بر

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠١﴾ ابْتِنُوا بِكُلِّ رِيحٍ آيَةٌ تَعْبَثُونَ ﴿١٠٢﴾ وَتَخَذُونَ

پا در دگر عالمیان اینها میکنند هر جا ببلند علامت که باز آید و فراموش کنید

مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٠٤﴾ فَاتَّقُوا

قصرها را بترسید باشد که شما جاوید بمانید و چون حمد میکنید حمد میکنید ستارگان پس بترسید

اللَّهُ وَاطِيعُونَ ﴿١٠٥﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي مَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾ أَمْ لَكُمْ

از خدا و اطاعت کنید مرا و بترسید از آنکه آمد و کرد شما را آنچه میدانید اما او کرد شما را

بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٠٧﴾ وَجَنَاتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿١٠٨﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

بچهار باریک و پیران و بوستانها و چشمها که من میترسم بر شما عذاب

يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٩﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١١٠﴾

روز عظیم را گفتند یکسان بر ما خواه بپند دادی مگر خواه نبوده است از پند دهندگان

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١١١﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١١٢﴾ وَكَذَّبُوهُ

یت اینم مگر عادت پیشینان دنیا شیم ما عذاب آوردند شما را پس بگفتند که او خدا را

فَاهْلَكْنَا هُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ كَثَرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ وَإِنْ

پس ملک کرد ایند ایشانرا بترس که در آن هر مینه آیت دنیا شد اکثر آن مؤمنان و بترسید

رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١١٤﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانٍ ﴿١١٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ

کرد و کار تو هر مینه اولت عزیز رحیم تنگناب نمودند نمود مرسلان را هنگامیکه گفت مرسلان

أَخُوهُمْ صَلِّحْ إِلَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﴿١١٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

برادرشان صلح ایامی بر سیرید برتر که مر شما را رسولی ایمنم پس بترسید از خدا

وَاطِيعُونَ ﴿١١٧﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُ اللَّهَ

و اطاعت کنید مرا و نیخواهم از شما بران هیچ مزدی میت مزد منم که بر

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٨﴾ أَنْتَرَكُونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ﴿١١٩﴾ فِي جَنَاتٍ

پا در دگر عالمیان ایامه داشته میزدید در آنچه است ایما اینان در بوستانها

بقولی از این است که بگوید تعالی که گفته است
عند طاعت الله برای استقامت استوار است
عند طاعت الله بود برتر است از
انها که بگفتند حضرت برتر است از
علاقیه در آنها برتر است از
مع ذلک استوار است از
و الله اعلم

و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم
و الله اعلم

وَعْيُونَ ۝ وَزُرُوعٍ وَخَلْطِهَا هَضِيمٌ ۝ وَتَخُونُ مِنْ جِبَالِ

وچو پنهان روز غما و کج گشته شوم آتش لطیفیت و میر کشید از کوهها

بِوَنَافَارِهِمْ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ

خلفا ما بران پس بپر سیرید از خدا و اطاعت کنید مرا و اطاعت کنید امر

الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَصْلِحُونَ ۝ قَالُوا

اگرست گمگهان امانه و فساد میکنند در زمین و صلاح نمیکند گفتند

إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَبِئْ بِإِن

جوابیست که تو بر از خود بسیار کرده شد نیز تو عربی فی مانند ما پس بسیار ایست اگر

كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ رَبِّ لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ

بستر از راست گویان گفت ایست ناقه مرا ایست بجز شرب در ستمات بجز شرب

يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُومِرُ عَظِيمٌ

روز معین و سس کنیش بید بس پس بپر و ستمارا عذاب روز عظیم

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا إِنَّا دَمِينٌ ۝ فَآخَذَهُمُ الْعَذَابُ لَئِنْ فِي ذَلِكَ

پس بپا کردند او را پس کردند ایشانرا عذاب بزرگ در آن

لَايَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

هر ایینه ایست و نباشد اکثرشان مؤمنان و بپر بزرگ پروردگارتو ایست عزیز رحیم

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

تکذیب نمودند قوم لوط مرسلان را هنگامیکه گفت ایشتانرا برادرشان لوط ایای بپر سیرید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

بپر بزرگ منم ستمارا رسول امین پس بپر سیرید از خدا و اطاعت کنید مرا و پیجو از ستم

عَلَيْهِ مِنْ جَرِّانٍ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا نَتُوبُ الذِّكْرَانَ

بر آن بجز مزد نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ایای ایست از ذکر

مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ

از عالمیان و او میگذارد از اجزای شما پروردگارتانرا از جفتها تا بکلیه شما

یا از صفا بزرگ کنایه از
شده نام و شرب
تجلی ۱۴

قَوْمَ عَادُونَ قَالُوا لَنْ لَمْتَنَّتْهُ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاجِرِينَ

کوهی که گفتند کانت گفتند اگر باز نه است ای لوط هر چه خواهی شد البته از برون آرد

قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْفَاقِلِينَ رَبِّ مَخِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَبْعَثُونَ فِجْجِيَاءَ

گفت بدر که من گمرازه شمارا از دشمنانم پروردگار من بخت ده مرا و اهل مرا از آنچه پستی کنند

وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ الْإِجْوَا فِي الْغَابِرِينَ ثُمَّ دَعَرْنَا الْأَخْرَبِينَ

و اهلش را همه بگره زنی در ما ماندگان پس پاک گردانیدم و بیزارانرا

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فِسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پین بد بود باران هم کرده کانت برتر که در است بر اینست

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَ

و نباشد اکثرشان آموختند و بدتر که پروردگار تو است عزیز رحیم تقدیر کردند

أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ الْآتِقُونَ إِنِّي

اصحاب ایکه مرسلان را هنگامیکه گفت مرشیان خبیب ایامنی بر منید بدتر که

لَكُمْ رَسُولٌ آمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

چیز شمارا رسول آمین پس بر منید از خدا اطاعت کنید مرا و نیخواهم از شما بر هیچ

أَجْرًا إِن جَرِي إِلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا

مردی عینت از من مگر بر خدا پروردگار عالمیان تمام کنید پیمان را و میباشید

مِنَ الْخَاسِرِينَ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ السَّمِيعِ وَلَا تَخْسُوا النَّاسَ

از زار رسانند کانت وزن کنید تر از در درست و کم میکند مردمان را

أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ

چهره نشان و براه کار بکنند در زمین و بسا و کانت بدتر که از انچه آید

وَالْجِبَلَةَ الْأُولَى قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ وَمَا أَنْتَ إِلَّا

و خلق میثبان را گفتند خرابیست که تو را از سحر بیار کرده کانت و بدتر که

لَشَرٌّ مِثْلُنَا وَإِنْ نَطَقُكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا

پستی مانند ما و بدتر که کمانت بیستم ترا از درو غلویان پس مردوار بر ما بارها

لو از حربه است که خدا بودید
که مانده بودند و عقده شده
بود که ایشان
بند
باشند
۱۶

مشق است که هر که در است
بست کانت
۱۷

من السماء

لَا يَشْعُرُونَ ۝ فِتْنَسْ صَاحِبًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي

نه دانند پس تبسم نمود خذنت از گفتارش دلفت پروردگار من الهام کن مرا

اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا

اینکه شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم و اینیکه بکنم نیکی را

تَرَضُّهٗ وَاَدْخُلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝ وَتَقَدَّرَ

که پسندی او را و در نظر آن مرا رحمت در بندگانت که صالحانند و جویاشد

الظُّرْفُ فَقَالَ مَا لِي لَا اَرَىٰ لِهٰذَا هَدٰمًا كَانَ مِنَ الْغَابِثِينَ ۝

برنده را پس گفت چیت مرا که نمی بینم در هدرا ایاباشد از غایبان

لَا اَعِدُّنَهُ عَدُوًّا بَاشِدِيًّا اَوْ لَدُنْجِيَّةً اَوْ لِيَا تِنِّي لِسَيِّطَانٍ

بر ایمنه عذاب کشیش عذاب سخت یا بر ایمنه شمش البته یا بر ایمنه بیاید مرا چتخت

مُبِينٍ ۝ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۝ فَقَالَ اِحْطُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ وَاَوْتِنِي

روشن پس رفت نمودند دور پس گفت احاطه کردم با آنچه احاطه نکردی با آن

جَنَّتِكَ مِنْ سَبَا بِنَاتِ بَقِيَّةٍ ۝ اِنِّي وَجَدْتُ امْرَاةً تَمْلِكُهُمْ وَاَوْتِنِي

اوردم از سبا بنات بقیعت برتر که من یا قتم زنی را که یا دست می بکشد آن را و او تینه

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَاَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا لَسَجِدُونَ

از همه چیز و مراد است تخت عظیم یا قتم او را و قومش را که سجده میکنند

لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَاَزِينُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَضَدَّهُمْ عَنِ

مراقب را از غیر خدا و ازین برای ایشان شیطان کارهاش را بر ایشان آورد

السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝ اَلَا لَيْسَ لِلَّهِ الَّذِي يَخْرِجُ الْحَيَّ

راه پس ایشان نمی باشد جزیت چه سجده میکنند خدا را که روزی او را بفرماند

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ اَللَّهُ

در آسمانها و زمین و میداند آنچه پنهان شده میدانند و آنچه آشکار میکنند خدا

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصْدَقَّتْ اَمْرًا

یت الهی کرد پروردگار عرش عظیم گفت بروزی نظر خواهم کرد که ایامت کفر یا

سجده مند و

كُنْتُمْ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْفَهُ إِلَيْهِمْ تَوَلَّ

مستراز در و عوایات بهر نامه مرا ایس بمینار بر پیشانی برودند

عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا اِنِّى الْفَقِي

از ایشان پس بین که جواب میگویند گفت اے جماعت بزرگتر کونم افندند

الْكِتَابِ كَرِيمٍ ۝ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝ اَلَا

بجز نامه کرایس بزرگتر است از سلیمان بزرگتر است بنام خداى بخت بنده هر

تَعْلُوْا عَلٰی وَاَتُوْنِىْ مُسْلِمِيْنَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا اَفَتُوْنِىْ فِىْ اَمْرِ

که گفت بجزید بر من و بیایید مرا مقادرت گفت اے جماعت تصور میدهید امر کارم

مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْا ۝ قَالُوْا لَوْ اَوْفَوْا وَا

میتم عسقم جزم کند کارم اما حاضر شوید مرا گفتند ما میم صاحبان قوت

اَوْ لَوْ اَبٰى سَّشِدِدٌ وَاَلْاَمْرُ اِلَيْكَ فَاَنْظُرْىْ مَاذَا تَاْمُرُ ۝ قَالَتْ

صاحبان کارزار سخت و کار با است ایس نظر کن که چه میفرماید گفت

اِنَّ الْمَلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْیَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعْرَۃَ اَهْلِهَا

بزرگتر که یاد داشته باشند در هر شهری که راه را بیاورند و میگردانند عزیزان آنها

اِذْلَهٗ وَاَنْتَ كَذٰلِكَ تَفْعَلُوْنَ ۝ وَاِنِّىْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظِرَةٌ

ذلیلان و مجاز میکنند و بزرگتر که و سفند ام بولت ایس هدیه ایس نظر کننده

بِمِیْرَجٍ الْمُرْسَلُوْنَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٌ قَالَ اَمْتَدُوْا بِيْ اِلَی

که بجز بر میروند دستا دکانت پس حضرت سلیمان گفت ایامند و بجزند مرا بمال

مَا اَتَانِىْ اللّٰهُ جَزْمًا اَتَمَّ بَلْ اَنْتُمْ هٰدِیْتُمْ نَفْسَكُمْ تَفْرَجُوْنَ ۝ اَرْجِعْ

پس آنچه را داد ما خدا بجز است از آنچه داد شما را بلکه شما هدایت نمودید ما را برگرد

اِلَيْهِمْ فَلَمَّا بَيَّنَّوْهُمْ بِجُوْدٍ لَّا قَبْلَ لَھُمْ بِهَا وَاَخْرَجْتَهُمْ مِنْهَا اِذْلَهٗ وَا

بجز ایشان پس خواهم آورد ایشان لشکر که طاقت نباشند مریش را با آنها برود خواهم کرد از ایشان

صَاعِرُوْنَ ۝ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا اِنِّىْ بَعْرُ شَيْءٍ قَبْلَ اَنْ يَّاتُوْنِىْ

و ایشان باشند خواهان کف اے جماعت که در میان شما ایامند و بجزند مرا

*بدریه
مستراز در و عوایات
بهر نامه مرا ایس بمینار
بر پیشانی برودند
از ایشان پس بین که جواب
میگویند گفت اے جماعت
بزرگتر کونم افندند
بجز نامه کرایس بزرگتر
است از سلیمان بزرگتر
است بنام خداى بخت بنده
هر که گفت بجزید بر من
و بیایید مرا مقادرت
گفت اے جماعت تصور
میدهید امر کارم اما
حاضر شوید مرا گفتند
ما میم صاحبان قوت
صاحبان کارزار سخت
و کار با است ایس
نظر کن که چه میفرماید
گفت بجز بر میروند
دستا دکانت پس حضرت
سلیمان گفت ایامند
و بجزند مرا بمال
پس آنچه را داد ما خدا
بجز است از آنچه داد
شما را بلکه شما هدایت
نمودید ما را برگرد
بجز ایشان پس خواهم
آورد ایشان لشکر که
طاقت نباشند مریش
را با آنها برود خواهم
کرد از ایشان*

مسئله

باعتنا از آسمان و زمین
 و آنچه در میان آنهاست
 و آنچه در زیر زمین است
 و آنچه در بالای آسمان است
 و آنچه در کنار آسمان است
 و آنچه در کنار زمین است
 و آنچه در کنار آبیان است
 و آنچه در کنار زمین است
 و آنچه در کنار آسمان است

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّكُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 روزی دهد از آسمان و زمین ای ایها که با قدرت کویبارید و بندگان
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 اگر راست گوید راست گویند بگویند آنکه باشد در آسمان و زمین
 الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ بَلْ أَذَارِكُمْ عَلَيْهِمْ
 غیب را جز خدا و نمی دانند که کی برانگیخته میشوند بلکه بکار سید علی است
 فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ
 در آخرت بلکه ایشان نیز در شک از آن بلکه ایشانند از آن کور است و گفتند اما نه
 كَفَرُوا ۗ إِذْ كَانُوا تَرَابًا ۗ وَإِنَّا لَخَرَجُونَهُمْ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا
 کافر شدند ایها که توبه کنید بر ایمان ما بر آنکه بود از آن که حقیق و عدو و او شدیم از
 كَفَرُوا ۗ وَإِنَّا لَخَرَجُونَهُمْ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا إِلَّا أَصَابَهُمُ الْأُولِينَ ۗ قُلْ سِيرُوا
 مارا و دیدان ما از پیش میت این کور است هزار ایشان بگو بگویند
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَلَا تَحْزَنْ
 در زمین پس ببینید که چگونه بود انجام کسان بگهار است و اندویش است
 عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۗ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 بر ایشان و بیاید در تنگی از آنچه میگویند و میگویند که باشد این وعده
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۗ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 اگر راست گوید راست گویند بگویند که باشد بر شما بعضی از آنچه
 لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 بشارت بخواهید و بدتر می گوید در کار تو صاحب فضل است بر مردم است و لیکن اکثرشان
 لَا يَشْكُرُونَ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكْرَهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ ۗ
 شکر میکنند و بدتر می گوید در کار تو هر ایمه آنکه همان میداند سپنهاشان و آنچه اشکار میکنند
 وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۗ إِنَّ
 ویت رخ هانے در آسمان و زمین کور است کتاب واضح و برتر است

تفسیر از قیامت خواهند بود
 و از کس است که خواهد بود

فی ضیق مما یکرهون
 یعنی محکمین میان زمین و آسمان
 و تکیه بر خود است و در تنگی
 بعد از آنکه می اندیشند در کار
 از بدی بی خبرند اما حافظ
 معین است

تسبیح
 یعنی خداوند زود بر یاقوت
 یا مروت یا مروت
 یا مروت یا مروت

هنا
 فیما بین آسمان و زمین
 و آنچه در میان آنهاست
 و آنچه در زیر زمین است
 و آنچه در بالای آسمان است
 و آنچه در کنار آسمان است
 و آنچه در کنار زمین است
 و آنچه در کنار آبیان است
 و آنچه در کنار زمین است
 و آنچه در کنار آسمان است

هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ كَثْرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 این قرآن میخواند بر سر اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میدارند
 وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ
 ودرستیکه او هدایت و رحمت مومنان را برستیکه بر سر هر دو کار تو و او در سختی میان آن مخلص
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝ إِنَّكَ
 وایست عزیز عظیم پس توکل کن بر خدا بزرگتر تو ایست بر حق آشکار بزرگتر تو
 لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وُلُّوا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا
 نمیشنوا کسی مردگان را و نه میشنوا کسی را از آنجا خوانند هیچ بر گردن پشت کردانندگان و متنی
 أَنْتَ بِهَادِي الْعِجْيَبِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۝ إِنَّ لَسَمْعَ الْآمِنِ يَوْمَئِذٍ بِآيَاتِنَا
 تو هدایت کننده گویان از که ایشان میشنوند پس از آنکه ایمان آورد با تو ایست
 فَهَمَّ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنْ
 پس ایشان مسلمانند و چنانچه بوقوع رسد گفتار ایشان بدون آوردیم بر ایشان صند از
 الْأَرْضِ تَكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝ وَيَوْمَ نَخْتِرُ
 زمین و سخن گفتن ایشان که مردمان بودند که با تو ایست ما یقین میکردند و روزی که میشنوند
 مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْتُمُ بآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا
 از هر ستمی که او ایست از آنکه تکلم کند که ایستای ما را پس ایشان باز در شسته میزنند تا چنانچه آیند و
 قَالُوا كَذَّبْتُمْ بِآيَاتِنَا وَلَمْ تَحْتِطُوا بِهَا عِلْمًا ۝ أَمْ آذَاكُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَ
 گویند که تکلم کردید با تو ایست ما را و احاطه نکردید با آن از راه دانش ایست بود که بودید که میکردید و
 وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝ الْمَيِّتُونَ ۝ أَنَا جَعَلْنَا
 بوقوع آمد گفتار بر ایشان با آنچه ظلم کردند پس ایشان سخن نمیند ایست آمدند که ما کردیم
 اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 شب را تا آرام گیرند در آن روز بمانند بخش بزرگ که در آن هدایت است بر سر هر دو که
 يُؤْمِنُونَ ۝ وَيَوْمَ يَنْفَعُ فِي الصُّورِ فَنُزِعُ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي
 ایمان نمی آورند روزی که میدهد شود در صورت پس برسان شود آنکه در اسماء و آنکه در

این قرآن میخواند بر سر اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میدارند
 ودرستیکه او هدایت و رحمت مومنان را برستیکه بر سر هر دو کار تو و او در سختی میان آن مخلص
 وایست عزیز عظیم پس توکل کن بر خدا بزرگتر تو ایست بر حق آشکار بزرگتر تو
 نمیشنوا کسی مردگان را و نه میشنوا کسی را از آنجا خوانند هیچ بر گردن پشت کردانندگان و متنی
 تو هدایت کننده گویان از که ایشان میشنوند پس از آنکه ایمان آورد با تو ایست
 پس ایشان مسلمانند و چنانچه بوقوع رسد گفتار ایشان بدون آوردیم بر ایشان صند از
 زمین و سخن گفتن ایشان که مردمان بودند که با تو ایست ما یقین میکردند و روزی که میشنوند
 از هر ستمی که او ایست از آنکه تکلم کند که ایستای ما را پس ایشان باز در شسته میزنند تا چنانچه آیند و
 گویند که تکلم کردید با تو ایست ما را و احاطه نکردید با آن از راه دانش ایست بود که بودید که میکردید و
 بوقوع آمد گفتار بر ایشان با آنچه ظلم کردند پس ایشان سخن نمیند ایست آمدند که ما کردیم
 شب را تا آرام گیرند در آن روز بمانند بخش بزرگ که در آن هدایت است بر سر هر دو که
 ایمان نمی آورند روزی که میدهد شود در صورت پس برسان شود آنکه در اسماء و آنکه در

این قرآن میخواند بر سر اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میدارند
 ودرستیکه او هدایت و رحمت مومنان را برستیکه بر سر هر دو کار تو و او در سختی میان آن مخلص
 وایست عزیز عظیم پس توکل کن بر خدا بزرگتر تو ایست بر حق آشکار بزرگتر تو
 نمیشنوا کسی مردگان را و نه میشنوا کسی را از آنجا خوانند هیچ بر گردن پشت کردانندگان و متنی
 تو هدایت کننده گویان از که ایشان میشنوند پس از آنکه ایمان آورد با تو ایست
 پس ایشان مسلمانند و چنانچه بوقوع رسد گفتار ایشان بدون آوردیم بر ایشان صند از
 زمین و سخن گفتن ایشان که مردمان بودند که با تو ایست ما یقین میکردند و روزی که میشنوند
 از هر ستمی که او ایست از آنکه تکلم کند که ایستای ما را پس ایشان باز در شسته میزنند تا چنانچه آیند و
 گویند که تکلم کردید با تو ایست ما را و احاطه نکردید با آن از راه دانش ایست بود که بودید که میکردید و
 بوقوع آمد گفتار بر ایشان با آنچه ظلم کردند پس ایشان سخن نمیند ایست آمدند که ما کردیم
 شب را تا آرام گیرند در آن روز بمانند بخش بزرگ که در آن هدایت است بر سر هر دو که
 ایمان نمی آورند روزی که میدهد شود در صورت پس برسان شود آنکه در اسماء و آنکه در

وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ اِنْ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَ

فرعون بحق برار گوی که ایمان می آرند بر سر که فرعون بر سر یافت در زمین و

جَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُلْبِجُ اَبْنَاءَهُمْ وَ

گردانید اهل آنرا کرده چیدت ضعیف گوی را از ایشان میکشت پیرانش را و

يَسْتَجِي لِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَنَزَّيْنًا نَّمُنَّ عَلٰى

با حق که نیکت زانرا بدتر که او بود از فر و کند کانت و نوحا ایستیم که منت نهم بر

الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَجَعَلَهُمْ

انانکه ضعیف داشتیم ایشانرا در زمین و کرد اینم ایشانرا می توانست و کرد اینم ایشانرا

الْوَارِثِينَ ۝ وَنَمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنَزِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

و از ایشان و نمکنیم گرد اینم ایشانرا در زمین و بنمایم فرعون را و هامان را

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَجْزُونَ ۝ وَاَوْحِنَا اِلَىٰ مُوسٰى

و لشکرهای آنرا در ایشانرا آنچه بودند که بیم داشتند و وحی کردیم بموسا

اَنْ رَضِعْهُ فَاِذْ اَخْفَتْ عَلَيْهِ فَاَلْقَيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ

که شیر ده او را پس چینی ترس بر او پس بیند از ترس در دریا و مریس و اندویش

اِنَّآ اَرَادُوْهُ اِلَيْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَالْقَطْعَةُ اَلْ

بدر که ما باز گردانیده ایم بپوستی و گردانید او را از مرسلان پس بر کفشد او را کن

فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّوَجْرًا اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا

فرعون تا باشد مریش از دشمنی داندوی بدتر که فرعون و هامان و لشکرهای آنرا دو

كَانُوْا خٰطِئِيْنَ ۝ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِيْ لِوَلَدِكِ

بودند خطاکارین و گفت زن فرعون اسایش چشمت مرا و مر ترا

لَا تَقْتُلُوْهُ عَسٰى اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ يَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهَمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَ

کشیدش شاید که نفع دور یا همیشه نرسند و ایشان نمیدانستند و

اصْبَحْ فَاَوَادِمُ مُوسٰى فَاِرْعًا اِنَّ كَادَتْ لَتَبْدِيْ بِهِ لَوْلَا اَنْ رَّبَّنَا

کرد دل ما را موسی تنی بدر که نزدیک بود که بر اینینه بخار کرد و اند از آنرا از ان بود که ستم

كُرِهِيَ ۝

۝

۝

و فرعون با حق لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
فرعون بحق برار گوی که ایمان می آرند
جَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ
گردانید اهل آنرا کرده چیدت ضعیف گوی را از ایشان
يَسْتَجِي لِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
با حق که نیکت زانرا بدتر که او بود از فر و کند کانت
الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْاَرْضِ
انانکه ضعیف داشتیم ایشانرا در زمین
وَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَجَعَلَهُمْ
و کرد اینم ایشانرا می توانست
الْوَارِثِينَ
و از ایشان
و نَمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ
و نمکنیم گرد اینم ایشانرا در زمین
و نَزِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
و بنمایم فرعون را و هامان را
و جُنُودَهُمَا مِنْهُمْ
و لشکرهای آنرا در ایشان
اَنْ رَضِعْهُ فَاِذْ اَخْفَتْ عَلَيْهِ
که شیر ده او را پس چینی ترس
فَاَلْقَيْهِ فِي الْيَمِّ
پس بر او پس بیند از ترس در دریا
و لَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ
و اندویش
اِنَّآ اَرَادُوْهُ اِلَيْكَ
بدر که ما باز گردانیده ایم
وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ
و گردانید او را از مرسلان
فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا
فرعون تا باشد مریش از دشمنی
و وَجْرًا
داندوی بدتر که فرعون
اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
و هامان و لشکرهای آنرا
و جُنُودَهُمَا
دو
كَانُوْا خٰطِئِيْنَ
بودند خطاکارین
و وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ
و گفت زن فرعون
قُرَّتْ عَيْنِيْ لِوَلَدِكِ
اسایش چشمت مرا
لَا تَقْتُلُوْهُ عَسٰى اَنْ يَنْفَعَنَا
کشیدش شاید که نفع دور
اَوْ يَتَّخِذَهُ وَلَدًا
یا همیشه نرسند و ایشان
و هَمْ لَا يَشْعُرُوْنَ
نمیدانستند و
اصْبَحْ فَاَوَادِمُ مُوسٰى
کرد دل ما را موسی
فَاِرْعًا اِنَّ كَادَتْ لَتَبْدِيْ
تنی بدر که نزدیک بود که
بِهِ لَوْلَا اَنْ رَّبَّنَا
بر اینینه بخار کرد و اند از آنرا
كُرِهِيَ
از ان بود که ستم

رَبُّ الْعَالَمِينَ ^{اولی} وَأَنْ لَوْ عَصَاكَ فَلَا رَاها تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ ^{پروردگار عالمیان}
 وَلِي مُدِيرًا ^{وایست که بچین عصایت را پس چنان دید از آنکه حرکت میکرد گویا زنده بود}
 وَمَنْ يَرْجِعْ يَرْجِعْ إِلَىٰ مَوْسَىٰ بِرُكُوتٍ ^{برگشت باز پس رانده در رجوع نهد ای موسی بیاد مترس بدتر که تو نیز از اینمان}
 اسَلِّكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ^{درار دستت در کیسایت که بیرون آید سفید نوزانی از غیر بدی و فرا اسم از بر خود}
 وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ ^{بالت را از ترس پس این دو تا دیدند از پروردگارتو بسوزن عورت}
 جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَ نِمْرُوتَ بْنِ قَامٍ ^{ملائیة انهم كانوا قومًا فاسقين}
 قَالَتْ رَبِّ انِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ ^{جماعتی بدتر که ایشان باشند آدمی تباہ کار است گفت ای پروردگار من بدتر که من کتتم از ایشان}
 نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ^{نفس را پس میترسم که بکشند مرا و برادرم نارون او شدت قصص از من بر زبان}
 وَأَخِي هَارُونَ ^{فارسيله معي ردا يصدقني اني اخاف ان يكذبون}
 قَالَ سَنَشُدُّ ^{پس بچونش با من بد کار که تصدیق مرا بدتر که من میترسم که تکذیب کنند مرا گفت پروردگروا من}
 عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجِّلُكُمَا ^{باز در ترا برادر است و کرد اینم برایشما تسلط پس بخواهند رسید بشما دو تا بسبب اینها ما}
 أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا ^{انتما و من اتبعكما الغالبون}
 الْغَالِبُونَ ^{شما دو تا دانم با شما دو تا غالبانند پس چنان آمدند ایشانرا سوخته با آنها ما}
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ ^{بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا}
 مِثْلِهِ ^{که بودند واضح گفت میت این کس بر بافته شده و نشنیدیم اینرا از پدرمان}
 الْأَوَّلِينَ ^{الأولین}
 وَقَالَ ^{موسی} مَوْسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ ^{بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ}
 وَمَنْ يَكُونُ لَهُ ^{عاقبة الدار إنه لا يفلح الظالمون}
 عَاقِبَةُ الدَّارِ ^{دیکسیه باشد او را عاقبت اینها بدتر که در دنیا عاقبتی نماند و گفت فرعون}

در خطای بعضی
 جمع نکردند و گفته اند
 و بعضی از غیر
 بحر حقیقت

در این باب
 بعضی از اهل سنت
 گفته اند که
 این داستان
 در کتاب
 تورات
 آمده است
 و بعضی
 گفته اند
 که این
 داستان
 در کتاب
 انجیل
 آمده است
 و بعضی
 گفته اند
 که این
 داستان
 در کتاب
 زبور
 آمده است
 و بعضی
 گفته اند
 که این
 داستان
 در کتاب
 انجیل
 آمده است
 و بعضی
 گفته اند
 که این
 داستان
 در کتاب
 زبور
 آمده است

مع

مُرْسَلِينَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمْنَا مَنْ

فَرَسْتَاهُمْ فَانْتَبِهُوا وَبَدَّوْنِي فِي طُورِ هَكَامِيَّةٍ نَادَيْتُ دَلِيلِي رَحِيمِي

رَبِّكَ لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پرووردگار تو تا پیام زهی کردی را که پیام از ایشان میم در بندگی است از تو باشد که ایشان میگیرند

وَلَوْ لَا أَن تَصِيبَهُمْ مَّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ لَفِيقُوا رَبَّنَا

وَأَكْرَبُوا إِلَيْنَا مِمَّا نَسُودُكَ لِشَيْءٍ مِّنْ قَبْلِكَ لِيُنْفِخَهُ اللَّهُ فِيهِمُ

لَوْ لَا أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا آوَيْنِي مِثْلَ مَا آوَيْنِي مُوسَىٰ

أَوَّلَ مَن كَفَرَ وَأَيُّهَا آوَيْنِي مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا

إِنَّا بِكُلِّ كَافِرٍ مِنكُمْ وَنَحْنُ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ قُلْ فَاتُوا بِي كِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ

مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ هَوَاءَهُمْ وَمِنْ أَضْلُ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعِيرٌ هَدَىٰ مِنَ

اللَّهِ أَن لَّا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ

الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ

بِهِ يَوْمِنُونَ وَإِذْ آتَيْنَاهُمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ' and 'مُرْسَلِينَ'. The notes are written in a cursive style, often overlapping the main text.

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page, continuing the commentary on the main text.

تَعْلُونَ **۱** اَفَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهَوَ لَا فِئَةٍ مَن مَّتَعْنَاهُ
 مَتَاعِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ **۲** وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآئِ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ **۳** قَالَتْ
 الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِيْنَ اَعُوْٓنَا اَعُوْبِيَاهُمْ كَمَا
 غُوْبِيْنَا تَبَرَّ اَنَا اِلَيْكَ مَا كَانُوْا اِيَّا نَا يَعْبُدُوْنَ **۴** وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآئِكُمْ
 فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَهُمْ وَّرَاوْا الْعَذَابَ لَوْ اَنَّكُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ
 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَا اجْتُمَمْتُمْ الْمُرْسَلِيْنَ **۵** فَمَعِيَتْ عَلَيْهِمُ
 الْاَنْبِيَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُوْنَ **۶** فَاَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَ
 عَمِلَ صَالِحًا فَغَسِيْنَا اَنْ يَكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ **۷** وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ
 وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ **۸** وَ
 رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يَعْلَمُوْنَ **۹** وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
 هُوَ لَهُ الْيُحْدِثُ فِي الْاَوَّلِيْ وَالْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ **۱۰** قُلْ
 اَوْمِرْتُ بِالْحَقِّ وَرَبِّيَ وَاخِيْرَتِيْ وَرَبِّيَ وَاخِيْرَتِيْ وَرَبِّيَ وَاخِيْرَتِيْ وَرَبِّيَ

عبرتم
 عیشتان کجمن و اسامه
 اصله که وعده خدا
 بالیست
 توبه

بهدر
 اگر
 باقیه بودند بر همه
 عذر می کردند تا هر
 آینه عقاب و سبک دند که
 عذر سختی است یا اگر
 راه بخاره سپردند و حق عذاب
 از خود مسکروند مانند تمنا میکنند
 که کاش هیچ برت یافته
 بودیم و این عقلم

تیر راه جو را نشانی
 شود و خداوند

از راه اولی و آخرت
 از راه اولی و آخرت
 از راه اولی و آخرت

عنوان اول
 در بیان فضیلت نماز و اهمیت آن
 و در بیان آنکه هر کس نماز را بخواند
 خداوند او را از آتش جهنم نجات دهد
 و او را بهشت دهد

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

آنکه آورد خیر پس بر او خیر است بهتر از آن و آنکه آورد بد را بر او بد است

الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ لَأَمَّا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ

المانه کردند بیهوش را جز آنکه بودند که میکنند بهتر که آنکه و جب ساخت بر تو

الْقُرْآنَ لَرَأَيْكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ

قرآن را بر اینند باز گرداننده است بجا بر آنست که برود و کارمند و نماز است بمانه آورد بدست را و آنکه

هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقِيَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ

اوست در کمال استخار و بودی تو امید داشته باش که الق کرده شود بتو کتاب

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونْ ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّكَ

که رحمتی از پروردگارت بر ماست البته همین کافر از او و نباید که باز دارند ترا

عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونْ مِنَ

از آیتهای خدا بعد از آنکه فرود ستاده شد بتو و دعوت بپروردگارت و ماست البته

الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ

از شرک از آنکه کان و همچنان با خدا الهی دیگر را میت الهی که او همه چیز

هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۝ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

هالک شوند است هر چه بر او است حکم و بسوی او برگرداننده میشود

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ بِنِعْمَةِ رَبِّنَا وَلَهُ الْمَكِيدَاتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداست بخشنده مهربان

أَلَمْ أَحْسِبِ النَّاسَانَ يَنْزِعُوا آثَارَهُمْ وَلَا يَتَّقُونَ ۝

ایمانید شد مردمان که و آنکه آشته میشود که بگویند ایمان آوردیم و آثاری را همان کرده بودند

وَلَقَدْ فَعْنَا الَّذِينَ مِنَ الْقَبْلِهِمْ فَلِيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلِيَعْلَمَنَّ

و بقیق امی که ایم از آنکه بودند پیش ایشان پس بر اینند بدانند خدا را از آنکه راست گفتند و هر آینه بدانند

*این آیه را در کتاب
 تفسیر ابن کثیر
 در تفسیر القرآن
 در تفسیر السجده
 در تفسیر النور
 در تفسیر المؤمنین
 در تفسیر المجید
 در تفسیر الاحقاف
 در تفسیر الزمر
 در تفسیر الحديد
 در تفسیر المجادله
 در تفسیر الحاشیه
 در تفسیر المؤمنین
 در تفسیر المجید
 در تفسیر الاحقاف
 در تفسیر الزمر
 در تفسیر الحديد
 در تفسیر المجادله
 در تفسیر الحاشیه*

*در تفسیر القرآن
 در تفسیر السجده
 در تفسیر النور
 در تفسیر المؤمنین
 در تفسیر المجید
 در تفسیر الاحقاف
 در تفسیر الزمر
 در تفسیر الحديد
 در تفسیر المجادله
 در تفسیر الحاشیه*

*این آیه را در کتاب
 تفسیر ابن کثیر
 در تفسیر القرآن
 در تفسیر السجده
 در تفسیر النور
 در تفسیر المؤمنین
 در تفسیر المجید
 در تفسیر الاحقاف
 در تفسیر الزمر
 در تفسیر الحديد
 در تفسیر المجادله
 در تفسیر الحاشیه*

الکافرون

الكَافِرِينَ ۝ مَرْحَبًا لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۚ إِنَّ سَبْقُونََا سَاءٌ

در و عیون را ایند استند انانه میکنند بدبهارا که عافیتند ما را بدت

مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَ

ایک حکم میکند کسیکه امید میدارد ملاقات خدا را پس بدتر که وقت معود خدا بر می آید

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ

داود است شکر او را دان و کسیکه مجاهده کند پس جرایح نیست که مجاهد میکند بر او خود است

اللَّهُ لَغَفِيْرٌ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

که خدا هر مینه می نیارت از عالمیان و انانکه ایمان آوردند و کردند کارها سے تالیته را

لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

بر اینند خود کورم از ایشان کنناش را در هر مینه جرایم ایشان را خودت از اینچه بودند که میدوند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَسَنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ

در وصیت کردیم انسان را بوالدیش خوبه کردوا و اگر یکد بقیف کنند ترا که شریک سازد

بِمَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ

ایچیز نیست مرتزا بان علم یک اطاعت مکن از دورا بوسعت بازشت شما نیز خبر خواهر داد شما با یکدیگر

تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي

که میکنند و انانکه ایمان آوردند و کردند کارها تالیته را هر اینند در صمیم ایشان را

الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ

صالحان و از مردمان کس نیست که میگوید ایمان آوردیم کند از حج از اراد رساید بودند

فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كُفَّابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ

در خدا میگرداند لایسه مردمان را جنب عذاب خدا و اگر اید نصر سے از پروردگار تو

لَيَقُولَنَّ أَتَاكُنَا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

هر اینند میگویند البته بدید که ما بر با شما ایامت خدا و انانکه با شما در سنهار عالمیان

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

و شنیداند خدا انانکه ایمان آوردند در اینند میاند البته منافقان را و گفتند انانکه کافر شدند

دین صابر نامنا
بیر لغش در طاعت الطی و جود
بیت مصیبت نیز است

حسن الذکاوا
بیر خوبتر از اینچه کردند فرامیست
تیر طاعت صابا کاشته ختم
منهها در خود و بوعرب
ترس غراب

انعام
بیر گرفتارند و انه لیسلم
بر علم
بوعرب
شنون

شعور غم شاره
است با که از کور اعلم
صحقی ش سوره ش
حایرت از کوشش
بیر حای سے دست
بر لطفان ش
ش

ادوی آخره
بیر سب از مردوم
بیر سب از مردوم
بیر سب از مردوم
بیر سب از مردوم
بیر سب از مردوم

لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْلُ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ

مرا از آنکه ایمان آورید که سبقت کنید طریقی ما را و ما که بر دارم گناهان شما را و نباشند شما را در آنجا که از

خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَيَلْحَمُنْ أَنْفَاكُمُ وَتَقَالَا

گناهان هیچ چیز بر سر شما نیستانند هر اینکه در و علقون و هر اینکه بر سر میدارند البته ما را گناهان را و بار ما

مَعَ أَنْفَاكُمُ وَلَيَسَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَلَقَدْ

با بار ما گناهان شما و هر اینکه بر سر می رسیده می شوند روز قیامت از آنچه بودند که افترا بستند و تصدیق

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ

و ستادیم نوح را بسوز قوش پس ماند در ایشان هزار سال جز سی ماه

عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَاغْتَمَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ

سال پس گرفت ایشان را طوفان و ایشان را بوز طوفان پس بگرفت و ایم آورد و آن

السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَأَبْرَهُمْ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

کنند و گردانیدیم او را سینه برای عالمیان و ابراهیم هنگامیکه گفت مژغوش را

اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَلَيْسَ عِبَادَتِي

بپرستید خدا را و بپرستید پروردار خود بهتر است بر شما اگر با شنید که بدانید هر آن عبادت که پرستید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْ ثَانًا وَتَخْلُقُونَ أَفْكَالًا إِنَّ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ مِنْ

از غیر خدا بتان را و می بنیدید در فرع بزرگ را بزرگ که آنرا که پرستید از

دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ

عبد خدا را که می باشد برای شما روزی پس بگوید از نزد خدا روزی را و پرستید او را

وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِلَيْهِ تَرْجَعُونَ وَإِنْ تَكَذَّبُوا فَتَذَكَّرْهُمْ

و شکر کنید مرا در البر او برگردانید می شود و اگر تکذیب میکنند بر منی تذکره کنید که از ایشان است

قَبْلَكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بَدَأَ

پیش از شما و عبادت بر رسول کمر نیست از ایشان است این از بندگی که چگونه می باشد

اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ فَلْيَسْبِرُوا فِي الْأَرْضِ

خدا خلق را بر عبادت که خدا را برگردانید که بر خدا انسان است بسوزید در زمین

*خطایا کم
یعنی گناه شما را نبرد
میکنیم هم مرا و شما را که
پسیم دارید چیزی است که درم ندارد
گناهی را*

*انفالهم
یعنی
گناه آنان را که
گناه خسته اند و گناه
از بعضی ساقط شود
۱۱۲*

*تو که از او
جواب نمی دهی
۱۱۳*

فانظروا

اِنَّا نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرًا

زیکه ما فرودستندیم بر تو کتاب را که خوانده باشد بر ایشان بزرگوار است در این بر این رحمت و پنداری

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

بر آن گروهی که ایمانی از آن بگوس باشد خدا میانه من و میان شماست پر میبازد آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

و زمین است و آنانی که در پند بیاطل و کافر شدند بجزا انها اند آنها زیانکارانند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَآ أَجَلَ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَآ

و میخواهند کتاب عذاب را و اگر نبود وقت نام برده شده بر اینها آید بود ایشان را عذاب

لِيَأْتِيَنَّهُمُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ لِيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ

هر اینها خواهد آمد ناگه و ایشان ندانند میخواهند کتاب تو عذاب را و بترسند

حَمَّتْ لِحِطَّةِ الْكَافِرِينَ يَوْمَ يُغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ

دو رخ بر اینها چاه کشنده بگشاید آن روزی که بر روی ایشان عذاب از فوقشان و

مِنْ خِذَا رِجْلِهِمْ وَيَقُولُ دُوُّوَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ

از زیر پای ایشان و گویند بخشید آنچه را بودید میکردید ای بندگان من که

آمَنُوا اِنَّ رِضَىٰ وَاَسْعَةَ فَاَيُّهَا فَاَعْبُدُونِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

ایمان آوردند بزرگوار زمین رحمت پس بر این میسرستند هر نفسی حیات زنده مرگ است

ثُمَّ اَلَيْسَ اِيْرَجُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

نبوی ما بر گرداننده میشود و آنانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بر اینها جایز میدهم بسیار

مِنْ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا تَعْمَرُ آجْرُ

از بهشت غرفههاست که می رود از زیر آنها نهرها جاریست در این خوبت ایست

الْعَامِلِينَ قُلِ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَكَأَيِّنْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ

عملکنندگان آنانی که صبر نمودند و بر پروردگارشان توکل کردند و بسیار از جنبنده

لَا تَحِلُّ رِزْقُهَا لََّهِ يَرْزُقُهَا وَاَيُّهَا وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِنْ

که برینند از نورش را خدا نور میدهد بجز او شمار او است شومر دان و اگر

*رضی و آسسته
سقوط که در شان مومنان کند
نار باشد که بخت کردند و نرسد
کوفتیز مراد است که در
هر جا که مکنوع باشند
از آنهاست
و عبادت از آنجا فرار باید کرد*

ادع الله
بمعرفت حق و تقوی
باز در کتب معتبره
در کتاب تفسیر

سورة الرُّمِّ سِتُونَ آيَةً وَ هِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي غَلَبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ
بسم که حکایت بی نام و معنی و غیره از سوره جن مضمون تا صحن ظهور است خدا می بخشد تیزه هزاران

فِي بضعِ سنينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِ وَ مِنْ بَعْدِ يَوْمِ مَدْيَنَ يَفْرَجُ الْمُؤْمِنُونَ
در این سال مضر است امر از پیش و از پس و در روز حنین شاد و پیوند مؤمنان

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَ عَدَا اللَّهُ لِأَخْلَافِ
بیار خدا مار میکند از آنکه بجواب و او است عزیز رحیم و عدا که خدا خلاف میکند

اللَّهُ وَ عَدُوٌّ لَكِنَّ كَثَرًا النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْجَوِّ
خدا و عدا و دشمن و لیکن اکثر مردمان نمیدانند میدانند ظاهر را از زمین که

الدُّنْيَا وَ هُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ أَوَلَمْ تَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا
دنیای و ایشان اند از آخرت ایشان غافلون ای نظر میکنند در خود و ایشان نه

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا الْإِنبَاءَ وَ أَجَلَ مُسْمًى
آنها خدا آسمانها و زمین را در آن میان آفریدت که حکمتی و مدت نام برده

وَ إِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ أَوَلَمْ يَسْأَلُوا
و بسیار از مردمان بملاقات پروردگارتان نماند که مانند ای سیر نمودند

فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ
در زمین پس بنظر که چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت تر

مِنْهُمْ قُوَّةً وَ أَنَارُوا الْأَرْضَ وَ عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ جَاءَتْهُمْ
آزایش در توان و پر کردند زمین و آباد کردند از آنجا آباد و آبادت از آنجا

رُسُلَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لَكِنَّ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
رسولانت با بیّنات پس بنزد خدا که ظلم کند ایشان را و لیکن بودند که بر خود داشتند

تفسیر
بسم که حکایت بی نام و معنی و غیره از سوره جن مضمون تا صحن ظهور است خدا می بخشد تیزه هزاران
در این سال مضر است امر از پیش و از پس و در روز حنین شاد و پیوند مؤمنان
بیار خدا مار میکند از آنکه بجواب و او است عزیز رحیم و عدا که خدا خلاف میکند
خدا و عدا و دشمن و لیکن اکثر مردمان نمیدانند میدانند ظاهر را از زمین که
دنیای و ایشان اند از آخرت ایشان غافلون ای نظر میکنند در خود و ایشان نه
آنها خدا آسمانها و زمین را در آن میان آفریدت که حکمتی و مدت نام برده
و بسیار از مردمان بملاقات پروردگارتان نماند که مانند ای سیر نمودند
در زمین پس بنظر که چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت تر
آزایش در توان و پر کردند زمین و آباد کردند از آنجا آباد و آبادت از آنجا
رسولانت با بیّنات پس بنزد خدا که ظلم کند ایشان را و لیکن بودند که بر خود داشتند

يُظْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ اسَاءُوا السَّوْءَىٰ ۝ اِنَّ كَذِبًا يَابُتُ

ظلم میکردند پس باشت و وقت آنکه بد کردند بدتر که گنبد کردند اینها را

اللَّهُ وَكَانُوا بِهَا لَيْسْتَهْرُونَ ۝ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ

خدا را و بودند که با آن آنها میگردند خدا می آید پس ایجاد میکند پس برود

يَرْجَعُونَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ

برگردانند و می شود روز که قائم میشود قیامت نو می شود شر از روزگاران و نباشد مرگشان را

مِنْ شُرَكَائِهِمْ شَفَعُوا ۝ وَكَانُوا لِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ

از شرکشان شفاعت و بودند بشر کفایت و انکار نوران و روز که قائم میشود

السَّاعَةُ يُؤْمِنُ بِيَفْرَقُونَ ۝ فَمَا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

قیامت روز چنین می شود پس اما آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

پس ایشانند در چینه که سرد در می مانند و اما آنکه کافر شدند و تکذیب کردند اینها را

وَلِقَاءِ آخِرَةٍ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحَضَّرُونَ ۝ فَبِحَٰنِ اللَّهِ

و ملاقات آخرت را پس همانند در عذاب حاضر زنده شدگان پس بپوش خدا

حِينَ تَسْمُونَ وَحِينَ يُصْعِقُونَ ۝ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بگامی که شبانها میکنند و بگامی که باد میکنند و در او است سببش در آسمانها و زمین

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝ يَخْرُجُ الْحَيُّ مِنَ الْمِيتِ وَيَخْرُجُ الْمِيتُ مِنَ

و طرف افروز و بگامی که ظهر میکنند بگامی که از زنده را از مرده و بگامی که مرده را از

الْحَيِّ وَيَخْرُجُ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۝ وَكَذَٰلِكَ نُخْرِجُكَ مِنَ الْأَرْضِ

زنده و زنده میگرداند زمین را بعد از موت او و بگامی که زنده آورد می شود و از اینها پس از آنکه

خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ لِبَشَرَتِكُمْ تُسْتَرُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ

آفرید شما را از خاک پس انگاه شما را آید که بر آنکه می شود و از اینها پس از آنکه

خَلَقَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً

آفرید شما را از اجزا از خودتان است و از اینها پس از آنکه آفرید شما را از اجزا از خودتان است و از اینها پس از آنکه

*نیروی
و کافر
پس
تقریب
بگامی*

*عشیا
بگامی
مفسر
نقش
بگامی
بگامی
بگامی
بگامی*

وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿١٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السَّنِينَ ﴿١١﴾ وَالْوَاقِعُ فِي ذَلِكَ
 لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ
 مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿١٣﴾ وَالْبُرْقُ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزَلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَجْعَلُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا إِنْ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ وَالسَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِمِثْقَالٍ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةَ مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
 تَخْرُجُونَ ﴿١٥﴾ وَالَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْأَمْثَلُ الْأَعْلَى
 فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٦﴾ ضَرْبُكُمْ مَثَلًا
 مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ
 فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ فَمَا تَفُونَهُمُ كَفَيْتُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

وهر باقی بدتر که در آن هر چه اینهاست بر او هر که فکر میکنند و از اینهاش ازین

سماها زمین و اختلاف در آنها شما و آنچه شما بدتر که در آن

بر اینهاست بر آنچه اینهاست و از اینهاش خوب شماست شب و روز و چنین شماست

از فضالش بدتر که در آن بر اینهاست بر او هر که می شنوند و از اینهاش امید میمایند شما

برق از راهیم و امید و فریب می دهند از آسمان این پس زنده میگردانند زمین را بعد از

دوت که بدتر که در آن هر چه اینهاست بر او هر که می باید بعد از اینهاش امید برای شما

آسمان در زمین بارش پس چون خوانده شما را خوانند از زمین نگاه شما

پر در آن می آید و مراد است آنکه در آسمانها و زمین است همه اند مراد از ما سران و او

آنکه آنست که در این اعاده میکند و لکن اسان برست بر او و مراد است وصف برتر

در آسمانها زمین دوت عزیز حکیم زد بر شماست

از خودتان است که شما را از آنچه مملکت بینهایت از شماست در آنچه روزی درم شما

خفا و طمعا
 تو برای آنکه هم سبب نه
 و نیم صد در گردانند
 ۱۱

مع
 حجب

تخافونهم
 من از استداد و بی
 ایشان سخاوتمند از سر کار
 اصرار هم دارند از
 تفتت
 دین
 انفسکم لکم
 خود را از آنکه
 نسبت به شماست
 و شما را از آنکه
 نسبت به شماست
 بخورند
 و شما را از آنکه
 نسبت به شماست

لَتَجْرِي أَلْفَاكٌ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

تا جائز شد که کثرت با امرش و تا بجوید از فضلش و باشد که شما شکر کنید و

لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

بجقوت و استقامت پیش از تو رسالت بودی قومیشان پس آمدند بیشان با بینهها

فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَوَّكَانَ جَعَلْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ

پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند و باشد ثابت بر ما یار کردن مؤمنان خدا

الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْحَا بِهَا فَيُبْسِطُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ

است که میفرستد بادها را پس برانگیزد او را پس پس میگردش در آسمان چنانکه بخواهد

وَيَجْعَلُ كَيْفَ يَشَاءُ لِيُخْرِجَ مِنْ خَلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ مِنْ

و میگرداندش بر هر شئی که میسر می آید از او بیرون می آید از زمینهاش پس چنانکه بخواهد

سَيْحَانٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ

که بخواهد از بندگانش انفاه بیشان شادی میکنند و اگر چه بودند پیش از آنکه

يُنزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لِبُلْسِينٍ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ

خودش بر بیشان پیش از آنکه بر اینان آمدند پس بگرد به اثرهای رحمت خدا

كَيْفَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ آيَاتِ اللَّهِ

که چگونه زنده میگرداند زمین را بعد از موتش پس بر شکی که هر اینان زنده میکند مردگان و دوست بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ

چیز توانا و اگر در ستاییم بادی را بریزد او را زرد کرد اینده شده هر آنکه در زود از او بگریزند

يَكْفُرُونَ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمُوتَى وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا

تکفیر کند در زبند پس بر شکی که تو نمیشنویس مردگان و نه میشنویس از آن ندای خوانندگان

وَلَوْ أَمَدُّوْا بِرَبِّهِمْ وَمَا أَتَى بِهَا دَالِجُ الْعَمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا

بر گردن ایشان کنندگان درین تو هر بیت کننده بودی از کفر ایشان نه میت و نه کفر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ

سے را که ایمان آورده و بآیتها را پس ایشانند مسلمان خدا است که از این است که از آن توانا

مع

اثر

*مصفا
باید که هر شئی که
از کثرت نوع و غیره
یا سبب باران است
باز آنست که
بها و العی
بسیار است که در آن است
مخبر شود و باران
شماره را در آن
مستعد بود*

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَ

پس گردانید از بعد قوتی تا قوتی توانا بر کردار بند از بعد توانا تا توانا سپری

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ

می آید بر آنکه آنچه را بخواهد وادست وانا توانا در روز که نام میبرد قیامت سو کند بخورد

الْجُرْمُونَ مَا لَسْنَا بِغَيْرِ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ وَقَالَ

کتاب بخار است که در یک روز در ساعتی بچین بودند که برگردانید میخواند و گفتند

الَّذِينَ آوَوْا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ

ایمانه داده شدند علم را و ایمان را بجهت روزی که در کتاب خدا تا روز رستاخیز

فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ فَيَوْمَئِذٍ يُنْفَعُ الَّذِينَ

پس اینست روز رستاخیز ولیکن شما نبودید که نمیدانستید پس روزی که سود میبخشد از آنرا که

ظَلَمُوا مَعذِرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يَسْتَعْتَبُونَ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي

ظلم کردند عذر خویششان نشان و نه ایشان را جزا میخواند و معجز بودم بر این مردمان در

هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلِكَيْ نَجْزِيَهُمْ بِآيَةٍ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

این قرآن از هر نشانی و اگر از روی نشانی برایتی بر اینها میگویند ایمان که گشتند

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطَلُونَ كَذَلِكَ يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

میتند تنها جزایشان بطلان بچین میفرمودند خدا بر دهنش از ایمان نمیدانند

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْقِنُونَ

پس صبر کن بدینست که وعده خدا حق است و نه بر کسی دارند ترا ایمان یقین نمیکند

سُورَةُ الْفُتُونِ أَنْ مَبْعُ وَثَلُوثُهَا أَيُّ وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم میگویند از هر صفتی در این قرآن رحمت و الصلوة که برکت خداست بخشایند مهربان

أَلَمْ تَلِكْ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ هَدَىٰ وَرَجَعَهُ لِلْحَسَنِينَ الَّذِينَ

آیت اینهاست کتاب حکیم هر گاه هدایت و رحمت بر اینهاست از ایمان

یوقنون
یعنی در دنیا مصروف نیستند از حساب جهنتی خاصه که در آخرت

بالعقوب
یعنی در دنیا یا در قبر یا در دو عالم مراد است از آنکه همه سائنتم که اوست

تنبیه
معنای آنست که در دنیا خوانده می شود تا بداند

ولا یستخفون
یعنی نباید که مغرور گردانند خود را در مقام صبر سزاوارت سازند یا نباید که در خفا برود و در آن امور بجهت نشتر طش می آید حرکت یا بخار از اول ظهور آید و آنست

در اول
الاعمال بر او است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام است که آنکه سوره فتنه را در آنجا خوانده اند که او را تصاحیح از

در روز
در روز و در آنجا است

و باطنی و از مردمان گزینت که مجادله میکنند در خدا بیرون علم و نه هرگز و نه کتابی
 منیر و اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم
 علیه ابائنا اولوا كان الشيطان يدعوهم الى عذاب السعير ومن
 يسلم وجهه الى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى
 والى الله عاقبة الامور ومن كفر فلا يحزنك كفره
 مرجعهم فنتبهم بما عملوا ان الله علم بذات الصدور
 فبلا ثم نضطرهم الى عذاب غليظ
 والارض كقولن لله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون
 السموات والارض ان الله هو الغني الحميد
 من شجرة اقلام والبحر مده من بعد سبعة اجرام نقدت كلمات
 الله ان الله عزيز حكيم ما خلقكم ولا بعثكم الا كفيس واحدة ان
 الله سميع بصير القرآن لله يوجب اللبس في النهار ويوجب النهار
 و باطنی و از مردمان گزینت که مجادله میکنند در خدا بیرون علم و نه هرگز و نه کتابی
 منیر و اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم
 علیه ابائنا اولوا كان الشيطان يدعوهم الى عذاب السعير ومن
 يسلم وجهه الى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى
 والى الله عاقبة الامور ومن كفر فلا يحزنك كفره
 مرجعهم فنتبهم بما عملوا ان الله علم بذات الصدور
 فبلا ثم نضطرهم الى عذاب غليظ
 والارض كقولن لله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون
 السموات والارض ان الله هو الغني الحميد
 من شجرة اقلام والبحر مده من بعد سبعة اجرام نقدت كلمات
 الله ان الله عزيز حكيم ما خلقكم ولا بعثكم الا كفيس واحدة ان
 الله سميع بصير القرآن لله يوجب اللبس في النهار ويوجب النهار

نصف
 الجحش

و باطنی و از مردمان گزینت که مجادله میکنند در خدا بیرون علم و نه هرگز و نه کتابی
 منیر و اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم اذ اقبل لهم
 علیه ابائنا اولوا كان الشيطان يدعوهم الى عذاب السعير ومن
 يسلم وجهه الى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى
 والى الله عاقبة الامور ومن كفر فلا يحزنك كفره
 مرجعهم فنتبهم بما عملوا ان الله علم بذات الصدور
 فبلا ثم نضطرهم الى عذاب غليظ
 والارض كقولن لله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون
 السموات والارض ان الله هو الغني الحميد
 من شجرة اقلام والبحر مده من بعد سبعة اجرام نقدت كلمات
 الله ان الله عزيز حكيم ما خلقكم ولا بعثكم الا كفيس واحدة ان
 الله سميع بصير القرآن لله يوجب اللبس في النهار ويوجب النهار

فی یقین

فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ فِي آجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ

در شب و بخار از قناب و ماه را هر یک هر روز تا مدتی نام برده شده و هرگز خدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ذَلِكَ بَانَ لِلَّهِ هُوَ الْخَوَّ وَ أَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

باینچه بکنند اکاهت از بابت که خدا اوست حق و اینست آنچه را میخواهند از غیر او

الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْمُرْتَانَ لَفَلَك تَجْرِي فِي

باطل است و بزرگتر که خدا اوست بر حق اینست که بزرگ ایانید که گشته جبار شود در

الْبَحْرِ نَعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ

در دریا بامت خدا تا بنماید از اینهاش بزرگتر که در آن هر آینه اینهاست هر چه صبر کنند

شَكُورٍ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلُمِ اللَّيْلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

شکر کننده را و چون فرو کرد ایشانرا موجی چمن سایه گشته با بجا اینست خدا را خاص دارند کار برای او

فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كَلَّ خِتَارٍ

پس چمن نجات داد ایشانرا از روی بر بعضی از ایشانند تا بت بر طایفه و انکار میکنند با اینها مگر هر چه نمانده

كُفُورٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَجْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ

کفر از آنکه ای مردمان بترسید از پروردگارتان و بترسید از روزی که گناهت نمیکند پدر از

وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنْ لِذِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا

فرزندش و ندراده او و گفایت کننده است از پدرش چیزی را بزرگتر که وعده خدا حق است پس

تَغْرَنَكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرَنَكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ

بنیاید که زین در شما دارند که دنیا و بنیاید که زین در شما را بگزارید و بنده بزرگتر که خدا از اوست علم

السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ

قیامت در دو میسر نشسته بار از او میداند آنچه در رحمهاست و نمیداند نفس

مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

که چه کسب میکند فردا و نمیداند نفس که بکدام زمین میرود بزرگتر که حضرت دالام

سُورَةُ التَّجْوِيدِ ثَلَاثُونَ خَبِيرٌ اِبْنُ وَهَبٍ مَجْسُودٌ

اکاهت

*ما نظر
نوعی از سوره می اندازد
مشکوکة و این سوره
سوره*

بالحیاتی اتقوا...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...

و لا هم یظرون • فاعرض عنهم و انتظر انهم منتظرون •
و نه ایشان مهلت داده شوند پس روگردان شو از ایشان و منتظر شو که آنها منتظرند

سورة الاحزاب ثلث و سبعون آیه و هی مدینه

بسم الله الرحمن الرحیم

بیت خدای بخشنده مهربان

یا ایها النبی اتق الله و لاتطع الکافرین و المناهین ان الله کان

ای ای نبی بترس از خدا و اطاعت مکن کفار و منافقان زیرا خدا با آنها

علیماً حکماً و اتبع ما یوحی الیک من ربک ان الله کان بما

دانا و حکیم و پیروی کن آنچه وحی می شود به تو از پروردگارت بزرگتر خدا باشد با آنچه

تعاون خیراً و توکل علی الله و کنی بالله وکلاً • ما جعل الله لرجل

میکند آگاه و توکل کن بر خدا و پندار خدا را وکیل خود را و خدا را مردی

من قلبین فی جوفه و ما جعل ازواجکم اللاتی یتظاهرون منهن

پس مردی را در دوش و در اویند جفتان ما را که اظهار میکنند از آنها

امهاتکم و ما جعل ادعیاءکم ابناءکم ذلکم قولکم بافوا هم و

مادران خود را و در اویند پسر خواند ما را پس از شما که گفتار شماست برهنه تان

الله بقول الحق و هو یدعی السبیل • ادعوهم لایاتهم هو

خدا را بگوید راست و او هدایت راه را بخوانید ایشان را پیرانشان که است

اقسط عند الله فان لم تعلموا اباءهم فاجوانکم فی الدین و موالیکم

درست است نزد پس اگر ندانید پیرانشان را برادران شما اند در دین و دوستان شما

و لیس علیکم جناح فیما اخطاتم به و لکن ما تعدت قلوبکم و کان

و نیست بر شما گناهی در آنچه گناه کردید زیرا که دلها را نرسد و لکن آنچه تعدت کردید دلها را

الله عفوراً رجماً • الی ولی بالمومنین من انفسهم و ازواجهم

خدا را امرزده رجیم بنی اومیت بمومنانش از خود و همسرانش

تفسیر...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...

تفسیر...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...

و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...
و لا یظن انکم لایحسبونکم...

حسنت از راه حقیقت و بخت
و غیر حقیقت و غیر بخت
حسنت از راه حقیقت و بخت
و غیر حقیقت و غیر بخت

الْأَحْزَابُ يَوْمَئِذٍ وَآلِهِمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ لِيَسْتَلْزَمُوا
لَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ سُوَّةٌ
حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَمَا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَاءُ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ مَجْتَهَدًا وَمِنْهُمْ مَن
يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا
لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَافُوًّا رَحِيمًا
وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَلُوكَ اللَّهُ أُولَئِكَ الْخَالِفِينَ
الْقِتَالِ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا
الْكِتَابِ مِنْ صِيَاحِهِمْ وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبُ فَيُحِيقُوا بِتَقَاتِلِ
وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا وَأُورَثُكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا

عبدی
موسی
موسی
موسی

بیا که از پیش در بر تقدیر
بگشاید
از پیش
از پیش
از پیش

از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش

از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش
از پیش

از پیش

الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتَهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ مَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ
 تَعْتَدُوْنَ لَهَا فَبِتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سِرًّا جَمِيلاً يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
 أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي تَبِتَّ جُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ
 مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ
 وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ
 وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتِكَحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ
 دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا تَزْوِجُكُم
 مِمَّنْ شَاءَ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّدُ لِيكٍ مِنْ نِسَائِهِنَّ وَمِنْ بَنَاتِ عَمَّتِكُمْ فَلَئِنْ
 جُنَّحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ مِنْ دِينِ اللَّهِ تَصْرَفَ فِيهِمْ لَأُلْحِقَنَّ بِنِسَائِكُمُ
 فَاتَّخِذُوا مِنْهُنَّ مَا تَشَاءُونَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ فِي حَرْبِكُمْ
 لَأَسْرِفُوا فِيهَا فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ جَاءَ بِذُنُوبِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 مِمَّنْ ظَنَّ أَنْ لَمْ يَمُوتْ وَأَلْحَقْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ دُونِ الَّذِي كَفَرَ بِهِ
 لَأَسْرِفُوا فِيهَا فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ جَاءَ بِذُنُوبِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 مِمَّنْ ظَنَّ أَنْ لَمْ يَمُوتْ وَأَلْحَقْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ دُونِ الَّذِي كَفَرَ بِهِ

زمان با امان از افسوس طلاق زهید لها را پیش از آنکه مس کیندشان پس بیت مرتمنا که میخواهد
 که بتماره در اندر لها را پس مشاعر زهید لها را در کیندشان را که در بیو اے سے ہے ہزار
 علا کہ اندیم بر او حقیقتیت را کہ داوی آنها را مهر نشان و ایچہ را ما کیند بینیت
 از ایچہ عنیت کہ اندیم صا بر تو و دخترت عمت را و دخترت عمت و دخترت حالت را
 اگر بخت نفسش مر بنے اگر خواهد بنے کہ کھج کند اورا خاصیت مر ترا از
 عینر مؤمنان بحقیق دستہ ایم ایچہ راضی کہ اندیم بر بنی از رخصتشان را ایچہ مال
 میرما نشان تا بپوزد باشد بر تو کنمار و باشد صا امر زده بر حیم بر تو میرا
 از آنکه میخواهی از ایشان دعا میدی بر سو خود از آنکه میخواهی از آنکه بجز از آنکه بخور
 کما بر بر تو دیکہ نزد گوشت با میکہ ارام کرد چہ نشان و عکلمن او تو نزد خویش بود کرد با ایچہ
 و او را نشانرا حکایت و صا میداند ایچہ در دها نشانست و باشد صا دانا حکیم علا مندود
 مر ترا زمان از بید و نه ایچہ بد کنی ایشانرا بختیار و اگر ایچہ خوشت آمد تو

زمان با امان از افسوس طلاق زهید لها را پیش از آنکه مس کیندشان پس بیت مرتمنا که میخواهد
 که بتماره در اندر لها را پس مشاعر زهید لها را در کیندشان را که در بیو اے سے ہے ہزار
 علا کہ اندیم بر او حقیقتیت را کہ داوی آنها را مهر نشان و ایچہ را ما کیند بینیت
 از ایچہ عنیت کہ اندیم صا بر تو و دخترت عمت را و دخترت عمت و دخترت حالت را
 اگر بخت نفسش مر بنے اگر خواهد بنے کہ کھج کند اورا خاصیت مر ترا از
 عینر مؤمنان بحقیق دستہ ایم ایچہ راضی کہ اندیم بر بنی از رخصتشان را ایچہ مال
 میرما نشان تا بپوزد باشد بر تو کنمار و باشد صا امر زده بر حیم بر تو میرا
 از آنکه میخواهی از ایشان دعا میدی بر سو خود از آنکه میخواهی از آنکه بجز از آنکه بخور
 کما بر بر تو دیکہ نزد گوشت با میکہ ارام کرد چہ نشان و عکلمن او تو نزد خویش بود کرد با ایچہ
 و او را نشانرا حکایت و صا میداند ایچہ در دها نشانست و باشد صا دانا حکیم علا مندود
 مر ترا زمان از بید و نه ایچہ بد کنی ایشانرا بختیار و اگر ایچہ خوشت آمد تو

زمان با امان از افسوس طلاق زهید لها را پیش از آنکه مس کیندشان پس بیت مرتمنا که میخواهد
 که بتماره در اندر لها را پس مشاعر زهید لها را در کیندشان را که در بیو اے سے ہے ہزار
 علا کہ اندیم بر او حقیقتیت را کہ داوی آنها را مهر نشان و ایچہ را ما کیند بینیت
 از ایچہ عنیت کہ اندیم صا بر تو و دخترت عمت را و دخترت عمت و دخترت حالت را
 اگر بخت نفسش مر بنے اگر خواهد بنے کہ کھج کند اورا خاصیت مر ترا از
 عینر مؤمنان بحقیق دستہ ایم ایچہ راضی کہ اندیم بر بنی از رخصتشان را ایچہ مال
 میرما نشان تا بپوزد باشد بر تو کنمار و باشد صا امر زده بر حیم بر تو میرا
 از آنکه میخواهی از ایشان دعا میدی بر سو خود از آنکه میخواهی از آنکه بجز از آنکه بخور
 کما بر بر تو دیکہ نزد گوشت با میکہ ارام کرد چہ نشان و عکلمن او تو نزد خویش بود کرد با ایچہ
 و او را نشانرا حکایت و صا میداند ایچہ در دها نشانست و باشد صا دانا حکیم علا مندود
 مر ترا زمان از بید و نه ایچہ بد کنی ایشانرا بختیار و اگر ایچہ خوشت آمد تو

وقف مراد

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

و سلام کنند سلام کردن بر سر که انکه میرکمانند خدا در سوش را لعنت کرد ایشان را خدا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ

در دنیا و آخرت داماده کرد ایشان عذابه خوار کنند و انکه میرکمانند مردمان

وَالْمُؤْمِنَاتِ بغيرِ مَا اكْتَسَبُوا هَذَا جَمَلًا وَابْتِهَانًا ۝

در انرا ایمان بدون آنچه کرده بر حق سحر شده هتراهی و کنایه است از سحر

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ

ای نبی بگو جفتها میت را و دخترت را از زنان مؤمنان که نزدیک

عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِطِهِنَّ ذَلِكَ ذِي أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ

بر خود از چادر ایشان است بر بدیگری است با اینکه شناخته شوند پس بجای نیده شود و باشد

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ لَنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

امروزه رحیم اگر بازند بکنند منافقان و انکه در او هستند

مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَعْنَتُكَ هُمْ ثُمَّ لَا يَجَاوِرُونَكَ فِيهَا

مرض است در حقیقت سار در مدینه بر سر همه بر کفار تمام ایشان است پس محارر شوند در آن

إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَلْعُونِينَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا أَخْذُوا وَقْتُوا تَقْتِيلًا ۝ سَنَنْتَ

که اندیک لعنت کرده شد که است بر کجا بایقه شوند گرفته شوند و شتم کرده کشتن پس بر ستور

اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝ لَيْسَ لَكَ

خدا در انانکه که شتمند از پیش دنیا می بر که مرد ستور خدا را تغییر میسر ندارد

النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَنَا اللَّهُ وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّ

مردمان از قیامت بگو جز این است که علمش نزد خداست و چه چیز آگاه بکنند از باشد

السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝

قیامت بجهت شد نزدیک بر سر که خدا لعنت کرد کافران را و داماده کرد ایشان را سحر

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَوْمَ تَقَلَّبُ أَوْجُهُهُمْ

جاوده ایشان در روز همیشه نمی یابند صاحب دنیا ناصر است روزی که او امید شود در بهشت

و سلام کنند سلام کردن بر سر که انکه میرکمانند خدا در سوش را لعنت کرد ایشان را خدا

حزب
و سلام کنند سلام کردن بر سر که انکه میرکمانند خدا در سوش را لعنت کرد ایشان را خدا

و سلام کنند سلام کردن بر سر که انکه میرکمانند خدا در سوش را لعنت کرد ایشان را خدا

و سلام کنند سلام کردن بر سر که انکه میرکمانند خدا در سوش را لعنت کرد ایشان را خدا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي

ستائین مضایرا که مراد است آنچه در سماطیات و آنچه در زمین است و مراد است چه در

الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

اخرت و اوست حکیم آگاه میدانند آنچه را که در زمین و آنچه بیرون از زمین

وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرَجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ وَقَالَ

و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه عروج میکند در آن اوست رحیم امیر نوره و گفتند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا نَأْتِيْنَا السَّاعَةَ قُلُوبِي وَرَبِّي لَأَتَيْنَكُم عَالِمُ الْغَيْبِ

آنکه کافرند نمی آید بار اقیامت بگوئی قسم و بی پروردگار که هر آنچه خواهد از آسمان نازل کند

لَا يُعْزَبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ

ستوریت از او معتداز ذره در سماطیات و نه در زمین و نیست جز در نزد

مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ لِيُجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

انراست و نه بزرگتر بود باشد در کتاب واضح تا جزا دهد انرا که ایمان آوردند و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا

کردند کارهای شایسته اینها بر ایشان است آمرزش و روز خوش و آنکه شتافتند

فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ آيَاتِنَا وَبِئْسَ

در آیات ما طالبان عافیت اند از آیتها و عذاب از عاقبت درود و می بینند انرا که

أَوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِي نَزَّلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى

داده شد نزد علم را آنچه فرود نمانده شد بتو از پروردگارت که اوست حق و هدایت میکند به

صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ

راه خدا با عزت ستوده و گفتند انرا که گشتند ایادالت کمتر شما برود

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَرْقَبٍ أَنْكُمْ لَنْ تُخْلَقُوا بَدِيدًا أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ

که خبر دهد شما را چینی باره پاره کرده شد هر باره پاره کردن برین که تمیید برین آفرینش تازه ایست بر خدا

كذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَ

دروغ ایاد است جنون بلکه انرا که ایمان نمی آید با فرست گشته در عذاب و

*وله الخیر بی
سرسر رود چه صفت
تا ملک نوم اله
ظاهر در باطن
است
بسیار*

*جهان
شیر جهان سرگردانند
تو از خدا مومنان و مخالف
شدن بر ایشان
۱۱*

الضلال

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَمْ يَفْهَمُوا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ

انماط و نه روز زمین و ناشدند بنگارها و ناشدند از آسمان شریک و ناشدند بر او را

مِنْ ظَهْرٍ ۝ وَلَا تَتَفَعَّلُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ ذُنُوبُهُ جَدِي إِذَا

پس بر او کار و سود میدهد تقاضت نژاد جنس از خود تصور را در پیش تا حجت

فُتِحَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

باز شدیم از دلها گویند چه گفت پروردگارتما گویند خواست رفتی بزرگ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَى

بگویند که روز میدهد شمارا از انماط و زمین بگویند او بزرگتر ما باشد بر زمین

هُدًى وَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا أَجْرَ مَنَا وَلَا نَسْأَلُكُمْ

برایم یاد کرد که از شکر بگویند سید میثوم از آنکه بگویم و پرسید میثوم

عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ لِمَعِ بَيْنَنَا وَبَيْنَا نَمِيقَةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْفِتْحِ

از آنچه میکنند بگویم میثوم میان ما پروردگارتما میثوم بجز میان ما و راست حکم کننده

الْعِلْمِ ۝ قُلْ أَرُونِي لِلَّذِينَ حَفَّتُمْ بِهِنَّ شُرَكَاءَ كَلَّابٍ هَوَّالٍ الْعِزِّزِ

دان بگویم نماید مرانکه رسید با و اینان بجزیرت بگو است خدا عزیز

الْحَكِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ

چون گفتادم ترا عام بر مردمان را بشارت و هشدار دادم و لیکن

أَكْثَرَالنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنتُمْ

اکثر مردمان میدانند و میگویند که باشد این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا

راست بگویند بگویم بمماتت و عده روز که باشد بمماتت از این ساعت و پیش

تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا

منی نمهند و گفتند انانکه کافر شدند میگویم باین تشریح و نه

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

اگر باشد میان دستش بر او بر می بیند بگویم ستمکاران باز داشتند روز پروردگارتما

نصف
الجزء
اولی
و اما
کتابها
مک
وز با
فجلی
کتاب
من
از
یومین
اولی
قل
عفی
در

يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ

بر میگردانند بعضی را از بعضی سخن را میگویند آنانکه ضعیف گفته شدند مرا آنرا که

اسْتَكْبَرُوا وَالْوَالَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

بزرگی هستند اگر نه شما بودید هرگز بودیم مؤمنان گفته اند آنانکه بزرگی هستند

لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا الْخَنَازِرَ كَمَا كُنْتُمْ عَنْهُدَىٰ بَعْدَ إِجْرَائِكُمْ

مرا آنرا که ضعیف گفته شدند ایما با ما بودا شیتم شمارا از هر جهت بعد از آنکه ایما شمارا

بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

بلکه بودید گناهکاران گفتند آنانکه ضعیف گفته شدند مرا آنرا که بزرگی هستند

بَلْ مَكْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْهَلَكَ أَنْدَادًا

بلکه حیدر شب و روز مکنایک میفرمودید مارا که کافر شویم بخدا و بگردانیم مرا و را همچو شما

وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي

و میگردانید پشیمانی را چون دیدند عذاب را و گردانیدیم غلها را در

أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ الْبُحُرِ الْإِنَّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا

گردانید آنانکه کافر شدند ایما بخدا میگویند کرا آنچه بودند که میسوزند و نه

أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرًا إِذْ قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ

نفرستادیم در قریه سیم روزی که گفته شد نذیر بود ما پیش بزرگی ما با آنچه فرستادید شدید

كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا خَنَّا أَكْثَرَ أَمْوَالِ الْأَوْلَادِ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّينَ

کافریم اینم و گفته ما بیشتریم در اموال اولاد و ما شیتم با عذاب گردانید

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

گو بزرگی که برود و کافر را فرستد روزی که بخواهد و بگردانند و لیکن اکثر مردم

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا

میدانند و بیت اموال شما و نه اولاد شما بجز آنکه نزدیک گردانند شمارا نزد ما نزدیک گردانید

مَنْ مِنْكُمْ وَعَمَلٌ صَالِحٌ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي

ایمان هر که ایست آورد و کرد کار نیک پس الهادت بزرگی را فرود میسوزد و شیما را بگردانند

*تا روزی که از غلها بماند
میسوزند شمارا در شبانه
روزی که بماند*

الغرفه

الْعُرْفَاتِ آمِنُونَ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي

عزها ایمنان و انانیه شناخته در اینها اطالها عابوا لواندازن انها با نند در

الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

عذاب عصاره شده کانت بگوید هر که پروردگار من فرامی بخشد روز برابر آنکه میخواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ

بنده کاش وقت بگذرد برایش و اگر آنفاق کرد از چیزی پس او عوض میدهد او را و او دست برتر است

الرَّاظِقِينَ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا تَمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْوَأُ أَمْ لَا يَا كُرُّ

روز و همه کانت روزی که حشر میکند ایشان را همه میگوید مرگاید ایها آنها شمارا

كَانُوا يَعْبُدُونَ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا

بودند که میپرستیدند گفتند و اینم یا بگوید ترا تو پر صاحب از غیر ایشان بودند

يَعْبُدُونَ أَجْمَعِينَ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ قَالِيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

که میپرستیدند جنم را اکثرشان بودند ایها که روز کانت پس امروز مالک میباشد بعضی را بعضی را

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ

نفع و نه ضرری و میگویم مرانرا که ظلم کردند بچند عذاب از آتش را که بودید که

بِهَا تَكْفُرُونَ وَإِذْ تَلَّيْ عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا

از آیه نسیب میکردند و حجت خوانده خود بر ایشان آنها را که روشنهاست گویند میت اینم کفر

رَجُلٌ يَرِيْدَانِ يَصَدِّقَهُمَا كَانِ يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا

مردی میخواهد که باز دارد شما را از آنچه بودند که میپرستیدند پریشان شما و گفته میت اینم کفر

أَفْكَ مُفْتَرِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَيِّ كَمَا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

مردی افترا کرده شده و گفته انانیه کانت شد مرحنی را چون اندیش از میت این کفر

مَبِينٌ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْكَ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ

استنار و آنچه دادیم ایشان را از آیتها که بزرگتر خوانده باشند بخارا و نه در ستادیم ایشان

قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مَعِشَارَ مَا

پیش از تو بسخنیم و نکرده و گفته نپ نمودند انانیه بودند پیش ایشان در رسیدند بده بداند

*در کتاب در خط
و اینها از آیه نسیب میکردند
و حجت خوانده خود بر ایشان
انها را که روشنهاست
گویند میت اینم کفر
مردی میخواهد که باز دارد
شما را از آنچه بودند که
میپرستیدند پریشان شما
و گفته میت اینم کفر
مردی افترا کرده شده و گفته
انانیه کانت شد مرحنی را
چون اندیش از میت این کفر
استنار و آنچه دادیم ایشان
را از آیتها که بزرگتر
خوانده باشند بخارا و نه
در ستادیم ایشان*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله که در آغاز هر نماز و صلوات بر او می خوانند ۱۲

الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة رسلا أولي

سپاسش مضر است که پروردگار است و زمین است گرداننده عالم است رسولان صاحب

أجنحة مني وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء إن الله على كل

بهره روزی دو تا و سه تا تا چهار چهار می فرزند در هر مرتبه که خدا بر هر

شيء قدير ما يفتح الله للناس من رحمته فلأمسك لها وما

چیز توانست آنچه را که خدا بر مردم از رحمت پریشان باز نبرد مراد او را و آنچه

يمسك فلا يرسل له من بعد وهو العزيز الحكيم يا أيها الناس

باز نبرد پس نیست فرستنده او را از بندش و اوست عزیز حکیم ای ای مردم

اذكروا نعمة الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء

یاد کنید نعمت خدا را بر شما ای ایس از زمینند غیر خدا که از رزق شما را از آسمان

والأرض لا اله الا هو فانا نؤفكون

و زمین نیست الهی جز او پس سزاوارند که بر گرداننده بشود و اگر تکذیب میکنند پس محقق گویند

رسل من قبلك وإلى الله ترجع الأمور يا أيها الناس إن وعد

رسولان پیش از تو و بخدا بر گرداننده می شود امر ای ای مردم پس هرگز که وعده

الله حق فلا تغربنكم أجهوة الدنيا ولا يغيرنكم بالله الغرور إن

خدا حق است پس نباید که دنیا را از دست شما زنده کافی دنیا و نباید که دنیا را بخدا فریب دهنده بزرگ

الشیطان لكم عدوا فاحذروه عدوا أئما يدعوا جزبه ليكونوا من

شیطان مر شماست دشمن پس بگریز دشمن جز این نیست که بخوابد گوش را تا با تو نبرد از

أصحاب السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين آمنوا

اهل آتش سوزانند آنانند که کافر شدند مر ایشان است عذاب سخت و آنانند که ایمان آوردند

و عملوا الصالحات لهم مغفرة وأجر كبير آمن زين که سوء عمله

و کرده کارهای نیک را بر او است مغفرت و اجر بزرگ ای ایس کسی که از گناهان خود پشیمان شود

یا تزداد آورنده و جمله بر سر
چون نهد الله و خلقه بر
شکرده اند

آیت ششم

علا بگویم بانه
بوسه نماند که شکر شمارا
از راه که در محبت لطف فریب
زهر و درخت دور
سازد
آمن
بسم الله الرحمن الرحيم
ساخته بگویم بر او آورنده
و از آفتدای نماز چنانچه
خوردند نماز آوردند

لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ

مرفعتشان را و بعضیشان میان درند و بعضیشان پیشتر گریزند کاندک بجهنما باذن خدا

ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجَلُونَ فِيهَا

اینست که فضل بزرگ بختیار جا اقامت درین داخل میشوند در آنها پر استیخته شوند در آنجا

مِنْ آسَافٍ وَرَمَنَ ذَهَبٍ وَتُؤَلَّؤُا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ

از دستت ای خدا و مرادند و دوستش تانت در این حریرت و گفتند تسبیح

لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ عَنَّا الْحَزَنُ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي

مخدا را که برد از ما اندوه را بدر کرد پروردگار ما هر سینه امروزه شاکرت است

أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا

در آورد ما را بسراقامت از جهشتن من میکند ما را در این نوبی و من میکند ما را

فِيهَا غُوبٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيموتُوا

در این خسته و مانند کافشند بر آتش آتش آذوقه نه حکم داده میشود بر این

وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ وَهُمْ بِصِطْرٍ خُونٍ

و نه تخفیف داده میشود ایشان هیچ عذابش تخفیف نخواهد بود هر سبب سے را در ایشان فرمود میکنند

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نَعْمَلْ مَا

در آن پروردگار ما را از ما را تا کجیم کار سینه جو آنکه بودیم که می کردیم آیا در عمر ندادیم شما را نقد

بِتَذْكَرِفِهِ مَن تَذَكَّرُوا جَاءَكَ التَّذْيِيرُ فذُوقُوا مَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ

که بید می گرفت از این سبب بید گرفت و ادب شما را ایم دهنده پس بخت بدست من عطا ما را از رخ

ضَيْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

یا در بی بدر که قدرت دانای غیب اسمها در زمین بدر که اوست و الهانیت

الصُّدُورِ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ

سیر ما اوست آنکه گردانید شما را خلیفها در زمین پس بکند کارش بدست

السُّعْيِ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ

نقوش و منی افزاید کافران کفرشان پروردگارشان جو دشمن و منی است

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word "الشمس" (The Sun) in red ink.

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرُ قَدَرُ نَاهٍ مَنَازِلِ حَتَّىٰ عَادَ كَا

ان قرار داد صبر عینز علیم و ماه را قدر ستیمش منزه تا آنکه از کت چون

لَعْرُوجِ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَدْبِغِي لَهَا أَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا

چون خورشید فرما کند نه افتاب میزد او را که در مابعد ماه را و نه

الْبَلَّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا

ت پیش از روز است و هر یک در فلک انداخته میمانند و آیت است که ما را کرده

ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْجُونِ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

فرزند ایشان را در کشتی پر کرده شد و از فرزند از برای ایشان از کشتی آنچه سوار میشوند

وَإِنْ لَنُشَاقِقَهُمْ فَلَا صِرَاحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا

و اگر خواهیم عقوبت کنیم ایشان را پس بیستند و ایشان را در کشتی از این کشتی سوار

وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

و تعلقته تا و حین و چون گفته شود بر ایشان را که بترسند از آنچه در پیش است و آنچه در پشت است

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

باشند که شما رحمت کرده بودید و هیچ آیه ایشان را هیچ آیتی از آیهها برود و گمانشان هر چه که باشند

عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ

از آن روز که از آن کلمات و چون گفته شود بر ایشان را که انفاق کنید از آنچه روز داد شمار خدا بوند آنانکه

كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْظِعُوا مِنْ لُؤْسَاءِ اللَّهِ اطْعِمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا فِي

کافر شدند بر آنان که ایمان آورده اند ای کفار که میگویند که هر چه خدا داد بود خوردن آنرا و انعامت شما فر

ضَلَالٍ مُبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

که از آن کلمات و میگویند که باشد این وعده اگر راستی که استخوان

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صِخْرَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهَمٌّ مَخْضُونٍ فَلَا

انتظار نمیکنند مگر یک دوی واحد را که خواهد گرفت ایشان را و آنان که در صورت میگردند و میگردند پس

يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَيَفْعَلَنِي

نمیرند و وصیت کردند و نه بگویند که آن بر میگردند و میدهد

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word "بجور" (In a good manner) in red ink.

التصديق

Handwritten marginal notes in black and red ink at the top of the page, including the word 'بسم الله' and other religious phrases.

مَرَّةً وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا

نار او است همه صفت دانای آنکه گردانید بر شما از درخت سبز است

فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

پس نگاه شما از او برمی آید و درخت است که آتش است بر زمین است

يُقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا

دانا بزرگتر است از همه شایسته است از او است از میندازد دانای است امرت چون

أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

خواهر چیز را بر آنکه بگوید مراد را که شود پس در آن مملکت است امرت او ای

كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُجْعُونَ

همه چیز ولو بیکه او بر گردانیده شود

سُبْحَانَ الْمَشَارِقِ ۝ إِنَّ رَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بَرِيَّةً الْكَوَاكِبِ ۝ وَخَطَا

در شما هر چه گنایت که هر دو گاه همان در زمین است در آنچه میان آن دو است در هر دو گاه

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَدِّفُونَ

از هر شیطان مارد گشت که شیطانی تواند داشت که بر جماعت ملامت

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُحُورًا ۝ وَكُلُّكُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ۝ الْإِمْنُ خَطْفٌ

از هر سو بیکه برای راندن و بریدن است عقوبت و ایمین بر آنکه هرگز از او

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, including the word 'بسم الله' and other religious phrases.

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'بسم الله' and other religious phrases.

عزیز
 معنی نیست که هر که از این
 کلمه را در حق خود بگوید
 یا اگر از حق خود بگوید
 و آن را در حق خود بگوید
 یا اگر از حق خود بگوید

قَوْلِ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ • فَاعْوَبْنَاكُمْ أَنَا كُنَّا غَاوِينَ • فَانزِهِمْ
 سخن پروردگار را بدست که ما میم هر اینکه حشمت کانت پس همراه کردیم شما را بپروردگار ما بودیم که آنرا پس برتر کردیم
 یَوْمِئذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ • إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْجُرْمِ مِ
 روز چنین در عقوبت شریکند بدتر که ما چنین است میبخشیم با آن چهار
 إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَيَسْتَكْبِرُونَ • وَيَقُولُونَ
 بدتر که ایشان بودند که چون گفته شد که ما را الهیست الهی جز خدا کسی میگردند و میگویند
 إِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْجُونٍ • بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ
 ای ما ترک کننده ایم الهات را برایش شاعر دیوانه بلکه آمدت و تصدیق نمود
 الْمُرْسَلِينَ • إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ لَأَکِمُّ • وَمَا تَجْرُونَ إِلَّا مَا
 مرسلان را بدتر که شما میبندید کانت عذاب پرورد و جز او داده نمیخورد
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ • الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ • أُولَئِكَ لَمْ يَرِزُوا مَعْلُومٍ
 آنچه میبندید میبندید مگر نه کانت خدا که خالص کرده شد کانتند الهام الهات است روز معلوم
 فَوَاكِرٌ لَهُمْ مَكْرُمُونَ • فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ • عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
 میبندید و الهات اندر آسمی و شکست در بهشت از رزق است بر کعبه روی بارور میبندید
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ • بِيضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ • وَاصْدَقُوا
 بر دهنش در آورده میبندید بر تپان بنایه از شراب جابر سفید که لذت مرانشا میبندید کانت را
 فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ • وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ •
 در دست فساد و نه ایشان است میبندید و نزد ایشان زنان خود داشته چشم فراختر
 كَانَهُنَّ بِيضٌ مَكُونٌ • فَاقْبَلْ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَبَسَاءُ لَوْنٌ • قَالَ
 که ایشان بیض ما تمامه در سایه کانت اند پس در آورده بود بعضی است بر بعضی میبندید از یکدیگر گفت
 قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ • يَقُولُ أَتَيْتُكَ بِمِن الْمَصْدِقِينَ • إِنِّي
 گوید از ایشان که هر بود اسم تشبیه که میبخت ای تو هرینه از تصدیق کانت الهات
 مِّنْهَا وَكَأَنَّ بَابًا وَعِظَامًا • إِنِّي لَمَدِينٌ • قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ •
 میبندید و بنوعی خاکه و استخوانها را ما میبندید فراداده شوند گفت یا شما میبندید فراداده کانت

یا جبار کانت از دست

ببین الی ان کانت در غبار و در کمال صفا و حق
 ببین الی ان کانت در کمال صفا و حق

شیخ الیقین
 همانند کرد سوره در کمال صفا و حق
 هم مثل طبلین در سوره در کمال صفا و حق
 نقل شده

ببین الی ان کانت در کمال صفا و حق
 گفت از ایشان که هر بود اسم تشبیه که میبخت ای تو هرینه از تصدیق کانت الهات
 چگونه است حالتش و ما کانت از کمال صفا و حق
 در آن ان جبار کانت از دست
 گفت از ایشان که هر بود اسم تشبیه که میبخت ای تو هرینه از تصدیق کانت الهات

فَاطْلَعُ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْحَجْمِ **قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ** **وَكَوْلَا**
 نِعْمَ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ **أَفَمَا نَحْنُ بِمَعْتَبَرِينَ** **إِلَّا مَوْتَنَا الْأَوَّلُ**
وَمَا نَحْنُ بِمَعْدَبِينَ **إِنَّ هَذَا لَهُوَالْفُورُ الْعَظِيمُ** **مِثْلُ هَذَا**
فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ **أَذَلِكْ خَيْرٌ نَزْلًا مِثْلُ شَجَرَةِ الرَّقُومِ** **إِنَّا**
جَعَلْنَا هَافِتِنَهُ لِلظَّالِمِينَ **إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْحَجْمِ**
طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ **فَأَنَّهُمْ لَا يَكُلُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْ**
مِنْهَا الْبَطُونُ **ثُمَّ إِنَّ لِمَ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ** **ثُمَّ إِنَّ مَرَجَهُمْ**
لَأَبَى الْحَجْمِ **إِنَّهُمْ الْفُؤَاءُ أَبَاؤُهُمْ ضَالِّينَ** **فَقَسَمَ عَلَى آثَارِهِمْ هِرْعَوْنُ**
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ**
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ **إِلَّا عِبَادًا لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ**
وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْغَيُّونَ **وَصَلِّهِمْ** **وَأَهْلَكَ مِنَ الْكُرْبِ**
الْعَظِيمِ **وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ** **وَتَرَكَ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ**

بعد اهل بهشت از راه سرور و
 نعمت با یکدیگر میگویند این را
 یا آنکه آن قائل بفرشتش
 بسبب سرزشت و
 توحیح میگوید یا آنکه
 نقل سخن در میان
 او میکنند

یعنی بر بالایش آید که
 خوانند خود را
 ۴۴

سَجَدْنَا لَنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ • فَلَا اسْمَاءَ وَتَلَهُ لِلْحَيِّينَ

بزدل حواقرت مرا اگر خسته باشد از صابران *بیر خودن بر ما ندانم حجت از بیکدیگر*

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمَ • قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

نداریم او را که ای ابراهیم *بمحققیت برت کرد ایندی خوبرو برتر که ما بحسین پاداش میدیم*

الْمُحْسِنِينَ • إِنْ هَذَا هُوَ الْبُكُوءُ الْمُبِينُ • وَقَدَيْنَاهُ بِذَنْبِ عَظِيمٍ

بیک کار بزرگ *بدستندت بر اینه این بخواب بودی* *و خدا دادیم او را بوج عظیم*

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ • سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ • كَذَلِكَ نَجْزِي

و اگر آیتیم *بر او در پسینان* *سلام بر ابراهیم* *همچنین پاداش میدیم*

الْمُحْسِنِينَ • إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ • وَكُتِبَ لَهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

میکو کار بزرگ *بدرستی که از بندگان ما که مومنانند* *و نشارت دادیم او را ما حتی برتر*

الرَّحِيمِ مِنَ الصَّالِحِينَ • وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ اسْمِهِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

از صالحان *و برکت کردیم* *بر او* *و بر اسمی و از سر از دو ما*

مُحْسِنٌ وَظَلَمَ لِنَفْسِهِ مَبِينٌ • وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

نیکو کار است *و تم کنندم نفسش را آشکار* *و محققیت منت نهادیم بر موسی و هارون*

وَجَنَيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ • وَنَصَرْنَا هُمَا فَكَانُوا

و نجات دادیم *دو ما را و قوم است* *دو ما را از غمی عظیم* *و یار کردیم ایشان را پس بودند*

هُمُ الْغَالِبِينَ • وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ • وَهَدَيْنَاهُمَا

ایشان را *عادلان* *و دادیم* *دو ما را کتابی را صحیح* *و هر بیت نمودیم دو ما را*

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ • وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ • سَلَامٌ عَلَىٰ

راه *راست* *و اگر آیتیم در ایشان در پسینان* *سلام بر*

مُوسَىٰ وَهَارُونَ • إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ • إِنَّهُمَا

موسی و هارون *بدرتر که ما چنین پاداش میدیم* *میکو کار بزرگ* *بدرتر که*

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ لِيَاسْمَيْنِ الْمُرْسَلِينَ • إِذْ قَالَ

از بندگان ما که مومنانند *و بدرتر که ایست* *بر اینه از مرسلان* *همها میدیقت*

بسیار از حواقرت مرا اگر خسته باشد از صابران
بیر خودن بر ما ندانم حجت از بیکدیگر
نداریم او را که ای ابراهیم
بمحققیت برت کرد ایندی خوبرو برتر که ما بحسین پاداش میدیم
بدستندت بر اینه این بخواب بودی
و خدا دادیم او را بوج عظیم
و اگر آیتیم بر او در پسینان
سلام بر ابراهیم
همچنین پاداش میدیم
بدرستی که از بندگان ما که مومنانند
و نشارت دادیم او را ما حتی برتر
از صالحان
و برکت کردیم بر او
و بر اسمی و از سر از دو ما
نیکو کار است
و تم کنندم نفسش را آشکار
و محققیت منت نهادیم بر موسی و هارون
و نجات دادیم دو ما را و قوم است دو ما را از غمی عظیم
و یار کردیم ایشان را پس بودند
ایشان را عادلان
و دادیم دو ما را کتابی را صحیح
و هر بیت نمودیم دو ما را
راه راست
و اگر آیتیم در ایشان در پسینان
سلام بر موسی و هارون
بدرتر که ما چنین پاداش میدیم
میکو کار بزرگ
بدرتر که
از بندگان ما که مومنانند
و بدرتر که ایست
بر اینه از مرسلان
همها میدیقت

تقریب

در این آیه اشاره است به این که هر که در راه حق راهی را نبرد...

لِقَوْمِهِ الْآتِقُونَ • اتدعون بعلا وتذرون احسن الخالقين

مروزش ایمنی برینید ایانجو ایند قلمرا دو اینکداریه بهترن ازیند کارا

الله ربکم ورب آبائکم الاولین • فکذبوه فانهم لحضرون

عنا برورد کار شما و پروردگار پدر شما که نشینانند پس بگویند که خدا را پس بگویند که شما را خدا کرده

الإعباد الله المخلصین • وترکنا علیه فی الاخرین • سلام

کرندگان خدا که خالص کرده شده باشند دو آنکه استیم برادر در پیمانی سلام

علی الیسین • انا کذلک نجزی المحسنین • انه من عبادنا

برال یاسین بجز که ما همچین یادش میدیم منکر کارا بجز که اوست ازیند

المؤمنین • وان لو طامن المرسلین • اذ نجیناه واهله اجمعین

که مومنانند و بجز که لوطت بر ایند از مرسلان بلکه میگردانند و ایدم او را از آنرا

الاعجزا فی الغابین • ثم دمرنا الاخرین • وانکم لتمرون علیهم

جزیره زنی در زمانه کارا پس پاک کردم ما دیگران را و بجز که شما هر چه میگذرید

مصبحین • وباللیل افلا تعقلون • وان یولس من المرسلین

با در وقت کان و شب ایس زنی یا بید قلمرا و بجز که یوس است بر ایند از مرسلان

اذ ابق الی الفلک المشجون • فسا هم فکان من المدحضین

بها میگردانند بجز که بجز که بر آمده شده پس ترسند او پس شد از ایند خسته شد کارا

فالتفه الحوت وهو ملیم • فلولا انه کان من المسبحین • للبت

پس زودترش ماهی داود و ملائکه کشنده پس اگر ایند اولود از ایند کت کت کان هر چه

فی بطنه الی یوم یبعثون • فنبذناه بالبحر و هو سقیم

در شکم تا روزی بر ایند میخوانند پس انداختیم او را در جای نی نیا و او را بیمار

وانبتنا علیه شجرة من یقطین • وارسلناه الی مائة الف

و دو ایندیم برادر در حق از کد و فرستادیم او را بعد هزار

او یزیدون • فامنوا فتعناهم الی حین • فاستفتم الربک

این آیه اشاره است به این که هر که در راه حق راهی را نبرد... در این آیه اشاره است به این که هر که در راه حق راهی را نبرد...

این آیه اشاره است به این که هر که در راه حق راهی را نبرد... در این آیه اشاره است به این که هر که در راه حق راهی را نبرد...

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

اَفْعِدَانِيَا لِيَتَعَجَّلُونَ • فَاذْأَنْزَلَ لِيَسَاحَتَهُمْ فَسَاءَ صَبَاحُ

ای ایس غریب مارا بخوانند شب تاب پس چون زود آمد بقضا ایشان پس بدست صبح

الْمُنْذِرِينَ • وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ • وَابْصُرْ فَسَوْفَ يَصِيرُونَ •

بیم داده شده گمان و روی کردت از ایشان تا وقتی و به پین من زود خواهد دید

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ • وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ •

دائم با کمبود پروردگار تو که صاحب عزت از آنچه وصف میکنند و سلام بر مرسلان

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ • **تائید از سوی مکیه**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا بے بختا میزد بهر نام

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ • بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ • كَمْ

بقران صاحب ذکر بلکه آنکه کافر شدند در سرگشته و محال گفتند با

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا وَآلَاتٍ حِينٍ مَنَاصٍ وَيَجْئُوا

که پاک کرد ایندیم پیش از ایشان از قرنی پس نه کردند و بنود به کلام گیر و عجز داشتند

أَنْ جَاءَهُمْ مِنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ

که آمد ایشان ترا بیم دهندگان از ایشان و گفتند کافران که این جادوگریست دروغ گو

أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ • وَأَنْطَلِقُ

ایا کرد ایند الهان را اله واحد بدستند این بر اینها شد چیزی عجیب در رفتند

الْمَلَائِكَةَ مِنْهُمْ أَنْ مَشَوْا وَاصْبِرْ وَاعْلَمْ أَنَّ هَذَا لَشَيْءٌ أَعْرَابٌ •

ان هیچ از ایشان که بروید و شنیدند در رند بر الهان تا بدید که این بر اینها شد چیزی عجیب

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ • وَأَنْزَلَ

شنیدیم این را در پیش چنین نیست این چنین بر روی ساختنی یا فرود ستاند

عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ عَذَابًا

شد بر او ذکر از میان ما بلکه ایشانند در شک از ذکر من بلکه بخندند از من و نوز عذاب را

Vertical marginal notes on the left side, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word 'فوق' (above) and various scriptural references.

ام عندهم جزاين رحمة ربك العزيز الوهاب ام لهم ملك السموات
والارض وما بينهما فليرتقوا في الاسباب جندما
هناك مهزوم من الاجزاب كنت قبلهم قوم نوح وعاد
وفرعون ذوا الاتواد وتمود و قوم لوط واصحاب الايكة
اولئك الاجزاب ان كل الاكذب الرسل فحق عقاب وما
بنظر هولاء الاصبحة واحدة ما لها من فوق وقالوا ربنا عجل
لنا قسطا قبل يوم الحساب اصبر على ما يقولون واذكر عبدنا
داود ذا الابدان اواب انا سخرنا الجبال معه يسبحن بالغيثي
والاشراق والطير محشورة كل له اواب وشد ذنا ملكه و
ابناه الحكمة وفضل الخطاب وهل اتك بنوا الخصر اذ لسوا
المجرب اذ دخلوا على داود ففرغ منهم قالوا لا تخف خصمان
بعضنا على بعض فاحكم بيننا بالحق ولا تخطوا واهدنا الى سواء
الطريق

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, providing commentary and additional scriptural references.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the word 'فوق' (above).

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the word 'الصلوات' (salutations).

الصراط ان هذا اخيه تسع وتسعون نجمة ولي نجمة واحدة

راه بزرگ که این برادرین مراد است بود نه پیش و مراد است پیش واحد

فقال كفليها وعزني في الخطاب قال لقد ظلمك يسؤال

پس گفت وگذاز بمن آنرا و مغلوب کردم او را در گفتار گفت تحقیق ستم کرده تویی چگونه استن

نجيك الى نجاجه وان كثيرا من الخطا يعنى بعضهم على بعض

میش تو بسورت بهتر خود و بدتر شیکه بسار از ما هم ایچته کارن بر اینه ستم میکنند بعضی بعضی

الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن داود انما

مگر آنکه ایمان آوردند و کرده کارها خوب شایسته و اندک که اینها را در گمان برد داود که

فتناه فاستغفر ربه وخرزاكجا وانا ب فغفر الله ذلك وان له

از خودم او را پس از سرش خود بگریه در و کاش در و در افتاد و باز رفت خود پس از زمین مراد از این است مراد است

عندنا لزلنفي وحسن ما ب يا داود انا جعلناك خليفة في

نزد ما بر اینه قرب حوی و باز رفت اے داود بزرگ که ما کردیم ترا خلیفه در

الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل

زمین پس حکم میان مردمان بحق و متوجه و خواهش نفس را پس برود از راه

الله ان الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا

خدا بزرگه آنکه پرستند از راه خدا بر ایشان است عذاب سخت ایچته فراموش کردند

يوم الحساب وما خلقنا السماء والارض وما بينهما

روز شمار و نه از بدیم آسمان و زمین را و آنچه میان آن دو

باطلا ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار ام

یهوده ایشان از است که کاشند پس در بر آنکه کاشند از استن یا

جعل الذين امنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين في الارض

میکردیم آنرا که ایمان آوردند و کرده کارها خوب چون فساد کنندگان در زمین

ام جعل المتقين كالنجار كتاب نزلناه اليك مبارك ليدبروا

یا میدوایم بر متقین کارها را چون نجاران کتابت که فرودست دادیم تو برکت داده تا آمد نمایند

Handwritten marginal notes in Arabic script, written diagonally across the top of the page.

آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ • وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نَعَم

در اینجاست که میباید که صاحب سردی و خستیدم مرد او در سلیمان خوب

الْعَبْدَانِهُ أَوْ أَبٍ • إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الصَّافِيَاتُ الْجِبَادِ •

بینه بود پیشینکه او بود جمع گفت و بخانیکه عرض کرده شد بر او طرف عرض بسیار تمام سم دوپا و کتک کتک و غیره

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ •

پس گفت بر شکم دوست داشتم و ترسب از ذکر پروردگارم تا پنهان شد در حجاب

رُدُّوهَا عَلَى فُطُوقِ مَسَاكٍ بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ • وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ

بر کرد اینها را بمن پس تروید که در سباقها و در کوهها و تحقیق امروز هم سلیمان را

وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ • قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي

و انداختیم بر کرسیش بر سینه پس بجمع کرد گفت پروردگار من بیامیز مرا در بخشش مرا

مَلَكًا لَا يُتَّبِعُنِي لِأَجْدٍ مِّن بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ • فَسَخَّرْنَا لَهُ

پادشاهی که نهاده از پادشاهان از بعد من بر سینه تویی پس بخش بینه پس بخوایم او را

الرُّوحَ مَجْرِيًّا مِمَّزُجًّا مِّثْرًا مَّاءٍ وَرُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ • وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَ

باد که میرفت بجهان او را بر جارا داده کرده بود دیوهارا هر بنایی و

غَوَاصٍّ • وَآخِرِينَ مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ • هَذَا عَطَاؤُنَا وَمَنْ

خواص و دیگران از مقربان گردانیده شده در غلما اینست بخشش ما پس عطا کن

أَوْ امْسِكْ بِعِزِّ حِسَابٍ • وَإِن لَّهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ •

یا کفاهه وار بیرون حساب و بر سینه ما او است نرمانا بر اینه قرب خوبی بارگشت

وَإِذْ كَرَّمْنَا نُوحًا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ

و یاد کن بینه ما ایوب را بخانیکه خواند پروردگارش اگر مس کرد مرا است طارن بر کجی

وَعَذَابٍ • أَرُكُّضٌ بِرِجْلِكَ هَذَا مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ •

و ازاریه بزنی پایت را بزین این آب غسل کردنت سرد است و آشامیدنت

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِّأُولِي

و بخشیدم او را کسانش را و مثلش ترا با ایشان رحمتی از ما و پندر مرصاحب

Handwritten marginal notes in Arabic script, written vertically along the right edge of the page.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom left corner.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom center.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom right corner.

الْأَبَابُ • وَخَدْنَيْكَ ضِعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْتِ نَاوَجِدَانَهُ
صَابِرًا تَعْمُ الْعِبَادَةَ أَوْ أَبًا • وَأَذْكَرُ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
يَعْقُوبَ وَأُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ • إِنَّا أَخْلَصْنَاكُمْ مَخَالِصَةً
ذِكْرِي لِلدَّارِ • وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا مِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ • وَأَذْكَرُ
اسْمِعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلَّ مَنِ الْأَخْيَارِ • هَذَا ذِكْرُ
إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَآبٍ • جَنَّاتٍ عِدْنٍ مُمْجِنَةٍ لَمْ يَدْخُلِهَا
مُشْكِبٌ فِيهَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بِفَاهٍ • كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ • وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الظَّرْفِ • أَنْزَابٌ هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ • إِنَّ هَذَا
لَرْزُقْنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ • هَذَا وَإِنْ لِلظَّالِمِينَ لَشَرُّ مَآبٍ • جَهَنَّمَ
يَصْلُونَ • فَابْسِ الْمَهَادِ • هَذَا فَيْدٌ وَقَوْهُ جَمِيمٌ وَعَسَاقٌ • وَآخِرُ
مِنْ سَكَلِهِ • أَزْوَاجٌ • هَذَا فَوْجٌ مَفْتَحٌ مَعَكُمْ لَامْرَجًا بِهَمِّ أَنْتُمْ صَالُوا
النَّارِ • فَالْوَابِلُ أَنْتُمْ لَامْرَجًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمَّوْهُ لَنَا فَبْسِ الْقَرَارِ

در این آیه خداوند تعالی فرموده است که ای محمد صلی الله علیه و آله و سلم خدایتان را دو برابر کرده است یعنی هر یک از شما را دو بار از عذاب آتش نجات دادیم و این را در روز قیامت به شما یادآوری می‌کنم تا بدانید که خداوند چقدر بخشنده است.

در این آیه خداوند تعالی فرموده است که ای محمد صلی الله علیه و آله و سلم خدایتان را دو برابر کرده است یعنی هر یک از شما را دو بار از عذاب آتش نجات دادیم و این را در روز قیامت به شما یادآوری می‌کنم تا بدانید که خداوند چقدر بخشنده است.

در این آیه خداوند تعالی فرموده است که ای محمد صلی الله علیه و آله و سلم خدایتان را دو برابر کرده است یعنی هر یک از شما را دو بار از عذاب آتش نجات دادیم و این را در روز قیامت به شما یادآوری می‌کنم تا بدانید که خداوند چقدر بخشنده است.

این آیه در تفسیر قرآن مجید آمده است و در آنجا آمده است که خداوند تعالی فرموده است که ای محمد صلی الله علیه و آله و سلم خدایتان را دو برابر کرده است یعنی هر یک از شما را دو بار از عذاب آتش نجات دادیم و این را در روز قیامت به شما یادآوری می‌کنم تا بدانید که خداوند چقدر بخشنده است.

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ وَقَالُوا مَا

گفتند پروردگار ما کیست که پیش از ما این را آورد که عفویش در پیش تو گفتند عیب

لَنَا لَا نَزَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۗ أَخَذْنَا هُمُ سِخْرِيًّا

ما را که محلی بنیم مردان را که بودیم که بیشتر هم ایشان را از بد است

أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ۗ إِنَّ ذَلِكَ لَكُلِّ تَخَاصُمٍ أَهْلِ النَّارِ

یا کرده از ایشان دیدید بدتر که این همه در است که منازعه صحابه است

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مَنذِرٌ وَمَا مِن لِّهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۗ رَبُّ

بگو جز این نیست که من بیم دهنده ام و نیست الهی جز خدا که یگانه و قهر کننده است پروردگار

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۗ قُلْ هُوَ بَنُوًّا

اسماها و زمین و آنچه میان آن دو است عزیز است که از همه است بگو جز نیست

عَظِيمٌ ۗ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۗ مَا كَانَتْ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ

عظیم است شما بیدار است دور کردن شما از آن که بود مرا هیچ علم نیست برتر

أِذْ يُخْتَصِمُونَ ۗ إِنَّ يَوْحِي لِي إِلَّا آتَمًا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۗ إِذْ قَالَ

بنگامید گفتند میگردند که وحی کرده نمیشود من مگر آتیم البته من بیم دهنده آشکار و مقرر گفت

رَبِّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۗ فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتَ

پروردگار تو مرا ملائکه را که منم آید بنیده ام بشری را از گل پس چون درست ساختی و دمیدم

فِيهِ مِنْ رُوحٍ فَعَوَّلَهُ سَاجِدِينَ ۗ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

در است از روح پس بر وی در نهادند و او را سجده کردند پس کردند ملائکه جمعیت است همه

إِلَّا إِبْلِيسَ ۗ تَكَبَّرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۗ قَالَ يَا أَيْلِسُ مَا مَنَعَكَ

مگر ایلیس که سرششش نمود و بود از نا کردند کافران گفت ای ایلیس چه باز داشت ترا

أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۗ تَكَبَّرْتَ ۗ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۗ

از بنیده سجده کن مرا آنچه را که بسازم بدوستم تکبر کردی یا بودی از بین مردم تنها

قَالَ نَافَخْتُ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۗ قَالَ فَاجْرُجْ

گفت من دهم از او آید بر من از آتش و بسازم او را از گل گفت پس برگرد

هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۗ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ

اوست دروغگو زانیس اگر خواسته بود خدا که بگریزد فرزند بر او بیاید بر کند ه بگو از آن می آید

مَا لِيَشَاءُ سِجَانَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۗ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

اینکه از آن است و این که بگویش اوست بچینی قهر کنند همه آسمانها و زمین

بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ ۗ

زمین بچق می آید شب بر روز و می آید شب بر روز بر شب

وَسُخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لِكُلِّ مَجْرَىٰ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ عَزِيزًا غَفُورًا

و سخر کرد آفتاب و ماه را همه می روند برای قیاس و تعیین دست باشد بر زمین

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَآتَاكُمْ مِنْهَا ذُرِّيًّا

آید شما را از نفس واحد پس گردانید از آن جنس را و فرزند شما در شما از تنه دکانو

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ۗ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي

هشت جفت می آید در شکمها به دور ایشان از پدری آید در

ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۗ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ لَإِنَّهُ أَهْوَىٰ أَنْ يَصْرِفَهُ

تا بخواهد کند است خدا برود کار شما او است بادشاهی است ای مکر او بر شما کردانده

أَنْ تَكْفُرُوا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۗ وَإِنْ

اگر کافر بگردید بر سر خدا غافلی است از شما و نمی پسندد بر شما کفر را

لَتَشْكُرُوا أَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ

شکر کنید می پسندد بر شما در زمین او بارگناه دیگر می آید پس بگو که دور کار شماست

مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ وَإِذَا

بازگشت شما پس خبر خواهد داد شما را آنچه بودید می کردید بر سر او است و از آن است پس

مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ۗ ثُمَّ إِذْ خُوِّكُمُ نِعْمَةٌ مِنْهُ لَبِئْسَ

مس کند انسان ترا ضرر خواند برود کارش را بگشت گمان بوی او پس در او را نعمت از خود فرمود

مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

آنچه را که می خواند با او از پیش گردانند او را خدا است تا نام گرداند از راه او

عَلَّمَ

أَنبَأُوا إِلَى اللَّهِ كَمَا الْبَشَرِي فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ لَيْسَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ

بازگشت نمودند بخدا امرش است بشارت بندگان را آنکه می شنوند سخن را

فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ

پس بر می توبند خویش را احسن آنست که هدایت کرد ایشانرا خدا و اهل انوار

أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ أَمَّا حَقُّ عَلَيْهِ كَلِمَةَ الْعَذَابِ فَأَنْتَ تُنْقِذُ

صاحبان حسد را ای ایسین سید عالم شد بر او سخن عذاب ای ایسین تو کلمات مبدی

مَنْ فِي النَّارِ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا لَهُمْ عُرُوفٌ مِنْ فَوْقِهَا غَرْفٌ مِثْلَ بَيْتِ كَعْبٍ

انرا که باشد در آتش لیکن آنکه ترسیدند از پروردگار ایشانرا غروفها کعبه را همانست غروفها را کرده که پرورد

حَتَّىٰ إِذَا أَنهَارُوا وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

زیرک است هرگز وعده داد خدا خلاف میکند خدا وعده را ای ایسین یعنی یعنی که خدا

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا

روزستان از آسمان پس روزگرا بنداند از آسمان در زمین پس برود آورد با آن گشته

مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ فَزَيْدٌ مِنْهُمْ مُضْفَرٌ أَوْ مِثْلُهَا بِأَنَّ

که مختلف صفتش پس مختلف می شود پس می بیند او را زرد پس می گرداند او را گشته در زمانه بدست

فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لَوَالِي الْأَلْبَابِ أَمَّا شَرْحُ اللَّهِ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

در آن در اینست بیدارست مرصاحبان خود را ای ایسین که کشادگی داد خدا سینه اش را بر اسلام

فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْفَاسِقِينَ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ

پس اوست بر نور از پروردگارش پس وای برانکه نخست دلهایشان از یاد خدا اهل انوار

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ اللَّهُ نُزِّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا

در کرامت انکار خدا خود در ستاد بهترین سخن کتابی متشابه

مَثَانِي نَقَشَ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ

مثنای که میزد از این پوستها را آنکه می ترسند از پروردگارش پس نرم شود پوستهاشان

وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ لِلَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ

و دلهایشان به ذکر خدا است ارشاد صحت بدست میکند بآن که هر که بخواهد او را

یعنی جا و آیه کاسعوه
فلم یزیدوا فیہم من فضول
مروی فی اصول الکلام
علاء الصادق
۱۱۲

و ترجمه علی بن ابراهیم مذکور است
که نازل شد در شان
حضرت امیرالمؤمنین

مثنای چیزی است که معنی دو تکرار است
در انصاف قرآن با عبادت تکرار
یعنی مذکور در قرآن است
تخصیص مواضع
و غیر متجانس
در سوره فجر
باین شکر
۱۱۳

بصلى الله

يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ • اَمِنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ

که چنانچه بخندد خدا بر او رحمت بر او نازل کند ای ای که گناهان را بر او کند بر او پیش بری عذاب روز

الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ • كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ

قیامت رو کفنه شد مردمان را بخندید ایچه بودید که کذب میکردید تکذیب نمودند آنانکه بودند

قَبْلِهِمْ فَاتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ • فَاذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخُرْجَ

پیش از ایشان پس آنرا ایشانرا عقوبت از جانبی که نمیدانستند پس چنانچه ایشانرا خدا خارایی

فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ • وَلَقَدْ

در زندگانی دنیا و در پسینه عقوبت اخوت عظیمتر اگر باستانند که بدین در تحقیق

ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ •

زودیم بر مردمان در این قرآن از هر مثنی باشد که ایشانرا میدکیشند

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ • ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

قرآنی عربی نه به جهت بکشد که ایشانرا بر میزند زد خدا مثنی

رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ

مردی که درانند شرکهاست مخالفان یکدیگر و مردی که خالص بود و بر او ایجابی نیست

مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلَّآ كَثُرْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • اِنَّكَ مَيْتٌ وَاِنَّهُمْ مَيْتُونَ

در حالت متساویست مضایرا بلکه اکثر نشان نمیدانند بدتر که تو میرنده دهستان میرتو حالت

ثُمَّ اَنْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ • فَمَنْ اَظْلَمُ مِنْ كَذِبٍ عَلَى

پس بدتر که شما روز قیامت نزد پروردگارتان از آن میبخشید پس کس کذب ظاهر از کسی که دروغ بگوید

اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ اِذْ جَاءَهُ الْيَسْرَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

خدا دشمنی نمود بر او را چون آمد از او ایامیت در روزی که مقام مکه است را

وَالَّذِي جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ بِهِ اُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ • لَهُمْ مَا

و کسی که آورد صدق را در تصدیق نمود از او الهانند الهان بر کسی که کار است بر ایشان است

يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكُمْ فَجَاءَهُمُ الْيُسْرَ اَلْحَسَنِينَ • لِيَكْفُرَ اللَّهُ عَنْهُمْ

ایچه میخواهند نزد پروردگارتان است پادشاهی بدکاران تا محو کند خدا از ایشان

*مثنی در حدیث
یعنی با خدا که صفت او مختلف از سایر انبیا است
و از ایشان که در روز قیامت از او است
و از ایشان که در روز قیامت از او است
و از ایشان که در روز قیامت از او است*

الحزب الرابع والعشرون

اسوء الذي عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن الذي كانوا يعملون
 بجزین آنچه کردند و پاداش دهد ایشان از بدشان بخیرترین آنچه بودند که میکردند
 ليس الله بكاف عبده ويخوفونك بالدين من دونه ومن يضل
 ایامت خدا گمانی سده اش او میترساند ترا بمانند از عیب او بیدو کی که ضلال
 الله فما له من هادٍ ومن يهد الله فما له من مضلٍ لا اليس
 خدا این میت مراد است که کند و کس را که هدایت کند خدا این میت مراد است که ضلالت
 الله يعزى ذى انتقامٍ ولكن سألتم من خلق السموات و
 خدا عز و جل صاحب انتقام و اگر کسی از ایشان است که که سید اسماعیل و
 الارض ليقولن الله قل اذ ایتتم ما تدعون من دون الله ان
 زمین هر چه میگویند خدا بگو با جزو هدایت از عیب خدا اگر
 ارادنى لله بضربه هل هن كاشفات ضربه او ارادنى بر حمة هل
 خواست بجز خدا ضربه ایشانند بر چه کنند ضربه با حمت من رسیده ایما
 هن مسكات رحمة قل حسبى الله عليه يتوكل المتوكلون
 ایشانند باز دارندگان رحمتش بگو پس است مراد بر او توکل میکنند توکل کنندگان
 قل يا قوم اعملوا على مكانتكم انا عامل فسوف تعلمون من ياتيه
 بگو ای گروه بخشد بر توانم ایشانند بر آنکه من کند مردم پس خود خواهد رفت کسیدند
 عذاب مجزيه ويحل عليه عذاب مقيم انا انزلنا عليك
 عذابی که خوار کرد ایشان و در او تو در عفو استن پابنده بر آنکه نما خود فرستادم بر تو
 الكتاب للناس يا يحيى فنر اهتدى فلنفسه ومن ضل قائميا
 کتاب بر آن مردمان کجا پس رسید بهت همت پس باشد بر نفسش رسید که راه شد پس هم
 يضل عليها وما انت عليهم بوكيل الله يتوفى الانفس حين
 که راه میزد بر آن و وقتی تو بر ایشان کجا است خدا قبض میکند روحها وقت
 موتها والتي لم تمت في منامها فمسك التي قضى عليها الموت
 مردانش و آنچه نموده است در خوابش پس کفاه میدهد آنچه گذارش داد بر آن مرد

ارغبت و طيبان كبريا

بگو کفار و نیش آنقدر را از رفتن بر ایشانند

آیت بقره

مفسر از وضع نفسش کلمه میکند و تا از قطع نظر بر روح دون چنان

وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ جَلِّ مَسْمِيٍّ إِن فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

وهرمید به دیگریه را تا وقتی نام برده شده بجز آنکه در آن هم ستمهاست بر کرده
بفکرون • ام اتخذوا من دون الله شفعاء قل او كانوا لا

که نمیکنند ای گرفتند از غیر خدا شفعیان بگو ای اکر چه هستند که
يملكون شيئا ولا يعقلون • قل لله الشفاعة جميعا له ملك

مالک عینا شد چیزی را و نمی فهمند بگو مضاف است شفاعت همه مراد است یاد است
السموات والارض ثم اليه ترجعون • واذا ذكر الله وحده

اسماها وزمین پس بسوی او برگردانیده میشوند و چون ذکر کرده شود خدا تنها
اشمات قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة واذا ذكر الذين من دونه

در رسم شود دلها مانند ایمان نمی آید با فرقت و چون ذکر کرده شوند مانند اگر عزیز
اذا هم يستبشرون • قل اللهم فاطر السموات والارض عالم

الغيب والشهادة انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون

و لو ان للذين ظلموا ما في الارض جميعا ومثله معه لاقتدوا به

من سوء العذاب يوم القيمة و بئالهم من الله ما كرم يكونوا يحسبون

و بئالهم سيئات ما كسبوا و جاق بهم ما كانوا به يستهزئون فاذا

مس الانسان ضرر دعانا ثم اذا حولنا نعمة ميثاقا ل ائمانا و يتنبر

على علم بل هي قيته ولكن اكثرهم لا يعلمون • قد قالها الذين من

بر علمه بیدار است بلایت و دیگر که ایشان نمیدانند بقیصت گفته او را آنانکه بودند پیش

حسبوا

معنی آنچه را که کان نه داشته و تصور
نگرده بودند از خدا و حال
دیدند و گشتند
و انبئهم

او يتنبر

یعنی گوید آنچه یافته اند ستر کرد
و کار خود می خندد ام یاد داشته
مبنی در دهنه از راه
رطوبت و بعد از آن
در سوره دعوات
افضل الله علیهم
در جایی

یعنی قدر و جفا گوید

در سوره قصص

قَبْلَهُمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا

ارثشان پس گفتند بود از ایشان آنکه بودند که کسب میکردند پس رسیدند ایشانرا بدیها را آنچه را
كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيَّيْبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا

كَسَبُوا كَرِهُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيَّيْبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا
بِمُعْجِبِينَ ۝ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝

عاقبت کنند ایانند استند که خدا کشاده میکند روزی را بر هر کس که خواهد و تنگ میکند آنرا
فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ سَرَفُوا عَلَىٰ

در این برای این است که هر کس را که ایمان دارند بگوای بندگان من آنانکه اسراف کردند بر
انفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ

خودشان تو امید شوید از رحمت خدا بپرستید خدا می آمرزد گناهارا همه بجز کفر را
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنِبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلَمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

امروزه رحیم و بازگشت کنید بپروردگارتان و تقوا در بند برادر ارشاد اند باید شمارا
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تَنْصُرُونَ ۝ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

عقوبت پس بار کرده نترسید و پیروی کنید بهترین آنچه را فرود ستاده است بر شما از پروردگارتان
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ أَنْ

پیش از آنکه بیاید شمارا عقوبت بی ناگهان دشمنان است باید بترسید
تَقُولُ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي حُبِّ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمَنْ

گوید نفس در حسرتا بر آنچه تغییر کردم در حبیب خدا دیدم بترسید بودم هر آنکه از
السَّاحِرِينَ ۝ أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ أَوْ تَقُولُ

استهرا کنند یا گوید اگر ایستد خدا هر آنکه بودم از پرستید بودم از پرستید یا گوید
حِينَ نَزَىٰ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلْ قَدْ جَاءَكُمُ

وقتی که بید عقوبت را کاسید بودی مرا بارشانی پس میشدم از پرستید و کاران از پرستید اندرا
آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

ایشانرا پس بگردن نمودن آنها را و سرگشتی کردی و شد از کافران در روز قیامت

در این روز که هر کس را که ایمان دارد بگوای بندگان من آنانکه اسراف کردند بر
انفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ

اسراف
عقوبت است بر این
عقوبت است بر این

فان شبانه
کافی و کما بعد از آن
نقول ان نقول نفس
انفس
عقوبت است بر این
عقوبت است بر این
عقوبت است بر این

تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ

خواهی دید آنرا که دروغ بستند بر خدا و درهاشان سیاه شده ایمت در دوزخ

مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ

مقام تکبر کنند و نجات میدهد خدا آنرا که بترسند کارشند بوسیله مفازشان

السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

بدی و در ایشان عکس میشود خدمت نسیبیده همه چیز و اوست بر همه چیز

وَكَوْنٌ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا آيَاتِ

نعمات مراد است کلیدهای آسمان و زمین و آنانکه کافر شدند بآیاتی

اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرُوتِي أَعْبَادِيهَا

خدا انانانده آنها زنا نغیرت بگو ای ایس عنضارا میفرماید که میپرستم

الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِن

نادانان و تحقیق وحی کرده است بر تو و بآنانکه بودند از پیش تو اگر

أَشْرَكَ لِيَجْزِيَ عَمَلُكَ وَلِتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ

سرتاری هر آنچه را چیزی خواهد شد که او است در تنه خواهد شد از اینها است بلکه خدا را بپرست

وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

و باطن از شد که او است و نشا خسته خدا را حق نشا خستش و زمین همه

بِقَضَنِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى

گفته شده در او است روز قیامت و اینها خسته شده اند بپشت او است و او را بگوشتش را بزرگتر

عَمَّا يَشْرُكُونَ وَنَفِخْ فِي الصُّورِ فَصُوعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي

از آنچه شریک میکرد اند و دمیده شد در صور پس هر کس شد آنکه بود در آسمانها و آنکه بود در

الْأَرْضِ الْأَمَّنِ سَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفِخْ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

زمین جز آنکه خوست خدا پس دمیده شد در او است دیگرش گفته ایشانند که است اوه میکنند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ بِالنَّبِيِّينَ وَ

در روشن شد زمین بوز نور و در کارش در نهاده شد کتاب و آورده شدند نبیا و

الشُّهَدَاءِ وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يظَلُونَ ۝ وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ

شهادت و حکم کرده میان آنها بر حق و ایشان ظلم کرده نمی شوند و تمام داده هر نفس

مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَسَيَقُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

آنچه را کرده بود و او است دانایتر آنچه میکنند و رانده شدند آنانی که کافر شدند بسور و دروغ

زَمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُلٌ

فوج فوج تا چون آمدند از آنها گشوده شد درهایش و گفتند ای شما خازنانش ایانید شما را

مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا

از شما که میخواندند بر شما اینها بر روید کار شما و بیم میکردند شما را لعاقبات روزتان اینها گفتند

بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ قَبْلَ ادْخَالِهَا أَبْوَابَ

اری ولیکن لازم آمد سخن عقوبت بر کافران گفته شد که در حضور خود درها را

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسَيَقُ الَّذِينَ اتَّقَوْا

دوزخ جاودانان در آن پس بدست مقام بچگونگی شد و رانده شدند آنانی که رسیدند

رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زَمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

از روید کار شما بسور بهشت فوج فوج تا چون آمدند از آنها گشوده شد درهایش و گفتند ای شما را

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ

خازنانش سلام بر شما خوش شوید پس خوش شوید درها را و اینها گفتند ستایش

لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدُّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ

رضدارا که راست کرد ایند و عده اش و میراث داد ما را از زمین که مسکن سازیم از بهشت هر جا

لِنَسَاءٍ فَنَعْمُ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ وَتَرَىٰ الْمَلَائِكَةَ خَافِينَ مِنْ جَوْلِ الْعَرْشِ

خواهیم پس خوب است مزد عمل کنندگان و مینویسند ملائکه را فرود گرفته کار از برای مولای عرش

لِيَسْجُدَ لِمَجْدِ رَبِّهِمْ وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس سجده نمایند بر بزرگواریش و حکم میکند میان آنها بر حق و گفته شد که ستایش رضدارا که برود کار عالمها را

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَتَمَثَّلْنَ لِي وَهِيَ مَكِينٌ

و شما را نمایانند و او است یاری کننده

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَتَمَثَّلْنَ لِي وَهِيَ مَكِينٌ

و شما را نمایانند و او است یاری کننده

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَتَمَثَّلْنَ لِي وَهِيَ مَكِينٌ

و شما را نمایانند و او است یاری کننده

جنب

سورة

Handwritten marginal notes at the top right of the page, including the name 'عبد القادر' and other religious or historical references.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 خدایے بختا بندہ بہر نام
 حم تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم غافر الذنب وقابل
 ذور شره كتاب از خدا عزیز دانای امرزده گناه و پیرزنده
 التوب شد بد العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير
 توبہ سخت عقوبت صاحب نعت میت الهی جز او باوست بازشت
 ما يجادل في آيات الله الا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم
 مجادلہ نمیکند در آیات خدا جز آنکه کافر شدند پس نباید که فریب ترا آید
 في البلاد كذبت قبلهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم وهمت
 در شهرها تکذیب نمود پیش ایشان قوم نوح و طایفه از مشرک از قوم ایشان و قصد آید
 كل امته برسولهم لياخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق
 ہرستہ بر رسولانشان کہ مکرید اورا و مجادلہ نمودند بناطل تا انانیز کنند با حق
 فاخذهم فكيف كان عقاب وكذالك حقت كلمة ربك على
 پس گرفتیم ایشان بر آس چون بود عذاب من و همچین لازم شد سخن پروردگارت بر
 الذين كفروا انهم اصحاب النار الذين يجلون العرش ومن جوله
 آنانہ کافر شدند کہ ایشانند ہمراستگان آنانکہ بر میدانند عرش را و آنانہ بر امور
 يسبحون مجد ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين امنوا ربنا
 تسبیح نمیکند بتناش پروردگارتان و ایمان یافتند ماورائش سوا ہمذرا را آنانہ ایمان آوردند
 وسعت كل شيء رحمة وعلما فاعف عن الذين تابوا واتبعوا سبيلك
 گنجایش وادرنمہ جز را از راه بخشش و دانش پس بیامرز ما را آنکہ توبہ آید و پروردگارت را کہ راه ترا
 وفيهم عذاب الجحيم ربنا وادخلهم جنات عدن التي وعدتهم
 و ہمراہ ایشانند از عذاب آرزو شد پروردگارتان و داخل گردان ایشانند بہشتها جبار اقامت و ایام کہ وعده
 ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم انك انت العزيز
 و آنکہ شایسته شد از پدرانشان و جفتہ ہا شایسته و اولادشان ہرگز کہ تو سرز

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, providing commentary and additional text related to the main passage.

Partial view of handwritten text from the adjacent page on the right, including words like 'نفس', 'عقوبت', and 'رسول'.

الحكيم ^{سید} وقصم السيّات ومن تق السيّات يومئذٍ فقد رحمته

حکیم و کندار ایشان را بدید و کس را که کندار از بدیدها روز چنین نیست تحقیق بخشد او را

وذلك هو الفوز العظيم ان الذين كفروا ينادون لمقتل الله

و اینست این کامیابی عظیم بر سینه آنان که کافر شدند ندا کرده میخوانند که مرا کشته گردان

الکبر من مقتكم انفسكم اذ تدعون الى الايمان فتكفرون

عظیمتر است از دشمنی شما با خودتان بچنانی که خوانده می شود با ایمان پس کفر میورزیدید

قالوا ربنا امنا اثنتين واجيبتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا

گفتند خدایا ما را می آید بر او دو بار و زنده کرد ایندو بار را دو بار پس گفتند ما را ما را

فهل الى خروج من سبيل ذلک بائذ اذ ادعى الله وحده کفرتم

پس ای ایها که کفر کردید این را از هیچ راهی این نیست که چون خوانده شود خدا تنها اله را گردید

وازلشرك به تؤمنوا فاحکم لله العلي الكبير هو الذي يرکم

و اگر شرک کرده باشید با او بگردید پس حکم هر خدا را است که رفیع بزرگ است اوست آنکه شما را شمارا

آياته ويتزل لكم من السماء رزقا وما يتذكر الا من ينذب

اینها را و فرود میفرستد بر شما از آسمان روزی را و میبیند جز کسی که ببارکت نماید

فادعوا لله مخلصين له الدين وكوكره الكافرون رفيع

پس بخوانید خدا را خالص کرد ایندو کافر را و اگر چه ناخوش داشتند کار او رفیع

الدرجات ذوا العرش يلقى الروح من امره على من يشاء من

مراتب صاحب عرش می بخشد روح را از امرش بر آنکه میخواهد از

عباده لينذربوم التلاق يومهم بارزون لا يخفى على الله

نیکوکارانش را بچنانی که روز ملاقات را روزی که ایشانند ظاهر است پوشیده نمیباشد بر خدا

منهم شيء من الملك اليوم للواحد القهار اليوم تجزي كل

از ایشان چیزی بر هر کس است پادشاهی امروز هر خداست که میخواهد هر کس را از روزی که او داده شود هر

نفس بما كسبت لا ظلم اليوم ان الله سريع الحساب وانذهم

نفس را بچنانی که کسب کرده است ظلم امروز بر هر کس را نیست او در حساب و انذار

و اینست این کامیابی عظیم بر سینه آنان که کافر شدند ندا کرده میخوانند که مرا کشته گردان

يَوْمَ الْأَرْفِ إِذَا الْقُلُوبُ لَدَىٰ الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ ۚ مَا لِلظَّالِمِينَ

از دور آن نزدیک و تر که دهانت نزد حنجرت با عصه فرو خوردند کسان *نیت ظالمین*
مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ۚ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

پنج خولیش *و نه شفاعت کننده که اطاعت کرده بود میداند که چه میگویند و آنچه پوشیده میدارند در سینهها*
وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ

و خدا حکم میکند بجهت *و انرا که بخوبینند از غیر او حکم میکنند بجز به بدتر که*
اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۚ أَوَلَيْسَ رِوَا فِي الْأَرْضِ فَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ

طرا اوست شنوا بینا *ایا سیر کردند در زمین پس سیر کرد چگونه بود*
عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا

اکام کار *انکه بودند پیش از ایشان بودند لهذا کمتر از ایشان در توانا سیر و اثر*
فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝

در زمین پس گرفت آنها را خدا بگناهانش *و نبود ایشانرا از خدا هیچ نهمدارنده*
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ

این است که بودند می آمدند بایشان رسولاتش با بینا پس کافر شدند پس گرفت ایشانرا
اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

خدا بدتر که اوست توانا سخت عقوبت *و بقیق فرستادیم موسی را با بینا*
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۚ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاجِدْ

و سجدت واضح *بوی سه نعمت و هامان و قارون پس گفتند جاودگاریت*
كُتَابًا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ

دروع کوه *پس چون آورد ایشان حق از نزد ما گفتند بکشید* *سیرت انانکه*
آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحَبُوا الشَّاءَ هُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۚ

ایمان آوردند با او زنده گذارند زناش *و گفتند حید کاشیم این کور در کمر اسب*
وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ

و گفتند فرعون *بگذارد مرا که بگویم موسی را و باید که بگویند برورد کارش را بپوشد که فر میسر استم که*

خائنه العين

*بغضت زید نگاه کردن اطمینان را بابت طاعت ان
رسول ص و در وجه انما بغضت عبد العین سعد بن ابی
السباعی نفوذ ان در روایت صحیح که او را بغض کرده و در روایت
شکست که انکسرت بر کرد و در روایت صحیح که او را بغض کرده
الیا بغض کرده کرات و نگاه مردم از انکسرت*

(۱۱) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۲) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۳) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۴) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۵) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۶) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۷) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۸) یوسف از پیش پادشاه
 (۱۹) یوسف از پیش پادشاه
 (۲۰) یوسف از پیش پادشاه

جاءكم يوسف من قبل بالبينات فما زلتم في شك مما جاءكم به
 حتى اذا هلك قلتم لن نبعث الله من بعده رسولا كذلك يضل
 الله من هو مسرف مرتاب
 الذين يجادلون في آيات الله بغير
 سلطان اتاهم كبر مقتا عند الله وعند الذين امنوا كذلك يطبع الله
 على كل قلب متكبر جبار
 لعل يبلغ الاسباب
 اسباب السموات فاطلع الى الله
 موسى واني لا ظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون سوء عمله و
 صد عن السبيل وما كيد فرعون الا في تباب
 وقال الذي امن
 يا قوم اتبعون اهدكم سبيل الرشاد
 يا قوم انما هذه ايجوة
 الدنيا ما تتركيبون اذ ان لاخرة هي دار القرار
 من عمل سيئة فلا يجزي
 الامثالها ومن عمل صالحا من ذكرا وانثى وهو مؤمن فاولئك
 يدخلون الجنة برفقون فيها يغير حساب
 ويا قوم مالي

صحیح
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 میسر آمدن او از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه
 معنی آنکه یوسف از پیش پادشاه

مضاف
 الخبز

ادْعُوكُمْ إِلَى الْجَوْهَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي لِكُفْرٍ بِاللَّهِ وَ

که بخوانم شما را بجهت و میخواند مرا بسورت آتش میخواند مرا که کافر شوم بخدا و

أَشْرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيمِ وَالْغَفَّارِ لَا

شتریک کنم با آن بخدا را نیست مرا از علم و من بخوانم شما را بسورت عزم سزای مرزده نا

جَرَمٍ أَنْ مَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ

چاره است که آنچه را میخواند مرا بسورت او نیست بر او را خواندن در دنیا و نه در آخرت و از اینکه

مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ فَسْتَدْرِكُونَ

بازگشت ما بسورت خداست و اینکه هر کس که گناه ایشانش پس برود خواهد کرد

مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فُوقَهُ اللَّهُ

آنچه را میگویم بر شما و باز میگذارم کارم بخدا بدستید خدا بیناست بر بندگان پس گفتند او را

سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَاجْحَاقُ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ النَّارُ

از بهیچان آنچه اندیشیدند و احاطه کرد و یکسان فرعون را بدی عقوبت آتش

يَعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ

عربن کرده میشوند برهنا بامداد و شبانه و روزی که قائم شود قیامت در آن روز

فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَأَذِيتًا جَوْنٌ فِي النَّارِ فَقُولِ الضُّعَفَاءُ

فرعون را در سختترین عقوبت و هنگامیکه منازعه میکنند در آتش پس گویند ضعیفان

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا ضِعْبًا

مرا تا آنکه بزرگی کردند بدتر که ما بودیم بر شما بود پس ایاهسته شما گفتند کندگان از ما بهر را

مِنَ النَّارِ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدِ جَمَعَ بَيْنَ

از آتش گفتند انانته بزرگی کردند بدتر که ما همه در اینجاست بدتر که خدا جمعیت حکم کرد میان ما

الْعِبَادِ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِمَنْزِلَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ

بندگان و گفتند انانته در آتشند هر خازان روز فرا که بخواند برود کارتان را که

عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ قَالُوا أَوْ كُنَّا نَسُوا نَسْأَلُكُمْ رَسُولًا بِالْبَيْتِ

از ما روزی از عذاب گفتند ایانته که می آمدند شما را روزی است با ما

*ان دعوتون
یعنی از رخ نوانی کار در راه است
مثل روزی که علی بن ابراهیم از حضرت صادق
در طرف اول خلافت بزرگوار است
عوض از بعضی اوقات بنی است
عاشق است یعنی قبل از تعلیم*

قَالُوا بَلَىٰ قَلِيلًا مَّا دُعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ **إِنَّا**
گفته اید که گفتند پس بگویند و نیست خواندن کافران جز در گمراهی
 لَنُصْرِرَنَّ سُلُوكَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ
هر اینها را در میگویم روز قیامت و انانته ایمان در روزند که در روز قیامت استاده شوند
 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
روز که سود نمیدهد ظالمان را عذرشان و مرایشان است لعنت و مرایشان است بدتر است
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ **هُدًى**
و تحقیق دادیم موسی را هدایت و بهیئت دادیم بنی اسرائیل کتاب هدایت
 وَذَكَرْنَا لِأُولَى الْأَلْبَابِ **فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ**
و بیدید مرصحتان خود را پس صبر کن که وعده خدا حق است و امرش خواهد کرد
 لِذُنُوبِكُمْ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ **إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ**
مرکنه ترا و سب کن بستیایش پروردگارت شبانه و با باد برستی که از آنه کلده میکنند
 فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَهُمُ **إِنْ فِي صُدُورِهِمُ الْكِبْرُ مَا هُمْ**
در اینها رضا بدون حجتی که آمده باشد ایشان را نیست در اینها نشان جز بزرگی نباشند
 بِبَالِغِهِ **فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ** **خَلَقَ السَّمَوَاتِ**
رشدگان پس بیا جو بگذا بدتر از اوست شعور بیایا هر اینها از اینها
 وَالْأَرْضِ **كَبِيرٍ** **مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ** **وَمَا**
وزمین عظیم است از آفریدن مردمان و لیکن اکثر مردمان نمیدانند و نیست
 يَسْتَوِي **الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا**
یکسان کور و بینا و انانته ایمان آوردند و کردند کارهای نیک را و اند
 الْمَسِيءَ قَلِيلًا **مَا تَتَذَكَّرُونَ** **إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهَا لَارِيبٌ فِيهَا**
بدکاران اند که بیند میکنند برتر که قیامت هر اینها آمده است میت استی در
 لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ **وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي **أَسْتَجِبْ** لَكُمْ **إِنْ****
لیکن اکثر مردمان ایمان نمی آرند و گفت پروردگارتان بگو آنند که حاجت بخواهم مرشدان

حضرت صادق علیه السلام از
 حضرت صادق علیه السلام از
 حضرت صادق علیه السلام از

فاستغفر
 فاستغفر
 فاستغفر

یعنی شمس نیلکار با بدکاران
 یعنی شمس نیلکار با بدکاران
 یعنی شمس نیلکار با بدکاران

الَّذِينَ سَيَكْفُرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَبِّدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ اللَّهُ
 الْأَنْبِيَاءُ سَيَكْفُرُونَ عَنْ عِبَادَتِي مِنْ بَرٍّ وَفَاطِمَةَ بَرِّزِينَ *اوليات خدا*
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو
 أَنْوَ كَرَامَاتٍ رَاتِيَا سَبِّدْ رَاتِيَا سَبِّدْ رَاتِيَا *بزرگوار خدا است*
 فَضَّلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكُمْ اللَّهُ يَرْكَبُ
 صَابِ قَضَائِيَتْ بَرِّدَمَانٍ وَكَيْفِيْنَ أَكْثَرَ مَرْدَمَانٍ سَبِّدْ مَكْفِيْحَةً *است خدا پروردگار شما*
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تَوْفُكُونَ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ
 اَوْعِيْنَةُ بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً *همچنین بر گردانید متون را*
 كَانُوا آيَاتٍ لِلَّهِ يُحَدِّثُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
 بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً *خداست آنکه گردانید بر زمین را را*
 وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَاَسْمَاءُ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 اَسْمَاءُ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ *است خدا پروردگار شما پس از آنکه خدا که پروردگار جهانیست اوست زنده است میت الهی پرورد*
 فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي
 بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً بَرِّدْ مَكْفِيْحَةً *پس بر گردانید او را خالص بر او این دین شیش بر خدا که پروردگار جهانیست بگو بپروردگار*
 نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لِمَا جَاءَنِي بِالْبَيِّنَاتِ
 اَسْمَاءُ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ *نهی کرده شدم که پرستم اما آنرا که بخوانند از غیر خدا چون اند مرا بینهها*
 مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 اَسْمَاءُ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ *از پروردگارم و فرموده شده ام که انقاد نمایم پروردگار جهانیست اوست آنکه از شما را*
 مِنْ نَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عِلْقَةٍ ثُمَّ يَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا
 اَسْمَاءُ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ *از خاک پس از نطفه پس از علقه پس بر آن می آرد شما را کودک پس بپرورد*
 أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا شِيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَمُوتُ مِنْ قَبْلِ وَلِيَبْلُغُوا أَجْلًا
 اَسْمَاءُ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ *بسیار قوتیانی پس بپروردگار و از شما کس هست که متوفی میشود پیش از آنکه رسیده باشد*

است که
 بیان شده است که
 در خصوص این
 کلمات

مَسْمِيٍّ وَعَلَيْكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآذِ اقْتَضَى امْرَأًا
 نام برده شده و با آنکه که تنها بیایید بعد از دست آمده زنده و بیکر داند و میماند پس چون قرار شده است
 فَاِذَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ الْمُرَاتِلِي الَّذِي نَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
 پس فرایمیت که میگوید بر او را که بتو میگوید ای ای نذیر سرور ایمانه منازعه میموردند در اینها خدا
 اِنِّي بَصْرُوفُونَ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا اَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
 که کجا بر کرده اند میخوانند ایانکه تکذیب کردند کتاب و آنچه را فرستادیم به آنها رسولان ما
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ اِذَا الْاَغْلَالُ فِي عَنَاقِفِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ
 پس زود خواهند دانست ایانکه سبکه علمهاست در گردنهایشان و زنجیرهاست
 لِسُجُونٍ ۝ فِي الْجَمْعِ ثُمَّ فِي النَّارِ لِيَجْرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اِنَّمَا كُنْتُمْ
 میشوند در آب جوشانند در آتش بدخته میشوند پس گفته شد بر ایشان از آنکه تائب بودند
 لَشُرَكَوْنَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوْا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ يَكُنْ تَدْعُوْا مِنْ
 که شرک میساختند از غیر خدا گفتند کم شدند از ما بلکه بخودیم که میخواهیم از
 قَبْلِ شَيْءٍ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِيْنَ ۝ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ
 پیش چیزی را بچنین اضلایند خدا کافرانرا ایسب آنچه بودید که نشادها میکردید
 فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ۝ اَدْخَلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ
 در زمینها با حق و بسب آنچه بودید که میناریدید در درهای دوزخ
 خَالِدِيْنَ فِيْهَا فَبئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِرِيْنَ ۝ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ اَمَّا
 طو در اینها در آن زمین است مقام تکبر کنندگان پس صبر کن بدین وعده خدا حق است پس
 نَزِيْنِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ تَوْفِيْقِكَ فَاَلَيْسَ اِيْرَجِعُونَ ۝ وَلَقَدْ
 میبایم ترا بعضی از آنچه وعده میدهم پیشتر یا متونی میبازم ترا پس بر ما بر کرده اند میشود و تصدیق
 اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَضَّصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ
 فرستادیم رسولان را پیش از تو از ایشان کس است که خواندیم تو را و از ایشان کس
 لَمْ نَقْضِصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرِسُوْلِ اَنْ يَّاتِيَ بِاَيَّةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ فَآذِ
 که خواندیم بر تو و نباشد هر کس را که بیاید به تو مگر با اذن خدا پس چون

مع

اینها همه را که از این است
 در این بود است

جَاءَ أَمْرًا لِّلَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي

باید امر خدا که در حق داد و میزد بر دریا را بکشند و باطل کشتند *خداست آنکه*
جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

کرد ایند بر اینها است که داد و گویند از آن سوار شوید و بعضی را بعضی از آنها را بخورید *و در شمارش در آنها منفعتهاست*
وَلِتَبْتَاعُوا عَلَيْهَا جَاحَةً فِي صَيْدٍ وَرَكْعَةً عَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

و تا برسید بر اینها بجای آنکه باشد در زمینهاست *و بر کشتیها بار کرده میشود*
وَبِرِّيْكُمْ آيَاتِنَا فَإِنَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

و ببینند شما را آیات ما پس که امثال اینها را خدا را آنگاه نمیکنند *اینها را در زمین*
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَ

پس بنگرند چگونه بود انجام کار *انگه پیش از ایشان بودند بسیارتر از ایشان*
أَشَدُّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا اغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

سخنتر از راه توانایی و اثرها در زمین پس کفایت نکرد از ایشان *انگه بودند که کسب میکردند*
فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَّجُوا بَمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ

پس چون آمد ایشان را رسولانشان با بینهایتها شدند با آنچه بود نزدشان *از دانش*
وَجَاحِقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يهْتَمُّونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قُلُوبُهُمْ

و احاط کرد با ایشان *انگه بودند با آن استغزا میکردند پس چون دیدند عذاب ما را گفتند ایمان*
بِاللَّهِ وَكُفَرُوا بِمَا كُتِبَ عَلَيْهِمْ مَشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ

چندانکه *و کافر شدند* *با آنچه بود بر ایشان* *اورنگان پس بود که بود در ایشان ایمان*
لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ

چشم دیدند عذاب ما را دستور خدا که حقیق گشت در بندگانش *در میان روزند انجا*
سُورَةُ السَّجْدَةِ اَرْبَعٌ **الْكَافِرُونَ** **و خَمْسُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
خدا بی بختا بیدد مهر است *تمام*

من العلم
یعنی عقاید فاسده خورا
خوب استند

فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرًا وَزَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا
 در هر اسمانی کارها را در این آدمی همان دنیا را بچراغها
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ • فَإِنْ عَرَضَ أَفْطَلْ أَنْذَرَكُمْ صَاعِقَةً
 اینست قرار داد خدا عزیز و دانای پس اگر در کرد اندکین بوییم و آدمی شمارا بصاعقه
 مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ • إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 مانند صاعقه عاد و ثمود یعنی میگردند از پیش رویشان از میان در پیشانی
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
 و از پشت نیز نشان که میسرستینند بر خدا را گفته اگر خواسته بود پروردگارا ما هرگز نترسیدیم
 فَإِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَافِرُونَ • فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
 پس بر سر زمین با بجز فرستاده شدند تا از زمینکان پس با عاد پس سرکش کردند در زمین
 بغير الحى وقالوا من شئنا من شدة ميثاقه أو لم يروا أن الله الذي خلقهم
 باحق گفتند نیست بخت از ما از توانایر ایانیدید بدستند خدا همه در پیشانی
 هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْدِثُونَ • فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 اوست بخت از پیشانی از توانایر و بودند که با تبارها انکار میسوزند پس فرستادیم بر ایشان
 رِجًّا صُرْصُرًا فِي أَيَّامٍ مَحْضَاتٍ لِيَذِقَ قَوْمُ الْأَخْزِيِّ فِي الْحِجْوَةِ
 بادای بسیار درد در روزگار نوم تا بختانیم ایشان عقوبت خواری در زندگی
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ الَّذِينَ هُمْ لَا يَنْصُرُونَ • وَأَمَّا ثَمُودُ
 دنیا و هر اینکه عقوبت اخوت خواریند بر او ایشان زاری کرده نمیتوند و اما ثمود
 فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحْيُوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً
 پس بریت کردیم ایشان را پس اختیار کردند کو بر را بر هریت پس گرفت ایشان را صاعقه
 الْعَذَابِ لَهْوٍ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ • وَجِئْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
 عقوبت خواری سب آنچه بودند که سب میکردند و گمانت دادیم اما آنرا که ایام از زندگی بودند
 يَتَّقُونَ • وَيَوْمَ نَحْشُرُ أَعْدَاءَ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّى
 بر میسوزانند و روزی که حشر کرده دشمنان خدا بسوزانند پس از ایشان باز داشت نمیتوند تا

حفظ
 یعنی نگاه داشته شد
 در پیشانی
 آسمان کرد اندک
 چنانکه در صاعقه
 شکر است

این است
 یعنی حشر و وقت روز طبق
 سخن با علیهم السلام
 و ثانیة ایام در حشر
 الحاق و تعلق

بر زمین
 یعنی جایجا آتش
 بخوشان بخت

اِذْ اٰمَلَجَا وُهٰٓا شٰهَدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَاَجْلُوهُمۡ ۙ كَانُوۡا

چون آمدند اورا کواهی داد بر ایشان گوشهائشان و چشمهائشان و پوستهائشان با آنچه بودند

يَعْمَلُوۡنَ ۙ وَقَالُوۡا لِمَ جٰلُوۡدِهِمْ لِمَ شٰهَدْتُمْ عَلَيْنَا فَا لَوْ اَنْطَقْنَا اللّٰهُ

که میگردند و گفتند مر پوستهائشان چرا کواهی دادید بر ما گفتند سخن آورد ما را خدا

الَّذِيۡ نَطَقَ كُلُّ شَيْۡءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تَرْجِعُوۡنَ ۙ وَمَا

آنکه سخن آورد همه چیز را او پس بد شما را اول بار و بسو او برگردانیده شود و نه

كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوۡنَ اَنْ يَّشٰهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا

بودید که بیخفا میشدید که کواهی میدهد بر شما گوشهائشان و نه

اَبْصَارُكُمْ وَلَا جَلُوۡدُكُمْ ۙ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا

چشمهائشان و نه پوستهائشان و لیکن پنداشتید که خدا نمیداند بسیار را از آنچه

تَعْمَلُوۡنَ ۙ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمۡ الَّذِيۡ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرَدْتُمْ فَاَصْحٰتُمْ مِّنْ

میچینید و نیت کجاست شما که احسان کردید به پروردگارتان تا آنکه او ایند شما را پس کردید

الْخٰسِرِيۡنَ ۙ فَاِنْ يَّصِرُوۡا فَا لَنَا رَمْتُوۡى كُمْ وَاِنْ لَيْسَ تَعْبُوۡا

زایانگاران پس اگر شکیسار نمایند پس است مقام مرثی از او اگر طلب نشود گریزند

فَمَا هُمْ مِنَ الْمَعْبُوۡنِيۡنَ ۙ وَفِيۡنَا لَهُمْ قُرْاٰنٌ فَرَسُوۡا لِمَ مَا يَدِيۡهِمْ

پس تا آنکه ایشان از قرآن برزنده گان و هر که میسر برایشان در بیان پس ایشان را اندر بر او آید تا آنکه ایمان

وَمَا خَلْفَهُمْ وَّحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِىۡ اِمۡمٍ قَدْ خَلَتْ مِّنۡ قَبْلِهِمْ مِّنْ

و آنچه باشد پشت سر ایشان و حقیقت شد بر ایشان سخن در امتانی که تحقیق گریزند پیش از ایشان از

الۡحِيۡنِ وَاِلٰٓسَ اِنَّهُمْ كَانُوۡا خٰسِرِيۡنَ ۙ وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَا

بن و اس برتر که ایشان بودند زایانگاران و گفتند آنکه کافر شدند

سَمِعُوۡا هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَالنَّوٰٓءِیۡهَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُوۡنَ ۙ فَلَمۡذَٰلِكَ يَقُوۡنَ

مستوبید این قرآن و هرزه در گریزند در آنکه شما غالب آید پس هر چه میچینانیم

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا عَذَابًا شَدِيۡدًا وَّلٰجِرَتُهُمْ اَسْوَا الَّذِيۡ كَانُوۡا يَعْمَلُوۡنَ

آنرا که کافر شدند عقوبتی سخت و هر سینه جزا میدهم ایشان به بدتر از آنچه بودند که میگردند

یسترون
یعنی استنار شما در وقت که آن فواج
نه از بیم کواهی دادن خوارج بود بلکه
از آن بود که پنداشته بودند
که کجایان فاسد خود که خدا
تخصیصاتی را نمی دادند

المعینین
یعنی از آن در دست بود آن در وقت که آن فواج
جمع بود دنیا و دولت مملکتی تا سبقت از آن
آنچه چشم را میباید که بفرمانشان برسد
یعنی از آن باطن و طبع و نفس و کواهی
تفصیلات ایشان را در کواهی و کواهی

والغفر
یعنی بیخمان بود در آن است باطل در بعضی
معاصره با قرآن در آن است باطل در وقت که آن
با او بلند گفتگو کنند تا وقت که ایشان
دو سبب توبه را می کرد

و هر چه میچینانیم
یعنی از آن که در آن است باطل در بعضی
معاصره با قرآن در آن است باطل در وقت که آن
با او بلند گفتگو کنند تا وقت که ایشان
دو سبب توبه را می کرد

یادون
یعنی چون می فهمند و نمی گویند
که با ایشان از اجناسی
نداشته اند که از
دور می نمانند
۱۱

وَقَرُّهُ وَعَلَيْهِمْ عَمَىٰ أُولَٰئِكَ يَنَادُونَ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ
 آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
 لَفَنَفْسِهِ وَمِن سَاءَ فَعْلَيْهَا وَمَا تُرِكَ بِظُلَامٍ لِّلْعَبِيدِ إِلَيْهِ
 يَرْدُّ عِلْمَ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ مِّن كَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ
 مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بُعْلَةً وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا
 إِذْ نَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ
 مِن قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُم مِّن مَّحْصِنٍ لَا يَسَاءُ مَا لِلْإِنْسَانِ مِمَّنْ
 دَعَاؤُ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَوْسُقْ قَنُوطٌ وَلَكِن أَدْقَنَاهُ رَحْمَةً
 مِنَّا مِن بَعْدِ ضَرَأِ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظْرُ السَّاعَةِ
 قَائِمَةٌ وَلَكِن رَّجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحَسَنَىٰ فَلَنُنْفِرَنَّ
 الَّذِي كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِّن عَذَابٍ غَلِيظٍ وَإِذَا اتَّعْنَا
 الْأَمْرَ أَنه كَافِرٌ نَّجَّيْنَا لِقَاءَ رَبِّهِمْ لِيُظَاهِرُوا مِنْ أَدْبَارِهِمْ عَنِ الْعَالَمِ

الجنه الجنه
والعشره

من شهيد
یعنی گروهی که شهادت می دهند
مجلس شکران باشد که او
بندیم حقیقت شکرانی که
نست میداریم
بر آنکه حقیقت شکرانی که
و جهات اول
الظهور

یعنی با تحقیق جاودان

وَأَمَّا الْإِنْسَانُ فَهُوَ خَلْقٌ فَخَرَّ سَاجِدًا فَسَاءَ مَا يَحْكُمُهُ
عَلَى الْإِنْسَانِ عَرَضٌ وَنَاجِيَةٌ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِضٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ
مِنْ هُوَ شِقَاقٌ بَعِيدٌ سَنَزِيهِمْ أِيَّاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي
أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْآيَاتُ الْكُوفِرِ أَوْ يَكْفُرْ بِيَدِكُمْ
شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِنَ لِقَائِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَكُلُّ شَيْءٌ مِجْطَاةً
سُورَةُ الشُّورِ ثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بر انسان عرض در آمد و در وقت حاجت را چون مس کند او را شریک صاحب دعایت

عَرِضٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ

پسین بگو جز در همه که اگر باشد از نزد خدا پس کاش می شد باز گشت گمراه

مِنْ هُوَ شِقَاقٌ بَعِيدٌ سَنَزِيهِمْ أِيَّاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي

از آمد اولت در محال یعنی دور از دور می نمایم ایشان را اینها را خود در افق دور

أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْآيَاتُ الْكُوفِرِ أَوْ يَكْفُرْ بِيَدِكُمْ

خود ایشان تا آشکار گردد بر ایشان آنکه اوست حتی ایات کفری است بر دور کار خود اوست بگو

شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِنَ لِقَائِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَكُلُّ شَيْءٌ مِجْطَاةً

شاهد داشته باش که ایشان در شگفتی از ملاقات بر دور کارشان داشته باشند که او هم

سُورَةُ الشُّورِ ثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ عَسَقٌ مُّبِينٌ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

همچنین وحی می فرستد بتو و به آنکه پیش از تو خدا بی عیب تر

الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

حکیم مراوردت آنکه در آسمانها است و آنچه در زمین و اوست رفیع عظیم

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهَا وَلَكِنَّهُنَّ يَسْتَمِعْنَ أَصْوَابَ مَلَكٍ وَاحِدٍ

نزدیست که آسمانها چاک چاک شود از بالای آنها است بلکه هر یک می شنود صدای یک فرشته

وَلَيْسْتَ غَفُورٌ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ هُوَ الْعَصْفُورُ الرَّحِيمُ

و ای تو شایسته مبخوامند برای آنکه در زمین نیستی و نه کسی است که خدا اوست از زنده رحیم و

الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

آنکه می گردانند از عیب خداوند است خدا نگهدارنده ایشان است و تو بر ایشان

وَأَمَّا الْإِنْسَانُ فَهُوَ خَلْقٌ فَخَرَّ سَاجِدًا فَسَاءَ مَا يَحْكُمُهُ
عَلَى الْإِنْسَانِ عَرَضٌ وَنَاجِيَةٌ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِضٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ
مِنْ هُوَ شِقَاقٌ بَعِيدٌ سَنَزِيهِمْ أِيَّاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي
أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْآيَاتُ الْكُوفِرِ أَوْ يَكْفُرْ بِيَدِكُمْ
شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِنَ لِقَائِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَكُلُّ شَيْءٌ مِجْطَاةً
سُورَةُ الشُّورِ ثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ عَسَقٌ مُّبِينٌ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهَا وَلَكِنَّهُنَّ يَسْتَمِعْنَ أَصْوَابَ مَلَكٍ وَاحِدٍ
وَلَيْسْتَ غَفُورٌ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ هُوَ الْعَصْفُورُ الرَّحِيمُ
الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

وَأَمَّا الْإِنْسَانُ فَهُوَ خَلْقٌ فَخَرَّ سَاجِدًا فَسَاءَ مَا يَحْكُمُهُ
عَلَى الْإِنْسَانِ عَرَضٌ وَنَاجِيَةٌ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِضٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ
مِنْ هُوَ شِقَاقٌ بَعِيدٌ سَنَزِيهِمْ أِيَّاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي
أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْآيَاتُ الْكُوفِرِ أَوْ يَكْفُرْ بِيَدِكُمْ
شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِنَ لِقَائِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَكُلُّ شَيْءٌ مِجْطَاةً
سُورَةُ الشُّورِ ثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

كَذَلِكَ وَجِئْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا

و همچنین وحی آوردیم بتو قرآنی عربی تا بیم کنی اهل قریه و اطراف آن را و آنکه بر مومنان

وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فِرْقَانِ فِي الْجَنَّةِ وَفِرْقَانِ فِي السَّعِيرِ

و بیم کن از روز جمعیت بی شک در آن ایامه باشند در بهشت و ایامه باشند در دوزخ

وَكُوشَاءَ اللَّهُ لِيَجْزِيَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ الْأَشْجَاءِ فِي

و اگر خواهی بود خدا هر سینه که در آینده بود را بشمارد و هر واحدی که در آن میگرداند از آنکه میخواهد در

رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَكِيلٍ وَلَا نُصِرُ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ

رحمتش و ظالمان نباشند در پیش از آنکه دوست و مدد یار و مدد یاری یار کنند از

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَكِيلُ وَهُوَ يُجِيبُ الْمُوتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

عجز خداوند است و زود شناس است پس خداوند است خداوند و دوست که زنده میگرداند مردگان را و او است بر همه

قَدِيرٌ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ

لوانا و آنچه اختلاف کردید در آن از چیز است که حکمش بر خداست بهت خداست

رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

پروردگار من بر او توکل کردم و بسوی او باز گشتم بیدارنده آسمانها و زمین

جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ

گردانید بر شما از خودتان جنسها بسیار و از شتر و گاو و گوسفند جنسها میگرداند در آن

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَهُ مُقَابِلُ السَّمَاوَاتِ وَ

چیز مانندش چیزی نیست و او است شنوای بینا

الْأَرْضِ يَسِطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ شَرَعَ

در زمین گسترده میگرداند روزی را بر آنکه میسر خواهد شد و میگرداند هر کس که اوست همه میگرداند از زمین و آسمان

لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي وَجِئْنَا إِلَيْكَ وَمَا

بر شما از پیش اینچنین وصیت کردم بابت نوح و آنچه وحی کردیم بتو و آنچه

وَصِيَابِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا

وصیت بابت ابراهیم آدموسی و عیسی را که بر شما دادیم و در آن وصیت میکنید

یعنی مانند نماز در آن

واقعه الدین

یعنی از خود و از آسمان

و در آن

فقر

فِيهِ كِبْرٌ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا دَعَوْهُمْ إِلَيْهِ وَاللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ

از آن عظیم آمد بر مشرکان آنچه میخواند اینها را بسوزند و میگویند که بسوزانند که را بخواهد

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنِيبٌ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ

و هر گاه میگردانند از آن راه که بازگشت میکند و متفرق شدند مگر از بعد آنکه آمد ایشان را

الْعِلْمُ نِعْمًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّطَ

علم از راه ظلم که بود میان ایشان و اگر نبود کلمه که پیش از پروردگار تو نامده شده نام برده میبود

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِمَّنْ

گرفته ایشان و در شک است آنکه بدست داده شد که کتاب را از بعد ایشان هر کس بدست میبرد از کتاب خدا

فَلَذَلِكَ فَادَعُ وَاَسْتَفِمْ كَمَا أُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمْسَأُ

پس بر آنکه پس بگو و ثابت باش چنانکه فرموده شده در روز حور و شمار ایشان را و بگو آنچه

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَ

با آنچه فرود آمد از کتاب و منور شده شدم که عدل کنم میان شما در روزگار و

رَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

پروردگار شما ما را است کردار ما است کردار شما است نیست خصوصی میان ما و شما است

اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَالَّذِينَ يُجَاجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ

خدا جمع میکند میان ما و ما را است بازگشت و آنکه خصومت میورزند در خدا از بعد

مَا اسْتَجِيبَ لَهُ جُحُودُهُمْ دَاخِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ

آنکه اجابت کرده شد در او رجعت باطل است نزد پروردگارشان و در ایشان است غضب

وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَ

و در ایشان است عقوبات سخت خداست آنکه فرود آمد کتاب را بحق و میزان را و

مَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا

چه چیز میداند که نزدیک است آنکه باشد قریب نزدیک است کتاب بخوانند از آنکه ایمان ندارند بر آن

وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ الْأِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ

و آنکه ایمان دارند در آنها خفا ندارند و میدانند که این حق است و دستهای ایشان را از آنکه

فادع
مجلس سخن بدین سخن با آنکه
چون توفیق و اختلاف کرد
و سخن و منافق
در دین حق ۱۲

و بیکم
مجلس از راه گفتار این سخن
حق و صدا و در کتاب خدا است
من بعد از آنکه در این سخن
دین آن که خدا را استعجاب

اِنَّ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ • وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
 يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ • وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْسُجُ لَكُم مِّنْهُ قُبُورًا وَجَنَابَاطَ لَاحِبَاتٍ ^{هوا} ^{در میگذرد از کمانها نشانی و میدهد آنچه را میکند} و اجابت میماید امرای اهل زمین
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيُزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ ^{در کرده کارهای شایسته} و زیاده میدهد بر ایشان از فضلش و کافران بر ایشان
 شَدِيدٌ • وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن ^{سخت} و اگر فراخ کرد خدا رزق را بر بندگانش از آسمان گندم کرده در زمین و لیکن
 يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ • اِنَّهُ يُعِيذُكُمْ بِبَصِيرَةٍ • وَهُوَ الَّذِي ^{فرود میفرستد باندازه آنچه را میخواهد بجز آنکه اوست بندگانش نگاه بسینا} داود است آنکه
 يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا فَنَطُوا وَأَنبَتُ رَحْمَتُهُ وَهُوَ الْوَكِيلُ ^{فرود میفرستد باران را بعد از آنکه نوبیدند و منتشر میگردانند رحمتش داود است خداوند}
 الْجَبِيدُ • وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ^{سازنده} و از آیتهاست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه بر آن گزیده در است
 مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ • وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ ^{از ضربه و اوست بر جمع کردنشان چون خواهد توانست و چیزی رسد شمارا از}
 مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ • وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ^{میستند پس آنچه کسب کرده دستها شما و در میکند از بسیار و مستند شما عاجز است}
 فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ • وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ ^{در زمین و بنا شد در شما از غیر خدا هیچ دوست و نیارویی و از امپراتور است}
 فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ • إِنَّ يَثْرَابَ مَكِّيٍّ الرِّيحِ فَيُظَلِّلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ^{در دریا چون کوهها اگر خواهد سکن گرداند باد را پس گرداند آستادها بر}
 ظَهْرِهِ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ • أَوْ يُوقِنُ أَنَّ هَٰذَا ^{پیشش بدتر است از آنکه اینهاست بر او در صورتش کفار یا پاک گرداند بخار از آنکه}

فیما
 یعنی مکانی که مؤمن غیر معصوم جانی
 در روایات و احوال
 علیا مذکور است
 ۱۲

حجب
 یعنی کسی که شمار از سخط الهی را نماند

او بر زمین
 یعنی اهل از اهلان که در
 سبب از ایشان

إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۝ وَتَزَمُّهُمْ بُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاسِعِينَ مِنَ الدُّلِّ

بوسه از دشمن بیخ راهی و پستی ایشانرا که عرض کرده میبوند بر آن صمغ کف کند از خوار

يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيِّ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِعِينَ الَّذِينَ

که می بینند از چپتی میخسند و گفتند آنانکه ایمان آوردند بهترند از کاروان آنانکه

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ إِنْ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ

زیان کردند در نعمتهاست و سزا است روز قیامت داشتند باشند که ظالمانند در عذاب

مُفْتِمٍ ۝ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلَّهُ

یابنده و نباشد در ایشانرا هیچ یاور که یار نشد ایشانرا از غیر خدا و از آنکه ضلالت

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِبُوا لِلرَّبِّ كَمَا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَنِي يَوْمٌ لَا حَرَدَ

خدا پس نباشد در او راهی احابت کنید هر روز در کار نماز ایشانرا از آنکه بیاید روزی که نباشد

لَهُ مِنَ اللَّهِ مَالٌ كَمَنْ مِنْ مَلَكٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۝ فَإِنْ عَصَا

کردند امر او را از خدا نباشد شمار هیچ بنیام روز چنین و نباشد در شمار هیچ انکار پس اگر روزی داشتند

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۝ وَإِنَّا إِذَا أَوْفَيْنَا

پس لغو ستادیم ترا بر ایشانرا حفاظت بر تو جز رسانیدن و بر سر ما هیچ حفاظت نیندیم

الْإِنْسَانَ مِمَّا رَحِمْنَا فَرِحَ بِهَا ۝ وَإِنْ نُصِبْهُمْ سَبْتًا ۝ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدِيَهُمْ

انسان را از خود رحمت شد و میبوند با او اگر برسد ایشانرا ضرر بسب آنچه پیش فرستاد و همان

فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ خَلَقُوا مَا يَشَاءُ

پس برتر که انسان کفو است هر خداست پادشاه ای سماها و زمین می آید برین آنچه خواهد

بِهِمْ لِمَنْ يَشَاءُ ۝ إِنَّا نَأْتِيهِمْ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝ أَوْ بُرُوجَهُمْ ۝ ذُكْرَانًا

می بختد مراد را که میخاهد مونثها و می بختد مراد را که میخاهد نکرها یا هر دو میدهد ایشانرا نکرها

وَأِنَّا نَأْتِيهِمْ لِمَنْ يَشَاءُ عَفِيمًا ۝ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ

و مونثها و میگرداند آنرا که میخاهد نازا بینه بهترند او است و از آنکه توانا و نباشد مراد را

أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا

که سخن کند با او خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستد رسولی

بوسه از دشمن بیخ راهی

*روز قیامت
بنام خداوند
توکلین ابراهیم
و اسمعیم*

*او برین
بسی سخن گفتند خدا را
خدا را با قدرت و علم
و آنچه میخواستند
بفرستد رسولی
بگویند که از آنکه
بفرستد رسولی
بگویند که از آنکه
بفرستد رسولی*

فَيُوحِي بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

پس وحی کند بادشش آنچه خواهد برستید اوست بر حق حکیم و همچنین وحی و نشانیم بر تو

رُوحًا مِّنْ أَمْرِ نَامَا كُنْتَ تَذَرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ

روحی از امر خود بود که بر آنست حقیقت کتاب دین ایمان و لیکن

جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي

کرد اینیدیم از نور که هر کس که خواهیم از بندگان خود و برتر که بود بر او

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

بخش بر راه راست راه خداست که مراد است آنچه در سماوات و زمین در

الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ ۝ سُوْرَةُ الشُّعْرَةِ ۝ وَتَأْتِيكَ مَكِيَّتًا

زیر است دانسته باشی بخدا باز میسر کرد امور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ فُرْقَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بسم کتاب روشن برتر که ما کرد اینیدم از قرآن عربی باشد که شما باید

وَإِنَّ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَلِيلًا عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝ أَفَضْرَبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ

و بر آنکه او در اصل کتاب نزد ما هر چه غیبی باشد تا ملت ایامی بودیم از شما دور را

صَفْحًا إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

با عرض اگر پسندید که روی هر چه کند کائنات و بسیار نشانیم از سینه در پیشانیان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَاهْلِكَا أَشَدَّ مِنْهُمْ

و نمی آید ایشانرا هیچ نبی هر که بودند با آنست از ایشان میگردند پس پاک کرد اینیدم سخن از ایشان

بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلِ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَكِنْ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ

در قوت و کشت که استار پیشانیان و هر چه اگر برسی از ایشان که که پس بر اینها

الْأَرْضِ لِيَقُولَنَّ خَلَقْنَاهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ

زیران را بر زمین میلویند که پس بر اینها خداست برودنا آنکه کرد اینیدم بر شما را

روح
دین است که بر تو وحی کرد
عظم از زمین و سماوات
نور است که بر تو وحی کرد
کافی بود است از قدرت خداوند
الاشد من بعد من نور است خداوند
الروح من امری است از قدرت خداوند

در تورات الاعمال و مجمع
مذکور است که کسی که مراد است
باید از اخبار این دو اصل سازد
باید از اخبار این دو اصل سازد
مع

بمعنی
مرا در این مطابق روایت
مثل روایت معانی الاخبار
عبد غفر تهذیب و تصحیح از
صادق نور و روایت شیخ
محمد بن عمار از حضرت
رضا علیه السلام
علیه الصلو
والسلام

بمعنی
یعنی با یکدیگر
تصحیح کرد از شما باز داریم
و قوه و نسیم

مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ • وَالَّذِي نَزَّلَ

بستر کرد ایند بر آسمان در آن راهها که شما به سمت یابید و لنگه فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَفْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مِثْلًا كَذَلِكَ نَخْرُجُ

از آسمان آبی با اندازه پس زنده کرد ایندیم بجای مرده را همچند که برود آورده

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفَلَكَ وَالْأَنْعَامِ

و لنگه آفرید اصناف همه هفت کرد ایند بر آسمان اوشتیها چهار با این

مَا تَرْكَبُونَ • لِتَسْبُحُوا عَلَيْهِ طَهْوَرَهُ ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ

ایچه را سوار شوید تا آنکه برید بر پشتها این پس یاد کنی نعمت پروردگار تا آنرا خیره قرار گیرد

عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ •

بر آن و بگویند دایم یا گوید آنرا رام کرد ایند بر این را و بودیم مر از توانا در آن

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ • وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا لِّأَنَّ

و بدتر که مایم بسو پروردگار ما بار لودگان کرد ایند مر او را از بندگانش پاره بدتر که انسان

لِكُفُورِهِمْ • أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ • وَإِذَا

هر آینه با سبب ظاهر ای گرفت از ایچه آفرید در صفت و اختصاص داد بتمایز است و هیچ

بُشْرًا جَدَّهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ

مترده داده شود و در مثال با ایچه زود بر ضارب گشته بنده شد کرد رویش سیاه و او است

كَبِيمٌ • أَوْ مَنْ يَنْشَوٰ فِي الْحَلِيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ • وَ

بزرگتر ای او آنگه از تریب یافته می شود در زینت و او در محبت ما استکار کنند و

جَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشْهَدُوا خَلْفَهُمْ

کرد ایندند ملائکه را که ایشانند بندگانش را بجا ایده موثرها ای حاضر بودند زین ایشانرا

سَكَنَتْ شَهَادَتُهُمْ وَبُسَلُوتٌ • وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا

برود لرزیده شود که ایشانرا بر سر ایده شوند و گفتند اگر خواسته بود خدا بجا ایده یعنی

عَبَدْنَا هُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا سَجُودٌ • أَمْ أَنْتُمْ نَاهُمْ

پرستیم ایشانرا زینت ایشانرا بآن ایچه و آنرا نمینند ایشانرا که دروغ میگویند ایاد ایم ایشانرا

از جهت که فرزند پاره از پستان

او شریف
یعنی او زنده از صفت زن کبیر که نازید
و زینت و نماز آورده است و در وقت نماز
و دعوت از گفتگو عبادت دعا را ایست
نیت

وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُجْرًا
 و بلند کردیم بعضی را بالای بعضی در مرتبت تا ببرد بعضی را بعضی را بجا بر آورد
 وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع میکنند و اگر نه آن بود که میشدند مردمانی
 وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُؤْسِهِمْ سُفْهًا مِنْ فَضَّةٍ
 واحد هر اینکه که او ستمه بودیم بر او آنکه کافر شود بخیرت میدادیم بر او همانست که سفوف از نقره
 وَمَعَارِجٍ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝ وَلِبُؤْسِهِمْ أَبُوَابًا وَسُرْرًا عَلَيْهَا يُتَّكُونَ
 و نزد باغها که بر آن برآیند و بر آن ظاهرشان است و بر سرها که بر آنها تکیه کنند
 وَزُرْقًا ۝ وَإِنْ كُلُّ ذَلِكُمْ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ
 و زینتی و نباشد همه آن برای تعیش زندگانی دنیا و آخرت نزد
 رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِضْ لَهُ شَيْطَانًا
 پروردگارت برابر بر ایمان است و کسی که از یاد خدا بگشاید به کارم برایش شیطان است
 فَهَوَلَهُ فَرِّينَ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصِدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 پس است بر او فریفتن و بدر که آنها برآیند باز میدارند نشانی از راه و می پندارند که ایشان
 مُهْتَدُونَ ۝ حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الشَّمْسِ
 هریت یا فکند تا چون آمدار گوید ای کاشش بودی میانه من و میانه تو دورتر فریفتن
 فَبِئْسَ الْفَرِّينَ ۝ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمْ فِي الْعَذَابِ
 پس بد رفیق بود و سود نمیدهد شما را امروز چون ستم کردید شما بید در عذاب
 مُشْتَرِكُونَ ۝ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي
 شریکان ای ای تو میشنوی از آنرا یا هدایت میکنی کورانرا و آنکه بود در
 ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ فَأَمَّا نَدُّهُنَّ بِكَ فَأَمَّا مِنْهُمُ مُسْتَفْهِنُونَ ۝ أَوْ تَرَى
 که امر استکار پس اگر میریم تو را پس ببرد که ما می آریم از انعام کشد که تا ما می آید
 الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَأَمَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي
 آنچه وعده کرده ام ایشانرا پس ببرد که ما می آریم از انعام کشد که تا ما می آید

بعضی خادم و وزیر در آید
 بعضی خادم و وزیر در آید
 بعضی خادم و وزیر در آید
 بعضی خادم و وزیر در آید

یعنی با چنان بودند

یعنی کارها بسیار میکنند

بعضی خادم و وزیر در آید

أَوْحَىٰ إِلَيْكَ آيَاتِكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ لَذِكْرَكَ لَآتِيكَ وَلِقَوْمِكَ

وحی کرده بتو بدست که تو بر صراط مستقیم است و این که یاد تو را آید و به تو رسد

وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ۝ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا

و شما خواهید پرسید و بپرس از آنکه از ما پیش از تو از رسولان ما

أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ

که آیا کردیم از غیر خدا بجز خدا آینه الهان که پرستند و تحقیق فرستادیم موسی را

بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

با آیات ما به فرعون و جماعتش پس گفت بزرگوار منم فرستاده پروردگار جهانیان

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ

پس چون آوردنشان اینها را از آنگاه ایشان خند میکردند و نمیدیدیم نشانی از وحی الهی

إِلَّا هِيَ كِبَرٌ مِنْ أُمَّتِهِمْ ۝ وَإِذْ نَادَىٰ فِرْعَوْنَ بِأَعْيُنِنَا رَبُّهُ إِنَّهُ

مگر آن بزرگوار بود از خاستنش و گرفتیم ایشان را بعد از آنکه ایشان بازگشت کنند

وَقَالُوا يَا أَبَتِئذَا هُمُ النَّاسُ إِذْ يَدْعُونَكَ بِمَا عَاهَدْتَهُمْ بِاِئْتِنَا

و میگفتند ای ما چه جادوگر کجاست بر آن پروردگارت با آنچه پیمان کرده ز تو که ما ایم

لَمْ يَهْدُونَهُمْ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذْ هُمْ يُنْكِرُونَ ۝ وَ

بر ما هدایت ندادند پس چون رفع کردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان پنداشتند و

نَادَىٰ فِرْعَوْنَ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ

نمادند فرعون در قومش گفت ای قوم ایامت مرا پادشاهی مصر و این

الْأَنْهَارُ جُرْحِي مِنْ حَبْحَبٍ فَلَا تَبْصُرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي

نهرها میسرود از زبریم ای ایس نمی بینید بلکه من بهترم از من که می بیند او است

هُوَ مَهْجُورٌ ۝ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۝ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ اسْمُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ

خوار و نزدیک نیست که بیان تواند کرد پس از آنکه نشاندند بر او اسب طلا

أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبِينَ ۝ فَاسْتَحَفَّتْ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهَا ۝

یا سارند با او ملائکه بهم پیوستگان پس از جا بر آوردند قومش پس اطاعت کردند و بر او

Handwritten marginal notes in Arabic script, including the name 'عبدالله' (Abdullah) and other religious or scholarly commentary.

Handwritten marginal notes in Arabic script, including the name 'عبدالله' (Abdullah) and other religious or scholarly commentary.

Large handwritten marginal notes in Arabic script, including the name 'عبدالله' (Abdullah) and other religious or scholarly commentary.

Handwritten marginal note in Arabic script on the left side of the page.

لَا يَشْعُرُونَ • الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

نداشند دوستان روز چنین بعضی از بعضی را دشمنند مگر پیر سر کاران

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ • الَّذِينَ آمَنُوا

ای بندگان من غم نترسید بر شما امروز و نه شما اندوختن می کنید

بِأَيِّبَانٍ وَكَانُوا مُسْلِمِينَ • ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

با تمییز و بودند مسلمانان درشت شما و همسران کنیزان و حور

بِطَافٍ عَلَيْهِمْ بِصَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَكَوَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّى الْأَنْفُسِ

کرداننده خود بر ایشان کاسها برین که از طلاست و کوزها برینت کوزه در درخت یکدیگر را میخوانند

وَنَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

و لذت میبرد چشمها و شما برین درخت جاودانان در درخت است که باریش داده پس از آن

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ • لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ • إِنَّ

بسیار آنچه بودید که میکردید بر شمارت در زمین بسیار که از آنها میخوردید بر سرشته

الْجُرْمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ • لَا يَفْتَرِعْنَهُمْ وَهُمْ فِيهِ

کنایه با آنند در عذاب دوزخ جاودانان تحریف داده نشود ایشان در آنند

مُبْلِسُونَ • وَمَا ظَلَمْنَا هُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ • وَنَادُوا

نومیدان وستم نزدیک ایشان را و لیکن بودند ایشان ستمکاران و ندا کردند

يَا مَالِكُ لَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ • لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ • لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

ای مالک باید که میخواند ما را پروردگار تو گفت بدتر از که شما باید در زمینند گمان تحقیق آوردم شما

بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ وَالْحَقِّ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ • أَمْ أَبْرَمُوا أَمْراً فَاذْنَبُوا

حق را و لیکن اکثر شما بودید محض را خوشند از کار بلکه محکم کردانیدند کار را بر سرشته ما هم حکم

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سُرُسَهُمْ وَنَحْوَهُمْ بَلَى وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ

ایا می پندارند که ما نمی شنویم نجس ایشان را و ایشان را در رسولان است

يَكْتَبُونَ • فَلْإِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَائِدِينَ • سُبْحَانَ

که میگویند بگو اگر باشد مرقد ایشان را از نزد منم او بر سرشته گمان دانم با کبر

و کلماتی که در این کتاب است

بگو در این کتاب

و کلماتی که در این کتاب است

لا اله الا الله محمد رسول الله

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُسَبَّحُونَ ۝ وَأَنْزَلِ الْجُرُودَ هُوَ إِنَّهُمْ

پس بر بندگانم ز در شب که ایشانند از فی صبحگاه و انداز در بار را از صید بهر تیکه نشانند

جَنْدُمُ عُرْفُونَ ۝ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَابٍ وَعَجْبُونَ ۝ وَزُرُوعٍ

شتر عرق گردانیده شده بس که و انداختند از باغها و چشمها و گشته

وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاهِينَ ۝ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَا

و جایی خوب و نعمتی که بودند در آن نشانند و بختند همچنین از بهر پست دادیم

قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

بر روی دیگر پس بگریست آسمان و زمین و شدند

مُنظَرِينَ ۝ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝ لَمِنْ

ممتزادهگان و بچینی بجات دادیم بنی اسرائیل از عقوبت خوار گرداننده از

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ لُوطٍ

فرعون بدستگاه او بود بند بر حرمیده از اسراف کنندگان و بچینی اختیار کردیم ایشان را برادران

عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْبَأَهُمْ مِنَ الْأَبَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ۝ إِنَّ

بر جهانانان و دادیم ایشانرا از ایشان یکی بود در آن نمراد استگار بهر تیکه

هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِن هِيَ إِلَّا أَمْوَانُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝

اینها هر تیکه میکنند نیت از جز مردگان نکت و ما شتر ما زنده کرده توید گمان

فَأَنزَلْنَا بِالْبَاطِنِ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهَمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُرَيْجٍ

پس بیارید بر پنهان را اگر بچینید راست گویان ای ایشانرا بچینند یا قوم بروج و آنکه بودند از

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا جُرْمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ

پس ایشانرا نجات کرد ایندیما ایشانرا بدستگیر ایشان بودند گناهکاران و نه در سیر بدیم آسمان

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ

زینرا و یکی میان زمین و آسمان را بچینند گمان نه از دیدیم ز دورا مگر بچیت و لیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

اکثر ایشانرا نمیدانند بر تیکه روز مجزاست و عده گاه ایشانرا

جناب

بدر راه علم استخوان
و شایسته این راه

باز ما بشی
نوم
تعب بکوت حیرت که بختشان بلایان بود
و گفته اند از این تیغ اسدین ملک است
که بر شرف و غلبه استولی شده است از حق
رسول ص و انفس سال با هزار سال بوده در
چین و در شش بدین از زبان آن خاتم
بود که بعد از حجت رسول است
و مشغول که آمد بکفرت رسول است
از این راه بود و قاطع بود و بوضوح
کنش بود که در راه از شرف است
باشه خاک که در راه است
نفس

تغییر از این راه

منزل کتاب من الله العزیز الحکیم
در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم
در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم
در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

احم نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ • إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ • وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دُونِهَا
لِقَوْمٍ يُؤْفِقُونَ • وَأَخْيَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَجَابَهُ الْأَرْضُ بِعَدْمِ مَوْنِهَا وَضَرِبْنَا
عِلْمَ الْأَنْبَاءِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ • تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ
فِي آيَاتٍ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَإِيَّانَهُ يُؤْمِنُونَ • وَبَلِّغْ لِكُلِّ أَقْوَامٍ
الَّذِي بَلَغَهُمْ مِنْ رِسَالَتِهِ لَعَلَّ هُمْ يَتَّقُونَ • وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ • مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ
مَّا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مِمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ • هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ • اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْجَزَلَ لِيَجْزِيَ الْفَلَكَ فِيهِ

باید از خداوند بترسید
و در این آیات از قدرت خداوند
باید از خداوند بترسید
و در این آیات از قدرت خداوند
باید از خداوند بترسید
و در این آیات از قدرت خداوند

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

در وقت ادکالت از ذاب عینز حکیم

امْرَجِبِ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ اَنْ يَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ اٰمَنُوا

ایمان داشتند آنانکه کس کردند بدیها را که میکنند و این از چنین آنکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ حَيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و کردند کارها را شایسته بچهارت زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند

وَخَلَقَ اللهُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُخْرِجَ كُلَّ نَفْسٍ مَّا

و آنرا برضا اسمها را و زمین بحق و تا جدا داده بود هر نفسی بآنچه

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ اَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ اِلَهَهُ هَوَاهُ وَاضلَّهُ

کسب کرد و ایشانرا ظلم کرده میشوند ای ایس دیگر از آنکه گرفت الهش را خوشش و ضلالتش

اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَحَمِّ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشًّا وَهُوَ

عذا برستی و مهرها در گوشش و دلتش در او ایند بر چشمش پرده

مَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا نَذْكُرُونَ وَاَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا

بسی برست میکنند او را از بعد خدا ای ایس بید میکنند او گفتند نیست لز جز

جَوْثِنًا الدُّنْيَا تَمُوتُ وَنَحْنَا وَمَا يَهْلِكُ اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ

زندگانی دنیا که میمیرد و زنده میشود و ما که نمیرد جز روزگار و نیست مرگش

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمِ اَنْ هُمْ الْاَبْطُونَ وَاِذْ اُنْتَلَى عَلَيْهِمُ الْاَيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

باید بچ و دانستند بچهارت بچهارت میسرند و چینه خوانند تو در ایشان ایها را که میباید

مَا كَانَ مَجْهَلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا اِنَّا بَشَرٌ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

نباشد دلیشان بچهارت گویند ببارد بر ایمان را اگر راستی است

قُلْ اللّٰهُ بِحِكْمٍ تَمَّتْ مِثْقَلُهُمْ ثُمَّ يَمِثُّكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلَى يَوْمِ الْفِيْمَةِ لَا رَيْبَ

بگو خدا زنده میکند شما را ایس مبر از بیس حج میکند شما را تا روز قیامت نیست شک

فِيهِ وَلَكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَاِلِلّٰهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

درست و لیکن اکثر مردمان نمیدانند و مرد خدا است پادشاه اسمها

وَالْاَرْضِ وَبِوَجْهِ نَفْوَمُ السَّاعَةِ يَوْمَئِذٍ يَحْسِرُ الْمُبْطِلُونَ وَنَرَى

در زمین و روز قیامت میزند باطل گشتن و سپید

*نوع
نفس و دست و حساب
بگذرد با بعضی قسم بعضی
زنده میشود و حل از قیامت
نیز است بر او*

کلمه در این آیه

كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةٌ كُلُّ أُمَّةٍ نُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ نُحْزِنُ مَا كُنْتُمْ

هر امتی از او فراینده برستی خوانده میشود به کتابش امروز همه اداده میشود ما را که بودید

تَعْمَلُونَ هَذَا كِتَابًا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ تَنْسَخُونَ مَا

که بودید این کتاب سخن میگوید بر شما بحق بجز که ما بودیم که نوشتیم

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ

بودید که میکردید پس ای آنانی که ایمان آوردید و کردید کارهای نیکو را اینها را

رَبَّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

بودند که کافران در رحمت نیستند که میاید بخار و اما آنانی که کافر شدند

أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِنَا عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ

ای ایس نبود آیاتمان که خوانده میشد بر شما پس سرکش میکردید و بودید مردمی گناهکاران

وَإِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ

و چون گفته شود برتر که وعده خدا حق است و قیامت نیست شد در آن گویند ندانیم

مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَرُ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ

چیز قیامت نمی بریم گمان جز گمانی هستیم ما یقین داریم کارها

وَبَدَّلَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

و ظاهر شد بر ایشان از بدیهای آنچه کردند و اطاعت کرد با ایشان آنچه بودند که استهزا کردند

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفْكُمْ كَمَا نَسَّيْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَكُمُ

و گفته شود امروز فرو میگردانم شما را همچنانکه فرو کردیم شما را قیامت روز این و ظاهر شما

النَّارَ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا اللَّهُ

تشت دنیا شد بر شما آنچه میکردید ای خداوند ما را که فرستاد

هُزُوا وَغَرَّبْنَا كُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ

استهزا و غریب شما را از دنیا پس امروز بیرون نمیگردانند و نه ایشان

يَسْتَعِينُونَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

در او استودانند پس خدا را ستایش امروز کارها را ما را و پروردگار زمین امروز کارها را

الحج والشان
والعشرون

طبا
سنتی
صفتی
بنداریم که شاه گمان
میکوید نه بعضی یا اگر
کمان صفتی می آید
و اندر بیدم
۱۲

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و م ا و ر است بزرگوار در آسمانها و زمین و اوست عزیز حکیم

سُورَةُ الْاِخْفَانِ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا

أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ قُلْ أَرَأَيْمُ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسُخِّرْنَا بِهِ لَبَنًا سَلِيمًا وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا يُنذَرُونَ قُلْ أَرَأَيْمُ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسُخِّرْنَا بِهِ لَبَنًا سَلِيمًا

ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسُخِّرْنَا بِهِ لَبَنًا سَلِيمًا

مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ آثَارَهُمْ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَمَنْ أَضَلُّ

مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ لَدُنْهُ يُسْتَجَابُ لَهُمْ فِي يَوْمِ الضَّمِيرِ وَهُمْ

عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا

بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ وَإِذْ أَنْشَأَ عَلَيْهِمُ الْيَتَامَانَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلْحَقِّ لَآتٍ جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ

در ذوات الاعمال مجمع الیست در بیان حضرت صادق علیه السلام است که فرمودند که خدای تعالی در روز قیامت ایشان را در این

یکم است بی خلاقان الیست در بیان قرآنی مجمع الیست این عاقل و فاضل و آن آیه نقل الیست این کلام است علیه السلام

مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ آثَارَهُمْ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

كَرِهًا وَوَضَعْنَهُ كَرِهًا وَحَمَلَهُ وَفِضَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ
 أَشَدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
 الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ
 لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ لَكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَعْمَلِهِمْ وَأُوْتُوا جُزْءًا مِمَّا كَسَبُوا فِي أَصْحَابِ الْحِجَّةِ
 وَعَدَا الصَّدَقَاتِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي قَالَ لُؤْلُبُ
 أُفٍّ لَكُمْ أَنْ تُعَدِّدُونِي أَمْ أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَيْتِ الْفُرُونَ مِنْ قَبْلِي وَهِيَ
 بَسَنَةٌ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ وَبِئْسَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَدَا اللَّهُ حَقًّا يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ فَذَلَّكَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ أَنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ
 مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوقَفَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ مِمَّا
 كَفَرُوا بِهَا

وفصل
 در بیان آنچه که در حدیثی است که در آنست
 مذکورست مثل آنکه گفتند که هر کس که در روز
 رخصت کرد و سال تمام است بر طبق حدیثی که در آنست
 برضعت او و از آن پس در هر سال یکبار در آنست
 ان تمام الرضاة در هر سال یکبار در آنست
 گفته که در این آیه در شان حضرت امام حسین
 نازل شده که در آنست که هر کس که در آنست
 دو سال تمام برضعت او در آنست
 و موضع از راه آنکه حضرت فاطمه از آنست
 آنحضرت چنانکه در اصول کافی و عمل از آنست
 حضرت صادق علیه السلام که در آنست و در آنست
 روایت و اصل حدیثی که در آنست
 عطا کردن امانت با اولاد آنست

ان
 بقول آنست که در آنست
 عبد الرحمن بن ابی بکر که در آنست
 بقول در حدیثی که در آنست
 و در حدیثی که در آنست

تفسیر
 در آنست که در آنست
 آنست که در آنست

فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بغير

پس امروز جزا داده میشوند عذاب خواری را بسبب آنچه بودید که کمتر میکردید در زمین نامحق

الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۝ وَاذْكُرْ أَجْعَالِدِ إِذِ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْكَامِ

سبب آنچه بودید که فسق میکردید و یاد کن برادر عا در آنجا میدیدیم که خودت را در راهها

وَقَدْ خَلَقَ النَّذُرَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ إِلَّا اللَّهُ ط

و بحقیق در گذشته هم نذرها را از میان خودت را از پشت سرش که میرسد خدایا

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ نَا

بیشتر میترسم بر شما عذاب روز عظیم را گفتند ای ما را که بر کرد آن

عَنْ أَهْلِنَا فَأَنْتَا بِنَا نَعِدْنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا

از اهلانست پس بیاید با یکم ز او عده میدز اگر من راست گویم گفت میت است

الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ۝ وَأَبْلَغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

علم جز نزد خدا و میرسانم بشما آنچه فرستاده شدم با من و لکن من می بینم شما را که جاهل

فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارُوا مِنْ قَبْلِهِ أَوْ دَبَّحْتُمْ فَأَلَوْا هَذَا غَارِضٌ مُطْرَبًا

چون دیدند او را پس شده در حق متوجه دادند ایشان گفتند این است این شد که اینها

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ نَدْمٌ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ

بلگه است آنچه استعجالت میخواستند از امانت روز عذابت برورد بلکه بسیار در همه چیزها

رَبِّهَا فَاصْبِرُوا الْإِبْرِي الْأَمْسَا كُنْتُمْ كَذَلِكَ نُجْزِي الْقَوْمَ الْجَاحِدِينَ

پس در کافرتان پس شد چنانکه دیده نمیشد خبر مسکن است همچین حسرتی میبینم که گناهکاران

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيهَا أَنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا

و بحقیق دادیم مکنین ایشان را در آنچه مکنین دادیم شما را در آن کرد ایندم هم در ایشان را گوش و بینها

وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ

و دهنها پس کفایت نکرد ایشان گوشه شنیدن و دهنها را هیچ چیز

إِذْ كَانُوا يَمْجِدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَخَافُوا بِهِمْ مَا كَانُوا يَاسْتَهْزِئُونَ ۝

چون بودند که کفار میجویدند با آیه خدا و خاوه کرد ایشان آنچه بودند استهزا میکردند

احصاف
یعنی کربستان
که گفته اند از
بلای زمین
بوده
است

الفجر
یعنی سحران
اولین روز
سحر پنجشنبه
است

۹ قول حضرت بود است

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word 'عذاب' (punishment) and other religious commentary.

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

حق گفتند ای بلی و پروردگارا گفت پس بخشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کفر می‌نمودید

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ

پس صبر کن همچنانکه صبر کردند صاحبان استقامت از رسولان و تقصیر مباد

يَوْمَ يَرُونَ مَا بُوْعِدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ

روزگاری می‌بینند آنچه را وعده کرده می‌نهند که درنگ نکردند جز ساعتی از روز رسانندت پس ای

بِهَلِكِ إِلَّا **بِحَوْلِ اللَّهِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ**

بنا که می‌میرد جز **بِحَوْلِ اللَّهِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ** گروه فاسقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ وَالَّذِينَ

آنکه کافر شدند و بازداشتند از راه خدا ضال و گمراخته گردانیدند و آنکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را و ایمان آوردند بآنچه نازل شد بر محمد و اوست حق

مِن رَّبِّهِمْ لَا كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ذَلِكَ يَأْتِ الَّذِينَ

از پروردگانشان در گذر این دنیا و آن دنیا و ماصلا آورد و احسان را برایشان آید آنکه

كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ

کافر شدند بر کرد باطل را همیشه آنکه ایمان آوردند بر محمد و حق را از پروردگانشان

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ فَاذِ الْقَائِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

همچنین میزند خدا برای مردمان منتهات است این چون امثال است که از آنکه کافرند

فَضْرَبَ الرَّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْتَمُوهُمْ فَشَدُّوا الْوَتَانَ فَمَا مَنَّا

پس زدند گردنهای آنها تا وقتی که بخشند بسیار ایشان را پس بخت کنید پس در این امت نهاد

بَعْدُ وَمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ نَضَعَ الْحَرْبَ أَوْ زَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

بعد از آن و یا فدائی تا منهد کارزار ایشان را نیست و اگر می‌خواست خدا

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'عذاب' (punishment) and other religious commentary.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'عذاب' (punishment) and other religious commentary.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'عذاب' (punishment) and other religious commentary.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'عذاب' (punishment) and other religious commentary.

لنصر

الْفِئَالُ الرَّابِثُ الذِّبْنَ فِي فُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
 كَارِزٍ *یعنی آنرا که در دهانت برضت که میگردند بپوشانند*
 الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَى لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا
 طار شده بیخوش بر او از مرکب پس او بیزت بر ایشان طاعته و گفتار خوب پس چون
 عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
 لازم شد امر پس اگر برتر در دیده بودند با خدا هر چند بر ایشان پس ایای نزدیکتر
 تَوَكَّلْتُمْ أَنْ نَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَنَقْطِعُ أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ
 والی توید که این و کینند در زمین و قطع کنید رحمتها را اینها
 الذِّبْنَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَاصْمَهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
 کس نیند که لعن کرد ایشان ترا خدا پس گردانید ایشان و کور کرد چشمهاشان ایای پس تغیر نمیکند
 الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبِ أَفْئَالُهَا إِنَّ الذِّبْنَ أَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ
 در سزا یا برده است تفصیله است بر شیشه آنانه برگشته بر پشتهاشان
 مِنْ بَعْدِ مَا نَبَّيْنَهُمْ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَتْ لَهُمْ
 از بعد آنکه ظاهر شد بر ایشان از هر بیت شیطان حزب و آموز ایشان و طر اندازان
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي
 این سب آید ایشان گفتند ما آنرا که نخواستند آنچه نازل شد خدا که برود اطاعت خواهیم کرد شما
 بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذْ تَوْفَنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 در بعضی از امر و خدا میداند راز گفتن بر ایشان پس چگونه باشد و نیز که بعضی روح نیند ایشان
 بَصُرُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسْحَطَ اللَّهُ
 میزد باشند رویشان ایشان و پشتها ایشان از سب که ایشان بر بودند که بخشم آورد
 وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي
 نخواستند و شمشد خوشش پس ناپس گردانید کردار ایشان بلکه بدستند آنان در
 فُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ نَشَاءُ لَنَبِّأَنَّهُمْ
 دلهاشان برضت که برود همه او را و او را هر چند که نخواستند ایشان را و اگر نخواستیم بر اینان نماند بودیم

مجلس نهم
 این آیه طایفه قریب است از کسب از آنجا که
 از امر بیخوشان در شان بنی اسرائیل
 همانا که خلیفه اولی آنان بنی اسرائیل
 یعنی آن الذین از آنکه طایفه بود
 اصول کافی از حضرت صادق علیه السلام
 گفته است که آنجا روایت است از حضرت
 نموده از ابان که گفتند از این کسب
 سار آیه است در آنچه در کسب از آنجا
 بر وفق تقی علی بن ابی طالب
 معصومین علیهم السلام در شان
 باطل و غاصبان حق الهی است
 و در طریق باطل و مخالف از آنجا
 خدای عز و جل در کسب از آنجا
 متفقاً بعضی از ایشان است
 و اسد بعلم

مجلس دهم
 بیست و نهم و الماد و جمال
 و در آنجا نیز بود

کرم
 بعضی در حق این معصومان
 سلطان از این تقی علی بن
 از این کسب و معصومان
 در آنجا که در کسب از آنجا
 و اسد بعلم

میفرماید

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسْمِهِمْ ^ط وَلَعَرَفْتَهُمْ فِي حَنِّ الْقَوْلِ ^ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ^ط
وَلَسَبَلُوا نَكْمَ حَتَّى نَعْلَمَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ ^ط وَالصَّابِرِينَ ^ط وَنَبَلُوا الْخَبَارَ ^ط
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ^ط وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ
بَعْدِ مَا نَبَّيْنَهُمْ ^ط هُمُ الْهُدَى ^ط لَنْ يَصُرُوا لِشَيْءٍ ^ط وَسَجِبُوا أَعْمَالَهُمْ ^ط يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ^ط اطِيعُوا اللَّهَ ^ط وَاطِيعُوا الرَّسُولَ ^ط وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ^ط
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ^ط وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ^ط ثُمَّ مَاتُوا ^ط وَهُمْ كُفَّارٌ ^ط
فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ^ط فَلَا تَهَيُّوا ^ط وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ^ط وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ^ط
وَاللَّهُ مَعَكُمْ ^ط وَلَنْ يَبْزُكَمُ ^ط أَعْمَالَكُمْ ^ط إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ ^ط
هَؤُلَاءِ ^ط إِنْ تَوَمَّنُوا ^ط وَتَتَّقُوا ^ط يُوْثِقُمْ ^ط أَجُورَكُمْ ^ط وَلَا يَسْئَلْكُمْ ^ط أَمْوَالَكُمْ ^ط
إِنْ سَأَلْتُمْ ^ط هَا أَنْتُمْ ^ط فَجُفِّكُم ^ط بَخْلًا ^ط وَاجْرُجْ ^ط اصْغَانَكُمْ ^ط هَا أَنْتُمْ ^ط
هَؤُلَاءِ ^ط تَدْعُونَ ^ط لِنَفْسِكُمْ ^ط فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^ط فَمَنْ ^ط بَخِلَ ^ط وَمَنْ ^ط
بَخِلَ ^ط فَايْمًا ^ط يَخْلُ عَن نَفْسِهِ ^ط وَاللَّهُ الْغَنِيُّ ^ط وَأَنْتُمْ ^ط الْفُقَرَاءُ ^ط وَإِن ^ط

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

Handwritten marginal notes in black ink at the top of the page, including phrases like "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ" and "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ".

ثَوَّلُوا لَيْسَ بَدَلٍ قَوْمًا غَيْرَكُمْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مَثَلًا لَكُمْ
روگردانید بدلی آورد کردی غیر شما پس شماستند امثال شما

سُورَةُ الْفَتْحِ نَبْعٌ وَعِشْرُونَ مِنْ آيَاتِهَا وَهِيَ مَدِينَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بسم خدا بی بخمایند مهر است

إِنَّا فَخَّرْنَاكَ فَخَّا مَبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ
بدر که ما قرار فرود دادیم بر تو فرود راونی بخار تا ما بیاورد نزد ترا خدا را که پیش از تو است و

مَا تَأَخَّرَ وَبِئْسَ نِعْمَةٌ عَلَيْكَ وَبَهْدِكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
پس افتاد تمام کردی نعمت را بر تو و بهریت کند راهی است

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي
و یاری کند ترا خدا یاری بزرگ با عزت اوست آنکه فرود فرستاد آرام در

قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ
دو عالم مومنان تا بیفزاید کردی بر او و در صد است که بر آسمانها

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
و زمین و لوده باشد خدا دانای حکیم تا در گذرد مردمان را در آمان را

جَنَّاتٍ خَاصَّةٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِيهَا أَبْوَابٌ مُقَدَّمَةٌ لَهُمْ فِيهَا
بهشتها که می رود از زیر آنها در باها در باها در در گذرد از ایشان تا

وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُوْرًا عَظِيمًا وَبِعَذَابِ الْمُنَافِقِينَ وَ
و باشد آن نزد خدا کامیاب است عظیم و عذاب میکند مردمان منافق را

الْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنُّ السُّوْءِ
زنان منافقات و مردمان مشرک و مشرکات و ظالمین با الله ظن السوء

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ
بر ایشان است دایره کوشش بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعنت کرد بر ایشان و آماده کرد

Vertical marginal notes on the left side of the page, including phrases like "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ" and "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ".

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including phrases like "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ" and "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ".

وقف

اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا • وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

آماده کرده ایم برای کافران سوزان و در عذاب است پادشاهی آسمانها و زمین

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا •

می آمرزد از آن که می خواهد و عذاب میکند از آن که می خواهد و باشد خدا آمرزنده مهربان

سَيَقُولُ الْخَالِفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لَنَا خُذُوا هَٰذِرُونَا

زود باشند که بگویند بجای که شما می روید بجای که ما می رویم بردارید اینها را بخدا بریدار

نَتَّبِعْكُمْ بِرِبْدُونَ إِنْ بَدَلُوا كَلَامَ اللَّهِ فُلْ لَنْ نَتَّبِعُوكَ كَذَلِكُمْ

که از پی در آن شمار می آورند که تغییر دهند سخن خدا را بگو از پی نخواهیم آمد همچو شما

فَاللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَبِّحُوا لَهُ نَحْسَدُ وَنَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ

گفت خدا از پیش پس زود باشد که بگویند بلکه حمد میزنند شما را که نمی فهمند

الْأَفْلَاكِ • فَلِلْخَالِفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَبْعُ عَشْرَ إِلَى يَوْمِ أُولَى

کرانده ای که بگو بجای که شما از یاوران شماست که زود باشد که خوانده شود در روز صحرای

بِأَسْسٍ شَدِيدٍ تُفَانِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ • لَنْ نَطْبَعُوا بِوَيْكُمُ اللَّهُ أَجْرًا

بسی سخت که کار از این است یا تسلیم می شوند پس اگر اطاعت کنید بیدار شما را خدا پادشاه

حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا •

بسی خوب و اگر روی بگردانید همچنانکه روی گردانیدید از پیش عقوبت نماید شما عذیبی بر آورد

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ

نیست بر کور گناهی و نه بر کلفت گناهی و نه بر بیمار گناهی

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

و کسی که اطاعت نماید خدا و رسولش را داخل شود درشتی در آن است که هر چه خواهد از درختها برآید

مَنْ يَبُوءُ بَعْدَ بَعْثِ عَذَابًا أَلِيمًا • لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ

کسی که روی گرداند عقوبت میکند او را عقوبت پروردگارتان شد و رضایت از مؤمنان

يُأْتِيهِمْ مِنْ شَجَرَةٍ فَتَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَانزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

که بیعت کردند از تو در روز حجت پس میداند آنچه در دلشان است پس فرو فرستاد او آرام بر سران

در این آیه اشاره است به آنکه هر کس که از پی در آن شمار می آورد...

فصل الخلفین... در این آیه اشاره است به آنکه هر کس که از پی در آن شمار می آورد...

نصف... در این آیه اشاره است به آنکه هر کس که از پی در آن شمار می آورد...

بسی سخت عذیبی که در آن است که هر چه خواهد از درختها برآید

لَوْ تَزَلَّوْا الْعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ اِذْ جَعَلَ

اگر چه خدا آتش را آوردند بر این عذاب کرده و دم آنها را که کافر شده اند از آتش عذابانی برود بر آنها میگرداند

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي فَلُوبِهِمْ اِلْجِمِيَّةَ حَبِيَّةَ اِلْحَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللَّهُ

آنکه کافر شدند از دلهاشان اَلْجِمِيَّةَ حَبِيَّةَ اِلْحَاهِلِيَّةَ را نازل کرد پس در زشتی و خدا

سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُوْلِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالزَّمَمُ كَلِمَةُ التَّقْوَى

آرامش را بر رسولش و بر مؤمنان و لازم گردانید آتش را کلمه تقوی

وَكَانُوا اٰخِ بِهَا وَاَهْلِهَا وَكَانَ اللَّهُ يَكُلُ شَيْءًا عَلَيْهِمْ ۝ لَقَدْ صَدَقَ

و بودند سردار تر با آن اهل آن و باشد خدا بر عت چنان و اما بقیه راست بخورد

اللَّهُ رَسُوْلُهُ الرَّوْيَا بِالْحَيِّ لَبَدْ خَلْنَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَاءَ اللَّهُ ۝

خدا رسولش را خوب بختی که بر این صراطی شد البته در مسجد الحرام اگر چه نیت باشد خدا

اٰمِنِيْنَ مَخْلُفِيْنَ رُوْسُكُمْ وَمَقْصَرِيْنَ لَا تَخَافُوْنَ فَعَلِمَ مَا لَمْ

ایمان ترا شد که است سرمانت را و کوتاه کنند که نیت سیدین و البته بود آنچه را

تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذَلِكَ فِتْحًا قَرِيْبًا ۝ هُوَ الَّذِي ارْسَلَ رَسُوْلَهُ

نیت بودید پس گردانید از پیش میسر دور نزدیک است آنکه فرستاد رسولش

بِاِهْتِدٰى وِدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝

با اهدایت و دین درست را غالب سازد بر دین همه ایشان و کافی باشد خدا شاهد

مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ اَشْدٰءُ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ رَحْمًا

محمد رسول خداست و آنکه با او میزد سخنانند بر کافران رحمانند

بَيْنَهُمْ ثَرْوَتُهُمْ رُكْعًا سَجْدًا يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا

میان خود و ایشان را رُكْعًا سَجْدًا می نمایند که بخواهند بقیه از خدا و رضوان

سَيَسْأَلُهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثْرِ السُّجُوْدِ الَّذِيْ كَانَتْ لَمْ يَتْلُوْهُ فِي التَّوْرَةِ

عاقبت آن در روهایشان است از نشانه سجود است صفتشان در توره

وَمَثَلُهُمْ فِي الْاَيْحٰلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْرًا فَازَرَهُ فَاَسْتَعْلَظَ

و صفتشان در ایحال همچون زرع است که بر آورد سبزه نوریست و از آن کس که در آن زمین است

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'در این آیه...', 'و این...', 'و این...', 'و این...'

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the page.

فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْفِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ

پس استعاد بر ساقهایش که گویان در می آورد زار عا... را تا بچشم آورد ایستاد کار...

وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً ۗ

و عدد کرد خدا انانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو از ایشان آمرزش و...

سورة الحجرات ثانی **أَجْرًا عَظِيمًا** **عَشْرَةَ آيَاتٍ وَهِيَ مَدِينَةٌ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا

ای ای کسانی که ایمان آوردند پیشتر نبرد میان دوست خدا و رسولش و بپرهیزید

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَانَكُمْ

از خدا بزرگتر صدای خود را بلند سازید ای کسانی که ایمان آوردند بلند سازند آوازها را

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

بالر آواز بنی و بلند خطاب نکنند مراد را در گفتار چون صدای بعضی از بعضی است

إِنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاهُمْ

که خاموش گردانند آوازها و شما نمیدانید بجز آنکه آنانکه نیست میسازند آوازها را

عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ فُلُوبَهُمْ لِلنَّبِيِّ الطَّيِّبِ

نزد رسول خدا اینها انانند که آزمود خدا دلهای ایشان را بر پیامبر پاک

مَغْفِرَةً ۗ وَأَجْرًا عَظِيمًا ۗ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ

آمرزش و پاداش عظیم بجز آنکه آنانکه ندا میکنند ترا از پشت درها

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ

اکثر ایشان نمی یابند عقول و اگر ایشان صبر کنند تا بیرون آید به ایشان بر امید

خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ

بغیر از ایشان و خدا آمرزنده مهربان ای کسانی که ایمان آوردید اگر از شما فاسق

*بسم الله الرحمن الرحيم
یا ایها الذین آمنوا
من ذکر وادی الایمان*

*و توالی اعمال الخ
بسم الله الرحمن الرحيم
یا ایها الذین آمنوا
من ذکر وادی الایمان*

بِنِيَّاتِنَا أَنْ نُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَصَبَّوْا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

جزایس تعیش نیست که مبادارید پس اندک روی را نادانست پس بخونید بر آنچه کردید پشیمانان

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ

و بدانید که در شماست رسول خدا اگر اطاعت میکردم از بسیاری از اموری که گناه بود

وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ

ولیکن خدا گردانید محبوب بشما ایمان را و دوست از او در دها کرد شما را و گدازید

إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

بشما کفر را و فسق را و عصیان را و آنراست را ایمانانند آنها برایت یا حکیمان

فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

بعضی از خدا و نعمت و خدا دانای حکیم و اگر دو گروه از

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ أَحَدُهُمَا عَلَى الْأُخْرَى

مومنان کاندازند یکدیگر پس اصلاح کنید میان آن دو پس اگر ستیم کنند یکی از آن دو بر دیگری

فَقَاتِلُوا الَّتِي بَغَتْ حَتَّى تَنْفَعِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا

پس کارزار کنید با آنکه ستیم بیکدیگر تا جمیع کنند با امر خدا پس اگر رجوع نمود پس اصلاح کنید میان آن

بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ حُبُّ الْمُفْسِدِينَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ

برابر و عدالت کنید برابر که خدا دوست میدارد و عدالت است

أَخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَابِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

برادرانند پس اصلاح کنید میان برادران شما را و بترسید از خدا باشد که شما رحمت کرده شود

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْرَأُوا مِنَ الْقَوْمِ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا جِبرًا

ای کسانی که ایمان آوردهاید نباید که استنیز کنید قوم با قومی شاید که بجز باشند بهتر از

مِنْهُمْ وَلَا يَنْسَاءُ مِنْ نِسَائِهِمْ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا

ایشان و نه زنان از زنانی شاید که باشند بهتر از ایشان

تَلْبَسُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَلْبَسُوا بِاللِّقَابِ بَشِ الْأَسْمِ الْفُسُوقِ

و عیب بپوش خودتان را و دیدن بپوشید بپوشید

فما كان مقصودا من ان يرضوا بول الله تعالى
ويعلموا ان فيهم رسولا لله تعالى
ويعلموا ان فيهم رسولا لله تعالى
ويعلموا ان فيهم رسولا لله تعالى

فوق
در لغت معنی خروج از حالت و حالت
و در روایات اصحاب بر آن است که جنگ
در عداقت و لا فساد و لا عدل
فان الحرج و تفرقه و در اصول کافی
تفسیر علی بن ابراهیم بر آن است
از حضرت صادق علیه السلام
باینکه ایشان فرمودند که کفر و فسق
و عصیان اول و ثان و ثالث است

عاقب
عقل و کفر از لغت معنی
مخالف و در روایات اصحاب
این لغت معنی
عقل و کفر از لغت معنی
مخالف و در روایات اصحاب
این لغت معنی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا تَمْنُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بِاللَّهِ بِمَنْ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَانِ

منت میبند بر رخ اسمائیل را بگو خدا منت میبندد شما که هدایت کرد شما را ایمان

إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

اگر راستین است گویید بدر که خدا میداند غیب آسمانها و زمین و خدا بین است

بِمَا تَعْمَلُونَ • **سوره خمس و ربوع** • **آیه دهمی مجید**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

فِي وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ • بَلْ عَجَّبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ

بقره بزرگوار بگو عجب داشتند که آمد ایشان را پیام کند از ایشان گفتند کفار

هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ • وَإِذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا بَدَأَ ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ • قَدْ

این چیز است عجیب ایچون معجز و بی تویم خاک این را گشت دور بجهت

عَلِمْنَا مَا نَنْقُصُ الْأَرْضَ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ • بَلْ كَذَّبُوا

بستم آنچه کم میکند زمین از ایشان و زود است کتابی که آنها برانده بگله نکرند

بِأَحْسَنِ مَا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مُرْتَبِعٍ • أَقَلُّمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ

حق را چو آمد ایشان ایشانند در امر مضروب ایچون نکر گشتند آسمانها را بستان

كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ • وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا

چگونه گونا بناه کرده ام او را و آراسته بخشیم او را و آنچه از زجها و زمین گشتن و اویم او را

وَالْفَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَذَكَرْنَا

و اویم او را کوهها استوار و رویانیم او را از هر صفتی خوش آمده بر او بناییم و دید

لِكُلِّ عِبْدٍ مُنْبِتٍ • وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبَالًا

بر بنده بارش کننده و زود است تا ایم از آسمانها برکت داده پس رویانیم او را

وَحَبَّ الْحَبِيدِ • وَالنَّخْلَ بَأْسْفَافٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ • رِزْقًا لِلْعِبَادِ

و دانه در دیده شوند و درخت حواریت که مر از است شکره درم رسته روز را بر آن است

در نورانی است این آیه را
فرا در زمین و آسمان است
و در زمین است این آیه را
و در زمین است این آیه را

فی معانی الاخبار عن الصادق علیه السلام
و انما فی هذا الجبل الجبلی بالارض
حضرت السماء من در بیست آیه
الارض ان بنده باها و فی تفسیر
علی بن ابراهیم بن جبل
محیط بال دنیا من در او
یا حجج و یا حجج و هو
بسم الله
تفسیر الجبل
بعد از آن
معاد است و
از عادت و
امکان

یا سرت پیش

الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ۗ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَىٰ ذٰلِكَ يَوْمُ

خدا بچند جاگه از جاگه دیک روز می شنوند خبر یاد را بر سر است روز

الْخُرُوجِ ۗ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ ۗ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۗ يَوْمَ نَشَقُّ لِلْاَرْضِ

پاره و آنکه بدستند ما زنده میگردانیم و میمیرانیم و بماست بازگشت روز که کف خرد زمین

عَنهُم سِرًّا ۗ اَعَاذُكَ جَهَنَّمَ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۗ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۗ وَ

از ایشان پنهان کنان در حرمت بر ما آسان ما دانانیم آنچه میگویند و

مَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۗ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَبِدِ

بیشتر بر ایشان تسلط دارند پس مذکور گویند کس را که مترس از وعیدت

سُوْرَةُ الْاٰزٰتِ ۙ اٰیٰتِ سِتِّیْنَ ۙ اٰیٰتِهَا وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم نام خدا می بخوانند هر گاه

وَالذّٰرِیٰتِ ذُرّٰوًا ۗ فَالْحَامِلٰتِ وِقْرًا ۗ فَالْجَارِیٰتِ سُرّٰرًا ۗ

په پراننده که گشتند پراننده گردن پس بردارنده گان بار پس روزگاران با سانس

فَالْمُفْسِمٰتِ اَمْرًا ۗ اِنَّ مَا نُوْعِدُوْنَ لَصٰدِقٌ ۗ وَاِنَّ الدِّیْنَ لَوٰفِیْ

پس پنهان کننده امر که تحقیق آنچه وعده کرده میشود هرگز نیست و تحقیق چه هرگز نماند

وَالسَّمٰوٰتِ ذٰتِ الْجُبْکِ ۗ اِنّٰکُمْ لَفِیْ قَوْلٍ مَّخْتَلِفٍ ۗ یُوَفِّکُ عَنْهُ

در آسمان ذات زینبا که بجهنم تمامید هر روز در قول مختلف بر گرداننده یو ارز

مَنْ اُوْفِکَ ۗ قَبْلَ الْاِحْصَاوْنَ ۗ الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ عَمْرٍۭهٖ سَاهُوْنَ ۗ یَسْئَلُوْنَ

آنکه بر گرداننده شدند شش در و غلظت آنکه ایشانند در روز قیامت چه از آنکه پرسند

اَتَاٰنَ یَوْمِ الدِّیْنِ ۗ یَوْمَ هُمْ عَلٰی النَّارِ یُقْسَمُونَ ۗ ذُوْا قُوٰتِکُمْ هٰذَا

که باشد روز حساب روز که ایشانند بر سر عهد کرده بودند بجهنم عذر تا از آنکه

الَّذِیْ کُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۗ اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنّٰتٍ وَعِیُّوْنَ ۗ اٰخِذِیْنَ

آنکه بودید که امر استعجاب میخواستید بجز آنکه پرسید که در آنجا در سر جنتها را بر نگارند

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely providing commentary or additional verses related to the main text.

Extensive handwritten marginal notes in Arabic script, covering a significant portion of the right side of the page.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a summary or a specific commentary.

يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَبِّبَ الْمُنُونِ • قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ
 سیکویند شاعر است که انتظار میرم باد عادت روزگار مرا که تظر باشد پس برتر از من
 مِنَ الْمُنَرَّبِصِينَ • ط • اَمْ نَأْمُرُهُمْ اِحْلَاءَهُمْ بِهَذَا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ •
 از تظر است یا امر میکند ایشان را عواضهاست باین یا ایشانند گروهی زیاده روز
 اَمْ يَقُولُونَ تَقْوَلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ • فَلْيَاثُوا بِحَدِيثِ مِثْلِهِ اِنْ كَانُوا
 یا میگویند برافت از آنکه ایما می آید یا این بیاید بیارند کما سے مانند است اگر متند
 صَادِقِينَ • ط • اَمْ خَلَفُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمْ اَخْلَافُونَ • ط • اَمْ خَلَفُوا
 استخوان یا سرده شده از غیر چیزی یا ایشانند از غنندگان یا اسیر
 السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ بَلْ لَا يُؤْفُونَ • اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ اَمْ
 آسمان را و زمین را بلکه یقین میکنند یا زود ایشان است فریضه آورد کار یا
 هُمْ الْمُسَبِّطُونَ • ط • اَمْ لَهُمْ سُلْمٌ لِّسَمْعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ سَمْعَهُمْ
 ایشانند تسلط دارندگان یا مرثیه است زودانی که گوش میکنند در آن پس باید که بیارند
 بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ • ط • اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ • ط • اَمْ تَسْأَلُهُمْ
 حجت واضح یا مراد است دختران و مرثیه است پس یا خواه ایشان
 اجْرًا لَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ • ط • اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ • ط • اَمْ
 مراد است ایشانند از الزام تا در حاضر که انباشته گانند ایشان غیب است پس ایشانند
 يُرِيدُونَ كِبَادًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ • ط • اَمْ هُمُ الْغَالِبُونَ • ط •
 اراده دارند کبر پس انانته گانند ایشانند مکر کرده شدگان یا ایشانند است اهل غلبه
 سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ • وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
 دانم یا کسوف است از آنکه شریک میازند و اگر میند باره را از آسمان فرود آید
 يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ • فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ
 گویند است برهم شسته پس و گذار ایشان را تا ملاقا کنند روزشان در آن روز
 يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ • ط • وَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 روزی که کفایت نکند از ایشان مکرشان هرگز ایشان را در کرده شود و بدتر که انانته ظلم کردند

قسم است از زبان است
 که از آن عروج آسمان نمود
 استماع و کلام که در آنست
 دانستیم

ارجح
 یعنی چنان است بسیار
 متوجه تو جان نمی آید
 باشد خاک که در سوراخ
 نیز از آن است

یا از شریک کرد آید نطق

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like 'وَصَبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ' and 'فَاتَّكَ بِأَعْيُنِنَا'.

عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

غذابت پیش از آن و لیکن اکثرشان نمیدانند و صبر کن بر حکم پروردگارت

فَاتَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ • وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ

پس بر سر آن گویی تو پیش تنهات را بپوشی گوی تا پیش پروردگارت و نیز بخیز و از شب پس تسبیح گویش

سَبِّحُوا بُحْرَانًا **إِدْبَارَ النُّجُومِ** **سَبِّحُوا أَيُّهَا الْمَكِينُ**

در پشت کردن ستاره ها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا ای بخت بنده مهربان

وَالْبُحْرَانِ إِذْ أَهْوَى مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى • وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى

و در تارچین زدود که گمراه شد صاحب شما در راه طاعت و سخن میگوید از خواهش نفس

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى عَلَيْهِ شَدِيدُ الْقُوَى • ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى •

بیت است که وحی که وحی کرده می شود امومت اور بخت نور صاحب توانا پس در آیتها

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى • ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى • فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى

و او بود در مرتبه اعلی پس زدگن ایس زدگن شد پس بود قدر دو کمان یا نزدیگرتر

فَأَوْخَىٰ إِلَىٰ الْعَبْدِ مَا أَوْخَى • مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى • أَفَتَأْتُونَ

پس وحی کرد به بنده اش آنچه وحی کرد تکذیب نکرد دل آنچه را می بیند ای پس کمان در بخت

عَلَىٰ مَا بَرَأْتَنِي • وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى • عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى • عِنْدَ

آنچه می بیند و تحقیق که دیدش بار دیگر نزد سدره المنتهی که در آیت

جَنَّةِ الْمَأْوَى • إِذْ يَبْعَثُ السِّدْرَةَ مَا يَعْشَى • مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

بخت آرامگاه • هنگامی که بوی سدره را آنچه بوی شد نزدیک بجایی چشم کار زده نمود و از حد

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى • أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ • وَ

آنچه که دید از آیتها پروردگارت پر بود بزرگ پس نمودید از لات و عزی و

سُوَّةَ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَى • الْكَمُ الدُّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى • تِلْكَ إِذْ أَمْسَرْتُهُ

Handwritten marginal notes on the right side, including 'عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ' and 'وَصَبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ'.

Handwritten marginal notes on the right side, including 'سَبِّحُوا بُحْرَانًا' and 'إِدْبَارَ النُّجُومِ'.

Handwritten marginal notes on the right side, including 'سَبِّحُوا أَيُّهَا الْمَكِينُ' and 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ'.

Handwritten marginal notes on the left side, including 'عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ' and 'وَصَبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ'.

Handwritten marginal notes on the left side, including 'سَبِّحُوا بُحْرَانًا' and 'إِدْبَارَ النُّجُومِ'.

Handwritten marginal notes on the left side, including 'سَبِّحُوا أَيُّهَا الْمَكِينُ' and 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ'.

Handwritten marginal notes in black and red ink, including the name 'ابو جری' (Abu Jari) and various religious or philosophical comments.

ضری ان ہی الا اسماء سببها انتم و اباءکم ما انزل الله
 بها من سلطان ان یبعون الا الظن و ما نهوی الا نفس و لقد
 جاءهم من ربهم الهدی امر للانسان ما نسی فلیله الآخرة
 و الاولی و کم من ملک فی السموات لا یغنی شفاعتهم شیئا
 الا من بعد ان یاذن الله لمن یشاء و برضی ان الذین لا یؤمنون
 بالآخرة لیسئون الملكة لسمیة الانثی و ما لهم به من علم
 ان یبعون الا الظن و ان الظن لا یغنی من الحق شیئا فاعرض عن من
 نوئی عن ذکرنا و لم یرد الا اجموه الدنيا ذلك مبلغهم من العلم
 ان ربک هو اعلم بمن ضل عن سبیلہ و هو اعلم بمن اهدی و لله
 ما فی السموات و ما فی الارض لجزی الذین اساءوا بما عسیلوا و یجزی
 الذین احسنوا باحسنى الذین یجذبون کبار الامم و الفواحش
 الا اللہ ان ربک واسع المغفرة هو اعلم بکم اذا انشاکم من الارض

جنب

یعنی در کتاب و حضرتان
 خدا میداند

ای خلق العالم بخیر

بیان که بر این گذشت

فلا تزكوا
عيسى بن مريم
مكتوبه كه ما به
ميدانيم
۱۲۰

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّفَعَى

و ايضا ميگفته اند كه شما را در شکم مادران شماست پس تا يك شماره بعد نهنها را نماز و نماز كرت ميگفته اند

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۚ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ

ايا پس ميرايي كه روگردانيد و داد اندي را و امساك نمود ايا زداوست علم غيب پس ادي

بَرِي ۚ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۚ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۚ الْأَنْبُرُ

بيد ايا جزرده شده با كبر در صحف موسي است و ابراهيم كه تمام او كرد و انبياء برزاده

وَأَزْرَةٌ وَزَرَّ أُخْرَى ۚ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۚ وَأَنْ سَعْبَهُ

بردارنده بارگناه و كبر را و ايسه نيت مرشد ترا جز آنكه كوشش نمود و ايند بر شسته بعين

سَوْفَ يَرَى ۚ ثُمَّ يُخِزُّهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى ۚ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۚ

برودي ديده خواهد شد پس جزا داده مي شود تا ابر نماز و ايند بر شسته بود و در كار است نهايت كمال

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكٌ وَأَبْكِي ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَّا تٌ وَأَحْبَابٌ ۚ وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّبُوبِينَ

و ايند بر شسته او خندانيد و گريانيد و ايند بر شسته او ميرشد و زنده كرد ايند و ايند بر شسته او ايند

الذِّكْرَ وَالْأُنثَى ۚ مِنْ نطفَةٍ إِذَا تُمْنَى ۚ وَأَنَّ عَلَيْهِ الشَّاءَ الْآخِرَى

مذكر و مؤنث را از نطفه چو نر بگوشيد و ايند بر شسته او بر او است نشاء و ايند

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَفْنَى ۚ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْبِ ۚ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادَ الْأُولَى

و ايند بر شسته او است كه غمزه و با ايند و او را كه است برود و كارش و ايند او را كه است عبادت عبادت عبادت

وَمُؤَدِّفَنَا ابْنَى ۚ وَنُؤْمِرُ نَوْجٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى ۚ

و نمود پس با ايند كه است و قوم نوح از پيش بر شسته او است او را كه است و ايند او را كه است

الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ۚ فَغَشَّهَا مَا عَشَى ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَمَارَى ۚ

مسر و فاسد پس بوشانيد از ايند بوشانيد پس كدام يك از نعمش برود و كارش مي در

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى ۚ أَرْفَى الْأَرْفَى ۚ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ

اينهم و همزه است از جنس بر دهنده كه است زوديك زوديك نموده ميت مرزا از عنبر خدا

كَاشِفَةٌ ۚ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجُونَ ۚ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَنْبَكُونَ ۚ

از كشيده ايا پس از سخن تخراب نمي كنيد و مي خنديد و نمي گرييد

الآخرى
بعضي اوقات را قديم
خواه گر در ايند

ابنك
در بعضي اوقات در بين مقام گفته كنونم
بود عا داولي اند و اولاد كمال
عا داولي در سوره حجر البوعينه
تفعل كرده و قيسه عا داولي
داولي مسامت با دوا
در كرت و در جفا
او را عا داولي
كشيد و در جفا
مخلاف
ان

المؤتفكة
بعضي اوقات كه نوبان الهيا
تخراب ميشد به او برده بود
تفعل كرده

تغشها
بعضي اوقات كه قدر و
تخراب ميشد به او برده بود
تفعل كرده

عيسى بن مريم

و انهم

بَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابُ

اسان کرداينديم قوم را بر اين نيكو ايست رخ بيند گريزه كذب نمودند عادي چون گون بود عذاب

وَنذُرٍ ۝ اِنَّا ارسلنا عليهم رجًا صرصراً في يومٍ نحسُّ مُسْمِرًا ۝ فَتَنَزَّعَ

و بيم داديم بر سر آنکه ما فرستاديم بر ایشان بادی سرد در روز شومی استمراد او نه که بيم بود

النَّاسَ كَانَهُمْ اعجازُ نخلٍ مِّنْفَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذُرٍ ۝ وَلَقَدْ

بر دمان را گویا که بودند ایشان بر آن غله نخل که از آن می خوردند عذاب بود عذابم و بيم داديم و تحقیق

بَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ كَذَّبَتْ ثمودُ بِالنَّذْرِ ۝ فَاَلْوَا

اسان کرداينديم قوم را بر اين نيكو ايست رخ بيند گريزه كذب نمودند ثمود بيم دهندگان را گفتند

اَبْرَامِنًا وَاِحِدًا نَّبِيْعُهُ ۝ اِنَّا اِذَا الْغِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ اَلْغِي الَّذِي

ايا انسانی که از ناست که برود غما عیش بر سر که ما انوار بر این سر راه استم و در این ایا لغی نموده شد

عَلَيْهِ مِنْ بَيْنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ اَشْرٌ ۝ سَبَعَلُونَ عَدَا مِنْ الْكُذَّابِ الْاَشْرِ

بر او از میان ما بگردد در علمیت جاه دوت برود و خواهد دوت زد که گیت در و عودت

اِنَّا مَرْسِلُوا النَّافِةَ فِئْتَهُ لَهْمُ فَا رِضْهَمُ وَا صَطْبٌ ۝ وَبَنِيهِمْ اِنَّا الْمَاءُ

ببر که بایم فرود ستند کاسه آب را بر ایشان از این چشم در راه است و صبر است و آگاه کن ایشان از آن آب

فِيهِمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مَّحْضَرٌ ۝ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

تشنه میباشند هر حصه ای حاضر کرده است پس خوانند برایش از این محله پس سا کرد

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذُرٍ ۝ اِنَّا ارسلنا عليهم صيحةً وَاِحِدَةً فَكَانُوا

پس چگونه بود عذابم و بيم داديم بر سر آنکه فرستاديم بر ایشان فریادی واحد پس شدند

كَهَشِيمٍ الْمُجْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ بَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

در هم شکسته خرد ساز و تحقیق اسان کرداينديم قوم را بر اين نيكو ايست رخ بيند گريزه

كَذَّبَتْ قَوْمُ لوطٍ بِالنَّذْرِ ۝ اِنَّا ارسلنا عليهم حاصبًا اِلَّا الْاَل لوطُ

كذب نمودند قوم لوط بيم داديم بر ایشان تنه دادند از آن امر حال لوط

بِحِينَاهُمْ لَيْسَ لَنَا نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ

که گمانت داديم ایشان از امر حق نیت از زود ما همچون پاداش میدهم کسی را که شکر کرد از نعمت و تحقیق

بیزاریان در شومی

بار بابت خواهد

بار بابت خواهد

یعنی قدر بقاوت قبل از جمله شده در این عذاب رسالت سعادت نام نمود

بارداشت بعین حق

بیزاری صاب ز برای بگری

بیزاری از ایشان در روز جزا

باز بجزایم از این نیکو ایست

خطه در این عذاب است از بیزاری نامی از آنجا هستند که در روز جزا با او شکر میدهند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
١٤٤٥

أَنْذَهُمْ بِطُشْنَانًا قَمَارًا وَابِلًا نَذِيرًا ۝ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا

ترسانند نشان از گرفتن مایس محاوره خوردند دریم داوم و تحقیق جواب را نام شدند همایشان پس کردیم

أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝

چشمها نشان پس بختند عذاب را و بیم داوم و تحقیق آمد ایاد ایشان را اول روز عذاب بر سر آمد

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرًا ۝ وَلَقَدْ بَشِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

پس بختند عذاب را و بیم داوم و تحقیق رسان کردیم قرآن را بر اینند پس ایامت می بیند گریزه

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ ۝ كَذَّبُوا يَا يَانَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَا هُمْ

و تحقیق آمد از فرعون را انداز و بگنید نمودند انذار را از همه ایشان پس گرفتیم ایشان را

أَخَذَ عَزِيمٌ مَقْتَدِرًا ۝ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

گرفتیم بجای تو ای کافران شما بهتر از ایانت یا بر شماست ایان ما را

الزُّبُرِ ۝ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۝ سَبَّهْتُمْ أَجْمَعُونَ وَيَقُولُونَ الَّذِينَ

گفتند ما یا میگویند ما یکتا هستیم انتقام شده زود باشد که هر یک داده شود از جمیع در گردانند

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَأَمْرٌ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ

بله قیامت و عذابها نشان و قیامت سخت در برید ما که از هر طرف بر سر شد گناهان آن در راهی

وَسَعِيرٍ ۝ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سِفَرَ ۝ إِنَّا

و ایشان در روز روزی کشیده شوند در آتش بر رویها نشان بختند پس کردن روز جزا هرگز

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلِمَةً بَالْبَصَرِ ۝ وَ

هر چیز را از فریدیم با اندازه و میت امر کرد واحد چون نشان هر کس

لَقَدْ أَهْلَكْنَا شِبَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝

بجفت که با یک گردانیدم ایشان شمارا پس ایامت می بیند گریزه در هر جزئی که درند از آن در کتاب است

وَكُلَّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَظَرٍّ ۝ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَنَاتٍ وَنَهْرٍ ۝ وَمَقْعَدٍ

در صغیره و بیره نوشته شده است بر هر کس که کارانند در اینها و ایضا در مجلس

با اینچرا این بهم داده شود
از جانب من

بیان انداز کرده می شود

یا بری بگردید و مندا

یعنی با این گفته شود که بگنید

یعنی تا همای اعمال

یا در نشانهای با جدول

صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقَدِّرٍ ۝ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

الْاِكْرَامِ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ • بِسَلَّةٍ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ

دعوت پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید میخوابه از او آنگه در امانهاست

وَالْاَرْضِ كُلِّ بَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ • سِنْفِعِ

در بین است همه روزی او در کار است پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید او را

لَكُمْ اَبَاهُ الثَّقَلَانِ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ • نَابِعِشْرَ الْجَنِّ

برای شما ایلانامه نوع پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید اجابت جنم

وَالْاِنْسِ اِنْ اِسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَطْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ

و این اگر نتوانید که بگریزید از اطراف امانها در زمین

فَانْفُذُوا لَنْ تَنْفُذُوا اِلَّا بِسُلْطَانٍ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ •

پس پرواز کنید پرواز نتوانید رفت بجز بسط پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید

بُرْسِيْلٍ عَلَيْكُمْ شَوْاْظٍ مِنْ نَارٍ وَنَحَّاسٍ فَلَائِنَّصْرَانِ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ

سرداده میشود بر شما شعله های آتش و سی که خسته پس دفع نتوانید کرد پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را

نَكَذِبَانِ • فَاِذَا انشَفَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ • فَيَايَا

تنگنیت میکند پس چون خاک چاک کرد آسمان پس شود سکه گوی چمن لوت سرخ پس کدام یک

الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ • فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَلَا جَانٌّ • فَيَايَا

از نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید پس روز قیامت پرسیده نمیشود از گناهش انسان و جن پس کدام یک

الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ • بِعَرَفِ الْجُرْمُونَ بِسِيْمِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي •

نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید شناخته میشوند گنای آنهاست ابله غفالت پس گفته نمیشود مویرهاست

الْاَفْدَامِ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ • هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذَّبُ

و قدمها پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انتخاب کنید اینست و در جی که تنگنیت پروازند

بِهَا الْجُرْمُونَ • يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حِجْمِ اِنٍ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ

از آن گنایهاست میگردند میان آن دو سانه است حوض است جوشن پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را

نَكَذِبَانِ • وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ • فَيَايَا الْاِءِ رَبِّكَانْكَذِبَانِ

تنگنیت میکند و برای کسی که ترسید از مقام پروردگارش در بویست پس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را

بیشتر صفت های نیکو را

بوی غنچه های از آن گنایهاست

کوتاهان
بوی که خوشتر از آن است
کل جان جان او که خوشتر از آن است
باید که طبعی خوشتر از آن است

بیشتر صفت های نیکو را

بوی که خوشتر از آن است
و که در خوشتر از آن است

بوی که خوشتر از آن است
و که در خوشتر از آن است

ذَوَانَا أَفْنَانٍ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِبَانِ ۞

صاحبان انواع پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند در روز قیامت چنانچه که حایر میباشند

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحَانِ ۞ فَيَايَا

پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند در روز قیامت از هر میوه دو صنف پس کدام یک

الآءِ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ مُتَكَيِّنٌ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَاطُهَا مِنْ نَسَبٍ ۞ وَ

نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند بنده زندگالتان در شهرها که استر با آنهاست از دیوار بطریق و

جَنَاتٍ الْجَنَّتَيْنِ ذَانِ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ فِيهِنَّ فَاكِهَاتٌ

چیده شود در دو بهشت نزدیکت پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند در روز قیامت

الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّا مِنَ الْبِطْنِ وَأَلْبَانٍ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا

چشمهاست که من نکرده آنها را استیمن از ایشان در هر چیز پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا

نَكِّدْبَانِ ۞ كَانَتْ هُنَّ الْبَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا

نکند میخند گویا آنها یا قوت و مرواریدند پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا

نَكِّدْبَانِ ۞ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا

نکند میخند ای پادشاه من کیست جز حسنت پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا

نَكِّدْبَانِ ۞ وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٌ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞

نکند میخند و از غیر آن دو بهشت پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند

مُدَّهَا مَنَانٍ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ فِيهِمَا عَيْنَانِ ضَاخَتَانِ

هر دو بسیار رهنده پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند در روز قیامت هر دو در چشمها

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَخَلٌّ ۞ وَرَمَّانٌ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ

پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند در آن دو ناست میوه خال و انار پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند

فِيهِنَّ خَيْرَاتُ حِسَانٍ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي

در آنهاست خیرات حسن پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند حوران پرده نشینند در

الْخِيَامِ ۞ فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا نَكِّدْبَانِ ۞ لَمْ يَطْمِئِنَّا مِنَ الْبِطْنِ وَأَلْبَانٍ ۞ فَيَايَا آلَاءَ

چشمها پس کدام یک از نعمتبار پروردگارتانرا از آنکه میخند من نکرده آنها را استیمن از ایشان در هر چیزی پس کدام یک از نعمتبار

یعنی انواع اشجار
بافتن ۱۲
زوجان
مثل زوخت و غویب
و معروف ۱۱
درین
یعنی در دنیا
بیاوردن
ان
و جنان
یعنی در آخرت
یعنی در هر دو بهشت
می آید از هر دو بهشت
که بر این حدیث نبوی است
سفر علی آورد و در حدیث

درین

رَبِّكُمْ أَنْكِرَ بَابٍ ۝ مِنْكُمْ بَيْنَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرَ وَعَبَقْرِي حَسَانٍ ۝

پارودگان از آن سخن میگویند ۱۰ نکته زندگان است با آنها سخن کار عبور میکند

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَنْكِرَ بَابٍ ۝ بِنَارِكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

پس کدام یک از آنها را یاد کردگان از آن سخن میگویند اسمره نام بود که است نه صاحب برزی و در آن است

سُورَةُ الْوَاقِعَاتِ وَنِعْمَ آيَاتُهَا وَمَا يَكْتُمُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لَوْقِعِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۝ إِذَا

و هر که وقوع آید است وقوع آمدنی است در دو بخش را نماند کننده کند است بعد خوانند و قتر

رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۝

که حرکت داده شود زمین حرکت آوردن سخت در هم شکسته ریزه ریزه کرده شود ریزه ریزه آمدنی پس با است پر از کوزه

وَكَانَتْ أَسْوَابًا كَثِيرًا ۝ فَاَصْحَابُ الْمَمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَمَنَةِ ۝ وَ

و با است صاف ساکنان پس این جانب است و این جانب است

أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝

این جانب است چه این جانب است و پیشتر که پیشتر پیش روانند

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ ثَلَاثَةٌ مِنْ الْأُولَىٰ وَفَلَيْدٌ

انها اند نزدیک شوندگان در بهترینها ناز و نعمتند کرده ای از پیشتر است و فیلد

مِنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۝ مِنْكُمْ بَيْنَ عَلَيْهِمْ مَنَابِلِينَ ۝

از پیشتر است بر سرها از آن وجود ۱۰ نکته زندگان بر آنها دور در پیشتر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۝ بَاكُوبٍ وَأَبَارِقٍ وَكَاسٍ مِنْ

میکردند بر ایشان پس است حادو شده اند و میزنند که با قدها در بر آنها و کاس از آن

مَعِينٍ ۝ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۝ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَخْتارُونَ ۝

شرب جاری سر بر آورده شوند از آن و نه از خود آوردند و میوه از آنچه اختیار کنند

عقبتی
نورین بطین صحیح و با کشته اند
عقوبت عمرب و زینب
اینها فاسد خبر از آن است
در فاسد کفر و کفر است
نابین از فاسد کفر است

در جمیع این روایت از حضرت است
که کور است که اگر کور است
نخواه محتاج شود در روایت
روایت از حضرت صادق است
در زمان از حضرت صادق است
و سخن در وقت از حضرت صادق است
هر که بود باشد از حضرت صادق است

این روایت است
بر وقت اول زوال زمین کور است
نه سخن تا بهیم الله بقدره در روایت
خافه رانند
بعضی از بعضی است
میکردند با کور است
زیر است

با سخن فکاح
بعضی از بعضی است

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word 'نقار' (Niqar) and other illegible script.

وَلِحِمِّ طَبَرٍ مِمَّا بَشَنَهُمْ ^ط وَحَوْرَ عَيْنٍ ^{لا} كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ^و
 وَتَوَشَّحَتْ مِنْهَا رُؤُوسُهُمْ ^و وَحَوْرَ عَيْنٍ ^{لا} كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ^و
 جَزَاءً مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^ط لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا الْأَفْيِدَا ^{لا}
 يَأْتِيهَا سَبٌّ وَلَا يُؤْمِرُ بِهَا كَسِيرٌ ^ط يَمِينُونَ ^{لا} لَوْنٍ ^{لا} وَنَهَى السَّمْعَ وَدُنِيَ السَّمْعُ مَا كَفَرُوا ^{لا}
 سَلَامًا سَلَامًا ^ط وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ^{لا} مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ^ط فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ^ط
 سَلَامٍ سَلَامٍ ^ط وَيَارِئُ الْجَانِبِ ^ط رِجَّتْ ^ط وَيَارِئُ الْجَانِبِ ^ط رِجَّتْ ^ط فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ^ط
 وَطَلْحٍ مَنضُودٍ ^{لا} وَظِلِّ مَمْدُودٍ ^ط وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ^{لا} وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ^ط
 بَارِبٍ ^ط مَسْكُوبٍ ^ط وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ^ط بَارِبٍ ^ط مَسْكُوبٍ ^ط وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ^ط
 لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ^{لا} وَفَرَسٍ مَرْفُوعَةٍ ^ط إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ^ط
 أَن كَسَنَهُنَّ لُحْيًا ^ط وَنَهَى السَّمْعَ ^ط وَنَهَى السَّمْعَ ^ط وَنَهَى السَّمْعَ ^ط
 فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ^{لا} عُرُبًا أَتْرَابًا ^{لا} لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ^ط ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ^ط
 كَيْلَ دَانِيئِيلَ ^ط شَقِيقَةٌ ^ط تَوَخَّضَتْ ^ط بِرَأْسِهَا ^ط لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ^ط
 وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ^ط وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ^ط مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ^ط فِي سَمُومٍ ^ط
 وَأَرِيشِيَّاتٍ ^ط وَيَارِئُ الْجَانِبِ ^ط جِدَارِيَّاتٍ ^ط فِي سَمُومٍ ^ط
 وَظِلِّ مَمْدُودٍ ^ط لَابَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ^ط إِنَّهُمْ كَانُوا أَفْئِدَةً ^ط
 فِي سَمُومٍ ^ط وَسَيَاةً ^ط أَرْدُو ^ط سَيَاةً ^ط أَرْدُو ^ط سَيَاةً ^ط
 مُّتَرَفِينَ ^ط وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ^ط وَكَانُوا يَقُولُونَ ^ط لَا عِزَّ ^ط
 وَتَمَتَّتْ ^ط دِينَهُمْ ^ط وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ^ط وَكَانُوا يَقُولُونَ ^ط لَا عِزَّ ^ط
 مِنَّا وَكَانُوا زَبَابًا وَعِظَامًا ^ط إِنَّا لَمُبْعُوثُونَ ^ط أَوْ آبَاءُ أَوْ نَا الْأَوَّلُونَ ^ط قُلْ ^ط
 بَيْرُومٍ ^ط وَبُرُومٍ ^ط حَاكٍ ^ط أَسْمَاءٍ ^ط بَيْرُومٍ ^ط وَبُرُومٍ ^ط حَاكٍ ^ط أَسْمَاءٍ ^ط
 إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ^ط لَجَمْعَةٌ ^ط عَلَى مِيقَاتٍ ^ط يَوْمَ مَعْلُومٍ ^ط ثُمَّ ^ط
 بَيْرُومٍ ^ط وَبُرُومٍ ^ط حَاكٍ ^ط أَسْمَاءٍ ^ط بَيْرُومٍ ^ط وَبُرُومٍ ^ط حَاكٍ ^ط أَسْمَاءٍ ^ط
 إِنَّكُمْ إِلَيْهَا تَصَالُونَ ^ط الْمَكْدُونِ ^ط لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ ^ط مِنْ زُقُومٍ ^ط
 مَرْزُومٍ ^ط وَبُرُومٍ ^ط حَاكٍ ^ط أَسْمَاءٍ ^ط بَيْرُومٍ ^ط وَبُرُومٍ ^ط حَاكٍ ^ط أَسْمَاءٍ ^ط

Vertical marginal notes on the right side of the page, including the word 'سكوب' (Sakub) and other illegible script.

Small handwritten note on the left margin.

Handwritten note at the bottom left corner of the page.

الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي

اول و آخر و ظاهر و باطن و اوست ب همه چیز دان اوست آینه

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ط

آینه اسمانها و زمین را در شش روز پس استوی بر عرش

بَعَلَّمَ مَا بَلَغَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ

میداند در آنچه خود در زمین و آنچه بر آید از آن و آنچه زو میفرستد از اسمان و آنچه بالا میرود

فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ لَّهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ

در آن داد با شماست هر جا باشید و خدا با آنچه میکنید بصیرت مراوردست با شما بر اسمانها

وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَرْجِعُ الْأُمُورَ ه بَوَّجَ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَبَوَّجَ النَّهَارَ

در زمین و بخدا برگردانیده میشود امر و در حق آورد شب را در روز و در حق آورد روز را

فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ا اٰمِنُو بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفِقُوْا

در شب و اوست دانای ذرات سینها ایمان آید بخدا و رسولش و انفاق نمائید

مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ فَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا مِنْ اٰجْرِكُمْ ط

از آنچه گردانید شما را عقیقه گرداننده شده در آن پس ایمان آید و در روز شما و انفاق نمودن مراورد

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ بَدَعُوْكُمْ لِيُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ

و حجت مر شما که ایمان آید بخدا و رسول میجو از شما را که ایمان آید برورد کافران و محسنان است

مِثْقَالَ حَبِّ خَمِيْرٍ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ه هُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهِ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

همان از شما اگر شنیدید ایمان آید کافران اوست آینه زو میفرستد بر بنده اش ایتمار و آنچه

لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرْؤُفٌ رَّحِيْمٌ وَمَا

تا بردن بر دشمنان را از تاریکیها بنور و بدر که حد است بشما هر چینه مهر است رحم و رحمت

لَكُمْ اَلَا تَشْفِقُوْنَ اِنِ سَبَّلَ اللّٰهُ وِلْيَةً مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ لَيَسُوْبَنِي

مر شما را که انفاق کنید در راه خدا و بر خدا است میراث اسمانها و زمین بر اوست

مِنْكُمْ مِّنْ اَنْفُوسٍ مِّنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَدْ اَوْلَيْتُكَ اَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ

از شما آینه انفاق کردن پیش از فتح و کارزار نمود انفاق اعظم از اینها

*سخنهای
یعنی آنچه بود است
از شما داده است
تا میراث شود از است
خواهد دادند*

*ایستقامت
یعنی نصیب از آن
و سخن از است آن*

*یعنی
سخنهای*

انْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَفَانَلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

انفاق آید از بعد و کارزار نمودند و تیرا بر او عدو دادند و کوهی و خدا با آنچه میکنند

خَيْرٌ مِّنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ فَرْضًا حَسَنًا فَبِضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ

آگاهست بکسیت گفته و امر در خدا را می بیند پس باده کرد از ابرایش و باشد بر او

كَرِيمٌ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَسَعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ

بودند روزی که به پیش نمودند با ایمان و زنان با ایمان را که می ستایند نورشان میماند در پیش

بِأَيْمَانِهِمْ بُشْرًا لَّهُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ مَّجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

و جانب ایشان امروز استیسا میست که می رود از زیرهاش نهرها جاودانانند

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا

است این کسب بیا بی عظیم روزی که گویند مردان با باغ و زنان با باغ و مردان که ایمان آوردند

انظروا فإنا نفخس من نوركم فبلا أرجعوا ورأه كره فالتمسوا نورا فاضرب

نظر کنید ما با شماست تا ما از نور شما گرفته شد که بر آید بفقاهان پس بگویند نور پس شدیم

ببينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب

میباشند در دیوار که مراد است باطنش در دست رحمت و ظاهرش از پیش است عذاب

بنادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم فتنتم أنفسكم و

بر گفتند ایشان را که ما نبودیم با شما گویند آری ولیکن شما فریفتند خودتان را و

تربصم و ارنبم و غرناكم الأما نجي حتى جاء أمر الله و غرناكم بالله

انتظار بر آید و شد او برید و نفیقت شما را از شما تا آمد امر خدا و فریب داد شما را بخدا

الغرور فاليوم لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا ما يؤنكم

در پی بنده پس از روز گرفته شود از شما عدالت و نه از آنان که کافرند تا نگاه شماست

النار هي مولكم و بئس المصير ألم بان للذين آمنوا أن تخشع قلوبهم

است این است اولیت شما و بد است این است اولیت ایاز سید وقت مران از آن ایمان است که نرم شود در حال

لذكر الله و ما نزل من الحق و لا يكونوا كَالَّذِينَ آوَنُوا الْمَكَّابَ مِنْ قَبْلُ

بر از خدا و آنچه نازل شد از حق و بنا جنت نمایند داده شدند کتاب را از پیش

بسیار است از ایشان

یک کسب عظیم

یعنی در روز قیامت رحمت و در روز عذابت و در روز عظیم

در فتنه آمدن خدا

یعنی نشان مصیبت

الغرور یعنی کلاه کرم و غول آبی

شمار است غرور و غول آبی

بر کلاه کرم و غول آبی

و در کلاه کرم

فقد

*و لا يكونوا كَالَّذِينَ آوَنُوا الْمَكَّابَ مِنْ قَبْلُ
یعنی آنانی که پیش از این در کلاه کرم و غول آبی
نشان مصیبت و غول آبی
شمار است غرور و غول آبی
بر کلاه کرم و غول آبی
و در کلاه کرم
فقد*

فقال

الامر
را بیا علیکم باین
کتاب است و هر
کس در این کتاب
توجه کند

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ • اَعْلَمُوا أَنَّ

پس دراز شد بر ایشان زمان پس سخت شد دلهایشان و بسیار از ایشانند فاسقند بدانند بر سر

اللَّهُ يَجِيءُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا فَدَبِّتًا لَكُمْ الْأَبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ •

خدا ازنده میگرداند زمین بعد از موت آنرا دبتت است که در میان شما آنها را باشد که شما در این بعد

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يضاعِفُهُمْ

برستی است در آن که صدقه دادند و زمانه آن صدقه دادند و وام دادند خدا را و احمی میگردد زیاد میکند بر ایشان

وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ • وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

در راست است که هر کس بگردد و ایمان آوردند بخدا و رسلش آنها اند الهی صدق است

وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

و شهادت نزد پروردگارشان بر ایشانست اجورشان و نورشان و اولاد که کافرانند و کذب میکنند

بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ • اَعْلَمُوا أَنَّ الْحَبْوَةَ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَطُورٌ

اینها مارا اندازند نیز دورج بدانند در رشته زندگانی دنیا بازیست و کار بیهوده

زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَشَلْ غَيْثٍ عَجَبٍ

اینش زینت و تافخر بین ایشان و دلف بسیار در امورشان و اولادشان چمن شکر باران است که شگفت

الْكُفَّارِ بِنَانِهِ يُثْرِبِهِمْ فَرَنَهُ مُصْفَرًّا تُمْ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ

کفار را ستمش پس خندند و پس از او زرد شده پس خود در هم کشند زره زره در اوت

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَبْوَةُ الدُّنْيَا إِلَّا

و عذاب سخت و دامتش از خدا و خشنود دیت زندگانی دنیا جز

مَنَاعُ الْعُرُورِ • سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ

مانع فریب پیشتر گرید بوس امرش از پروردگارتان و جنتی که عرض آن چمن عود

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ

آسمان و زمین است آماده کرده است برای آنکه ایمان آوردند بخدا و رسلش این فضل خدا

يُؤْتِيهِ مِنْ شِئَاءٍ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ • مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ

مندی که میجوهر و هدایت صاحب فضل عظیم را سبب هیچ مصیبتی در

المصدقين
در اینجا الضامین
بمعنی فعل امر اعطيت
عند فعل امر اعطيت
واقع شده است
کتاب فصح القرآن
و اینها از کلمات
عربی است
بمعنی عود
طبیعی است
صداقت خود را
درست است

بمعنی ای دولت خدا
زمان بر داران

السماء
بمعنی عرض
در اینجا الضامین
بمعنی عود
طبیعی است
صداقت خود را
درست است

بمعنی ای دولت خدا
زمان بر داران

يَصِلُونَهَا فَيَنْتَسِلُ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمْ فَلَا تَنجُوا

که در می آیند در دست پس است که با بر داشت ای ایمنه ایمان آوردید چنانچه راز گویند باسم پس راز گویند

بِالْإِيمَةِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنجُوا بِاللَّيْرِ وَالنَّفْوَى

بدر و دشمنی و دشمنی راز راز گویند بخوبی و غیره کار کرد

اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ إِنَّمَا الْجَحْمِيُّ مِنَ الشَّيْطَانِ لِحَزَنِ

بیزاری سیرند از خدا که برایش حشر کرده خواهند شد خویش نیست که راز گفتن از شیطان است تا عملن سازد

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بَضَارَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

اینها که ایمان آوردند و نیست ضرر رساننده ایشان چیزی مگر با اذن خدا و بر خدا پس توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقَسَّجُوا فِي الْمَجَالِسِ فَاصْبِرُوا

مؤمنان ای ایمنه ایمان آوردید چون گفته شود بر شما که جاوید کنید در مجلس پس جاوید

بِقَسْحِ اللَّهِ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا بِرَفْعِ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا

که جاوید کنید خدا را بر شما و چون گفته شود که خیزید پس برخیزید تا بلند گردانید خدا ایمنه ایمان آوردید

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَا

از شما و دانسته داده شدند علم بر شما و خدا با آنچه میکنید اکامت است

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مَوَّابِينَ بَدَىٰ جُؤَيْكُمُ

ایها ایمنه ایمان آوردید چون راز گویند با رسول پس مقدم دارید میان دست رازتان

صَدَقَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ يَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

صدقرا اینست بر شما و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدتر که خدا آمرزنده رحیم است

وَإِشْفَقْتُمْ أَن تُفَدِّمُوا بَيْنَ بَدَىٰ جُؤَيْكُمْ صَدَقَاتٍ فَاذْلَمْتُمْ تَفَعَّلُوا

ایترسیدید که مقدم دارید میان دست راز گفتن صدقهارا پس چون نزدیک

وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و بدرفت بود خدا از شما پس بپارید نماز را و بدهید زکوة را و اطاعت نمائید خدا و رسولش

وَاللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

و خدا اکامت با آنچه میکنید ایمنه ایمان آوردید دوست گرفتند آدمی که غضب کرد خدا بر ایشان

من الشیطان
این شیطان است
نفسی است از اسم
خداوند تعالی و تقویت

بِقَسْحِ اللَّهِ
بسیج انداختن در دست
و جلیس شدن در مجلس
بجا و در جایگاه

بِقَسْحِ اللَّهِ
بسیج انداختن در دست
خدا و رسول و خصم
علا و ای از فضل
ارغبت بر تبه است

بِقَسْحِ اللَّهِ
بسیج انداختن در دست
در طریق میان و میان بدست
گرفتند از گفتن از صاحب حضرت
ایضا از آنکه در دست از آنکه
که در بنا کرد دست در دست
گرفتند بر دست در دست

بِقَسْحِ اللَّهِ
بسیج انداختن در دست
بسیج انداختن در دست

فَأَمَّا عَلَىٰ صَوْلَهَا فَيَاذَنُ اللَّهُ وَلِيخْرِي الفاسقين ﴿٥٠﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ

اینستاده بر اهل بیت پس بود باذن خدا و تا جز او در فاسقان را و آنچه را باز گردانند خدا

عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ

بر رسولش از ایشان پس تا خشت برکت استی و نه شتر و لیکن خدا

بُسَاطٍ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ بَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ

سقط میدهد بر رسولش را بر آنچه بخواهد و حدت بر همه چیز توان آنچه را باز گردانند خدا

رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْفَرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

رسولش از بیت قرنها پس بر اعداست و بر رسول و بر صاحب تربت و یتیمان

وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ لَكَيْلَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا

میکنند و این سبب ناموده باشد در موت مسانه غنیا از شما و آنچه

أَنْتُمْ الرُّسُلُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ وَأَنْتُمْ أَلْفَاظُ

و ادشمارا رسول پس بگردید و آنچه نمی کرد شمار از این پس از اینست و دیگر از خدا

اللَّهِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ

خدا تربت عقوبت بر آن محتاجان مهاجرت ایشان بود کرده شدید از

دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَ

دیارتان را امواتان همچو مذ قصه از خدا و خشنودن و ایدر میکنند خدا و

رَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٥٣﴾ وَالَّذِينَ ثَبَتُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ

رسولش را آنها اند آنها صادقان و امانت طاقه ساختند در ایدر و ایدر

مِنْ بَنِيهِمْ مَحْبُوبُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً

پیش از ایشان دوست میدارند پس را که مهاجرت نمود بسواش از غیر اینند در ششمان اعتدال

مِمَّا أَوْتُوا وَيُبُذَرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ

از آنچه داده شده در زمینند بر خود ایشان را که باشد ایشان احتیاج و آنکه نمیشود

شَيْخَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٤﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ

از این نقش پس آنها اند آنها را ستمکاران و امانت اند از بعد ایشان خواهند

یعنی بدون کارزار

*بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است*

*بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است*

*بعضی از اینها را که در این است
بعضی از اینها را که در این است*

العالمين ﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ

عالمیان این باشد عاقبت هر دو این باشد که در آتش جاودانانند و اینست جزا

الظالمين ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَسْطَرُ نَفْسٍ مَا قَدَّمَتْ

سنگاهان ای ای کسانی که ایمان آورده اید بپرسید از خدا و باید که تسکون نفس که پیش از ستاد

لِعَدُوِّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

بر اردو و بپرسید از خدا بدتر که خدا است با آنچه میکنند و بیست چیزند آنکه

نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿لَا يَسْتَوِي

زادش نمودند و این را مگر دانید ایشانرا خودشانرا از خدا انداخته اند فاسقان کجاست نیستند

أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿لَوْ

هر است در است بهشت است بهشت ایشان کجا میایند اگر

أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

فرد ستاده بودیم بر این راه بر کوهی بر آینه دیده بود از آفرینش خائف جزده از ترس خدا

وَنِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَضِرَ بِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي

داین مثلها بیستم بر هر مردمان باشد که ایشان فکر کنند اوست خدا که

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿هُوَ اللَّهُ

بیت الهی بر او دانای پنهان و آشکار است اوست بگشاید هر چه اوست خدا

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَمْلِكُ الْفُدُوسِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيَّمِ الْعَزِيمِ

که نیت الهی جز او یادشاه پاک بر از نفس امین گرداننده تمهیدات عزیز

الْبَجَارِ الْمَكْبُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

سبط دارنده بزرگوار است و این را بگوید خدا را از آنچه شریف میسازد اوست خدا از نمیده بدیدارنده

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

صورت بخت مراد است نامها نیکو پس میسند بر او را که در اسمها و زمین است و او

عِشْرَةَ مِائَةٍ وَكَلِمَةً

العزیز الحكيم عِشْرَةَ مِائَةٍ وَكَلِمَةً

*فانهم
فوقه استغفرت بقره
فوقه استغفرت بقره
فوقه استغفرت بقره*

الَّذِينَ تَوَدَّوْنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَاهِدُوْنَ فِي سَبِيْلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ

پرورد ایمان آورده باشید بخدا در کوشش و جهاد نیکو کرده باشید در راه خدا بمالهایتان

وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ بَعَفَر لَّكُمْ ذُنُوبِكُمْ

و لغوهایتان نیز بهتر است بر شما اگر میبیند که بدانید می ارزود در شمارا گناهانتان

وَيُدْخِلِكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ

و در آنجا میزدند شما در بهترینها که برود از زیر آنها نهرها و مسکنهای پاکیزه در شهرها

عَدْنٍ ذَلِكُمُ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَآخِرِيْ حُبُّنَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ

عبارت افتاد در این است که بسیار عظیم و دیگری که دوست بیداروش نصرت از خدا و فتح

قَرِيْبٌ وَبَشِيْرٌ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ

نزدیک و بشارت مومنان را ای کسانی که ایمان آورده باشید ما و خدا

كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْثَمَ لِلْحَوَارِيِّيْنَ مِنْ أَنْصَارِيْ إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

همین گفت عیسی بن مرثم مرحومین را که گیت انصار یعنی ما گفتند حواریون

يَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَاَمْنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ

که ما ایم انصار خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِيْنَ

پس یار کردیم او را که ایمان آوردند بر دشمنان آنها پس گردیدند غالبان

سورة الجمعة احدى عشر ايت و هي مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا بخوانید مهربان

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ

بسم محمد مرقد را که در آسمانهاست و آنچه در زمین است از پادشاه پاک عزیز

الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ

عظیم اوست آنکه برانجا در امتها رسولی را از ایشان میخواند برایشان آیاتش را

مثل شرح کلام

در تفسیر این آیه که در این آیه آمده است که ای کسانی که ایمان آورده باشید ما و خدا کما قال عیسی بن مرثم مرحومین را که گیت انصار یعنی ما گفتند حواریون یعنی تکیه بر خداوند است و کفر طائفة من بنی اسرائیل و کفر طائفة کما ایم انصار خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی پس یار کردیم او را که ایمان آوردند بر دشمنان آنها پس گردیدند غالبان

بسیار باشد که شما استکار شوید و چون میزند تجارتی با او متفق شده میرود و بر او و او میگردانند
فاما قلم ما عند الله خبر من الله و من التجارة و الله خبر الرازقین
استاده بخواهد نزد خدمت بهرست از او و از تجارت و خدمت بهتر است و در حدیث

كثيرا لعلمكم نفلون و اذار او اجارة او هو انفضوا اليها وتركوك

فاما قلم ما عند الله خبر من الله و من التجارة و الله خبر الرازقین

سورة المنافقون احدی عشره آیت و هی مدنیة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ فَاَلْوَا شَهِدْ اِنَّكَ لِرَسُولِ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ یَعْلَمُ اَنَّكَ

لِرَسُولِهِ وَ اللّٰهُ یَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقِیْنَ لَكَاذِبُونَ اِخْتَدُوا اَیْمَانَهُمْ

جَنَّةً فَوَّضُوا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا یَعْمَلُونَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَاَطْبَعَ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا یَفْقَهُوْنَ وَاِذَا رَاٰنَهُمْ نَجَّیْكَ

اَجْسَامَهُمْ وَاِنْ یَقُولُوْا سَمِعْنَا لِقَوْلِهِمْ كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مِّنْ دَابَّوْنَ

كُلَّ صِحَّةٍ عَلَیْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاَحْذَرْهُمْ فَاِنَّكُمْ اِلٰی اللّٰهِ اَنْتُمْ تَكُوْنُونَ وَاِذَا

قَالَ لَهُمْ نَعَا لَوْ اَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّ اَوْ اَرُوْهُمْ وَاِنَّهُمْ یَصِدُوْنَ

وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ سَوَاءٌ عَلَیْهِمْ اَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

در جمع الباء و در سبب از سبب است
که اگر کسی از سوره منافقین را بخواند
از تقاضا ۱۱
مشق است که در سال
رسول سلفان بنی المصطفی
از تقاضا مسلمان شدن
بنی از کن عبد الله بن ابی
دختر روانی از دوران
عبد المصطفی از سال
از تقاضا تقاضای اهل
شده از حضرت رسول
بر آن که از آن که از آن
من منافقین که کذب
که در آن وقت حضور
و سوزنا در آن وقت
تو از آن که در آن وقت
و کلام
بمعنی از جن علی بر روی
فریادی که بر می آید
آنکه مصیبتی خواهد بود
که بر آن دل
خواهند
قالتم الله
بمعنی ملک گردان و بعد
آنسان را خداوند
توسیع

بسیار باشد که شما استکار شوید و چون میزند تجارتی با او متفق شده میرود و بر او و او میگردانند

بسیار باشد که شما استکار شوید و چون میزند تجارتی با او متفق شده میرود و بر او و او میگردانند

لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ

که خواهی ازین صراط مستقیم را بر سر که خدا هدایت میکند کرده فاسق است ایشان را

يَقُولُونَ لَا تَنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا إِلَيْهِ خَزَائِنُ

که میگویند انفاق نکنید بر آنچه نزد رسول خداست تا متفق شوند و مرصداست خزانه

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ هُمُ الَّذِينَ

ایمانها در زمین و لیکن منافقان می فهمند میگویند اگر باز کردیم

رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ

بگویند و بر ما بر میگردانند خواهی که در عین زاری از آنجا دلیل ترا و در خداست عزت و مروت

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَا يَعْلَمُونَ نِهَايَةَ الْمَنَاقِبِ الَّذِينَ آمَنُوا

و در مومنان و لیکن منافقان نمیدانند آنست که ایمان اوردند نام

أُولَادِكُمْ وَلَا أَوْلَادِكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ

فانظر که از شمار اموات و اولاد و از ذکر خدا و آنچه کند از اینها اند

هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

انهار با یقین و انفاق نماید از آنچه دور و دشت از ایشان است از آنچه اید چنانچه در هر

فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكْرَمُ الصَّالِحِينَ

بسی گوید پروردگاری من چرا با من تا نزدیکی تا مدتی نزدیک پس صدقه بدم و بزرگ از صالحان

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و باز پس نخواهد تا نفسی چون اید اجلش و خدا اگاهست با آنچه میکنند

سُورَةُ النَّعِيمِ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَاتٍ وَمِنْ مَكِّيَّةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا که بخندد به هر چه

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْإِحْدَادُ وَهُوَ

سبحان خدا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است بر او باد است و او است ساین و او

*از نور الاعمال و معنی این آیه است
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که
چون از سوره نعام خواند از روز قیامت
باشد شفیع از روز قیامت
و گوید که هر که از سوره نعام بخواند
در روز قیامت بر او در حدیث
و در حدیثی که از او روایت شده است
فانظر*

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنًا وَ

بر همه چیز توانا است آنکه آفرید شما را پس بعضی از شما کافر است و بعضی از شما مؤمن

اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَمْدِ وَصُورَكُمْ

خدا با آنچه میکند بیناست آنچه در آسمانها و زمین را بختی و صورت داد شما

فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ۝ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس نیکو آفرید صورتها را و او است بازگشت میداند آنچه در آسمانهاست و زمین است

وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ

و میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار میکنید و خدا داناست بدت سینهها

يَأْتِكُمْ بِنُورٍ كَانُوا فِي الظُّلُمَاتِ لَا يَرَوْنَ نُورًا ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

سازد شما را چیزی را نوری که آنها در تاریکی بودند و کسانی که کفر کردند از پیشتر ایشانند و عذاب است

أَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ بَأَنَّ كَانَتْ نَائِمِينَ رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا لَأَكْفُرُوا

ببرود آنست که این بود اندیش از رسولان ایشان پس بگفتند ای انسانها هرگز

فَكَفَرُوا وَاتَّكَفَرُوا ۝ وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا

پس کافر شدند و در تکبر شدند و بی نیازند خدا و خداست بی نیاز ستوده کار کرده اند آنها که کافر شدند

أَنَّ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ لِي رَسُولًا ۝ نَحْنُ نَكْفُرُ بِاللَّهِ وَنَكْفُرُ بِالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ ۝ وَذَلِكَ عَلَىٰ

که بر آنچه خود استند هرگز بعبار و رسول در کار خود که هرگز آنچه نخواهند پس هرگز خود را آنچه که کافرند و کافرند

اللَّهُ لِبَاطِلٍ ۝ فَاٰمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَأَلَّهُ هُمَا

خداست ایسان پس ایمان آردند بخدا و رسولش و آن نور را که نازل کردیم و خدا را آنچه

تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۝ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّعَابِينِ ۝ وَمَنْ

میکند آگاه است روزی که فراهم آرد شما را برای روز است روز معیبت آردن بندگان

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلُ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

ایمان آرد بخدا و کند کارها را شایسته در میکند تا آنکه از او بدباهش و در آنجا میرود او در آنجا

مُخْرَجٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۝ أَلَمْ أَذْكُرْ الْقُورَ الْعَظِيمَ

که میرود از زیر آنها نهرها جاد در آنجا است که میماند عظیم

معنی قرآن
والتور
این نور در اصول کافی است
از امام محمد باقر
در امام حسین کاظم
بنام امیر
شده
التعابین
یعنی معیبت کردن عمل است
عمل در روز را و معنی
ظاهر شدن جن از
پناه تحصیل کردن
یعنی برکت
نزد خداست

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا

وایمانه کافر شدند و کذب نمودند آیات ما را آنها اند

وَيَسُئُ الْمَصِيرَ ۗ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ

و بدست بازگشت رسید پیش نصیحتی که بآید خدا و آنکه ایمان آورد و بگردد

بِهَدْيِ قَلْبِهِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

به هدایت میکند دلش را و هدایت بجهت پیروان او و اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید رسول

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

پس اگر روگردانید پس نیست بر رسول ما مگر رسانیدن اخبار خداست ای جز او

وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْزِعُوا مِنَ الرِّجَالِ

و بر خدا پس توکل کنید مؤمنان ای کسانی که ایمان آوردند بیرون از کمر و زین

وَأَوْلَادِكُمْ وَعُدُوَّكُمْ وَأَلْفَاقُكُمْ فَأَحْذَرُوا هَمَّهُمْ ۖ وَإِنْ تَعَفَّوْا تَصَفَّوْا ۖ إِنَّ اللَّهَ

و فرزندان شما دشمنان شما را پس و ضد بشید از ایشان و اگر عفو نمائید و در گذر کنید و عفو کنید

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ

امروزه رحیم جزئی نیست که اموات شما و اولاد شما بدانند و ضد است در پیش پای او

عَظِيمٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا

عظیم پس بپرسید از خدا آنچه نتوانید و بشنوید و اطاعت نمائید و انفاق کنید

لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ أَنْ تَقْرَبُوا

بیار خودتان و آنچه نزدیک است از نفسش پس ای آنها اند آنها را استکار است اگر در آن

اللَّهُ فَرَضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَكُمْ وَيُغْفَرُ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝

خدا را دایمی میکند زیاده میکند از آن بر شما و می آموزد شما را و خداست سپاس دانه ما

سُبْحَانَ الْمَلَأَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ مَعَهُ عِشْرُونَ مَلَكًا عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دانا عزیز و شهادت عزیز حکیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدا را بخشنده مهربان

جهت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِأَيِّهَا

سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا نَضَّارُوهُنَّ لِنُضَبِفُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ

ساکن شدید از وجودشان و از آنکه نضادند آنها را که تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان

جَمِيلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَبْضِعْنَ جَمَلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ

جمله ای نیکو کنید بر ایشان تا بچهند جملت ترا پس اگر شیر دهند بر شما پس بپوشید آنها را

أَجُورَهُنَّ وَأَتْمِرُوا بِنِكْمٍ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمُ فَسَرِّضُوا لَهُ

اجورهای ترا و نسیان بپوشید بیا خود بخوبی و اگر متعاضد نماید پس جوهر داد شیر او را

أُخْرَىٰ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْسِقْ

از دیگری باید که اتفاق کند صاحب وسعت از وسعتش و کسی که تنگ شده بر او رزقش را بپوشد

مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفِي اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا أَنهَا سَجَعَلُ اللَّهُ

از آنچه دادش خدا تکلیف نکند خدا نفسی را جز آنچه داد از او خواهر گردانند خدا

بَعْدَ عَسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قُرْبَىٰ عَثَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ

بعد از دشواری آسانی را و بسیار است که سرگشته گرد از امر پروردگارش در گولاش

فَمَا سَبَّنَا هِيَ إِحْسَابًا بِأَشْهَادٍ وَعَدَّبْنَا هِيَ عَذَابًا بَانِكْرًا ۝ فَذَاقُوا

پس حساب کردیم از آنرا حسابی سخت و عذاب نمودیمش عذابی رشت پس حشید

وَبَالَ أَمْرَهَا وَكَانَ عَائِبَةً أَمْرًا خُسْرًا ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا

بدر عاقبت کارش و باشد انجام کارش زاری آماده کرد خدا برای ایشان عذابی

شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ

سخت پس بپوشید از خدا صاحبان خود را آنرا ایما از رویه یعنی خود را خدا

إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ

بوستنما ذکر را رسولی که بخواند بر شما آیاتهای خدا را که در صحت تا برود

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظَّالِمَاتِ إِلَى التَّوْرِ وَمَنْ

آنرا که ایمان آوردند کارهای نیکو را از آنجا که بوسه لوزا دانند

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلُ الصَّالِحَاتِ بَدَّخَلَهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

ایمان می آورد خدا و بیکند کار خوب در طریقی بچندش در برشتهای که برود از زیر آنها لوزا

در آیه ۱۰۱
تفسیر
یعنی برادر او دادن بیاد
در شیر دادن یا
گرفتن اجرت
کم

تفسیر
یعنی بپوشد بر او
از اتفاق کند

مع
معنی بپوشد بر او
از اتفاق کند

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِذْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ

خالدینان را در آنجا همیشه بحقیق میگردانند خدا بر ایشان روزی را خدمت آنکه آنست بوقت

سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

اسما را در زمین است مثل آنها زوی اید امر میان آنها تا بیند بدتر که خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ فَدَا حَاطِبِ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بر همه چیز توانا بدتر که خدا بحقیق لعاط نمود همه چیز از همه علم

سُورَةُ التَّحْمِيمِ اثْنَا عَشَرَ آيَةً وَبِئْسَ مَدِينَةٌ

لَيْسَ بِهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

بسم خدا که بخوانید مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۝

ای نبی چرا حرام میکنی آنچه حلال کرد خدا بر تو میجو خوشنودر حقها میت راو

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ فَدَفَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ فِجْلَةَ أَيْمَانِكُمْ ۝ وَاللَّهُ مُوَلِّكُم

خدا امر زنده رحیم است بحقیق قرار داد خدا بر شما امر بجهت حلال بودن سوگندها شما و خدا

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَإِذَا سَأَرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا

داود دانای حکیم و حکما میگفت که منی به بعضی از او حش سخن نیست چون

نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۝ وَإِعْرَاضَ عَنْ بَعْضِ فَلَمَّا

خبر داد بان و اطلاع داد او را خدا بر آنست بیان کرد بعضی را عرض نمود از بعضی سخن چون

نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنَ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي اللَّهُ ۝ إِنَّ شَوْبًا

خبر دادش بان گفت که خبر داد مرا این گفت خبر داد مرا خدا و انای آگاه اگر گویند بخدا

إِلَى اللَّهِ فَدَصَعَتْ فُلُوبُهَا ۝ وَإِنْ تَظَاهَرَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مُوَلِّكُم

بخدا سخن بحقیق که گفت دلها شما درنا و اگر هم میت توید بر او سخن بدتر که خدمت او است

وَجِبْرَيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝ عَسَىٰ

و جبرئیل و صالح مؤمنان و ملائکه اند بعد از آنست نرسوین ستاید

Handwritten marginal notes in Arabic script, including commentary and additional verses.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including commentary and additional verses.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including commentary and additional verses.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including commentary and additional verses.

رَبَّهُ أَنْ طَلَّقَكَ أَنْ يُدْلَهُ أَوْ جَاخِرًا مِنْكُمْ مُؤْمِنًا

بروردگارش اگر طلاق در شمارا که عوض دهد اورا جعفر تا بهتر از شما زانی با اسلام زانی نامها

فَانِيَابٍ نَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيَّابٍ وَأَبْكَارًا يَا أَيُّهَا

زانی اطاعت نما بنده زانی توبه کند زمانه عباد کنند زانی حجرت نیده زمانه او تیره زمانه و تیره است

الَّذِينَ آمَنُوا فَوَافُوا أَنْفُسِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَفُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

انسانها ایمان آوردند کفاهه در بر خود مانا ترا و کنایت را از ایشان که همیشه در زمانت و سنگها

عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ

پرست ملائکه درشت سخت نام مانه نمیکند خدا را آنچه فرمایدشان و میکنند

مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرَفُونَ

ماور میگویند ای کسانی که ایمان آورده اید از کفر نشدند عذر گوید امروز چرا عذبت که بردارید

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى

آنچه بودید که میکردید ای کسانی که ایمان آورده اید بازگشت نماید لوط خدا بگشتن خالص شاید

رَبِّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

بروردگار شما که در گذران از شما گناهان شمارا و در گذرد از شما ارادت شما مرود از زیرها

الْأَنْهَارِ يَوْمَ لَا يُجْزَى اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى

نور را روز که خوار سازد خدا سب را و انانده ایمان آوردند با او نورشان مشتاید

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورًا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ

میان دستها نشان و پیمانشان گویند بروردگار ما تمام کرد نور ما و بیافز ما را بدرستی که تو کرد

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ

بر همه چیز توانا ای نبی جهاوت با کفار و منافقان و

عَلَيْهِمْ وَمَا مِنْهُمْ جَاهِدْهُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ

سخت گیر بر ایشان و جاکه ایشان روز سخت و بد است لهم طاعت با ایشان زد خدا تنه بر هر انانکه

كَفَرُوا امْرَأَتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ لوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا

کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند از دو مرد سخت دو بنده از بندگان ما

Handwritten marginal notes in red and black ink, including the name 'Lot' and other commentary.

فخاسته
مردود است یا در صورتی که
خود را با او بیاید

مردود است یا در صورتی که
خود را با او بیاید

امرات فرعون

بسیار است که در این کتاب
از او یاد شده و در مواردی که
بسیار است که در این کتاب
از او یاد شده و در مواردی که
بسیار است که در این کتاب
از او یاد شده و در مواردی که

صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا

النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ

إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَ

عَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَرِيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي

أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِهَا وَكُنْتِ

سُورَةُ الْمُلْكِ ثَلَاثًا ۝ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ ۝ أَيْزِي وَيَكْبِتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَبَارِكُ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ

الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي جِلْوِ الرَّحْمَنِ مِنْ بَعْدِهَا

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۝ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ

إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا سَمَاءَ الدُّنْيَا

الحق القاطع
والمؤمن
بسم الله الرحمن الرحيم
نبارك الذي بيده الملك
وهو على كل شيء قدير
الذي خلق الموت والحياة
ليبلوكم ايكم احسن عملا
وهو العزيز الغفور
الذي خلق سبع سموات طباقا
ما ترى في جيلو الرحمن
من بعد ها فارجع البصر
هل ترى من فطور
ثم ارجع البصر
كرتين ينقلب اليك
البصر خاسئا وهو حسير
ولقد كرمنا سماء الدنيا

بسم الله الرحمن الرحيم
نبارك الذي بيده الملك
وهو على كل شيء قدير
الذي خلق الموت والحياة
ليبلوكم ايكم احسن عملا
وهو العزيز الغفور
الذي خلق سبع سموات طباقا
ما ترى في جيلو الرحمن
من بعد ها فارجع البصر
هل ترى من فطور
ثم ارجع البصر
كرتين ينقلب اليك
البصر خاسئا وهو حسير
ولقد كرمنا سماء الدنيا

بسم الله الرحمن الرحيم
نبارك الذي بيده الملك
وهو على كل شيء قدير
الذي خلق الموت والحياة
ليبلوكم ايكم احسن عملا
وهو العزيز الغفور
الذي خلق سبع سموات طباقا
ما ترى في جيلو الرحمن
من بعد ها فارجع البصر
هل ترى من فطور
ثم ارجع البصر
كرتين ينقلب اليك
البصر خاسئا وهو حسير
ولقد كرمنا سماء الدنيا

بمصائب و جعلنا هار جوما للشياطين واعندنا لهم عذاب

بچه عمار و کرد ایندم را نذکات برایش با طین و ماده کرد ایندم برایش عذاب

السعير وللذين كفروا بربهم عذاب جهنم وبئس المصير

بئس مصورت و بر امانده کاشتمند به بود و کارشان عذاب دورت و بدت از عذاب

اذا الفوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد تميز من الغيظ

چون انداخته شود دورت بشوند مر از خودت و ازین خوشنده شد نزدیک شد که باره باره بود

كلماتا التي فيها فوج سألهم خزنتها ألم بانيكم نذير قالوا بلى قد

بسیار در گاه انداخته شود دورت بمجرب است نذرشان خاطر داشت که ایمانده شما را ایم دمده کند از

جاءنا نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا في

امد ما را ایم دمده پس نذیر نمودیم و گفتیم فزودت ما و هذا روح چیز را میستند که در

ضلال كبير وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب

کرامت عظیم و گفتند اگر بودیم که می شنیدیم یا می یافتیم نصیحت نبودیم در راه

السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب السعير ان

ایشان خود را پس قرار کردند بخا نداشتن پس دور از رحمت ما را ایش کور است بدتر کرد

الذين يحشون ربهم بالغيب لهم مغفرة واجر كبير واسيروا

ایمانه نیرتند از پروردگارشان در پنهان بر اراشین است امرش و یادش عظیم و پنهان سازند

قولكم و اجهدوا فيه انه علم بذات الصدور الا يعلم من خلق

سخا تا نرا یا استکار کند ما را بدتر که او است داناست بدت بینما ایامند از آنکه شنید

وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل لكم الارض ذلولا فامشوا

و او است لطیف خبیر او است آنکه کرد ایندم بر شما زمین را نرم پس سیر کنید

في مناكبها و كلوا من رزقها ليه النشور و امنتم من في

در اهرش و بخورید از دورش و بسوزد او است از امان شد در راه

السماء ان جئت بكم الارض فاذا هي تمور و امنتم من السموات

در آسمان است که دورد با شما زمین را پس انگاه زمین ایامن شد از آنکه در آسمان

این قول است و اندو که از توحید
خوش گماردند نسبت بر حق
و میگویند که قول
حق است و باقی است
که گفتم

فَتَادُوا مُصِيبِينَ ۱۰ اِنِ اَعْدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ۱۱ فَاَنْطَلِقُوا

پس نه ایام که روزی در جنگ است که با ما در برود بر شما از زمین قطع نکنند پس ایام

وَهُمْ يَخَافُونَ ۱۲ اَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مُسْكِينٌ ۱۳ وَعَدُوا عَلٰی

و اینها از شما میترسند که در این روز بر شما در مانده و با ما در برودند

حَرْثٍ فَادْرِينِ ۱۴ فَلَمَّا رَاوْهَا قَالُوا اِنَّا لَضَالُّونَ ۱۵ بَلْ كُنْ حُرٌّ وَمَوْنٌ ۱۶

مغز قولینهاست پس چون دیدند از آن گفتند برتر که ما بیم هریش که شدگان علیه ما بیم می شود

فَاَلَوْ سَظُّمُ الْكَمِ اَقْلُ لَكُمْ لَوْلَا نَسِجُونَ ۱۷ فَاَلَوْ اَسْبَحَانَ رَبَّنَا اِنَّا كُنَّا

گفت بهتر نشان ایام که در شما را که هر ایام میچند گفتند و اینم پاک بودن زور کار ما

ظَالِمِينَ ۱۸ فَاَبَلْ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ بِنَاءٌ وَمَوْنٌ ۱۹ فَاَلَوْ اِنَّا وَبَلْنَا اِنَّا كُنَّا

بودیم ظالمان پس رو کردند بعضی از بعضی بناست گفتند و ای بر ما برتر که ما

ظَالِمِينَ ۲۰ عَسَى رَبَّنَا اَنْ يُّبَدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا اِنَّا اِلٰی رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۲۱ كَذٰلِكَ

زیاده است شاید پروردگار ما که عوض در ما را بهتر از آن بدتر که ما بیم نبودن پروردگار را غیبی از ما

الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْاٰخِرُ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۲۲ اِنَّ لِلنَّفِثِيْنَ عِنْدَ

عقوبت و در این عذاب اخراست عظیم است اگر باشد که بدانند برتر که بر ما برتر که ما

رَبِّهِمْ جَنَابِ النَّعِيمِ ۲۳ اَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْجُرْمِيْنَ ۲۴ مَا لَكُمْ كَيْفَ

زور پروردگار است بهتر شما با او وقت ایام میگردانند و از آنجا که ما بیم نیست در شما را

تَحْكُمُونَ ۲۵ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيْهِ تَدْرُسُونَ ۲۶ اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخْبِرُونَ ۲۷ اَمْ

حکم میچند یا بر شما است کتابی که در آن میخوانند برتر که در شما است در این همه بر چه خبر میچند

لَكُمْ اِيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ اِلٰی يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۲۸ سَلِّمُوا

یا بر شما است ایمان ما که گوید بر ما بکار رسیده تا روز قیامت که در شما است در این همه بر چه خبر میچند

اِيْمًا بِدَلِّكَ زَعِيمٌ ۲۹ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَا تُوَابِسِرْ كَاثِمًا اِنْ كَانُوا صَادِقِيْنَ

که کدامشان بان عقیدت ایام شما است شریکان بر باید که بیاید شریکان از آنکه بشنود

بَوْمٍ يَكْشَفُ عَنْ سَافٍ وَيَدْعُونَ اِلٰی السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَجِيبُوْنَ ۳۰ خَاشِعَةً

روزی که کشف کرده شود از ساق و دعوت کنند به سجود پس نتوانند زور نیست

*رو سظم
عقل از دست میبرد
ساده است از دست میبرد
عادت بود عظم خود را در دست
نیت بر کرد عقل از دست میبرد*

*تکلیف از عقل فسخ بوده
نیاست از حکم که در آن*

مع

أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذِلَّةً وَفَدَاكَ نَوَائِدُ عَوْنٍ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

چشمهاست درو میگردانند از آوارگی و بصیرتی بودند که خواننده می شنود سجود و اینست بودند من

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَلِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَسَنَدٍ رَجْمٍ مِنْ جَبْتٍ لَا يَعْلَمُونَ

پس واگذار مرا و منم که کتب نماید این سخن را برود در روز دم مرتبه مرتبه ایشانرا از درون زمین

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كَبِدِي مَبِينٌ ۝ أَمْ نَسَلْتَهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مَقْبُولُونَ

و دولت میدهم مر ایشانرا بدتر که کفایت حکم ایامخواهی از ایشانرا بدتر از آنست که از امر آمو

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُكِنُّ وُجُوهَكَ

یا از ایشانست غیب پس مینویسند پس صبر کن بر حکم پروردگارت را و پیش چشم من

الْحَوِثُ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝ لَوْلَا أَنْ نَدَارَكَ نِعْمَةً مِنْ رَبِّهِ لَئِبَدًا

ماست همگامی که ندارد او بود برده از حق اگر نه نبود که در رفت اورا از پروردگارش هرگز

بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَنِبْهُ رَبُّهُ فَعَمَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ

شده بود بجاری بیاه و او بود مرت کرده پس براندا اورا پروردگارش پس در ایند او از ایشانرا

بَكَدُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَرْفُؤَنَّكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَ

که در دید بود که آنانرا کافر شدند از اینست غیر از اینست که از ایشانرا

بِقَوْلُونَ إِنَّهُ لِحُبُوبِ اللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

میگفتند بدتر که دوست بر اینست دلوانه دینست او جز نیند مر جهانمانرا

سورة الحاقفة ایتنايز و خمسون ایتنايز و بی مکین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحاقفة ۝ مَا الْخَافَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَافَةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِ

همینک بوقوع ایند پریش بوقوع امیزه و چه جز داناد ترا که حیت از اینست بوقوع امیزه که نیند بوقوع ثمود و عاد در این

فَأَمَّا ثَمُودُ فَاهْلَكَوا بِلِطَاعِيهِ ۝ وَأَمَّا عَادُ فَاهْلَكَوا بِرِجِّ صِرْصَانِهِ

پس اما ثمود پس هلاک کرد امیزه شدند بقتولت زیاده از صد و اما عاد پس هلاک کرد امیزه شدند بباد سرد و ثمود در این

بصیرتی بودند که خواننده می شنود سجود و اینست بودند من

چشمهاست درو میگردانند از آوارگی و بصیرتی بودند که خواننده می شنود سجود و اینست بودند من

پس واگذار مرا و منم که کتب نماید این سخن را برود در روز دم مرتبه مرتبه ایشانرا از درون زمین

و دولت میدهم مر ایشانرا بدتر که کفایت حکم ایامخواهی از ایشانرا بدتر از آنست که از امر آمو

یا از ایشانست غیب پس مینویسند پس صبر کن بر حکم پروردگارت را و پیش چشم من

ماست همگامی که ندارد او بود برده از حق اگر نه نبود که در رفت اورا از پروردگارش هرگز

شده بود بجاری بیاه و او بود مرت کرده پس براندا اورا پروردگارش پس در ایند او از ایشانرا

بصیرتی بودند که خواننده می شنود سجود و اینست بودند من

يُشْمَلُ لَهٗ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ ۖ وَلَمْ أَدْرِمَا حِسَابِيَهٗ ۖ

بدست چيست پس گويد اگر کاش من داده نشده بودم نامم را و ندانسته بودم که چيست حسابم

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَهٗ ۖ مَا اَعْنَىٰ عَنِّي مَا لِيَهٗ ۖ هَلَكَ عَنِّي

اگر کاش لزمي بود گز قاضي گفت چيست نکرد از من مالم ^{بهر} از من ^{بهر} از من

سُلْطَانِيَهٗ ۖ خَذُوهُ فَعَلُوهُ ۖ ثُمَّ اَلْحَمْدُ صَلَوَهٗ ۖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَهٗ

تسلیم بگیردش پس غلگند پس در روز خدازيدش پس در روز خدازيدش

ذَرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ اِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ

که درختش هفتاد ذرع درختش پس گندش بر شنبه او بود که ايمان نداشت اردو گذار کرد او را

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۖ فَلَئْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا جَمِيمٌ ۖ وَلَا

در عبت نميداشت بظلام داو در يانده پس ميت مراد امروز انجا نرود و نه

طَعَامُ الْاٰمِنِ غَسْلِيْنَ ۖ لَا يَأْكُلُهٗ اِلَّا الْخٰطِطُوْنَ ۖ فَلَا اُفْسُ مِنْهَا

خوراكي مگر از چوب حوت كه نميخوردند از آن مگر كفا بكار است پس سوگند ياد ميگردد با بچه

بُصْرُونَ ۖ وَمَا لَا بُصْرُونَ ۖ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۖ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ

بي بينيد و آنچه مني بينيد بدتر كه هر بينيد سخن رسوليت گرامي و نيت له سخن

شَاعِرٍ فَلَئِمًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ فَلَئِمًا مَّا تَدْكُرُونَ

شاعر اندك ميگويد و نه سخن عيب گويانند كه نطق ميكنند

فَتَزِيلُ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْاَفْوِيلِ ۖ لَا خِذْنَا

فروختند او را از پروردگار جهانيان و اگر گفته بود بر ما بعض سخن از هر بينيد

مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۖ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۖ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عِنْدَهُ

از آن دست در آنها پس هر بينيد برود بودم از او كه دن را پس نباشد از شما فتح اصرار

جَاجِرِينَ ۖ وَاِنَّهٗ لَتَذْكُرُهُ لِلْعٰنِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكْتَبِيْنَ

تر گفتگان و بدتر كه است هر بينيد بدتر از هر كار است و بدتر كه ما هر بينيد مي دانيم كه از شما

وَاِنَّهٗ حِسْرَةٌ عَلٰى الْكَافِرِيْنَ ۖ وَاِنَّهٗ حَسْرَةٌ عَلَيْنَا ۖ فَبَسَّ بِاسْمِ رَبِّكَ

و بدتر كه است هر بينيد بدتر از هر كار است و بدتر كه ما هر بينيد حزن عين است پس بس نام برود

فوق کاش این حد
که بود قطع حجاب
من بود کاش اول
در خانه بود
جان از این بخت
در عجب

کاش که از او
جان از او اعقاد
بهر سخن راست و دروغ

العظيم

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the title 'سورة الفاتحة' and other religious text.

سورة الفاتحة العظمى ان بعون ابني مكيد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلُ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَافِعٍ ۝ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ اللَّهِ ذِي

المعارج ۝ تَعْرَجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقدَارُهُ خَمْسِينَ

أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَرَأَوْهُ وَفِي

يَوْمٍ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْئَلُ

حِيمٌ حِيمًا ۝ بَصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْجُزْمِ ۝ لَوْ بَدَيْ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِسْمِ اللَّهِ

وَصَاحِبِهِ وَآجِنِهِ ۝ وَفَصَّلَتِهَا الَّتِي نُؤْتِيهِ ۝ وَسَنَ فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝ كَلَّا إِنَّهَا لَأَظْي ۝ نَزَّاعَةً لِّلشَّوْءِ ۝ نَدْعُو مِنْ أَدْبُرِهِ

نُؤَى ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خَلِقٌ هَلُوعًا ۝ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ

دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَ

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the title 'سورة الفاتحة' and other religious text.

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, providing commentary and additional text.

Vertical handwritten note on the right side of the page.

الَّذِينَ يُصَدِّقُونَ يَوْمَ الدِّينِ ^{لاص} وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ بِهِمْ مُشْفِقُونَ ^{انکه تصدیق میکنند بروز حسرت}
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ^{باز که عذاب پروردگارش از عین مأمونست} وَالَّذِينَ هُمْ لِعُرْوَجِهِمْ حَافِظُونَ ^{انکه ایشانند موعود نماشان را نگاه دارم که جز}
 عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ^{بر جفایشان یا آنچه مالک شدیمینماشان کردید بر سر که ایشانند غیر مذمومند آنکه عذابتان را در میان ایشان} فَمَنْ ابْتَغَىٰ زُجْرًا ^{در میان ایشان}
 ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ^{ان پس همانند آنها تقدیر میکنند} وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ ^{انکه ایشانند امر امانتهاشان را در میان ایشان}
 رَاعُونَ ^{لاص} وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ فَائِمُونَ ^{لاص} وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ ^{رعایت کنندگان}
 يُحَافِظُونَ ^ط أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ^ط فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ ^{محافظت میکنند}
 مَهْطِعِينَ ^{لا} عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ^{انها از دست و از چپ و همچو جدا جدا} أَبْطَعُ كُلَّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ أَنْ ^{ایا طبع میدارد هر مرد از ایشان که}
 يَدْخُلَ جَنَّةً نَّعِيمٍ ^{لا} كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ^{لا} فَلَا أَفْسَمُ بِرَبِّ ^{در هر بود اینست بر ما از دست چنین است بدر که ما از دیدم ایشان را از آنچه میدانند پس بگویند یا در هر کار}
 الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَنَاقِدِرُونَ ^{لا} عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا ^{مشرفا و موهبا بدر که با هم بر مینمونه توانایان بر آنیکه عوض از این هم از ایشان و میسیم}
 يَخُنُّ مَيْسُورِينَ ^{لا} فَذَرَهُمْ حَوْضًا وَبَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوعَدُونَ ^{ما معلوبات پس و اگر ایشان را صحبت باطله و از کینه تا ملاقات کنند روزشان را در وعده}
 يَوْمَ يَجْرُونَ مِنَ الْأَعْدَاتِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ^{لا} خَاشِعِينَ ^{روز که پروراند از قریه}
 أَبْصَارُهُمْ تَهْتَبُهُمْ ذُلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ^{چشمهاشان فرودگردد ایشان را خوار است از آنست از روز که بودند که وعده کرده هستند}

حافظون
 بعضی عبادت اوقات در کمال نازکی است
 و بعضی در اوقات کالی از اقامت عبادت
 مراد ازین نماز و نیت است و در وقت
 زود است جمع از وقت از حضرت قائم
 خواهد گفت نماز است و در وقت نماز
 حکایت شده است روز و در وقت نماز
 و حاجت که روز درین روز است
 عیبیان صلوات در صلوات است
 و در صلوات هم حافظون است
 منافی در وقت اول خود است

عالمین
 در وقت گرفتاری
 کرده کرده را طاعت
 رسول خدا صلوات
 حلقه می باشد
 و استغفار می شود

مشرف
 به جمع مشرف و مغرب
 و اعوان

با در آمد نمایند

سورة نوح عليه السلام ثمان وعشرون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدا را بخواند مهر است

بسم

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

بدر که دستاوردیم تو را بگو قومت که بیم ده قومت را پیش از آنکه بیاید ایشانرا

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ أَعْبُدُوا اللَّهَ

عذاب پرورد گفت ای قوم بدتر از منم در شما ایام دهنده شمار که می پرستید خدا را

وَاتَّقَوْهُ وَأَطِيعُوا ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۝

و می پرستید او را و طاعت می کنید مرا که می از دین شما از لغات نامت و باز دارد شما را تا مدتی نام ده

إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي

مرا که وقت تو در دست خداست باز دهنده تو اگر می بیند که میداند گفت پرورد کار من بدتر

دَعَوْتُ قَوْمِي لَبَّاءُ وَنَهَارًا ۝ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝ وَاللَّيْلِ

من خواندم قوم را شب روز پس بیفزود ایشانرا خواندن من هر که گفتم بدتر کرد

كَلْبًا دَعَوْتُهُمْ لِيُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْسَفُوا

هر که خواندم ایشانرا که بیاورد ایشانرا کرد اینند انگشتان زانویشان در دهان و درود و استعسفا

بِأَبْصَارِهِمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا

با بصر ایشانرا و امر نمودند و سر کش کردند سر کش کردند پس بدتر کرد من خواندم ایشانرا با آواز بلند

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا

پس بدتر کرد من ایشانرا کفتم بر ایشانرا و پنهان کفتم بر ایشانرا پنهان کفتم امرش خواندم

رَبِّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ

از پروردگارتان در سینه او باشد از مژده می فرستد آسمانرا بر شما بی در پی باراننده و ممدد کند شما

بِأَمْوَالٍ وَيَبِينُ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ

مباهلها و سپرد و بید می آورد بر شما بستانها و بید می آورد بر شما نیز تا چیت بر شما

در تورات که در کتاب ابراهیم است
صادق است که در کتاب ابراهیم است
چون خداوند از نوح علیه السلام را از قومش که
ایضا را باشد که میگرداند و از او را
خدا را بخواند مهر است

بدر که دستاوردیم

بدر که دستاوردیم
بدر که دستاوردیم

اینکه میگوید که اینها را در آسمانها
و در زمینها و در دریاها و در کوهها
و در هر جای که باشد از هر طرفی
و از هر کسی که باشد از هر طرفی
و از هر زمانی که باشد از هر طرفی
و از هر جایی که باشد از هر طرفی
و از هر کس که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی

لَا يَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۚ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۚ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ

اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۚ وَجَعَلَ الْفَرَاقِسَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ۚ وَاللَّهُ أُنْتَبِهُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بُنَاثًا ۚ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

وَيُخْرِجُكُمْ أُخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بَسِطًا ۚ لَسَلِكُوا

مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۚ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي أَعْتَصَمْتُ وَأَتَّبَعُوا مِنْ لَدُنِّي

مَالَهُ وَوَلَدَهُ الْأَخْشَارَ ۚ وَمَكْرًا مَكْرًا كِبَارًا ۚ وَقَالُوا لَا تَنْذِرُنَا لَهَيْكُم

وَلَا تَنْذِرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا بَعُوثَ وَبَعُوثَ وَسُرًّا ۚ وَقَدْ أَضَلُّوا

كَثِيرًا وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۚ مِمَّا خَطَبَا تَهُمَ اعْرِفُوا فَادْخُلُوا

نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۚ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْذِرْ

عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۚ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ

وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجْرًا كَفَّارًا ۚ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ

بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَارًا ۚ

اطوارا
یعنی قطعات آسمانها
افعال حالت خبر است
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع

یعنی آنکه میگوید که اینها را در آسمانها
و در زمینها و در دریاها و در کوهها
و در هر جای که باشد از هر طرفی
و از هر کسی که باشد از هر طرفی
و از هر زمانی که باشد از هر طرفی
و از هر جایی که باشد از هر طرفی
و از هر کس که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی
و از هر کجا که باشد از هر طرفی

سوره نوح
در آیه ۱۰
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع
و جعل فعل مضارع

با خبر این بر طبق
روایتی که در کتاب
الانوار آمده است
سوره

Handwritten marginal notes in red and black ink at the top of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and "سورة الجن".

سُورَةُ الْجِنِّ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً فِي مَكِّيَّةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَوْحِيَ اِلَيَّ اَنْهُ اَسْمِعُ نَفْرًا مِّنْ اِجْنٍ فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا

بِهْدٰی اِلَى الرَّشْدِ فَاَمْنٰبِهٖ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا ۝ وَاِنَّ تَعَالٰی

جَدْرَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۝ وَاِنَّهٗ كَانَ یَقُوْلُ سَفِیْهًا عَلٰی

اللّٰهِ سَطَطًا ۝ وَاِنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَّنْ نَقُوْلَ الْاِنْسُ وَاِیْنَ عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا

وَاِنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ یَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْاِیْنِ فَرَادُوْهُم رَهَقًا

وَاِنَّهْمُ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَبْعَثَ اللّٰهُ اِحَدًا ۝ وَاِنَّا لَمَسْنَا السَّمٰ

وَجِدْنَاهَا مُلْكًا حَرَسًا شَدِیْدًا وَّشَهْبًا ۝ وَاِنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا

لِّلسَّمْعِ فَمِنْ اَسْمِعِ الْاَنْ بَحْدَلَهٗ شُهَابًا رَّصَدًا ۝ وَاِنَّا لَآلِیْدْرِیْ اَسْرًا

اُرْبِدُیْمِنْ فِی الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهْمُ رِبِّیْمُ رَشْدًا ۝ وَاِنَّا مَنَا الصّٰلِحِیْنَ

وَمِنَادُوْنَ ذٰلِكَ كَمَا طَرَفْنَا فِدْدًا ۝ وَاِنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَّنْ نَعْرِجَ اللّٰهَ فِی الْاَرْضِ

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, providing commentary and translations for the main text.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the name of the reciter and other details.

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word 'الهدى' (Al-Huday) and other religious commentary.

وَلَنْ نُعْزِزَهُ هَرَبًا ۖ وَأَنَّا لَمَسَمَعْنَا الْهُدَىٰ أَمْتًا يَهُدَىٰ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَدْعُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ كَدْرًا ۚ

و عا جو نتو ایم کرد هرگز اورا از راه کجین و ستر نه ما شنیدیم نه بدت را ایما اوردم کی ستمه ایما اوردم

يَخَافُ جَسًا وَلَا رَهْفًا ۖ وَأَنَّا مِثْنَا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْفَاسِطُونَ ۖ

پس تم کو ادرت از نقصان و نه از خوفی و ستر که بعض از ما متقاند و بعض از ما تعد کنند ما

فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۖ وَأَمَّا الْفَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ

پس ستمه انقیاد و در بریدن آنها جو باشد نه راه نجات را و اما تعد کنند کسان پس باشند بر اوج

حَطَبًا ۖ وَأَن لَّوِ اسْتَفْأَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْفَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ۖ

بیمه و می که اگر استقیم شده بودند بر راه هر ستمه میدادیم نشا تا ستمه بسیار

لِنَقِمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۖ

تا با ما زایم نشا از ادرت و ستمه دور گرداند از ذکر پروردگارش در می اوردش در عذاب سخت

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۖ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدٌ

و ای که مساجد بر ادرت پس بگویند با خدا احد را و ای که چون برخواست ستمه

اللَّهُ يَدْعُوهُ كَادُوا وَيَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا ۖ فَلَئِمَّا أَدْعَاؤِي وَلَا

خدا که بگویند اورا نزدیک بودند که شوند مالا ستمگر افتاده بگو خدایم نیست که خدایم پروردگام

أَشْرَكَ بِهِ أَحَدًا ۖ فَلِئِنِّي لَأَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ۖ فَلِئِنِّي

و ستمگر بگردانم با او احد را بگو بگو که مالک نیستم بر شما صرار و نه لغوی بگو

إِنِّي لَن يُخَيِّرُنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن آجِدُ مِنْ دُونِهِ مُلْحَدًا ۖ الْإِبْلَاقَا

ببرگر که در نیامه بگردم مگر از خدا احد و نیامم بگر از غیر او نیامه جز ستمندنی

مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَانِي ۖ وَمَنْ بَعْضُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا

از خدا و بیامه ما را و ای که تا زمانی کند خدا و رسالتش را پس ستمگر که مرا ورسالتش دور

فِيهَا أَبَدًا ۖ جَنَىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْبِعَلُونَ مِنْ أضعف ناصحًا

در ادرت همیشه تا جو ستمند بچرا وعده کرده می شوند پس بزدش خواهند کرد که گفت تا او از راه

وَأَقْلَّ عَدَدًا ۖ فَلِئِن آدْوِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي

و کمتر در شمار بگو میدانم که ای نزدیک است ای که وعده داده ستمگر یا ستمگران را پروردگارش

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'الهدى' and other religious commentary.

بگو نون
و ای که ستمند
و ای که ستمند
و ای که ستمند
و ای که ستمند

سُورَةُ الْمَدَّثَرِ وَخَمْسُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَابُ كَيْفِ الْمَدَّثَرِ ^{كَيْفِ} ثُمَّ فَاذْذُرْ ^{لَا} وَرَبِّكَ فَكْبِرْ ^{لَا} وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ^{لَا} وَ

الرُّجُزَ فَاهْجُرْ ^{لَا} وَلَا تَمْنُنْ تَسْكَكِرْ ^{لَا} وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ^ط فَاذْأَنْفِرْ فِي

النَّافِرِ ^{لَا} فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ^{لَا} عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ سَعِيرٍ ^{لَا}

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا ^{لَا} وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ^{لَا} وَبَنِينَ

شُهُودًا ^{لَا} وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ^{لَا} ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ^ط كَلَّا إِنَّكَ أَنْ

لَا يَأْتِيَنَّكَ عَيْدًا ^ط سَأَرْهِفُهُ صَعُودًا ^ط إِنَّ فِكَرَ وَفَدَّرَ ^{لَا} فَقِيلَ

كَيْفَ فَدَّرَ ^{لَا} ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَدَّرَ ^{لَا} ثُمَّ نَظَرَ ^{لَا} ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ^{لَا} ثُمَّ أَدْبَرَ

وَاسْتَكْبَرَ ^{لَا} فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَاحٌ يُؤْتِرُ ^{لَا} إِنَّ هَذَا الْإِقْوَالُ الْبَشَرُ

سَأُصَلِّيهِ سَقَرًا ^ط وَمَا أَذْرِيكَ مَا سَقَرًا ^ط لَا تُبْعَى وَلَا تَنْدَرُ ^ط لَوْ أَحَدًا

لِلْبَشَرِ ^ط عَلَيْهَا نِسْعَةٌ عَشْرًا ^ط وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً

مَرْبُوتٌ رَأَى بَرَأَتِ لَوِزَةٍ ^ط دَعَاؤُكُمْ أَيْدِيكُمْ أَصْحَابَ النَّارِ هُمْ فِيهَا

مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در اول استعمال علی علی السلام است
و در این سوره مدثر را با خداوند در دعای
و در این سوره مدثر را با خداوند در دعای
و در این سوره مدثر را با خداوند در دعای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز پنجم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز ششم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز هفتم از هر روز از ایشان که داود بود

مِسْفَرَةٌ ۞ قَرَّبْتُ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۞ بَلْ يَرُدُّ كَلَّامِي مِنْهُمْ أَنْ يُوَفِّي
 رمنده کریمه باشد از شیر بکند بخواب هر مرور از ایشان که داود بود

صُحُفًا مُنَشَّرَةً ۞ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۞ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرَةٌ ۞
 امهات شده چینی است بکند میزند از اجرت چینی است بدتر از نیت

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۞ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى
 پس آنکه خواهد بکند در آنست ویند میبکند چنانکه خواهد خدا اوست هر تقوی

سُورَةُ الْقِيَامَةِ ۞ وَاهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۞ اَرْبَعُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ
 و اینست مغفرت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 خدا رحمت کند مهربان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۞ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۞ اِحْسَبُ الْآلِثَمَ
 قسم میبندم بر روز قیامت و قسم میبندم بر نفس ملامت کننده ایامی بپردازد

الَّذِي جَمَعَ عِظَامَهُ ۞ بَلَىٰ فَاذِ بَرِنَ عَلَىٰ أَنْ نَسْوَىٰ بِنَانَهُ ۞ بَلْ يَرُدُّ
 که جمع میبندم که در هر استخوانها را اری توانایم برین نیت کهیم استخوانها را برالشتن را بکند بخواب

الْإِنْسَانَ لِفُجْرٍ آمَامَهُ ۞ لَسَّ لَأَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۞ فَاذِ بَرِنَ لَبْصَرًا ۞
 انسان تا کار بد کند در پیش آیدش میرسد که کی باشد روز قیامت پس چون حیره بود چشم

وَخَسَفَ الْقَمَرَ ۞ وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ ۞ يَقُولُ الْإِنْسَانُ بَوْمَسَدٍ
 و تیره کرد ماه جمع کرده آفتاب و ماه گوید انسان که روز چنین

ابْنَ الْمَفْرُوقِ ۞ كَلَّا لَا أُوزَرُ ۞ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۞ يَتَّبِعُونَ الْآلِثَمَ
 کجاست که رگه چینی است نیت نبای بود در کارت روز چنین جابر تر است جزا داده می شود

بَوْمَسَدٍ مِمَّا نَدَّمْ وَأَخْرَجْتُ بِلَا الْإِنْسَانَ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصَبْرٍ ۞ وَلَوْ أَعْرَفُوا
 روز چنین با آنچه پیش در ستاد و باروش بکند انسان کجوش بیناست و اگر صد الف

مَعَاذِ بَرِهِ ۞ لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَجْلِبَ بِهِ ۞ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَ
 عذر بایش حرکت مده باین ربانیت را که شتاب کند در آنست بر ما است را بجا آورد

عَذْرًا لِيَسْأَلَ ۞

در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز پنجم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز ششم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز هفتم از هر روز از ایشان که داود بود

در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود

صفحه
 اینست از آنست که در این کتاب
 نقل کرده اند و چون در این کتاب
 نقل کرده اند و چون در این کتاب

چند

در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز پنجم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز ششم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز هفتم از هر روز از ایشان که داود بود

در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود

در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز پنجم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز ششم از هر روز از ایشان که داود بود
 در روز هفتم از هر روز از ایشان که داود بود

بسم الله الرحمن الرحيم
 در روز چهارم از هر روز از ایشان که داود بود

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

انزیم انسان را از لطفه *اصطفا که از ما همیشه پس کرد ایندم اورا شنوند بنما*

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝ إِنَّا عِندَنَا

بیر که ما هدی کردیم از راه یا شکر کندز و یا ناسپس *بیر که ما مانده کردیم*

لِلْكَافِرِينَ سُلَالًا وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَشَرُّونَ مِنْ

برای کافران بر خیزد *وعلما و دانش مورث* *بیر که حیوان می ایشا مندا از است*

كَاسٍ كَانَ حَرْجًا مَكَافُورًا ۝ حَسْبُ لَشْرِبٍ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُخْفَرُونَهَا

جامر که باشد هر جیش کافور *چیمه که می ایشا مندا از است* *نبد که اخلد* *چاره میکنند*

تُخْفَرُونَ ۝ يُوَفُونَ بِاللَّذْرِ وَيَخْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝ وَ

طبر کردن *وفا میکنند به نذر و میرتند از دور که باشد* *اسیبت همه جا رسند*

يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ

بخوراند خوردنی را بر دوستیست *در مانده را و یتیم را و اسیر را* *جز اینست که طعام*

لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۝ إِنَّا خَائِفُونَ مِنَ

برای رضا خدا بخوام از شما یادشتر *و نه شکر* *بیر که ما میترسیم از دور*

يَوْمٍ عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ

روز سخت بسیار سخت *پس نگاه داشتند خدا از آسیب روز و بن آورد تازه*

وَسُرُورًا ۝ وَجَزَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝ مُنْكِيْنَ فِيهَا عَلَى

و شادمانی *و یادش داد ایشانرا با یک صبر کردن بهتر و دور* *تنگه رو کال در لزم بر*

الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا

سیر را نه بینند *در هفت آفتاب و نه سرما را* *و نزدیک بر ایشان*

وَذَلَّتْ نُطُوفُهَا نَذْلِيلًا ۝ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَيُّنٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ

در ام کرده شده *سختها را زام کردن* *و بگوش در آورده شود بر ایشان* *طوبه که از سیم است* *و در چهار*

كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝ وَيَسْقُونَ

باشند آبینها *آبینها از سیم* *که اندازه گرفته اند آنها را اندازه گرفتند* *دانشا میدهند*

بسیب جگر از است

ز صبر را

یعنی در این سنبل است و اگر نبرد

یعنی با شکر از لطف حق تعالی

و از است که او را شکر بخورد

ظلمها

یعنی آنچه پیش نور است و او فضای

یعنی یک شکر با شکر با آن

در تعریف بودن که در حال ایشان از آن

کوهان است تا غنای

خشنودن در معنی خشن

بر وقت و پس خفت معنی خشن

در نور و در معنی خشن

صفت سیم را مثل صفا و شاد
در می دم
البینه را مثل صفا و شاد
صفت سیم را مثل صفا و شاد
در می دم

فِيهَا كَأَسَاكَانَ مِنْ جُهَارِ نَجِيلًا عَيْنًا فِيهَا تَسْمَى سَلْسَبِيلًا

در آن جای را که باشد برایش رنجید چمنه در آن نام زده می شود سلسبیل

وَبَطُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلِدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذْ آرَأَيْتُمْ حَسْبَ لَوْلَاءِ أَمْشُورًا

و گوش می کنند بر آن پیران جاودانی که چون است از پندار ایشان را مردار در زمین

وَإِذَا رَأَيْتُمْ رَأَيْتُمْ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ

و چون بی آن است ناز و نعمت و پادشاهی عظیم با آن شان جامه های در میان آن است

وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعٌ أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَةٌ مِنْهُمْ شَرَابٌ طَهُورًا

و دیبا سبز و پیرایه کرده شده به ستاره های از سیم و آینه مانند سینه ها و در دست و پیرایه پاکیزه

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ

بجز آن این باشد بر شما را پادشاهی و باشد سعی شما ستوده بجز آن که ما خود فرستادیم بر تو

الْقُرْآنَ نَزِيلًا فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا نطع مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكَفَرُوا وَ

قرآن را خود فرستادنی پس صبر کن بر حکم پروردگارت را و اطاعت کن از ایشان که گناهکارانند

أَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَجِّدْهُ

و یاد کن نام پروردگارت را با یاد و ست با کفاه و از شب پس سجده کن مراد از سجده

لَيْلًا طُوبَىٰ لِمَنْ هُوَ لَا يَجِدُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا

بجز دراز بجز آن که بهما دوست میدارند دورا دو امید دارند از آن است بر سر دور

ثَقِيلًا نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْطَلُهُمْ

گرفتار ما اندریم ایشان را محکم گردانیدیم چون مفضلها را ایشان را و چون خواهیم بداند

بَدَّلًا إِنْ هَذِهِ نَذْرَةٌ فَإِنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا وَمَا تَشَاءُونَ

بداند و بی بجز آن این نذرت پس سینه خوست گرفت بجز پروردگارش را می و آنچه خواهند

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا بَدِخْلٌ مِنْ يَشَاءُ

مگر که خواهد خدا بدستند خدا باشد دانای حکیم در هر مسأله ای که خواهد

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

در رحمتش و ظالمان را آماده کرده بر آن ایشان عذاب آینه برورد

*در آن جای را که باشد برایش رنجید چمنه در آن نام زده می شود سلسبیل
و گوش می کنند بر آن پیران جاودانی که چون است از پندار ایشان را مردار در زمین
و چون بی آن است ناز و نعمت و پادشاهی عظیم با آن شان جامه های در میان آن است
و دیبا سبز و پیرایه کرده شده به ستاره های از سیم و آینه مانند سینه ها و در دست و پیرایه پاکیزه
بجز آن این باشد بر شما را پادشاهی و باشد سعی شما ستوده بجز آن که ما خود فرستادیم بر تو
قرآن را خود فرستادنی پس صبر کن بر حکم پروردگارت را و اطاعت کن از ایشان که گناهکارانند
و یاد کن نام پروردگارت را با یاد و ست با کفاه و از شب پس سجده کن مراد از سجده
بجز دراز بجز آن که بهما دوست میدارند دورا دو امید دارند از آن است بر سر دور
گرفتار ما اندریم ایشان را محکم گردانیدیم چون مفضلها را ایشان را و چون خواهیم بداند
بداند و بی بجز آن این نذرت پس سینه خوست گرفت بجز پروردگارش را می و آنچه خواهند
مگر که خواهد خدا بدستند خدا باشد دانای حکیم در هر مسأله ای که خواهد
در رحمتش و ظالمان را آماده کرده بر آن ایشان عذاب آینه برورد*

*قصه
عزیز است بر او می کند
چنانکه از طلائع
مخون فیها من
اساوین
ذمیر
کشف
۱۱
باز پیش او بی ۱۱*

سوره

سوره

سورة فاطر سلات خمسون آيت و هي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ^{بوست تاده ما از می هم و تند روند} **وَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا** ^{تند رفتن و پراکنده سازند} **وَالنَّاشِئَاتِ نَشْرًا**

وَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ^{و جدا کنند} **وَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا** ^{و القا کنند} **عَذْرًا أُنْذِرًا** ^{عذر را یا پیر} **أَيُّهَا تَوَعَّدُونَ**

لَوَاقِعُ ^{بر آید} **فَإِذَا النُّجُومُ طُسِبَتْ** ^{پس افاه که ستاره ها خود کرد و افاه که} **وَإِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ** ^{سماوات سخافته کرد و افاه که}

نَسِيتُ ^{پراکنده شود} **وَإِذَا الرُّسُلُ أُنبِئَتْ** ^{دقت کرده شود} **لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ** ^{در روز چینی بر کند} **لِيَوْمِ الْفَصْلِ** ^{و ما}

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ^{دانا کرد ترا که چیست} **وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ** ^{در روز چینی بر کند} **أَلَمْ يَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ**

ثُمَّ نَبِئُهُمُ الْآخِرِينَ ^{پس از پی ایشان} **كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْجُرْمِينَ** ^{در روز چینی بر کند} **وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ**

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ^{ایا شما ندید شمارا از آبی پی قدر پس کرد ایندم} **فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ** ^{تا مقدر} **إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ**

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْفَاعِلُونَ ^{پس توانا ایندم پس خوب توانا ایندم} **وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ** ^{در روز چینی بر کند} **أَلَمْ تَجْعَلِ**

الْأَرْضَ كَفَانًا ^{زمین را کانی} **أَحْيَاءَ وَأَمْوَانًا** ^{زندگان را و مردگان را} **وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَ شَاخِجَاتٍ**

وَاسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ^{و آسپنا کردیم شما را آب شیرین} **وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ** ^{در روز چینی بر کند} **انظفوا إلى ما**

انظفوا إلى ما ^{پس تمیز کنید}

Handwritten notes at the top of the page, including the title 'سورة فاطر' and other commentary.

Handwritten notes on the left margin, including 'سورة فاطر' and 'سورة الفاتحة'.

Handwritten notes on the left margin, including 'سورة الفاتحة' and 'سورة الفاتحة'.

Handwritten notes on the left margin, including 'سورة الفاتحة' and 'سورة الفاتحة'.

Handwritten notes on the right margin, including 'سورة الفاتحة' and 'سورة الفاتحة'.

تفسیر
بدرت که او می اندازد شاره جو گوشت کویا که شربت نازد

كُنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ۱۰ اِنظُرُوا اِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ لَا ظِلُّهُ وَلَا

بودید که با آن سخن می کردید بر اوید لبور سایه صاحب سه شاخه تخت گرداننده و

يُعْنِي مِنَ اللَّهْبِ ۱۱ اِنهَّا تَرْجِي لِشِرْرِ كَالْفَصْرِ ۱۲ كَاثِرَةٌ جِئَا لِكَ صَفْرًا

نه نفیست کننده از لری آتش بدرت که او می اندازد شاره جو گوشت کویا که شربت نازد

وَبَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ۱۳ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطَفُونَ ۱۴ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ ۱۵

وای روز چنین بر آن سخن می کنند کانت زیت روز که تخم نوازند و دستور داده شود در شاره

فَيَعْتَدِرُونَ ۱۶ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ۱۷ هَذَا يَوْمٌ الْفَصْلِ

پس عذر خواهی کنند در روز چنین بر یکدیگر می کنند کانت زیت روز میز

جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ۱۸ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۱۹ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ

زایم آوردیم شما و پیشینان پس اگر باشد در شما چاره پس چاره کنید در روز چنین

لِلْكَذِبِينَ ۲۰ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعِیُونَ ۲۱ وَقَوَائِمُهُمْ مَائِثَةٌ مُمُونٌ ۲۲

بر یکدیگر می کنند کانت بدرت که بر این کار دارند در سایهها و میوه از آنکه خویش کنند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۳ اِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بخورید و بنوشید و با شامید کوار السبب آنچه بودید که می کردید بدرت که ما چنین ماوش میسیم نیکوکاران

وَبَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ۲۴ كَلُوا وَامْتَعُوا قَلِيلًا اِنَّكُمْ كَجَرْمُونَ ۲۵ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ

وای روز چنین بر یکدیگر می کنند کانت بخورید و کامر آن کنید اندکی بدرت که شما گناه کاران در روز

لِلْكَذِبِينَ ۲۶ وَاِذَا فِئِدَهُمْ اُرْكَعُوا اِلَّا بِرُكْعُونَ ۲۷ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ

بر یکدیگر می کنند کانت و چون فئده شود برایشان از بر کعبه روید بر کعبه نروند در روز چنین عذر

عَمَّ بِنَاءٌ لَّوْنٌ ۲۸ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۲۹ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۳۰ كَلَّا

از چه تی پر کنند از خبر عظیم آنچه ایشانند در آن جهان و مانند کانت کذبین

بدرت که او می اندازد شاره جو گوشت کویا که شربت نازد

لا یجوزون
یعنی سخن می گویند
عبادت کنند
باید هم قدرت از سر
در قیامت از حق و بیرون
الجهود فلا یطیعون در روز

الجنون الثلوث
در نورانی حال
مخاطبات
در روز چنین
از آنکه خویش کنند

سورة النبأ
بیای حدیث بعده بومنون
از عوالت و مکتب

بسم الله الرحمن الرحيم

عَمَّ بِنَاءٌ لَّوْنٌ ۲۸ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۲۹ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۳۰ كَلَّا

از چه تی پر کنند از خبر عظیم آنچه ایشانند در آن جهان و مانند کانت کذبین

بسیار از
زند

سیدنا

تفسیر
بدرت که او می اندازد شاره جو گوشت کویا که شربت نازد

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in black and red ink, containing various religious and philosophical reflections.

حَسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ

کائناتے پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست که بخت نیند که بخت نیند که بخت نیند

حِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ

خطاب کردن روزی که بایستد روح و ملائکه صف روزه سخن نگویند جز آنکه دستور داد

لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ لِي رَيْبَ

مرا و صوابی بخت نیند و گفت صوابی است روز حق پس هر که بخواهد گرفت برورد کارش

مَا بَابًا إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ

بازتر برتر که ما ایم کردیم شما را از عذاب نزدیک روزی که بیند مرد آنچه را پیش رفته است و درود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّارِغَاثِ عَرْفَةَ وَالنَّاسِطَاتِ نَشْطًا وَالسَّاجِدَاتِ سَجًّا

والتارغات عرفه و الناسطات نشطه و الساجدات سجا

فَالسَّابِقَاتِ سَبَقًا فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا يَوْمَ تَرْجُبُ الرَّاجِفَةُ

پس سبقت کنندگان سبقت پیش برکنند کارها روزی که بزنند در آید بزنند در آید

تَتَّبِعَهَا الرَّادِفَةُ فُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

که از پی در آید از از پی در آید و دهانت روزی از ترس از ترس زور فتنه

يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ أَتَيْنَاكُمْ عِظَامًا فَخَرُّوا

میگویند ای ما ایم بر زمین بر کرد آید و نوز بطریق تحت ایاد و مر که شیدم سخن بنمایا پس بوسید گفتند

فَلَوْ أَنَّكَ إِذْ كَرِهْتَ خَاسِرَةٌ فَانْمَهِجِي رَجْرَجَةً وَاحِدَةً فَاذَاهُم بِالسَّاهِرَةِ

بخت آفتاب بازتر از آنست پس خزان بخت که است فریاد است پس آفتاب بخت آن اندر بود

هَذَا نَكَاحٌ حَدِيثٌ مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

ای آمد ترا حکایت موسی که نداد او را برورد کارش در پاکر کرده شد طوسی

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, written in black and red ink, providing commentary and additional text.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, written in black and red ink, continuing the commentary.

اذْهَبْ اِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ^{نصل} فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلَى اَنْ تُزَكَّى ^ط وَاهْتَدَى ^ط
 اِلَى رَبِّكَ فَجَحَّتْ ^ط فَاَرِنَهُ الْاَيَةَ الْكُبْرَى ^ط فَكَلَّبَ وَعَصَى ^ط ثُمَّ ^ط
 اذْبَرَسَعَى ^ط فَجَشِرَ فَنَادَى ^ط فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمْ الْاَعْلَى ^ط فَاخَذَهُ اللهُ نَكَالًا ^ط
 الْاٰخِرَةَ وَالْاُولَى ^ط اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّحْتَسِبُ ^ط ؕ اَنْتُمْ اَسْدَخِلْتُمْ ^ط
 اَمْرَ السَّمٰوٰتِ بَنِيهَا ^ط رَفَعَ سِيكُمَا فَسَوَّيْتُمَا ^ط وَاغْطَشَ لِيْلَهَا وَاخْرَجَ ^ط
 ضُجْحَهَا ^ط وَاَلْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحْيَهَا ^ط اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَهَا ^ط
 وَاَلْجِبَالَ اَرْسَهَا ^ط مَنَاعًا لِّكُمْ وَاِلٰنًا مِّمَّكُمْ ^ط فَاِذَا جَاءَتْ الطَّامَّةُ ^ط
 الْكُبْرَى ^ط يَوْمَ يَنْذُرُ الْاِنْسَانَ مَآسِعٍ ^ط وَاَبْرُزَتِ الْجِبَالُ مِثْلَ بَرِّي ^ط
 فَاَمَّا مَنْ طَغَى ^ط وَاَثَرَ الْجِبُوَّةَ الدُّنْيَا ^ط فَاِنَّ الْجَحْمَ هِيَ الْمَاوَى ^ط وَاَمَّا مَنْ ^ط
 خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ^ط فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاوَى ^ط
 بِسْئَلُوْنِكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مَرْسَهَا ^ط فَيَمَّ اَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ^ط اِلَى ^ط
 رَبِّكَ مُنْهَهَا ^ط اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ جَحْشَهَا ^ط كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا ^ط

که بر لبوس فرعون در بستند او را زاده بود کرد در لیبس پس بود فرعونت مید نامند یا کس بود در بیت بنامیم

لبوس بود در کارت پس بر لبوس نمودش ایه عظیم پس کذب نمود و نماز زمانی کرد پس

پشت کرد ایند و متناقت بین جمع کرد پس خواند پس گفت منم بود در کار شما که بر برکت پس کف او را در لیبس

حضرت او را بر سر که در آن هر سینه عبرت مرمانا که میرشد ایاتها تحت تر و حقیقت

یا اسمان بنا کرد انرا بلند کرد ایند فتن پس دست کرد ایندش و نامند کرد ایندش را و ظاهر است

دورش را و زمین را بعد از آن کتر ایند بید آورد در آن لبش را در جوار کاشش را

و کوهها را استوار کرد ایندشان ماه عیش بر آن شما در جوارها یا ما سما بس جمع اند بلاستند

روزگه یاد آورد انسان ایچکه کوشید و ظلم کرد ایند دوزخ کرا ایند بید

پس اما آنکه زیاده بود کرد و عصیان بر ایند زندگی دنیا را پس بر سر که در کاشش باشد جابجه و اما آنکه

بیم داشت از مقام بود در کارش و منع کرد نفسش را از خواهشش ماطلب پس بر سر که لهنت با برش جابجه

می پرسند ترا از قیامت که می باشد در کار کاشش در جیتی تو از یاد کردن لبوس

بود در کارت آنها را نیز تو جز بیم کننده کسید میرشد از آن کویا استانند روزگه بیدند انرا

چون میانه این آیه
 و آیه فصل است
 در الجوار
 یافت

معنی اینج بینه
 نوشته ه خانه

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى
لَوْ عَدَّ تَثَابِعَهُمْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 خداوند بخشنده مهربان

عِيسَىٰ وَنُوحٍ ۖ اِنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰی ۖ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ بُرُكٰتٌ ۙ اَوْ
 او را که می‌داند چه چیز در آن آمده است که او را یک تن بود یا

يَذْكُرُ فَشَفَعَهُ الذِّكْرٰى ۗ اَمَّا مِنْ سِنْعِیْ ۗ فَاَنْتَ لَهُ نَصِیْدِیْ ۗ وَمَا
 یاد کند پس نفع ده از آن یاد کند اما کسی که تو را می‌شناسد پس تو او را مستقیم خود و نیست

عَلَيْكَ الْاَبْرٰكٰى ۗ وَاَمَّا مِنْ جَاءِكَ لَسَعٰی ۗ وَهُوَ خَشِیْ ۗ فَاَنْتَ عِنْدَ
 بر تو که پاک شود و اما کسی که می‌آید تو را می‌شناسد و او می‌ترسد پس از آن

تَلٰمِی ۗ كَلَّا اِنَّهَا نَذِیْرَةٌ ۗ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۗ فِیْ حُفُوٰفِ مَكْرَمٍ ۗ
 مانع می‌شود که این است تذکره که می‌آید پس آنکه خواهد یاد کند در صحنه‌ها که از آن است

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۗ بِاَيْدِیْ سَفَرَةٍ ۗ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۗ قُلْ الْاِنْسَانُ
 برود شده کرده شده پاکیزه در دستها که با دستها که پاکیزه شده با دستها

مَا اَكْفَرَهٗ ۗ مِنْ اٰی شَیْءٍ خَلْفَهُ ۗ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلْفَهُ فُقْدَرَهٗ ۗ
 چه کافریت او از چه کسی بود او را از لطفه از پیشش پس اندازه معرود شده او را

ثُمَّ السَّبِیْلِ ۗ لَسَرَهٗ ۗ ثُمَّ اَمَانَةٌ فَاَقْبَرَهٗ ۗ ثُمَّ اِذْ اَشَاءَ اَنْشَرَهٗ ۗ كَلَّا لَمَسْنَا
 پس راهها را که انداخته او را پس میرانید پس نمودش که در گوشش صدای میداد او را پس چو خواهد زنده کرد او را

بِقَضَیْ مَا اَمَرَهٗ ۗ فَلِنَبْظِ الْاِنْسَانِ اِلَى طَعَامِهٖ ۗ اِنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا
 می‌آورد و هر چه می‌خواست او را پس باید که بنزد انسان از روی خوردنش در آن که ما را ختم آب رحمت

ثُمَّ شَفَقْنَا الْاَرْضَ شَفَقًا ۗ فَاَنْبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ۗ وَعَبًّا ۗ وَقَضَبًا ۗ وَ
 پس شایسته زمین را شایسته پس دو یا بنیدیم در آن دانند و انور در لغت و

زَبْنًا وَخَلًّا ۗ وَحَدَّآئِنَ عَلَبًا ۗ وَفَاكِهَةً وَّآبًا ۗ مِّنَّا عَالَمُكُمْ ۗ
 زمین و زحمت و باغبان پر درخت زمین و چو گاه مایه زمین بر آن است

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the name 'عبدالله بن محمد' and other illegible text.

لَا نَعْمَا لَكُمْ ۖ فَلَا إِجَاءَ تَ الصَّاحِبِ ۖ يَوْمَ يَضْرُؤُ الْمَرْءُ مِنْ أَجْدِهِ ۖ وَإِمْ

برای چهارمین بار نماز کنید و فریاد کنید که منم از برادرش و مادرش

وَأَبِيهِ ۖ وَصَاحِبِيهِ ۖ وَبَنِيهِ ۖ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَانُ يُغْنِيهِ ۖ

میدیش ورتش و پیرش هر مردی از ایشان روز حین کاریت که خود

وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرٌ ۖ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۖ وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ

رو بهایت روز حین درختان خندت خضاک درو بهایت روز حین

عَلَيْهَا غَبْرَةٌ ۖ تَرَهَقَهَا فَتْرَةٌ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ ۖ

براهانت که دورت فریادها را تیر که اهانت اهانت که کاسه است بد کردار

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ ثَمَانٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۖ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۖ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۖ

اگناه که انقباب در هم پیچیده شود و اگناه که ستارها فروریزد و اگناه که کوهها را گردانند

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۖ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۖ وَإِذَا الْبِحَارُ

و اگناه که شتران دو پا استن فرو که شسته شوند و اگناه که وحوش حشراد شوند و اگناه که دریاها

سُجِّرَتْ ۖ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ وَإِذَا الْمَوْؤِدَةُ سُئِلَتْ ۖ بِأَيِّ

پر کرده شوند و اگناه که نفسها جفت کرده شوند و اگناه که همراهند در گور رسیده شوند که بچه

ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۖ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ

گناه گشته شدند و اگناه که نامها کزده شوند و اگناه که اسمان کسند شود

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۖ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۖ عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أُخِذَتْ ۖ

و اگناه که دوزخ افروخته شود و اگناه که جهنت نزدیک گرداننده شود و اندک هر نفس چه جان بر خست

فَلَا أُفْسِمُ بِالْجَنَّةِ ۖ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا يَجْسَعَسْ ۖ وَالصَّحِيحِ

پس سوگند یار می کنم به بار خس روزم که سیر کنند بهمان شوند است در شب چون لیت کند و صبح

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, including the name 'عبدالله بن محمد' and other illegible text.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the name 'عبدالله بن محمد' and other illegible text.

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما ارسلنا رسلنا
 بالقرآن ليعلموا ان
 الله هو العزيز الحكيم
 انما ارسلنا رسلنا
 بالقرآن ليعلموا ان
 الله هو العزيز الحكيم
 انما ارسلنا رسلنا
 بالقرآن ليعلموا ان
 الله هو العزيز الحكيم

لَقِيَ عَلَيْهِنَّ ط وَمَا اَدْرَاكَ مَا عَلَيَّوْنَ ط كِتَابٌ مَّرْفُومٌ ط لَشِهْدَةُ الْمُفْرَبُونَ ط
 هر ایزد در علیین است و چه چیز دان کرد ترا که صیفت علیین نامه است رقم داده شده که گواه میگردانند از ما
 اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ط عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ط تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ط
 بزرگتر که میگو کارا مانند برهنه در چشم بر سر بر نظاره میکنند بی یاسی در رویشان نارنگی
 النَّعِيمِ ط يُسْفُونَ مِنْ رَجْوٍ مَحْمُومٍ ط خِثَامُهُ مُسْكٌ ط وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَبَّهْ ط
 بهشت استقامت بیدار میگردانند از صاف شراب مهر شده که مهر غرضش شدت دوری است باید رعایت کند
 الْمُنْتَفِسُونَ ط وَخِرَاجُهُ مِنْ سُنْبٍ ط عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُفْرَبُونَ ط اِنَّ ط
 رعایت کنندگان در جنت از سیمیمت چیمیت که می آشامند او را مع با آن بزرگتر
 الَّذِينَ جَرَمُوا كَانُوا مِنْ لَدُنْهُمْ اَمْوًا يُضْحَكُونَ ط وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ط
 انانیه گناه بشارت بر ندهند از انانیه ایمان آوردند خند میکنند و چون گذرند بر ایشان اشاره میکنند
 وَاِذَا انْقَلَبُوا اِلَى اَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ط وَاِذَا رَاوْهُمُ فَالَوْ اَنَّ هُوَ لَأَنْزَلَ ط
 و چون برگردند بویر کسانشان برگردند شادانان و چون نمند ایشانرا گویند بزرگتر که ایشانرا
 لَضَالُّوْنَ ط وَمَا اَرْسَلُوْا عَلَيْهِمْ حَافِظِيْنَ ط فَالْيَوْمَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْ ط
 بر زمین مگر ایمان در ستاده شده اند بر ایشان بچشمندان پس از روز انانیه ایمان آوردند از
 الْكٰفِرٰٓرِ يَضْحَكُوْنَ ط عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُوْنَ ط هَلْ تَوْبَ الْكٰفِرٰٓرِ مَا كَانَ ط
 کافران میکنند بر سر بر نظاره میکنند ایضا بر داده شده کفار با بخند

یعنی آنچه هر ایزد
 زده میگردانند
 چون نوم
 و غیره
 یعنی کار کنند که
 سزاوار عطا
 آن باشد

یعنی آنها استغنا
 میکنند و بر آنها
 میخندند

حافظین
 یعنی رجال که در جنت
 بودند نگردد از کفر
 بگشتند از کفر

سَوَّالًا فَسْتَعْمَلُونَ	يَفْعَلُونَ	وَعَشِيْرًا بِنْتًا وَمَكْبَتًا
میگردانند	میگردانند	

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بنام
 اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ط وَاِذْ نَبُّ لَرَبِّهَا وَحُفَّتْ ط وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ط
 انقضاء که ایمان بگردد و انقیاد نماید بر پروردگارش را و ستر او را شد و انقضاء که در زمین بود
 وَالْقَتِّ مَا فِيْهَا وَنَحَلَّتْ ط وَاِذْ نَبُّ لَرَبِّهَا وَحُفَّتْ ط بَا اِبْهَ الْاِنْسَانِ ط
 و اوهان ایند آنچه در دست و فاعل خود و انقیاد نماید بر پروردگارش را و ستر او را شد ای انسان

و حفت
 یعنی سزاوار است انقضاء
 از زمین بود
 و انقیاد نماید بر پروردگارش
 و ستر او را شد
 و انقیاد نماید بر پروردگارش
 و ستر او را شد

هُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودًا وَمَا نَفَسُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا

اینست که خود را بر آنچه میکنند بمؤمنان حاضرند و در تنفس از ایشان هرگز نمیکنند مگر آنکه ایمان آورند

بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى

بگذار از عزیز ستوده آنکه برادوست پادشاهی آسمانها و زمین و قدرت بر

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا

همه چیزها را بدینند که آنانکه بتسلط بر عقوبت کردند مردان و زنان را ایمان زدند و با ایمان را پس باز نرفت نمودند

فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

پس مرتضات عذاب دوزخ و مرتضات عذاب سوزاننده بدینند که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

کارهای نیک مرتضات مرتضات بهترین است که هر دو از زیرها نهرها است کامیابی عظیم

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ بَدِيءُ وَيَعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ

بدینند که آتش بود و کار تو بر او میگذشت بدینند که اوست که نخست را فرزند و اعاده میکند و اوست که فرزند دوست دارد

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالٌ لَمَّا بَرِيدٌ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنُ

صاحب عرش بزرگوار کننده آنچه را خواهد ایامه ترا حکایت کند که فرعون

و ثَمُودٌ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي نَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

و ثمود بدینند که کافران در تکذیب و خدا از دوا ایشان محیط است

سُورَةُ الطَّارِقِ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ الْجَمُّ الثَّاقِبُ

آسمان و دنبه شب و چه چیز را که در ترا که حقیقت از دنبه شب ستاره درخشان است

الَّذِي يَنْزِلُ فِي نَفْسِ النَّاسِ لَمَّا هُمْ نَائِمُونَ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ خُلِقَ مِنْ

حقیقت نفس که هر که بر اوست همچنانکه پس باید که ببیند انسان که از چه چیز پدید آمدند پس بدینند

اینست که خود را بر آنچه میکنند بمؤمنان حاضرند و در تنفس از ایشان هرگز نمیکنند مگر آنکه ایمان آورند

صاحب عرش بزرگوار کننده آنچه را خواهد ایامه ترا حکایت کند که فرعون

آسمان و دنبه شب و چه چیز را که در ترا که حقیقت از دنبه شب ستاره درخشان است

مَاءٍ دَافِقٍ ^{لا} يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ^ط إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ^ط

بوم نبلی السرائر ^{لا} فماله من قوة ولا ناصر ^ط والسماء ذات الرجح ^{لا}

والارض ذات الصدع ^{لا} انه لقول فضل ^ط وما هو بالهزل ^ط انهم ^{لا}

يكيدون كيدا ^{لا} واكيد كيدا ^ط مهمل الكافرين امهله ^ط

سُبُو الْأَعْلَانِ ^ط رُوَيْدًا ^ط ^{لا} ^ط

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^ط

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ^ط الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى ^ط وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ^ط

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ^ط فَجَعَلَهُ عِشَاءً آجْوَى ^ط سَنُقِرُّكَ فَلَا تَنْسَى ^ط

الْأَمَّا شَاءَ اللَّهُ ^ط إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ^ط وَنُبَشِّرُكَ لِلْيُسْرَى ^ط

فَذَكِّرْ أَنْ نَفَعْنَا لِدَرْكَرَى ^ط سَيِّدَكَ كَرَّمْنَا نَجْشَى ^ط وَنَجَّيْنَاهَا الْأَشْقَى ^ط

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى ^ط ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ^ط فِدَافِعُ مَنْ ^ط

تَرْكَى ^ط وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ^ط بَلْ نُؤْمِنُ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ^ط وَالْآخِرَى ^ط

بسم الله الرحمن الرحيم
در بیان صفات خداوند تعالی
و در بیان صفات انبیا و اولاد
و در بیان صفات کفار و منافقان
و در بیان صفات جهنمیان
و در بیان صفات بهشتیان
و در بیان صفات عذاب
و در بیان صفات نعمت
و در بیان صفات جزا
و در بیان صفات عقاب
و در بیان صفات توبه
و در بیان صفات استغفار
و در بیان صفات تضرع
و در بیان صفات استعاذ
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء

بسم الله الرحمن الرحيم
در بیان صفات خداوند تعالی
و در بیان صفات انبیا و اولاد
و در بیان صفات کفار و منافقان
و در بیان صفات جهنمیان
و در بیان صفات بهشتیان
و در بیان صفات عذاب
و در بیان صفات نعمت
و در بیان صفات جزا
و در بیان صفات عقاب
و در بیان صفات توبه
و در بیان صفات استغفار
و در بیان صفات تضرع
و در بیان صفات استعاذ
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء

بسم الله الرحمن الرحيم
در بیان صفات خداوند تعالی
و در بیان صفات انبیا و اولاد
و در بیان صفات کفار و منافقان
و در بیان صفات جهنمیان
و در بیان صفات بهشتیان
و در بیان صفات عذاب
و در بیان صفات نعمت
و در بیان صفات جزا
و در بیان صفات عقاب
و در بیان صفات توبه
و در بیان صفات استغفار
و در بیان صفات تضرع
و در بیان صفات استعاذ
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء

بسم الله الرحمن الرحيم
در بیان صفات خداوند تعالی
و در بیان صفات انبیا و اولاد
و در بیان صفات کفار و منافقان
و در بیان صفات جهنمیان
و در بیان صفات بهشتیان
و در بیان صفات عذاب
و در بیان صفات نعمت
و در بیان صفات جزا
و در بیان صفات عقاب
و در بیان صفات توبه
و در بیان صفات استغفار
و در بیان صفات تضرع
و در بیان صفات استعاذ
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء
و در بیان صفات استسقاء

خَيْرٌ وَابْتِغَى ط إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ط صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ط

بهرت ویاخته تر خیر که بخت بر اینها در صحیفه نخستین صحیفه ابراهیم و موسی

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ وَعِشْرَتُهَا يَدْوِي مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ط وَجْهٌ بَوْمُذٍ خَاشِعَةٌ ط عَامِلَةٌ

ایا آمد ترا حکایت فروگیرنده روبرو روز چنین خوانند عمل کننده

نَاصِبَةٌ ط نَضَلَى نَارًا جَامِيَةً ط لَشْفَى مِنْ عَيْنِ أَيْنَةٍ ط لَيْسَ لَهُمْ طَعْمٌ

راج کننده اند که در موند در پیش در بخت کرم اشامیده شوند از چشمه که بکار نمی رسد تا چشم ز چور

الْأَمِنْ ضَرِيحٌ ط لَا يَسِينُ وَلَا يَغْنَى مِنْ جُوعٍ ط وَجْهٌ بَوْمُذٍ نَاعِمَةٌ ط

کمر از ضریح فرزند سازد و کفایت بخند زج کشته را رو بهایت روز چنین تازه

لَيْسَ هَارًا ضِيَّةً ط فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ط لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ ط فِيهَا

از سبقت نشود در بیشتر ریش نشود در این گوشه در است

عَبْرٌ جَارِيَةٌ ط فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ ط وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ط وَمَنَارٌ وَمَصْفُوعَةٌ ط

چشمه روان در است بر بر ریش و در چهار کد رشته و با ششبار هم بر سر شده

وَزُرٌّ آجِيٌّ مَبْثُوثَةٌ ط أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَيْدِي كَيْفَ خُلِفَتْ ط وَإِلَى السَّمَاءِ

و در ششبار نفس سزده ای پس بینند به شتر که چگونه انبساط شد و بر این

كَيْفَ رُفِعَتْ ط وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِدَتْ ط وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ

که چگونه بلند گردانده شد و چگونه بر اینها که چگونه بر اینها که چگونه

سُطِحَتْ ط فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ط لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ط إِلَّا مَن

پس کرده شد به پس بیرون جوارح است که تو نیند دهنده میتز بر این سطر دارند خواننده اول

وَكَفَرَ ط فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ط إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ط ثُمَّ إِنَّ

و کار شد پس عذاب خواهد کرد او را عذاب عظیم بر سر که پس بر اینها است پس بر سر

عَلَيْهَا

عَلَيْهَا

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' and other religious text.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including phrases like 'عَلَيْهَا' and other religious text.

بِحَهْمٍ يَوْمَئِذٍ بِذِكْرِ الْإِنْسَانِ وَإِنِّي لَهُ الذَّكْرِيُّ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي

دورخ روز چنین بیند کرد است و کی است او را بیند گرفتند گوید ای کاش من

قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ

پیش میفرستادیم روزی که بین روز چنین عذاب کرده شود چه بدش اصرار و مذکور شود چه بدش

أَحَدٌ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

اصرار ای نفس اطمینان باز کردو بسوزد کارت شود پس بنده

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَاذْخُلِي جَنَّتِي

پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشت

إِنَّ مَكِيدَ اللَّهِ لَشَدِيدٌ

بسیار خدا سخت بنده مهربان

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ وَوَالِدًا وَمَا وُلَدٌ

سوگند یاد میکنم باین شهر و تو مقیم درین شهر و پدر و آنچه زاد

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

بجققی قسمدم انسان در کرب و ایامی بنمیزد که قادر نمی باشد هرگز بر او اصرار

يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَأَلْبَدًا أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ أَلَمْ جَعَلْهُ

میگوید صیاح کردم مال ایامی بنمیزد که نمید او را اصرار ایامی بنمیزد که

عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفْتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ الْجَدَيْنِ فَلَا أَفْجَمٌ

دو چشم و زبان و دو لب و هر سمت که رویش دو جانب کند پس در میان

الْعَفْءِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقْبَةُ فَكَّرْتَهُ أَوْ اطْعَامٌ فِي

بمغذ کردی و چه جزو دانم که تو را که هست بنمیزد که نگاه در مانینه کردیست یا خوراندن

يَوْمَ ذِي مَسْعَاءٍ بَيْنَمَا ذَا مَقْرَبَةٍ أَوْ مَسْجِدًا امْتَرَبَةٍ ثُمَّ كَانَ

روز که صبح کردیست بینما که صبح زودست یا در مانده که محاسبت پس باشد

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

از آنانی که ایمان آوردند و وصیت بهم کردند بصبر و وصیت بهم کردند بمرحمتی آنها اند یاران

از این حدیث معلوم میشود که هر کس در روز قیامت با این دعا دعا کند که یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشت

و این دعا در روز قیامت خوانده شود و در آن روز که هر کس در روز قیامت با این دعا دعا کند که یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشت

و این دعا در روز قیامت خوانده شود و در آن روز که هر کس در روز قیامت با این دعا دعا کند که یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشت

و این دعا در روز قیامت خوانده شود و در آن روز که هر کس در روز قیامت با این دعا دعا کند که یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشت

بسیار خدا سخت بنده مهربان

المیته

بسیار خدا سخت بنده مهربان

Handwritten marginal notes in the top right corner, including the word 'سَعِيَتِكُمْ' and other religious phrases.

اِنَّ سَعِيَتِكُمْ لَشَرٌّ فَاَمَّا مَنْ اَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ فَسَنُيَسِّرُهُ

لِلْيُسْرَىٰ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ فَسَنُيَسِّرُهُ

لِلْعُسْرَىٰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدَّىٰ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ وَ

اِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْاُولَىٰ فَاَنْذَرْنَكُمْ نَارًا نُلْقَىٰ لِيَصْلَهَا اِلَّا الْاَشْقَى

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ وَسَيَجْزِيهَا الْاَتَقَىٰ الَّذِي بُوْنِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ

وَمَا لِاِحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ اِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلَىٰ

وَسَوْفَ يَرْضَىٰ عَشْرًا نَبِيًّا وَهِيَ مَكِيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالصَّحْفِ وَاللَّبْدِ اِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا فَلَیٰ وَالْاٰخِرَةُ

خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولَىٰ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ اَلَمْ يَجِدْكَ

يَتِيْمًا فَاَوْىٰ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَاَغْنَىٰ

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تُقْهَرُ وَاَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرُ وَاَمَّا بِنِعْمَتِ رَبِّكَ

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, providing commentary and additional verses.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the word 'مَدْحٌ' and other religious phrases.

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and other religious text.

اَفْرَأَيْسَمَ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ عَلَقٍ ۚ اَفَرَأَوْ رَبَّكَ

الْأَكْرَمَ ۗ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۗ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۗ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ

لَطَغِي ۗ اِنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ اِنَّا لِلرَّبِّكَ الرَّجُوعِي ۗ اَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

عَبْدًا اِذَا صَلَّىٰ ۗ اَرَأَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۗ اَوْ اَمَرَ بِالْقَوَىٰ ۗ

اَرَأَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۗ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرَىٰ ۗ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْهَ

لِنَفْسِهِ اَلَّا يُصَلِّيَ ۗ اَلَمْ نَشْفَعْ بِاللنَّاصِيَةِ ۗ اَلَمْ نَجْعَلِ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۗ

اَلَمْ نَجْعَلِ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۗ اَلَمْ نَجْعَلِ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۗ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۗ وَمَا اَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۗ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ۗ نَزَّلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ

مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ۗ سَلَامٌ فَهِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۗ

سُوْرَةُ الْبَيِّنَاتِ ثَمَانِي اَيَاتٍ فِي مَدِيْنَةِ

Arabic marginal notes on the right side, including the title 'ارباب الدرر' and various commentary.

Arabic marginal notes on the right side, including the title 'سجدة' and 'والجبتا' and various commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and other religious text.

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like "وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ" and "وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ".

سورة التين **أَيَا وَي مَكِّيَّة**
وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ
ووصيت مؤمنين بغير راجحتي ووصيت بغير مؤمنون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُنْفٍ لِمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ بِحَسَبِ أَنْ مَالَهُ
وای بر رعیب کننده طعمینده که فراهم آورد مال و آماده داشت امرای میبندارد که مالتش

أَخْلَدَ ۝ كَلَّا لَبِئْسَ ذِكْرًا فِي الْحُطْمَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ۝
خاود آن میگرداند او را ایچنت بر همینند اندخته خواهد شد البته در آن درم شننده و چه مردان کرد ترا که صد آن

فَارَأَيْتَ اللَّهُ الْمُؤَفَّةَ ۝ الَّتِي نَطَّلَعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝ إِنهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ ۝
است خدمت برافزودخته سوله میبندد بر دلها مددگر آن برایشان سر پوشیده

سورة الفيل **أَيَا وَي مَكِّيَّة**
فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ
در ستونهای کشیده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ

الَّذِي تَرَكَيْتَ فِعْلَكَ بِرَبِّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ كُذَّبُهُمْ فِي تَضَلِيلٍ ۝
ایا ندانند که چگونه کرد پروردگارت با اصحاب فیل ایامی برداشند بر اندیشی ایشان از در تمار

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ ثَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ
در وقت تمام بر ایشان او پر رنده صخره فرج می انداختند سنگها از جمیع پر کرد اندیش

سورة الانشراح **أَيَا وَي مَكِّيَّة**
كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ
چون برگ خورد شده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ

لَا يَلَا فِ قُرَيْشٍ ۝ أَيْلَافُهُمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝ فَلْيَعْبُدُوا
بر هر الفت عطا کرد قریش الفت عطا کردت ایشان در کوچ رستمان و تابستان این ایام برستند

Handwritten marginal notes on the right side, including "وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ" and "وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ".

Handwritten marginal notes on the right side, including "وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ" and "وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ".

Handwritten marginal notes on the right side, including "وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ" and "وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ".

Handwritten marginal notes on the left side, including "وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ" and "وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ".

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including "وَتَوَاصُوا بِالْحَيِّ" and "وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ".

Handwritten notes at the top of the page, including the number 1765.

رَبِّ هَذَا النَّبِيِّ الَّذِي اطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ
پادشاه و کار این خانه بود آنکه سیه طعام کرد ایندیشا را از گرسنگی و امید ساخت ایشانرا از بیم

سُورَةُ الْمَاعُونِ سَبْعُ آيَاتٍ وَبِئْسَ مَكْنِيَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام مختلف فيها خدا رحمت کند مهربان

ارَابَتْ لَدَيْ نُبُكَيْبٍ بِالدِّينِ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ وَلَا جُنُودَ
ایا دید ایمنی را که کندی محمود دین را پس است آنکه بجفا میراند یتیم را و خویش میکند

عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
بر طعام در مانده پس در بر نماز گذارند آنکه نشاند از نمازشان عاقلان

سُورَةُ الْكُوثرِ
الَّذِينَ هُمْ بِرَأْوٍ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ
آنکه بر آید ایمنی را که کندی محمود دین را پس است آنکه بجفا میراند یتیم را و خویش میکند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام مکیست خدا رحمت کند مهربان

أَنَا عَطَيْنَاكَ الْكُوثرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ
ما عطا کردم ترا کوثر پس نماز کن از برای پروردگارت و بجز کن بدشترت و دشمن تو هست ابتر

سُورَةُ الْكَافِرُونَ سَبْعُ آيَاتٍ وَبِئْسَ مَكْنِيَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام مکیست خدا رحمت کند مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُكُمْ تَعْبُدُونِ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا
گو ای کافران منی پرستم آنچه نمی پرستم آنچه را می پرستید و نه شما پرستید ایندرا

أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَعْبُدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا عَبَدْتُمْ لَكُمْ
پرستم و نه من پرستنده ام آنچه را پرستید و نه شما پرستید ایندرا آنچه را می پرستم شماست

Vertical handwritten notes on the left margin, including the number 1765.

Vertical handwritten notes on the right margin.

Handwritten notes at the bottom of the page.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

سورة الناس من آيات وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

از جن و مردمان

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ

۱۳۰۴
غره رجب ۱۲۸۵

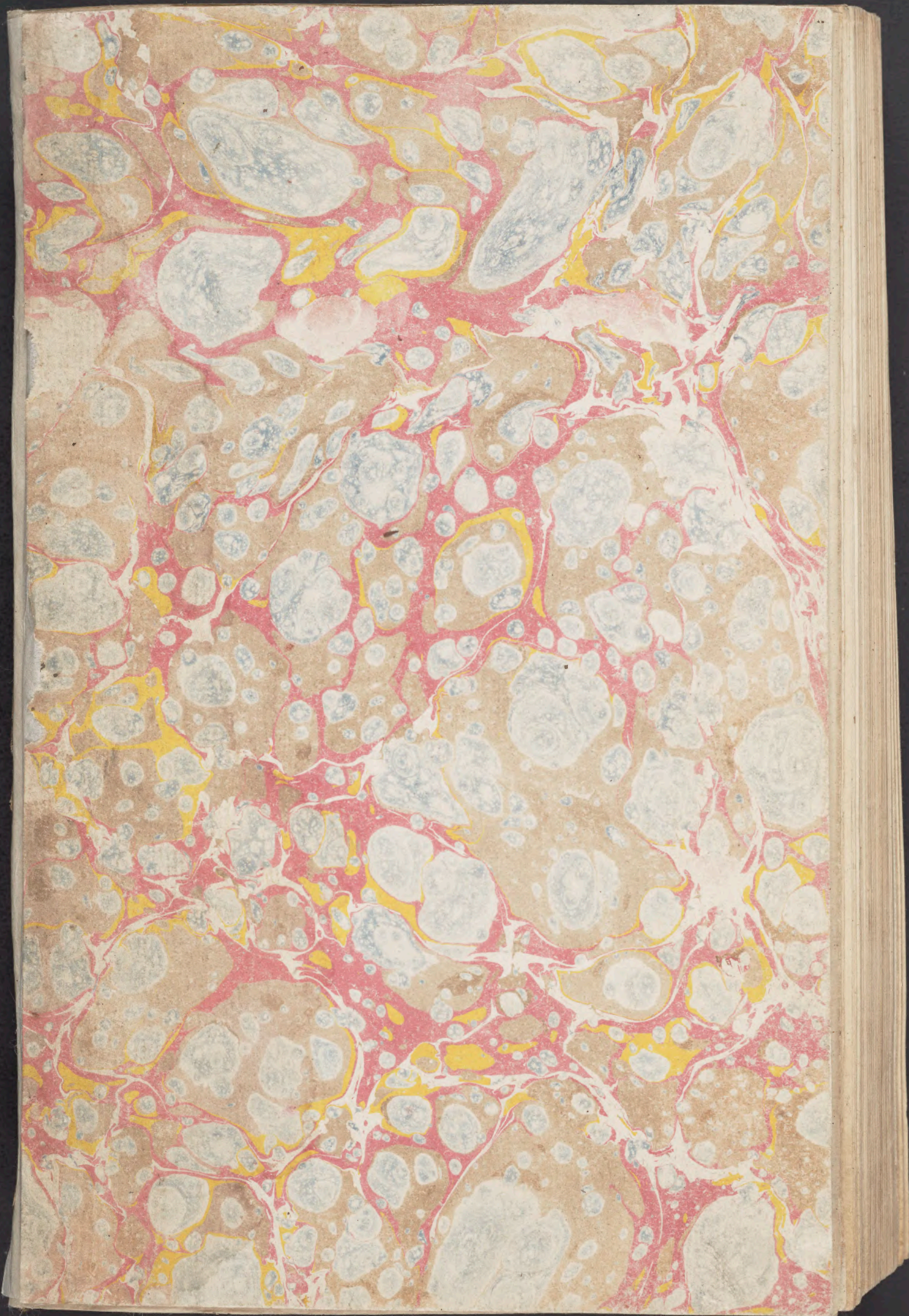
Handwritten marginal notes in Arabic script, including the Basmala and other verses, written in black and red ink.

تكملة في تاريخ العرب

واليهما وعتا من ك... في بلاد...
 نقصان الاموال...
 اهل...
 من...
 في...
 في...
 في...
 في...
 في...
 في...
 في...
 في...

5474041102

2017406494

Library of Congress

2017

406494

0 048 343 789 4

LC ACQUISITIONS

GretagMacbeth™ ColorChecker Color Rendition Chart

inches 4 3 2 1 0 centimeters 10

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11 (A)	12	13	14	15	16 (M)	17	18 (B)	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
L*	39.12	65.43	49.87	44.26	55.56	70.82	63.51	39.92	52.24	97.06	92.02	87.34	82.14	72.06	62.15	49.25	38.62	28.86	16.19	8.29	3.44	31.41	72.46	72.95	29.37	54.61	43.96	82.74	52.79	50.87
a*	13.24	18.11	-4.34	-13.80	9.82	-33.43	34.26	11.81	48.55	-0.40	-0.60	-0.75	-1.06	-1.19	-1.07	-0.18	-0.18	0.54	-0.05	-0.81	-0.23	20.96	-24.45	16.83	13.06	-38.91	52.00	3.45	50.88	-27.17
b*	15.07	18.72	-22.29	22.85	-24.49	-0.35	59.60	-46.07	18.51	1.13	0.23	0.21	0.43	0.28	0.19	0.01	-0.04	0.00	0.73	0.19	0.49	-19.43	55.93	66.80	-49.43	30.77	30.01	81.29	-12.72	-29.46
Density										0.04	0.09	0.15	0.22	0.36	0.51	0.75	0.98	1.24	1.67	2.04	2.42									

D50 Illuminant, 2 degree observer

Golden Thread

Colors by Munsell Color Services Lab

One Million